

منداله ژبرهكان

مستأقر الثقافة

www.iqra.ablamontada.com

نوسين و ئاماده كردي

يعقوب حسين عبد الكريم الراوي

نارنج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناریت

مندالہ ژیره کان

نارین پبلشرز پرائیویٹ لیمیٹڈ

نواوی کتیب: منداالہ زیرہگان
نوسی: یعقوب حسین عبدالکریم الراوی
نہخشہ سازی نواوہ: کۆمپیوتہری نارین (محمد علی)
نۆرہ و سالی چاپ: یہکەم / ۲۰۱۱
ژمارہی سپاردن: (۱۲۴۰) سالی (۲۰۰۹) ی پیدراوہ.

بازاری زانست بۆ کتیب و چاپەمەنی
website: www.nareenpub.com
E-mail: info@nareenpub.com
تەلەفۆن: ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)
مۆبایل: ۰۰۹۶۴ ۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰

مندائے ژیره‌کان

نووسين و ئاماده‌کردنى
يعقوب حسين عبدالكريم الراوي

ناشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوٌّ لَكُمْ
فَاحْذَرُوهُمْ ؕ وَإِنْ تَعَفُّوا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾
إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ؕ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾﴾

سورة التغابن: (١٤-١٥)

پیشکەشە:

- پیشکەشە بە دایک و باوکی خوشەویستم که پەرەردەیان کردم لەسەر پێگایەکی پیغەمبەرەن که ئاینی ئیسلامە.
- پیشکەشە بەو هەموو گەنجانەی که وا دەگەرێنەوێ ژێر پۆشنایی قورئانی پیرۆزو فەرمودەکانی پیغەمبەری نازدار محمد (ﷺ).
- پیشکەشە بەو کەسانەی که ئەم پەرتووکی دەخویننەوێ و پەندو ئامۆژگاری لێوەردەگرن.
- پیشکەش بێت بەو موسڵمانە باوەڕ بەتینانەی خۆیان کردە قوربانی لە پێی ئەو ئاینە پاکەی ئیسلام و بەختەوەر بوون.
- پیشکەش بێت بە خێزانی بەرپێز و بەختەوهرم دایکی نورا.

سو پاس و پیزانین

- بۆ به پیز مامۆستا مه لا نامق مه لا إسماعیل گهردی له شارۆچکهی (پیرمام) که یارمه تیه کی زۆری دام له نووسینی ئەم په رتوکه .

پیشه‌کی

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا من يهدي الله فهو المهتد ومن يضلل فلن تجد له ولياً مرشداً، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران: ۱۰۲.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ ۙ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء: ۱.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۷۰﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿۷۱﴾﴾ الأحزاب.

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۖ وَتُودُوا أَنْ تُلَكُمُ الْجَنَّةَ أَوْ رِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ الأعراف: ۴۳.

خوینەری به پێژ:

له ژيانى هەريەك له ئيمەدا چەندین سات و پووداو هەيە بۆ شتى باشتريان بۆ شتى خراپتر دەمانگوزیتەوه، هەيە له ئيمە لهو ساتانە بى ئاگا دەبیئت و بەردەوام دەبیئت له ژيانى بى ئامانج، هەيە به ئاگا دیتەوه و هەست به ئامانجى دەکات له ژيان.

له قورئانى پیرۆزدا زۆر جار ئەبیین خاى پەوەرەدگار نمونه به مال و مندالى هیناوتەوه وەکو دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾﴾ التغابن.

واتە: ئەى ئەوانەى باوەڕتان هیناوتە پەراستى هەندى له ژنان و مندالانتان دوژمنن بۆتان، سەرقاتان دەکن له خواپەرستى و کارى چاکە بەهۆى خۆشەویستیانهوه بۆیان،

جا وریابن و خۆتان بپارێن له خۆشه‌ویستی ناشه‌ری بۆیان، جا ئە‌گەر بیان به‌خشن له‌وه که په‌کیان خستن له‌ کۆچکردن، و بیانپۆشن و لێیان خۆش ببن، بێگومان خوا خوایه‌کی زۆر لێبۆرده‌یه، زۆر دلاوایه، به‌پاستی مال و مندالە‌کانتان به‌‌لان بۆتان، پێیان تاقی ده‌کرێنه‌وه، تا ده‌رکه‌وی کامتان گوێپایه‌لی ده‌که‌ن، و کامیشتان یاخی ده‌بن، که‌وابوو بێدارو هۆشیاربن پێیان فریو نه‌خۆن! له‌ کاتی‌کدا خوای میهره‌بان پاداشتی‌کی گه‌وره‌ی لایه، واته: به‌هۆی ئە‌و سه‌روهت و سامان و ژن و مندالە‌تانه‌وه ده‌ستخه‌پۆ نه‌بن^۱.

خوێنه‌ری سه‌نگین: هه‌ق نه‌ناسین و پێ نائشنا نه‌بوون چه‌نده گرفت و کێشه بووه له ژیا‌نی م‌رۆ‌ف‌دا، بۆیه پێ‌ویسته له ژیا‌نی هه‌ر یه‌کێک له ئێمه په‌ندو ئامۆژگاری وه‌ربگریت له‌و هه‌موو سه‌رگوزه‌شتانه‌ی که له‌مه‌وپێش پویانداوه یان به‌رده‌وامن له‌ پودانیان.

هه‌ندی سه‌رگوزه‌شته هه‌یه خۆشی تیا‌یه وه‌ندیکی تریش هه‌یه ناخۆشی تیا‌یه، منیش به‌پێی توانا کۆکردنه‌وه‌ی ئە‌م سه‌رگوزه‌شتانه‌م خسته به‌رده‌ستتان، بۆ ئە‌وه‌ی خزمه‌تێک به‌ ئایینی ئیسلام و گه‌لی کوردی بپو‌ادار بکه‌م، به‌و هیوا‌یه‌ی په‌زامه‌ندی خوای په‌روه‌ردگار به‌ده‌ست به‌ی‌نین، و به‌ی‌ته توێشویه‌ک بۆ دوا‌پۆژ.

له‌ناو په‌رتو‌ک‌خانه‌کانی زمانی کوردی بابه‌تیکی زۆرم به‌رچاو نه‌که‌وت سه‌باره‌ت به‌م په‌رتو‌که‌ی که له‌به‌ر ده‌ستت دایه، بۆیه به‌ پێ‌ویستم زانی په‌رتو‌کیکی له‌م چه‌شنه ئاماده بکه‌م، و ناوی بنێم به‌ (مندالە ژیره‌کان).

له‌ کاتی خوێندنه‌وه‌ی ئە‌م په‌رتو‌که بۆمان ده‌رده‌که‌وی‌ت، که ئە‌م مندالە‌ چه‌نده زیره‌ک و زیته‌ل بوونه و ئێمه‌ی باوه‌ر‌داریش پێ‌ویسته له‌سه‌رمان هیمه‌تمان پێیان به‌رز بی‌ت، له‌گه‌ڵ هیممه‌ت به‌رزاندن بپۆین و مندالە‌‌کانمان راپه‌ی‌نین له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌یه‌کی ئیسلامی. سه‌رگوزه‌شته‌ی ئە‌م مندالە‌ له‌ نیوان (۱) پۆژی تا ته‌مه‌نی (۱۴) ساڵ‌دایه، چونکه زانایان ده‌لێن: ته‌مه‌نی مندا‌ل له‌ (۱) پۆژی‌وه ده‌ست پێ‌ده‌کات تا ده‌گاته ته‌مه‌نی (۱۴) سا‌لی.

که‌وابوو مندا‌ل پێ‌ویستی به‌ په‌روه‌رده‌کردنیکی کاتی هه‌یه که پێی په‌روه‌رده بک‌ریت، بۆیه مۆ‌له‌تی سی سا‌لی بۆ دانراوه تا مندا‌ل ده‌ق بک‌ریت و له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌یه‌کی ئیسلامی په‌روه‌رده بک‌ریت.

پێویسته پەچاوی ئەو جیاوازیە بکەین لە نێوان ئەو کات و سەردەمە ی ئێمە ی تیا گەرەبوین، و ئەم کات و سەردەمەش کە ئێستا منداڵە کانی تیا دەژین، هەرەوێ کو پێشەوا عومەری کوری خەتاب (ﷺ) دەلیت: منداڵە کانتان بە چاکی پەرەدە بکەن و پەچاوی ئەو بکەن کە سەردەمی ئەوان جیاوازیە لەو سەردەمە ی کە ئێوە ی تیایدا گەرەبوون.

بۆ نمونە: ئێستا گۆرانیکاریەکی زۆر گەرەبوو بەرپا بوو لەم سەردەمە دا بەهۆی کەناله‌کانی پراگە یاندن و بەرنامە ی منداڵان و یاری منداڵان و بیرو هۆشیان، کە لە سەردەمی ئەواندا نەبوو، بۆیە دەبێت ئاگاداری ئەو گۆرانیکاریانە بین لە پەرەدە دا.

بە پێویستم زانی کە خۆم خەریک بکەم بە کۆکردنەوێ ئەم سەرگۆزە شتانە، بۆ ئەوێ پەندو ئامۆژگاری لێیانەوێ وەرگیرین، ئەگەر نا با منداڵە کانیان پابێنین لەسەر خۆیندەوێ ئەم سەرگۆزە شتانە و بۆیان یان باس بکەین، بۆ ئەوێ ئەوان پەفتاری ئەم منداڵانە هەلبکین.

باسکردنی سەرگۆزە شتێکی هەستیارە، هەرەوێ کو لە سەردەمی عومەری کوری خەتابدا (ﷺ) تەمیمی داری لە مزگەوتی پێغمەبەر (ﷺ) هەفتە ی جارێک باسی ژیان و سەرگۆزە شتە ی پێغمەبەران و گەلانی پێشوی بۆ موسڵمانان دەکرد، وە لە سەردەمی عوسمانی کوری عەفاندا هەفتە ی دوو جار باسی ژیان و سەرگۆزە شتە ی پێغمەبەران ی بۆ موسڵمانان دەگێڕایەوێ.. لەم پۆژگەرە ی ئەمڕۆشدا هۆکارەکانی پراگە یاندن بەهۆی چیرۆک و فیلم و شانۆگەرێوە چیان بوێ بەناو جەماوەردا بڵاوی دەکەنەوێ.

ئەریکیکی زۆر گەرەبوو ئەمە لەسەر شانە، ئەویش پەرەدە کردنی منداڵە کانیانە، کە بە جوانترین شیواز پەرەدە یان بکەین، بۆ ئەوێ خۆی پەرەدە گەر لە پۆژی دواییدا سزایان نەدات، لەسەر منداڵە کانیان.

لە کۆتاییدا بەم وشە پڕشنگ دارانە ئەم پەرتوکە دەست پێ دەکەم، و لە خۆی پەرەدە گەر خوازیارم کە لە تەرازیی کارە چاکە کانم دایبێنی بۆ ئەو پۆژە ی کە نە پارە و نە مال و نە منداڵ فریامان ناکەوێت، جگە لە دایکی پاکو بێگەرد.

وصل الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

يعقوب حسين عبدالكريم الراوي

E-mail: al_rawi۹۸۷_i@yahoo.com.

سەرگۆزەشتەکانی

مندالە ژیره‌کان

- (۱) پێغه‌مبەر ﷺ.
- (۲) کچی‌کی تەمەن (۱۴) سالی خەلکی‌کی زۆر لە سەر دەستی موسلمان دەبن.
- (۳) پۆلە شیرینه‌که‌م.
- (۴) پێشه‌وا مالیک و مندالێک.
- (۵) پۆژی بە‌در.
- (۶) یادگاری لاویتی.
- (۷) که‌پو لالێکی تیگە‌یشتوو.
- (۸) ئەو چرایە‌ی ژیا‌نی پووناک کردمە‌وه.
- (۹) منالە‌که‌م پێنموویی کردم.
- (۱۰) موسلمانبوونی قەشە‌یە‌ک لە تە‌نزا‌یا.
- (۱۱) کارە‌که‌ری کچه‌که‌ی فیرە‌و‌ن.
- (۱۲) چالە‌ ئاگیرینه‌که‌.
- (۱۳) کوپی قە‌شه‌.
- (۱۴) ویستی بە‌ره‌و فە‌ساد‌ی بیات.
- (۱۵) لە پاش مردنی بۆ‌نی میسکی لی دە‌هات.
- (۱۶) خوا‌یه‌ گیان لە‌ناو سگی‌ی بال‌ندە‌دا حە‌شرم بکه‌یت.
- (۱۷) مندالە‌که‌ت ئا‌وا پە‌روه‌رده‌ بکه‌.
- (۱۸) لە پۆ‌ژی دوایی ناترسیت؟
- (۱۹) ئاگات لە‌ خۆت بی.

- (۲۰) ئه ی خودا له کوږیه ؟
- (۲۱) منی له نه فامی و نه زانین پزگار کرد.
- (۲۲) تو منداڼیت.
- (۲۳) کوشتنی (نه سقف).
- (۲۴) له شکری موسلمانان به م قورئانه وه سهر ده که ویت.
- (۲۵) مه شاجیع ی کوږی وسف.
- (۲۵) کابرای خورما فروش.
- (۲۶) ولمن خاف مقام ربه جنتان.
- (۲۷) گه رانه وه ی حاجیه ک.
- (۲۸) موسلمان بوونی برای مایکل جاکسون.
- (۲۹) ئیسحاقی قه شه.
- (۳۰) کوټایی دنیا په رستان.
- (۳۱) نه م منداڼه نه ناسیت.
- (۳۲) مالیکی کوږی دینار.
- (۳۳) پېشه وا ئیبنو سیرین.
- (۳۴) خوټی به هه شتم ده ویت.
- (۳۵) پېشه وا (نه بوچه نیفه) وه لامي بیباوه پان نه داته وه.
- (۳۶) پوټی جه ښ.
- (۳۷) له سهرده می خه لیفه عومهردا.
- (۳۸) ته لاقی نه که وتووه.
- (۳۹) عومه یری کوږی سه عد.
- (۴۰) گفتوگوږیه ک له نیوان منداڼیک و حه جاجی کوری یوسف.
- (۴۱) نوټی به یانی.

- (۴۲) بۆچی ده‌گریت؟
- (۴۳) ئەبوحنەیفەو چاوی عەقل.
- (۴۴) کیشوهری پاکیزه‌یی منداڵ.
- (۴۵) مافی دایک و باوک.
- (۴۶) شەریفۆ.
- (۴۷) تەنها خەندەیه‌ک.
- (۴۸) منالێکی تەمەن (۱۱) سالە ی نابینا.
- (۴۹) ئیبنو تەیمیه.
- (۵۰) لەخۆبایی بوون.
- (۵۱) خوای گەوره پۆزی دەرە.
- (۵۲) گەپان بە دوای زانستدا.
- (۵۳) ستم کردن.
- (۵۴) جوهریج و منالێکی ساوا.
- (۵۵) چاکه له‌گەڵ دایک و باوکدا.
- (۵۶) نازانم گوێراپه‌لی کێ بکەم.
- (۵۷) ملوانکه‌که‌م لی مه‌دن چونکه مه‌تیوم.
- (۵۸) جگەرگۆشه.
- (۵۹) سه‌رگۆزه‌شته‌ی من له‌گەڵ مناله‌که‌م.
- (۶۰) هیچ تاوانیکم نه‌بوو.
- (۶۱) له پۆزی جه‌ژندا.
- (۶۲) مڕۆڤ به‌دوو بجوکه‌که‌یه‌تی.
- (۶۳) تۆ کوپی کێتیت؟
- (۶۴) من په‌روه‌رده‌ی ده‌وله‌ته‌که‌ی تۆم.

(۶۵) ئەم دیوہخانەى من قەدرۆ پۆزى نەماوہ کى بىەوئىت دئتە ژوورەوہ تەنانەت مندالیش؟

(۶۶) جەنگى ئوحد.

(۶۷) پۆلەگيان ليرەوہ هئرش بەرە سەر دوژمن. (۶۸) عومەير گريا.

(۶۹) سەرپيچيم دەکەيت تۆ کوپيکى کەنيزەکى؟

(۷۰) پەيمانم داوہ بە دايمک درۆ نەکەم.

(۷۱) دل تيرى موسلمان.

سه‌رگوزده‌شته‌ی یه‌که‌م

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)

پاش پینج سالّ له بیابان‌ه‌لیمه موحه‌مه‌دی برده‌وه لای دایکی.. له‌و ماوه‌یه‌دا موحه‌مه‌د ببوه مندالّیکی چوست و چالاک و چاوکراوه و تیگه‌یشتوو زیره‌ک، عه‌ره‌بیه‌کی باشی ده‌زانی، گه‌لیّ جار به عه‌ره‌به‌کانی ده‌وت: (من له هه‌موتان په‌سه‌نترم، چونکه من قورپه‌یشیم، له بیابان له‌لای به‌ره‌ی به‌کر به‌خیو کراوم). شایه‌نی باسه ژیا‌نی ئه‌و پینج ساله‌ی بیابان شوینّیکی تایبه‌تی و ته‌واوی له دلّی پیغه‌مبه‌ر دروست کرد.

حه‌لیمه‌و ماله‌که‌و منداله‌کانی حه‌لیمه‌ی به‌دریژایی ته‌مه‌نی له‌بیر نه‌کردو په‌یوه‌ندی له‌گه‌لیان نه‌پچراند، ته‌نانه‌ت له‌وکاتی که ژنی هینا، حه‌لیمه سه‌ردانی کردو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) زۆری پیزگرت، چل سه‌رمه‌پی دایی.

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ماوه‌ی دوو سالّ له مه‌ککه له‌لای دایکی مایه‌وه، دوا‌یی دایکی له‌گه‌لّ (به‌په‌که‌ی) به‌خیوکه‌ری بردی بۆ مه‌دینه، بۆ لای خاله‌کانی له‌به‌ره‌ی (نه‌ججار) بۆ ئه‌وه‌ی بیان ناسی، به‌په‌که‌ ده‌لیّ: له مه‌دینه که جوله‌که‌کان چاویان پئی ده‌که‌وت، ده‌یانوت: ئه‌و کورپه‌ پایه‌کی گه‌وره‌ی ده‌بیّت و ده‌بیّته پیغه‌مبه‌ری ئه‌و میلله‌ته. له‌به‌ر ئه‌وه دایکی زۆری لی ترسا نه‌وه‌کو خراپه‌یه‌کی به‌سه‌ر بینن، بۆیه زوو گه‌پایه‌وه بۆ مه‌ککه. به‌لام له‌رێگا ئامینه‌ی دایکی نه‌خۆش که‌وت، گه‌یشتنه شوینّیک پئی ده‌لّین: (ئه‌بواء) له‌نیوان مه‌دینه‌و مه‌ککه، کۆچی دوا‌یی کرد، له‌وی ناستیان، ئه‌مجا له‌گه‌لّ به‌په‌که‌ دوو به‌دوو گه‌پانه‌وه مه‌ککه، له‌رێگا زۆر هه‌ستی به‌بیکه‌سی و هه‌تیوی کرد، پاش ئه‌وه‌ی که هۆگری داکی ببوو، په‌نگه‌ گه‌لیّ جاریش له‌ماوه‌ی ئه‌و دوو ساله‌و له‌رێگا باسی باوکی بۆ کردبێ. ئیتر ده‌ردی کۆچی دایکی له‌سه‌ری گه‌لیّ گران بوون له‌و ده‌مه‌وه تا‌کو بوو به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) شوینی کۆپه‌که‌ی له‌بیر نه‌کرد.

له پاش ئامینه، عەبدولموتەلیبی باپیری بردیه لای خۆی، ئەویش زۆری خۆش دەویست، خوا وایکردوه باپیر نەوەیان زۆر خۆش بوئ، بە تاییەت پێغەمبەر (ﷺ) که کوپی لاویکی خۆشەویست بوو، پێغەمبەر (ﷺ) کوپێکی زۆر بە تواناو وێچوو بوو، لەبەر ئەوە عەبدولموتەلیب هیچ کاتێک لێی بێ ئاگا نەدەبوو، نەیدەهێشت لێی دوور بکەوێتەو، شویێنێکی تاییەتی هەبوو لەلای، هیچ کاتێک بەبێ ئەو نانی نەدەخوارد، دەبوایه لەگەڵ خۆی دایبێنێ، ئەوەندە پووی دەدا بە پێغەمبەر (ﷺ)، ئەوەندە پووی نەداوێتە کوپەکانی.

هەر کاتێک پێغەمبەر (ﷺ) بیوستبایە دەچوێ لای باپیری، با کاتی خەوتنیش بوایه، هەموو جار که جێگایان بۆ عەبدولموتەلیب لەبن دیواری کەعبە پادەخست دەچوو لە تەنیش باپیری دادەنیش، مامەکانی تێیان دەخوپیەو بۆ ئەوەی دورکەوێتەو، بەلام عەبدولموتەلیب دەستی بە پشتی دادەهێنا، و دەیوت: لێی گەپێن، بەو خوایه ئەو کوپە ی من پایەکی زۆر بەرزێ دەبێت، گەلی جارێ بە ئەبو تالیب و بەرەکی دەوت: زۆرتان ئاگا لێی بێت هەموو جوله‌که‌کان دەلێن: ئەو کوپە ی من دەبێت بە پێغەمبەر (ﷺ).

له پاش دوو سالان عەبدولموتەلیبیش نەخۆش کەوت، پرایسپارد لە دواى خۆی ئەبو تالیب بیباتە لای خۆی و ئاگاداری بکات. عەبدولموتەلیب کۆچی دواى کرد، ئەنجا ئەبو تالیب بردیه لای خۆی، ئەویش وەك باوکی زۆری خۆش دەویست.

پێغەمبەریش (ﷺ) له تەمەنی مندالیدا زۆر پێك و پێك و پاكو خاوین و جوان بوو، تەندروستیەکی زۆر باشی هەبوو، بەیانیان که له خەو هەلەستا دەم و چاوی گەش و جوان بوو، پرچی بەلول و پێك بوو، دەتوت: شانەکراوێ پۆنی لێدراوێ. ئەبو تالیب هۆگری ببو، لەگەڵ خۆی دەینواندو پێکەوێ نانیان دەخوارد.

پیش ئەوەی پێغەمبەر (ﷺ) بجێتە لایان، لەبەر دەست کورتی گەلی جار تێریان نەدەخوارد، بەلام که پێغەمبەر (ﷺ) چوێ لایان، خواردنیان لەبەر دەمایەو، هەموو جار

ئەبو تالیب پێی دەوت: تۆ لە و ماله پیرۆزی، که نانیشیان ئاماده ده‌کرد کهس نه‌یده‌خوارد، تا‌کو ئه‌و نه‌چوبایه‌ته‌ سه‌ر نان خواردن.

پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌مه‌نی بوو به‌ دوانزه‌ سال پۆژیک ئه‌بو تالیبی مامی خۆی ئاماده‌ کرد بجێته‌ شام، له‌ کاتی پۆیشته‌ندا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) داوی لێ‌کرد له‌ گه‌ڵ خۆی بیبات، ئه‌ویش دلی نه‌رم بوو پێی وت: سوینده‌ به‌خوا له‌ گه‌ڵ خۆم ده‌تبه‌م، قه‌ت نایه‌لم لێ‌ک جیایینه‌وه، کاروان که‌وته‌ پۆیشتن، تا‌کو گه‌یشته‌ شوینیک له‌ خواروی شاری (شام) پێیان ده‌وت: (بوصرا).

پیاویکی راهیب که‌ ناوی بو‌حه‌یرا بوو، زانایه‌کی مه‌سیحی بوو، له‌ سه‌ر به‌رزاییه‌ک ده‌ژیا، خۆی له‌ که‌س نه‌ده‌گه‌یاند، له‌ خانوه‌که‌ی نه‌ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه، که‌ کاروانه‌که‌ی ئه‌بو تالیب گه‌یشته‌ نزیکه‌ی به‌رزاییه‌که‌ له‌ ژێر دارێ‌کدا خسته‌یان، بو‌حه‌یرا له‌ دوره‌وه‌ پێش ئه‌وه‌ کاروانه‌که‌ی به‌دی کردبوو سه‌رنجی دابوونی، بو‌حه‌یرا فه‌رمانیدا که‌ خواردنیان بۆ دروست بکه‌ن، ئه‌نجا ناردی به‌ دوایاندا، پێیان وتن: پیاوانی قو‌په‌یش بو‌حه‌یرا خواردنی بۆتان دروست کردوه، هه‌موتان وه‌رن بۆ نان خواردن، که‌سه‌یشتان دوا مه‌که‌ون. ئه‌بو تالیب و پیاوانی تر چوون پێغه‌مبه‌ریان له‌ لای که‌ل و په‌له‌کان به‌جێهێشت، که‌ چوون یه‌ک له‌ پیاوه‌کانی قو‌په‌یش پێی وت: ئه‌ی بو‌حه‌یرا ئێمه‌ هه‌ر چه‌ند جارێ‌ هاتبین بۆ ئێره‌ تۆ هه‌یج جارێ‌ک خواردنت بۆ ئێمه‌ دروست نه‌کردوه، دیاره‌ ئه‌م‌ڕۆ مه‌به‌ستی‌کت هه‌یه، ئه‌ویش وتی: به‌لێ‌ مه‌به‌ستی‌کم هه‌یه، به‌لام ئێوه‌ میوانن چه‌زم کرد رێ‌زتان بگرم، هه‌موو له‌ سه‌ر خواردنه‌که‌ کۆبونه‌وه، بو‌حه‌یرا پرسى: ئایا که‌ستان دوانه‌که‌وتوه؟ وتیان: هه‌مومان هاتوین ته‌نیا مندالێ‌ک نه‌بیت، بو‌حه‌یرا وتی: خێراکه‌ن بچن بیهێنن، ئه‌وه‌ شتیکی نارێ‌که‌ ئه‌و مندال له‌ خواردن دوا بکه‌وێ‌.

له‌و کاتی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هات تا‌کو کاتی پۆیشتن، بو‌حه‌یراش هه‌ر سه‌رنجی ده‌دا، نانه‌که‌ خواردراو خه‌لکه‌که‌ بڵاوه‌یان کرد. ئه‌بو تالیب و پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) مانه‌وه، بو‌حه‌یراش چوه‌ لایان، و پوی له‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) کردو پێی وت: به‌ (لات و عوززا) سویندت ده‌ده‌م، هه‌ر پرسیارێ‌کت لێ‌ ده‌که‌م به‌راستی وه‌لامم ده‌وه، پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رموی: من ر‌قم

له‌وانه‌یه به‌وانه‌م سویند مه‌ده، بوچه‌یراش وتی: بۆیه به‌وانه‌م سویند دای، چونکه خێڵه‌که‌ت به‌وانه سویند ده‌خۆن، ئه‌نجا وتی: ئه‌مجاره به‌خوا سویندت ده‌ده‌م، وتی: فهرموو چیت ده‌وی بیلێ. بوچه‌یراش پرسایاری کرد له‌بابه‌ت ژيانی و ته‌وه‌له‌سان و دانیشتنی، پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) وه‌لامی هه‌مووی دایه‌وه، ئه‌مجا بوچه‌یرا پووی له‌ ئه‌بو تالیب کرد، و وتی: ئه‌و مندالی چی تۆیه؟ ئه‌بو تالیب وتی: ئه‌وه کوپی منه، بوچه‌یرا وتی: نابێ باوکی ئه‌و منداله مابێ. ئه‌نجا ئه‌بو تالیب وتی: ئه‌وه کوری برامه، و ئه‌و کوپه‌ له‌ زگی دایکی بوو باوکی مردووه، بوچه‌یرا وتی: هه‌ز ده‌که‌م به‌ خێرای بیبیته‌وه و لاتێ خۆتان، و ئاگاداریه‌کی باشی بکه‌یت، چونکه ئه‌وه‌ی من له‌و کوپه‌م بینی ئه‌وان لێی ببینن توشی خراپه‌یه‌کی زۆری ده‌که‌ن، ئه‌بو تالیبش به‌ وته‌که‌ی باوه‌پی کرد، هه‌ر به‌ خێرای بازه‌رگانه‌که‌ی جێبه‌جێ کردو گه‌راپه‌وه مه‌که‌^۱.

هه‌روه‌ها پۆژێکیان پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) یاری ده‌کرد له‌گه‌ڵ مندالانی هاوته‌مه‌نی خۆی، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمویه‌تی: مندالانی قوره‌یشم ده‌دی به‌ردیان ده‌گوێزایه‌وه، کراسه‌که‌یان ده‌ئالاند له‌ ملیان، و به‌ردیان ده‌خسته‌ سه‌ری بۆ ئه‌وه‌ی له‌ زیری به‌رده‌کان به‌پاریزین، منیش ویستم وه‌کو ئه‌وان بکه‌م، له‌په‌یه‌که‌ مشتته‌کۆله‌یان پێدا کێشام و پاشان گوتی: خۆت جوان داپۆشه به‌ کراسه‌که‌ت، فهرمووی: منیش کراسه‌که‌م دادایه‌وه و به‌رده‌م له‌سه‌ر شان ده‌گوێزایه‌وه و شه‌رمگام به‌ ده‌ره‌وه نه‌بوو له‌ناو هاوڕێکانمدا^۲.

(۱) ئه‌و سه‌رگۆزه‌شته‌ی بوچه‌یرای راهیب گه‌لی له‌ زاناکانی ئیسلام به‌ بێهێزیان داناوه، به‌لام سه‌یر له‌وه‌دایه، ئه‌و ماوه کورتی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گه‌ڵ بوچه‌یرا بوو، پۆژه‌لات ناسه مه‌سیحیه‌کان (مستشرقین) کردویه‌ته به‌ندو بالقوره‌یه‌کی زۆر گه‌وره، چه‌ند کتێبیان له‌سه‌ر نوسیوه ده‌لێن: بوچه‌یرا هه‌موو فهرمانێکی پێغه‌مبه‌رایه‌تی فێری موحه‌ممه‌د کرد.

ئه‌و هه‌موو زانسته و زانیاریانه‌ی له‌ یاسا وه‌وشتی ئیسلام به‌م ماوه کورتی که‌ کاتی ناخواردن، و له‌ ته‌مه‌نی (۱۲) سالی له‌ بوچه‌یرای وه‌رگرت، جگه له‌ وه‌ش زۆرتین پووداوه‌کان و یاسایه‌کان و فهرمانه‌کانی ئیسلام که‌ خواو پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمانیان له‌سه‌ر داوه هه‌مووی پاش ئه‌و میوانداریه‌ بووه، و پووی داوه، هه‌یچ فهرمانێکی به‌ی پودا و پرسیار بۆی نه‌هاتوه، ئایا ئه‌و بوچه‌یرایه‌ چۆن ئه‌و هه‌موو پودا و کرده‌وه چۆن ئه‌و زانین و زانسته‌ی فێری کابرایه‌کی عه‌ره‌ب کرد! دوور بوو له‌ مه‌سیحیه‌ت، بۆچی فێری کابریه‌کی مه‌سیحی نه‌کرد، تاكو ئیستاش مه‌سیحیه‌کان دان به‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممه‌د داناوین و دوژمنایه‌تی ده‌که‌ن.

۲ تریه‌ الاولاد فی الاسلام، د. عبدالله ناصح علوان، دار السلام.

بانگه‌وازی بچکۆله ئه‌فنان سه‌رگوزه‌شته‌یه‌کی واقعییه‌ی په‌روه‌رده‌یی کاریگه‌ر، کچیکی سعودی ته‌مه‌ن (۱۴) ساڵ خه‌لگیکی زۆر له‌سه‌ر ده‌ستی موسلمان بوون، فه‌رموون با پێکه‌وه‌ ئاشنا ببین و دۆعای خیری بۆ بکه‌ین، دایکی ئه‌فنان ئه‌لێت: کاتیک من حامیله‌ بووم به‌ کچه‌که‌م (ئه‌فنان)ه‌وه‌، باوکم خه‌وی بینی له‌ خه‌ویدا چه‌ند چۆله‌که‌یه‌کی بچوکی بینی به‌ ئاسماندا ده‌فڕین، و له‌ نێوانیاندا کوتریکی سپی زۆر جوانکیله‌ ده‌فڕی، به‌ره‌و دوور فڕی و بۆ ترۆپکی ئاسمان به‌رزبوویه‌وه‌، پرسیارم سه‌باره‌ت به‌ لێکدانه‌وه‌ ته‌فسیری خه‌وه‌که‌ له‌ باوکم کرد، پیتی وتم: ئه‌و چۆله‌کانه‌ منداڵی منن، و پاش ماوه‌یه‌کی تر کچیکی له‌ خواترسم ده‌بیئت، قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد، منیش پرسیارم لێ نه‌کرد له‌ باره‌ی لێکدانه‌وه‌ی ئه‌و خه‌وه‌وه‌، دواتر کچه‌که‌م (ئه‌فنان) له‌ دایک بوو، له‌ راستیدا کچیکی له‌ خوا ترس بوو، شوینه‌واری ئافره‌تی ساڵح و چاکم تێدا به‌دی ده‌کرد، له‌ ساته‌ وه‌ختی منداڵیدا به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک پانتۆڵ و جل و به‌رگی ته‌سکی له‌به‌ر نه‌ده‌کرد، زۆر به‌ توندیش په‌تی ده‌کرده‌وه‌ ئه‌گه‌ر چی ئه‌و هێشتا منداڵ و بچکۆله‌ بوو، کاتیکیش چووه‌ پۆلی چواره‌می سه‌ره‌تایی به‌ ته‌واوه‌تی له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ دوورکه‌وته‌وه‌ که‌ ده‌بوونه‌ مایه‌ی خه‌شم و قین و توورپه‌یی خوا، ئاماده‌ نه‌بوو بچیت بۆ نادێ و هۆلی شایی و خۆشی، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر شاییه‌که‌ می که‌سیکی زۆر نزیکیش بوايه‌، زۆر هۆگر و په‌یوه‌ست بوو به‌ ئاینیه‌که‌یه‌وه‌ و پێ داگری له‌سه‌ر ده‌کرد و زۆر به‌ جۆش و خپۆش بوو بۆی، پارێزگاری له‌ نوێژه‌ فه‌رز و سوننه‌ته‌کانی ده‌کرد، بانگه‌واز کردن بۆ لای خودا کاتیک (ئه‌فنان) گه‌یشته‌ قۆناغی ناوه‌ندی ده‌ستی کرد به‌ کارو پپۆژه‌کانی له‌ بانگه‌وازکردن بۆ لای خوا، هه‌رکات خراپه‌یه‌کی ببینایه‌ به‌ توندی رێگری لێده‌کرد، پارێزگاری له‌ حیجاب و بالا پۆشیه‌که‌ی ده‌کردو پێوه‌ی پابه‌ند بوو، ئه‌گه‌ر چی هێشتا له‌سه‌ری واجب نه‌بوو بوو، سه‌ره‌تای بانگه‌وازکردنی بۆ لای خوا یه‌که‌م که‌س له‌سه‌ر ده‌ستی موسلمان بوو، خزمه‌ت کاره‌ سریلانکیه‌که‌مان بوو، دایکی ئه‌فنان ده‌لێت: کاتیک کوپه‌ بچکۆله‌که‌م (عبدالله) بوو له‌به‌ر

ئوهی فرمانبر بووم، ناچار بووم خزمه‌تکارێک بگرم بۆ ئوهی له ساته وهختی له مال نه‌بووندا گرنگی بدات به‌ کورپه‌که‌م، ئه‌و خزمه‌ت کاره‌ش ئافره‌تیکی نه‌سپانی بوو، پاش ئوهی ئه‌فنان زانی که‌ خزمه‌ت کاره‌که‌ موسلمان نیه، تووپه‌ بوو وتی: ناکرێت و نابێت که‌ سیکی نه‌سپانی خزمه‌تی من بکات، منیش له‌ به‌ر ئوهی زۆر پێویستیم به‌و خزمه‌تکاره‌ هه‌بوو هیچ گرنگیه‌کم به‌ قسه‌کانی نه‌دا، ته‌نها پاش دوو مانگ، خزمه‌تکاره‌که‌ هاته‌ لام و زۆر دلخۆش و به‌ که‌یف بوو وتی: دایه‌ من پزگارم بوو، ئه‌فنان فی‌ری ئیسلامی کردووم و من شایه‌تی ده‌ده‌م و ده‌لێم: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا رسول الله) منیش زۆر دلخۆش بووم به‌وه‌واله‌، ئه‌فنان تووشی ئیشی قاچ هاتبوو، به‌لام ئه‌و ئیش و ئازاره‌ی له‌ ئیمه‌ ده‌شارده‌وه‌و ده‌یوت: ئازاریکی ساده‌ له‌ قاچم دایه‌، پاش دوو مانگ شه‌له‌ل بوو، کاتی‌ک پرسیارمان لی ده‌کرد، ده‌یوت: ئازاریکی ساده‌یه‌و (إنشاء الله) نامینیت، دای مانگی‌ک ته‌واو په‌کی که‌وت و له‌ پو‌یشتن که‌وت و نه‌یده‌توانی بپوات، له‌ ژووری نه‌خۆشخانه‌ دکتۆریکی تورکی و وه‌رگی‌ریک و سسته‌ری‌کمان له‌گه‌ڵ بوو، دکتۆره‌که‌ پی‌ی وتین: قاچی تووشی شیرپه‌نجه‌ بووه‌، سی ده‌رزی کیمیاوی ده‌دریختی، به‌لام دای‌ی مووی سه‌ر و برۆکانی به‌ته‌واوی ده‌پو‌یتته‌وه‌، من و باوکی و مامی کاتی‌ک هه‌واله‌که‌مان بیست تووشی شه‌ل‌ژان و چه‌په‌سان و شوک هاتین، دانیش‌تین و زۆر به‌تاس و به‌ کول ده‌گریاین، به‌لام ئه‌فنان هه‌ردوو ده‌ستی خستبووه‌ سه‌رده‌می و زۆر دلخۆشبوو ده‌یوت: ((الحمد لله، الحمد لله، الحمد لله)) نزیکم کرده‌وه‌ له‌خۆم و باوه‌شم پیا‌کردو له‌تامیزم گرت، به‌ده‌م گریان‌وه‌ پی‌م وت: ئه‌فنان چیه‌؟ ئه‌ویش وتی: دایکه‌ سوپاس بۆ خوا موسیبه‌ته‌که‌ له‌خۆم دایه‌ نه‌ک له‌ ئاینه‌که‌مدا، به‌ده‌نگی به‌رز هاواری ده‌کردو سوپاسگوزاری خوا‌ی ده‌کردو ده‌یوت: سوپاس بۆ خوا هه‌موانیش به‌وه‌په‌پی سه‌رسامی و سه‌رسوپمانه‌وه‌ ته‌ماشایان ده‌کردو لی‌یان ده‌پوانی، منیش خۆم زۆر به‌چوک هاته‌ پێش چاو، کاتی‌ک چاو‌م به‌ که‌چه‌ بچکۆله‌که‌م و باوه‌په‌ به‌رزه‌که‌ی که‌وت، هه‌لو‌یسته‌که‌ی زۆر کاریگه‌ر بوو له‌ دل‌مان، دکتۆرو وه‌رگی‌رو سسته‌ره‌که‌ کاتی‌ک ئاستی باوه‌پی به‌رزی ئه‌فنانیان بینی ده‌ستبه‌جی موسلمان بوون، جا پێش ئوه‌ی ئه‌فنان ده‌ست بکات به‌ چاره‌سه‌ر به‌ به‌کاره‌ێنانی ده‌رزی کیمیاوی، مامی داوای لی‌کرد که‌ سه‌ر تاشی‌کی بۆ ئاماده‌ بکه‌ن تا قژی بپ‌یت پێش ئوه‌ی به‌ چاره‌سه‌ره‌که‌ هه‌لبوه‌ریت، به‌لام ئه‌و زۆر به‌ توندی به‌رپرچی دایه‌وه‌ و په‌تیکرده‌وه‌، هه‌ول‌مدا قه‌ناعه‌تی پێبکه‌م، و خواستی مامی جیبه‌جی بکات، به‌لام ئه‌و پازی نه‌ده‌بوو و

دهیوت: من نامه‌وێت بێ به‌ش بم له پاداشتی هەر تالە قژیکی سهرم که هه‌ڵده‌وه‌ریت، منو هاوسه‌ره‌که‌م و نه‌فنان به‌یه‌که‌م فرۆکه‌ به‌پیکه‌وتین بۆ نه‌مریکا به‌مه‌به‌ستی چاره‌سه‌ر کردنی نه‌فنان، کاتی‌ک گه‌یشتی‌نه‌ نه‌وی، دکتۆریکی نه‌مه‌ریکی ئافه‌رت، که ماوه‌ی (۱۵) سال له‌ سعودیه‌ کاری کردبوو، هه‌ندی وشه‌ی عه‌ره‌بی به‌ باشی ده‌زانی، و چاو پیکه‌وتنی له‌گه‌ڵ کردین، کاتی‌ک نه‌فنان نه‌وی بینی په‌رسیاری لیکرد: ئایا تۆ موسلمانیت؟

نه‌ویش وتی: نه‌خیر.. نه‌فنان له‌گه‌ڵ خۆی بردی بۆ یه‌کی‌ک له‌ ژووره‌کان و له‌گه‌ڵیدا دانیشت و ده‌ستی کرد به‌ بانگکردنی بۆ ئیسلام، دکتۆره‌که‌ هات بۆ لام و چاوه‌کانی په‌ر ببوون له‌ نه‌سرین و فرمیسک وتی: من ماوه‌ی (۱۵) سال له‌ سعودیه‌م، که‌س بانگی نه‌کردوم بۆ ئیسلام، که‌چی ئیستا نه‌و که‌چه‌ بچکۆله‌ هاتوه‌، و دوا‌ی موسلمان بوونم لی ده‌کات، نه‌وه‌ منیش به‌پیارمدا که‌ له‌سه‌ر ده‌ستی موسلمان بېم، له‌ نه‌مریکا پێیان وتین: هیچ چاره‌سه‌ریکی نیه‌ ته‌نها نه‌وه‌ نه‌بی‌ت قاچی به‌په‌نه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی شیر په‌نجه‌که‌ی نه‌گاته‌ سه‌یه‌کانی و بیکۆزیت، نه‌فنان نه‌ده‌ترسا له‌وه‌ی که‌ قاچی به‌په‌نه‌وه‌، به‌لکو نه‌و خه‌می دایک و باوکی هه‌بوو، پۆژیک له‌ پۆژان نه‌فنان له‌ پێگه‌ی (ماسنجه‌ر) وه‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ یه‌کی‌ک له‌ هاوڕێکانی ده‌کرد به‌ ناوی (پانیا) و په‌رسیاری لیده‌کرد، نه‌فنان وتی: پات چۆنه‌ پێگه‌یان پێ بده‌م قاچم به‌په‌نه‌وه‌ (پانیا) هه‌ولیدا دلنیاو ئارامی بکاته‌وه‌ و پێی وت: ده‌توانن قاچی‌کی به‌ دیلت بۆ دابنێن، به‌لام نه‌فنان وه‌لامی دایه‌وه‌ به‌ ته‌نها وشه‌یه‌ک و وتی: من غه‌می قاچم نیه‌، به‌لکو ته‌نها هیواو ئاواتی من نه‌وه‌یه‌ کاتی‌ک خه‌ستمانه‌ ناو گۆرپه‌وه‌ به‌ به‌راوه‌ بچه‌ ناویه‌وه‌، پانیا ده‌لێت: پاش وه‌لامه‌که‌ی نه‌فنان هه‌ستم کرد که‌ من له‌ به‌رامبه‌ر نه‌ودا بچکۆله‌م و له‌ هیچ تیناگه‌م، من هه‌موو بیرو نه‌ندیشه‌م لای نه‌وه‌یه‌ له‌ داها‌توودا چۆن ده‌ژی، به‌لام به‌رکردنه‌وه‌ی نه‌و زۆر له‌وه‌ به‌رزو بالا‌تره‌، نه‌و به‌ر له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌ چۆن ده‌مریت، دایکی ده‌لێت: پاش نه‌وه‌ی قاچی (نه‌فنان) مان به‌په‌وه‌ گه‌پا‌ینه‌وه‌ و بۆ (ریاض)، به‌لام نه‌وه‌ی کتوپر بوو شیر په‌نجه‌ گه‌یشه‌ سه‌یه‌کانی، ئیدی حا‌له‌ ته‌که‌ی زۆر نا‌ئومیدانه‌ بوو، به‌ جۆری‌ک له‌سه‌ر جێگه‌ دایاننا‌بوو که‌ به‌ ته‌نیشتی‌وه‌ دوگمه‌یه‌ک هه‌بوو، ته‌نها به‌ ده‌ستنان به‌ دوگمه‌که‌دا ده‌رزیه‌کی سڤکه‌ر و ده‌رزیه‌کی موغه‌زی ده‌هاته‌ خواره‌وه‌ بۆ سه‌ری، له‌ نه‌خۆشخانه‌ ده‌نگی بانگ نه‌ده‌بیس‌تراو نه‌فنانیش له‌ حا‌له‌ تی‌کی بێ ناگاییدا بوو، به‌لام ته‌نها به‌ هاتنی کاتی نوێژ یه‌کسه‌ر ده‌هاته‌وه‌ هۆش خۆی به‌بێ نه‌وه‌ی که‌س خه‌به‌ری بکاته‌وه‌ و به‌ ناگای به‌ینیتته‌وه‌، داوا‌ی ناوی ده‌کرد و

ده‌ستنوژی ده‌گرت و نوژی ده‌کرد، پزیشکه‌کان پێیان وتین: مانه‌وه‌ی له نه‌خۆشخانه هه‌چ سوود و که‌لکیکی نیه‌و ته‌نها پۆژیک یا دوو پۆژی ماوه و ژیان به جیدیلێ، پۆژیک خیزانی مامه‌ی هات بۆ سه‌ردانی و منیش پیم وت: له ژوره‌وه نوستوه، کاتیک چوه ژوره‌وه شله‌ژاو چه‌ساو پاشان ده‌رگا که‌ی داخست، ترسام له‌وه‌ی (ئه‌فنان) شتیکی به‌سه‌ر هاتبێ، خۆم پینه‌گیراو چوم بۆ لای، ده‌رگای ژوره‌که‌م کرده‌وه‌و پاچله‌کیم و سه‌رسام بووم، چیم دی؟ گلۆپه‌کان کوژاونه‌ته‌وه‌و ده‌م وچاوی (ئه‌فنان)یش له‌نیوه‌ندی ئه‌و تاریکه‌دا بریسکی دیت و ده‌دره‌وشیته‌وه، منی بینێ و زه‌رده‌خه‌ گرتی و وتی: دایکه وه‌ره‌ خه‌ویکم بینیه‌و بۆت بگێرمه‌وه، منیش ووتم: خیر ده‌بێ (إنشاءالله) وتی: له‌خه‌مدا بینیم من بووکم و له‌ پۆژی گواستنه‌وه‌دام و کراسیکی سپی گه‌وره‌م پۆشیبوو، تۆ و ماله‌وه‌ هه‌مووتان له‌ ده‌ورم بوون، هه‌موویان دلخۆش بوون به‌ شووکرده‌که‌م ته‌نها تۆ نه‌بیته‌ ئه‌ی دایکه، پرسیارم لێکرد گومان ده‌به‌یت لێکدانه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌ت چی بیته‌؟ وتی: هه‌ست ده‌که‌م که‌ ده‌رمم هه‌موویان له‌ بیرم ده‌که‌ن و ده‌چن به‌لای کاری خۆیانه‌وه‌و به‌ ئاسووده‌یی و خۆشیه‌وه‌ ژیانی خۆیان ده‌گوزهرێنن، ته‌نها تۆ نه‌بیته‌ ئه‌ی دایکه، به‌رده‌وام یادم ده‌که‌یت و غه‌م و خه‌فه‌ت بۆ جیا‌بوونه‌وه‌و دوورکه‌وتنه‌وه‌م ده‌خۆیت.

ئه‌فنان پاستی وت: من ئێستا که‌ چه‌ڕۆکه‌که‌ ده‌گێرمه‌وه‌ له‌ ناخه‌وه‌ ده‌کوڵیم و ده‌سوێتم، هه‌رکاتیکیش بیرێ لێده‌که‌مه‌وه‌ غه‌مبار ده‌یم و بۆی خه‌فه‌تی بۆ ده‌خۆم، کۆتایی به‌خته‌وه‌ری پۆژیک له‌ پۆژان له‌ نزیک ئه‌فنان دانیشتبووم، من و دایکم بووین ئه‌فنانیش له‌سه‌ر جێگه‌که‌ی پالێدابویه‌وه، له‌ پر خه‌به‌ری بوویه‌وه، و وتی: دایکه‌ نزیک به‌ره‌وه‌ لێم ده‌مه‌وێت ماچت بکه‌م، ماچی کردم و پاشان وتی: ده‌مه‌وێت لاکه‌ی تری پوومه‌تیش ماچ بکه‌م، منیش لێی نزیک بوومه‌وه‌ و ماچی کردم، دواتر گه‌رایه‌وه‌ سه‌ر جێگا که‌ی پالگه‌وت و دواتر پویکرده‌ قیبله‌ و وتی: (أشهد أن لا إله إلا الله) تا (۱۰) جار دووباره‌ی کرده‌وه‌ پاشان وتی: (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله) پاشان گیانی ده‌رچوو گه‌رایه‌وه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگاری خۆی بۆنی میسک پاش وه‌فاتی و مردنی ئه‌و ژوره‌ی که‌ تییدا مردو کۆچی دوا‌ی کرد، تا ماوه‌ی (۴) پۆژ بۆن و به‌رامه‌ی میسکی لێ ده‌هات.

سەرگۆزەشتەى سىيەم

رۆڤە شیرینه‌کەم

خوێنەرى بە‌پێز: ئەم چەرۆکەى بۆتانى ئەگێرپەوه پاستەقینەى و زۆر کاریگەرە، (راشید) خۆى بۆمان دەگێرێتەوه و دە‌لێت: تەمەنم لە (۲۰) سالى تێنە‌پەرپىبوو، کە یە‌کەم کۆرپەمان بوو، بە‌رده‌وام ئەو شە‌وه‌م لە یاده.

لە دەرەوه لە‌گە‌ڵ کۆمە‌ڵە برادەرێک دانیشتبووین، کۆپى ئەو شە‌وه‌مان پەر بوو لە قسەى بى سوود و غەیبەت و گالته‌کردن بە یە‌کترى، زۆرجار من جله‌وى کۆرپە‌کەم دە‌گرتە دە‌ست کە ئەوانم بە پێکە‌نین دە‌هێنا، ئەوانیش پى دە‌کە‌نین بە قسە‌کانم.

لە یادمە ئەو شە‌وه زۆریانم بە پێکە‌نین هێنا، چونکە من زۆر بە جوانى دە‌متوانى لاسایى خە‌لکى بکە‌مه‌وه بە‌جۆرێک، کە دە‌نگى خۆم دە‌گۆپێ وە‌کو دە‌نگى ئەو کابرایە‌م لێ‌دە‌کرد، کە گالته‌م پى دە‌کرد.

بە‌لێ.. بە‌و شێ‌وه‌یه گالته‌م بە‌و دە‌کرد بە‌و دە‌کرد کە‌س لە برادەرە‌کانم پزگارى نە‌دە‌بوو.. لە یادمە کە ئەو شە‌وه گالته‌م بە‌کابرایە‌کى کوێر کرد، کوێرە‌کە لە بازاردا دە‌پۆشت، منیش پێم خستە سەر پێى ئە‌ویش ساتمە‌ى کردو بە‌دە‌ما کە‌وت، منیش لە قاقای پێکە‌نینمدا بە‌جۆرێک کە خە‌لکى هە‌موو سە‌یریان دە‌کردم.

کە‌چى کوێرە داماو‌ه‌کە ئاهێکى قۆلى هە‌لکێشا و سە‌رى داخست و هە‌ندى چرپە چرپى کرد، بە‌لام من نە‌مزانی چى وت: پاشان هە‌روه‌کو جاران بە کاتێکى درە‌نگ چوومه‌وه مال، بینیم واخیزانه‌کەم چاو‌ه‌پوانم دە‌کات، دیار بوو حالى زۆر شپ‌رزه‌ بوو، بە‌پەرۆشە‌وه پێى وتم: لە کوێ بویت؟

منیش بە‌گالته‌وه پێم وت: لە سەر مە‌ریخ بووم، خۆ دیاره لە لای برادەرە‌کانم بووم، بە‌لام دیار بوو زۆر شە‌کەت بوو، بۆیه پێى وتم: (پاشید) من زۆر شپ‌رزه‌م کاتى منال بووم نزیك بوە‌ته‌وه، بینیم فرمێسک لە چاو‌ه‌کانى دێته‌ خوار.

هه‌ستم کرد خیزانه‌که م فه‌رامۆش کردوه، له مه‌ودوا ده‌بیټ زوو بی‌مه‌وه، و ئاگام لیټی بیټ، به تایبته که ئیستا سکی له مانگی نۆیه‌می دایه.

که زانیم زۆر شپه‌زه‌یه به په‌له بردم بۆ نه‌خۆشخانه، برده‌ه ژووری له دایک بوون و ده‌ستم کرد به‌چاوه‌پوانی، به‌لام دیار بوو منډال بوونه‌که تاخیر ده‌بوو، منیش ئارامیه‌کی وام نه‌بوو چاوه‌پوان بم، بۆیه ژماره‌ی ته‌له‌فۆنه‌که م جی هیشت تاكو نه‌گه‌ر شتیك بوو مژده‌م پی‌ده‌ن.

به‌لی.. کاتی چومه‌وه مال پشویه‌که‌دا دوا کاترمی‌ریک له نه‌خۆشخانه‌وه ته‌له‌فۆنیان بۆ کردم، و وتیان: خیزانه‌که ت کوپ‌کی بووه، منیش به‌په‌له پۆیشتم بۆ بینینی ئه‌و کوپه‌ی، که بریارماندا بوو نه‌گه‌ر بیټ ناوی لی‌بنی‌ن (جاسم).

به‌پاستی به‌په‌له گه‌یشتمه نه‌خۆشخانه، سه‌یاره‌که م به‌په‌له پاگرت و به‌ره‌و پرس‌گه پۆیشتم، و وتم: خیزانه‌که م له کام ژووردایه؟

به‌لام ئه‌وان وتیان: بپۆ بۆ لای ئه‌و پزیشکه ئافره‌ته‌ی، که سه‌ره‌پرشتی خیزانه‌که ت ده‌کات، هاوارم کرد کام پزیشک؟

من ده‌مه‌ویټ (جاسم) ببینم وتیان: سه‌ره‌تا بپۆ بۆ لای پزیشکی سه‌ره‌پرشتیار. منیش چومه‌و لای پزیشکه‌که، پزیشکه‌که‌ش به‌خیره‌هاتنی‌کی گه‌رمی لی‌کردم و پپی وتم: دانیشه، منیش دانیشتم باسی تاقیکردنه‌وه‌ی خوداو موصیبه‌تی بۆ ده‌کردم، که مروڤ شتیکی به‌سه‌ر هات ده‌بیټ به‌قه‌ده‌ری خوا پازی بیټ، نابیت ناشوکر بیټ. پاشان پپی وتم: ئه‌و کوپه‌ی که خیزانه‌که ت بویه‌تی نه‌خۆشی له‌چاوه‌کانیدا هه‌یه له‌وانه‌یه چاوی له ده‌ست بدات.

به‌لی.. هه‌والی‌کی زۆر ناخۆش بوو، بۆیه به‌داماوی ده‌ستم له‌ژێر سه‌رم دانا خه‌یال بردمیه‌وه له ناکاو ئه‌و پیاوه کوپ‌ه‌م بیرکه‌وته‌وه، که به‌ر پینه‌م دایه‌و به‌ری‌قوه‌و دۆ‌عی لی‌کردم، مروڤ چ بچینیت ئه‌و ده‌دوریت‌ه‌وه.

به‌م شی‌وه‌یه به‌داماوی مامه‌وه نه‌مزان‌ی چی بلی‌م، هه‌رچۆن بیټ سوپاسی پزیشکه‌که م کردو پۆیشتم بۆ بینینی خیزانه‌که م، بینیم خیزانه‌که م سوپاسی خوا‌ی ده‌کرد، چونکه باوه‌ری پته‌و بوو به‌قه‌ده‌ری خوا.

خيڙانهڪم بهردهوام ٺاموڙگاري دهڪردم، ڪه واز بيٺم له گالته ڪردن به خه لڪي و دهيوٽ: ڪوپر بهسه نه وهنده سه رزه نشٽ و گالته به خه لڪي مه ڪه.

به هه رحال له نه خوڻخانه ده رچووين، و(جاسم) يشمان له گه ل دابو، چووينه وه بو مال. به راستي من زور بايه خم به و ڪوپر نه ده دا به جوڙيڪ ڪه وام داده نا هر له ماليش نيه، هر ڪاتيڪيش بگريابا نه ويٽم به جي ده هيشت ده چوومه هو له ڪه ده خه وٽم، به لام خيڙانه ڪم زور بايه خي پي ده دا، و زوريشي خوش ده ويست، من رقم ليي نه ده بووه، به لام خوڻيشم نه ده ويست.

(جاسم) ڪه نزڪي ساليڪ بوو زور به سهيري ڪاگو لهي ده ڪرد، پاشان ڪه ده ويست له سهه پي بپوات، بو مان ده رڪه وٽ، ڪه گوچيشه، بويه زياتر له سهه دل م گران بوو. ويڙاي (جاسم) خيڙانه ڪم دوو ڪوپي تريشي هه بوو(عمر) و (خالد) سال هات و پويشت (جاسم) و براڪاني گه وره بوون، من هه رگيز هه زم نه ده ڪرد له مال دانيشم، بهردهوام له گه ل هاورپيڪانم له ده ره وه بووم، له راستيدا من وه ڪو توپيڪ و ابووم، ڪه هاورپيڪانم ياريان پي ده ڪردم، به لام خيڙانه ڪم هه رگيز بي ٺوميد نه ده بوو له ٺاموڙگاري ڪردن ڪه بهردهوام داواي هيدايه تي بو له خوا ده ڪردم، هه رگيز له ڪاره قيژه وه نه ڪانم توپه نه ده بوو، به لام زور دلته نگ ده بوو ڪه ده بييني (جاسم) م به لاهه ناوه و بايه خ به براڪاني ده ده م.

به لي.. (جاسم) گه وره بوو غمي منيش له گه ليده گه وره بوو، خيڙانه ڪم له بنڪهي ڪم نه ندانمان ناوي (جاسم) ي تو مار ڪرد منيش پيگر نه بووم له و ڪاره ي هه ستم به پويشتني سال و مانگ و پوڙ نه ده ڪرد، پوڙه ڪانم بريتي بوو له ڪار و خه و و خواردن.

پوڙي هه يني بوو، ڪه گوپان له ڙياني مندا پويده ڪاٽرمير (۱۱) ي به ياني بوو له خه وه لاسام، نه و پوڙه بانگهيشت ڪرا بووم بو زه ماوه نديڪ، و خوم گوپي و خوم بو ن خوش ڪرد، ده مويست بپوم له پويشتندا به ته نيشت هو له ڪه ماندا پويشتن ديمه ني (جاسم) هه لوه سته يه ڪي پي ڪردم بينيم وا به ڪول ده گرييت.

منيش زور به لاهه وه سهير بوو نه وه يه ڪم جاره بينيم (جاسم) ٺاوا به ڪول بگريٽ، نه وه (۱۰) ساله له ته مه ني (جاسم) تيپه پيوه ٺاوپم ليي نه داوه ته وه، ويستم خوم له گيلي

بدھم، به ٿام نه متواني، چونڪه ده مبيست بانگي دايڪي ده ڪات ڪه چي من له وئ بووم بانگي مني نه ده ڪرد.

منيش ليئي نزيڪ بوومه وه و وتم: (جاسم) ٺه وه بؤ ده گري؟

ڪاتيڪ گويي له ده نگم بوو گريانه ڪه ي ڀاگرت و هه ٿه سته يه ڪي ڪرد، ڪه هه ستي ڪرد وا له ته نيشتم به ده سته بچو ڪه ڪاني ده يويست بزانيٽ له ڪويمهو، ده بيٽ چي بڪات؟

بؤم ده رڪهوت، ڪه ده يه ويٽ ليم دور بڪه ويٽه وه، وه ڪو ٺه وه و ابو به زماني حال بلئيٽ: ٺيستا هه ست ده ڪه ي ڪوپيڪت هه يه به (جاسم) ٺه ي ٺه وه (۱۰) ساله ي ڀا بردو له ڪوي بوويت؟

به ٿي.. ورده ورده پويشت و چووه ٿوره ڪه ي خوي وتم: جاسم چي بووه بؤ ده گريه يٽ؟

سه ره ٿا له بهر گريان په تيڪرده وه پيم بلئيٽ، پاشان به نه رمي هه و ٿمدا هوي گريانه ڪه ي پوون بڪاته وه، (جاسم) هوي گريانه ڪه ي بؤ پوون ده ڪرده وه و منيش گويم بؤ گرتبوو، ده زانن بؤ ده گريا؟ هه موو ڪات (عمر) ي براي ده يبرد بؤ مزگهوت، به ٿام ٺه مڙو (عمر) دواڪه وتووه، چونڪه نوڙي هه ينيه و دوا ده ڪه ويٽ له پڙي يه ڪم شويني چنگ ناڪه ويٽ، بويه بانگي (عمر) ي ده ڪرد وه ٿامي نه بوو.

بانگي دايڪي ده ڪرد ڪه س نه بوو وه ٿامي بداته وه بويه ٺه ويش ده ستي ده ڪرد به گريان. بينيم فرميسڪ له چاوه ڪاني جوگه ٿه ي ڪردوه، بويه نه متواني گوي بؤ قسه ڪاني ڀا بگرمو ده ستم له سر ده مي دانا و وتم (جاسم) بؤ ٺه وه ده گريه يٽ؟ وتي: به ٿي..

چونڪه ٺه و گريانه ي (جاسم) م وه ڪو ته زووي ڪاره با هه موو جه سته مي داگرتبوو، بويه هاوڀيڪانم و ده عوه ته ڪم له بير چووه.

وتم: (جاسم) خه فته مه خؤ ده زاني ٺه مڙو ڪي ده تبات بؤ مزگهوت؟ وتي: به ٿي.. (عمر) ده مبات بؤ مزگهوت، به ٿام (عمر) به رده وام دوا ده ڪه ويٽ.

وتم: نه خير به ٿڪو ٺه مڙو من بؤ خؤم ده تبه م بؤ مزگهوت.

(جاسم) سەرسام بوو بپوای نەدەکرد، وای دەزانی گالتە ی پێ دەکەم، لە خۆشیان دەستی کرد بە گریان، منیش چاوەکانم سپیەو دەستیم گرت و ویستم بەسەیارە ی بیەم، بەلام ئەو پەتی کردەو بەسەیارە بپوات وتی: بابەگیان دیارە نازانی مزگەوت لیمانەو نزیكە، بەپیاو دەپۆین بۆ مزگەوت، بەلێ... بەرەو مزگەوت چووین، کە چووێ ئورەو هەستم بە ترس و پەشیمانی دەکرد، بینیم مزگەوت پەرە لە خەلک، بەهەر حال لە پێزی یەکەم بۆ (جاسم) شوێنێکم بینیەو، دانیشتین و گوێمان بۆ وتاری هەینی گرت، دوا ی تەواو بوونی نوێژی هەینی (جاسم) داوای لێکردم قورئانیکی بۆ بهێنم، منیش زۆرم پێ سەیربوو، چۆن دەخوێنێتەو خۆ ئەو کوێرە، ویستم خۆم لێی بێ ئاگا بکەم، بەلام ترسام هەستی بریندار بێت، بۆیە قورئانیکم بۆ هیئا، داوای لێکردم سورەتی (الکەف) ی بۆ بکەمەو، بەهەر حال سورەتی (الکەف) م بۆ بینیەو، قورئانەکی لێ وەرگرتم لە پیش خۆی داناو دەستی کرد بە خوێندنەو، (سبحان الله) ئەو هەموو سورەتی (الکەف) ی لەبەرە، ئاااا زۆر شەرمەزار بووم، هەلسام قورئانیکم هیئا دەستمکرد بەخوێندنی، هەستم دەکرد تەزوو بە هەموو جەستەم دادیت، داوام لە خودا کرد لێم خۆشبێت و هیدایەت بەدات، خۆم پێ پانەگیرا وەکو منڊال دەستم کرد بە گریان، هەندێ خەلک هیشتا لە مزگەوت مابوون نوێژی سونەتیان دەکرد، منیش لە شەرمەزاریا ویستم گریانەکیان لێ بشارمەو، بەلام نەمتوانی بەلکو گریانەکەم توندتر بوو.

زۆر خۆم بە شەرمەزار دەزانی لەبەر گریان ئاگام لە هیچ نەمابوو، هەستم دەکرد (جاسم) بەدەستە بچکۆلەکانی چاوەکانم دەسپێتەو، بەشەرمەزاریەو لە باوەشی خۆم گرت و توند کوشیم، سەیرم کردو لەدلی خۆمدا وتم: پۆلەگیان تۆ کوێر نیت، بەلکو من کوێرم کاتیک ئەو هاوڕێیە سەر لێشیواوانە بەرەو ئاگریان دەبردم.

پاشان بەرەو مال گەڕاینەو، خێزانەکەم زۆر نیگەرانی (جاسم) بوو، بەلام کە زانی من لەگەڵ (جاسم) چووێ نوێژی هەینی، نیگەرانیەکی بوو بە گریانێ خۆشی، لەو پۆژەو یەک نوێژم لە مزگەوت نەچوو، بەلێ... وازم لە دۆستە خراپەکانیشم هیئا، هاوڕێی چاکم بۆ پەیدا بوون، کە لە مزگەوت ناسیانم، ئەو کات لەگەڵ ئەواندا هەستم بە ئاسودەیی دەکردو تامی باوەرم لە دڵمدا سەری هەلدا، زۆر شتی چاکیان لێ فێر بووم، گوێم لە وتاری مزگەوت دەگرت و نوێژی (ویترم) نەدەچوو، لە مانگیکدا چەندان جار قورئانم خەتم

ده کړد، بهرده وام زمانم ته پرده کړد به زیږی خودا، داوا له خوا ده که م له و غه ییبه و
گالتانه ی ده مکړد لیم خوش بیټ.

هه ستم ده کړد له گه ل مال و منډاله کانم تی که ل بویمه وه، خوشی و پی که نین که پرایه وه
ناو مالمان، (جاسم) زور دلخوش بوو، سوپاسی خودام ده کړد له سر نیعمه تی هیډایه ت.

پوژیکیان هاوړیکانم بریاریاندا که شتیکی دور بکه ن به منیشیان وت: له گه لیان برپوم،
منیش دوو دل بووم له چوون، نوژی (نیستیخاره) م کړدو پرسم به خیزانه که م کړد، وام
دانا بوو پرتی بکاته وه، به لام زور خوشحال بوو، به لکو هانیسی دام، چونکه نه و ده بیینی
من پیشتر ده پویشتم بوی شوینی خراپ به بی نیزی نه و، پووم له جاسم کړدو وتم:
(جاسم) گیان وامن که شت ده که م نه ویش باوه شی پیا کړدم و خوا حافیزی لی کړدم.

به لی.. سه فهرم کړد سی مانگ و نیو له مال دور که وتمه وه، له م ماوه یه دا په یوه نیډیم
به ماله وه ده کړد، قسم له گه ل خیزان و منډاله کانم ده کړد، ناااا! که تامه زور بووم گوئی
بیستی ده نگی جاسم بم، به لام به داخه وه هر کاتی ته له فونم بوی ماله وه ده کړد (جاسم) یان
له قوتا بخانه بوو، یان له مزگه وت، چونکه له و کاته ی سه فهرم کړد بوو، ته نها گویم له
ده نگی نه و نه ده بوو، زور تامه زور بووم ناوتم ده خواست گویم له ده نگی بیټ.

هه موو جاریک که ته له فونم بوی خیزانه که م ده کړد ده موت: به پاستی زور تامه زوری
(جاسم) بومه و زور غه ریپی ده که م، خیزانه که شم، که گوئی له م قسه یه ده بوو زور پیی
خوش بوو ده یوت: (جاسم) زور باشه که هاتی وه ده بیینی، به لام دواچار که ته له فونم
کړد، هه ستم کړد خیزانه که م ده نگی گورپاوه و پی که نینی نه ماوه.

دواي نه وه ی قسه م له گه لیدا ته واو بوو پیم وت: سه لام له جاسم بکه، وتی: (إنشاء الله)
پاشان بی ده نگ بوو، به لی.. کاتی که کاره کانمان ته واو بوو، به ره و مال که پراینه وه،
هاتمه وه پیش ده رگای خومان، سوپاس بوی تو خویه گیان، که که پامه وه نیستا پر به دل
(جاسم) له باوه ش ده گرم، نیستا (جاسم) بزانیټ من له بهر ده رگام ده بیټ چه ند دلخوش
بیټ، جا ده ستم به رز کرده وه له ده رگامدا، خوزگه م ده خواست (جاسم) بیټ ده رگام لی
بکاته وه، به لام که ده رگا کرایه وه بینیم (خالید) ی کوپمه که ته مه نی (۴) سالان بوو،
منیش له باوه شم گرت و هه لمگرت، بابو هاته وه بابو هاته وه.

که چوومه‌وه مال نازانم بۆچی (أعوذ بالله)م کرد، خیزانه‌که‌م به‌ره‌و پووم هات بینیم په‌نگی گۆپاوه، که‌چی وای پیشان ده‌دا که هیچ نیه‌و دلخۆشه، پیم وت: ئه‌وه چیه؟ چی پوویداوه؟ وتی: هیچ نیه، ئه‌وکاته (جاسم)م بیرکه‌وته‌وه وتم: ئه‌ی کوانی (جاسم)؟ خیزانه‌که‌م سه‌ری داگرت و بێ ده‌نگ بوو، بینیم فرمیسک به‌چاوه‌کانی دیته‌ خواره‌وه، هاوارم کرد، کوا جاسم، کوا جاسم؟

هیچ وه‌لام نه‌بوو، به‌لام که (خالیدی) کوپم گوئی لی بوو، وتی: باب‌ه گیان (جاسم) چووه به‌هه‌شت چووه لای خوا، خیزانه‌که‌م که گوئی له‌م قسانه‌ بوو خۆی پی پانه‌گیراو ده‌ستی به‌گریان کرد، منیش به‌سه‌ر ده‌ستا که‌وتم له‌ پر مه‌ی گریاندا، ئاااا (جاسم) گیان چه‌ند تامه‌ زۆر بووم که دیسان له‌ باوه‌شم بگرتبای (إنا لله وإنا إليه راجعون)، پاشان زانیم دوو مه‌فته پیش هاتنه‌وه‌م (جاسم) تووشی تایه‌کی قورس هاتبوو، خیزانه‌که‌م بردبوویه نه‌خۆشخانه، به‌لام تا که‌ی زۆر تووند بووه‌و به‌ری نه‌داوه، پاشان به‌م تایه‌ گیانی له‌ ده‌ست داوه، به‌لی.. به‌م شیوه‌یه پێحانه‌ی ژیانم وه‌فاتی کرد، زۆر شه‌رمه‌زار بووم، که سه‌ره‌تا باش نه‌بووم له‌گه‌لیدا، که‌چی هه‌ر به‌ فه‌زلی ئه‌و بوو خودا هیدایه‌تی دام.

بۆیه پیتان ده‌لیم: جیاوازی مه‌که‌ن له‌گه‌ل مندالە کانتان، ئه‌گه‌ر خودا تاقیکردنه‌وه به‌مندالێکی وا یا شتیکی تر ئه‌وه ئارامی له‌سه‌ر بگرن و شوکرانه‌ی خوا بکه‌ن و ناشوکی مه‌که‌ن^(۱).

(۱) (بۆله شیرینه‌که‌م، فرمان عزیز نجار)

سه‌رگوزده‌شته‌ی چواره‌م

پیشه‌وا مالیک و مندالیک

پۆژێك پيشه‌وا مالیک له مندالیک نزیک ده‌بیته‌وه، که یاری به خۆل ده‌کات، جارێک ده‌گریه‌ت و جارێک پێده‌که‌نیت، له‌گه‌ڵ نه‌فسی خۆی ده‌دویت، پيشه‌وا مالیک لێی نزیک ده‌بیته‌وه له دلی خۆیدا ده‌لێت: سه‌لامی لێ بکه‌م یان نا، بۆچی سه‌لامی لێ بکه‌م؟ نا... با سه‌لامی لێ بکه‌م چونکه پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) سه‌لامی له منالان کردوه، جا له مناله‌که نزیک بۆوه، وتی: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) منداله‌که‌ش وتی: (وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته) پيشه‌وا مالیک.

پيشه‌وا مالیک سه‌ری سوپما وتی: ئه‌ی منال! چۆن ده‌زانیت من مالیکم؟ منداله‌که‌ش وتی: چۆن نازانم، پيشه‌وا مالیک وتی: دیاره تۆ زۆر زیته‌ل و زیره‌کیت، پرسیاریکت ئاراسته ده‌که‌م، منداله‌که وتی: فهرموو، پيشه‌وا مالیک فهرموی: جیاوازی نێوان نه‌فس و عه‌قل چیه؟ منداله‌که وتی: نه‌فس نه‌یهیشت سه‌لام بکه‌یت، به‌لام عه‌قل قه‌ناعه‌تی پێکردی و زانیت سوننه‌ته سه‌لام کردن، که‌واته هه‌رچی به گویی نه‌فس بکات خه‌ساره‌تمه‌ند ده‌بیت، پيشه‌وا مالیک فهرموی: باشه بۆ یاری به خۆل ده‌که‌یت؟ منداله‌که وتی: له‌م خۆله‌ دروست بووین و بۆ ئه‌م خۆله‌ش ده‌گه‌ڕێینه‌وه، پيشه‌وا مالیک فهرموی: باشه بۆچی ده‌گریه‌یت و بۆچی پێده‌که‌نیت؟ منداله‌که وتی: چونکه ده‌ترسم خۆی گه‌وره‌ بمخاته ئاگری دۆزه‌خه‌وه له‌به‌ر گونا‌هه‌کانم، هه‌ر کاتی بیر له دل و ده‌روونی به پێزو خۆش به‌ختی خۆی گه‌وره ده‌که‌مه‌وه شاد ده‌بم.

پيشه‌وا مالیک وتی: باشه خۆ تۆ مندالیت و پاک و بێگه‌ردی بۆچی ده‌ترسی؟ منداله‌که وتی: چونکه هه‌موو جارێک چاوم لێیه‌ کاتی دایکم ئاگر ده‌کاته‌وه به داری گه‌وره، و پاشان به‌چیلکه، و داری بچوک ئاگره‌که خۆش ده‌کات تا به ته‌واوی گر ده‌گه‌ڕێت، بۆیه منیش ده‌ترسم به ئیمه ئاگری دۆزه‌خ گه‌رم بکریت.^۲

۱- ئه‌م پیاوه به‌پێژه یه‌کێکه له زانایانی سه‌رده‌می خۆی و یه‌کێکیشه له پيشه‌واایانی سه‌ره‌مه‌ژه‌ب (خۆی په‌وه‌ردگار له هه‌موویان پازی بیت)

۲ - ئه‌سرینه‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م، کۆکردنه‌وه‌ی ئاوات ئه‌بویه‌کر ئه‌حمه‌د، چاپی دووهم ۲۰۰۵.

سەرگۆزەشە ی پینچەم

رۆژی بەدر

(عبدالرحمن ی کۆپی عوف) دەلێت: لە پۆژی بەدردا لە پۆزی سوپادا وەستا بووم، کە پوانیم، لە لای راستم و چەمدا دوو گەنج وەستان، وەکو ئەوەی بەشیایان نەزانم (لەبەر مندالی)، یەکیکیان بەنهیانی، بێ ئەوەی بهیالی هاوڵەکی ئاگادار بێ وتی: مامە گیان ئەبوجەلم پیشان بدە، منیش وتم: ئەبو جەلمت بۆچیە؟ وتی: هەوالم پێدراوە، کە جنیوی بە پیغەمبەری خوا داوە، وتی: بەو خوایەکی کە گیانی منی بەدەستە، ئەگەر ببینم ناھێلم سیبەرمان جیا بێتەو، هەتا یەکیکمان ئەوێتر نەکوژی، منیش بەمە سەرسام بووم، دەلێت: ئەوی تریش دەستی تێژەندم و هەمان هەلوێستی نواند، ئەوەندە ی بێ نەچوو سەیرم کرد دەبینم ئەبو جەلم لەناو خەلگەدا هات وچۆ دەکات، وتم: نابینن؟ ئەو ئەو پیاوێرە ئێوە هەوالی دەپرسن.

دەلێت: بەشمشێرەکانیانەو هەلمەتیان دایە سەری هەتا کوشتیان، پاشان چوونە خزمەت پیغەمبەری خوا(ﷺ)، پیغەمبەر(ﷺ) فەرموی: (أیکما قتله)؟ واتە: کامتان کوشتتان؟ هەریەکەیان دەیوت: من کوشتم، فەرموی: (هل مسحتما سيفیکما)؟ واتە: شمشێرەکانتان سەپوون؟ وتیان: نەخێر، ئەمجا پیغەمبەری خوا(ﷺ) سەیری هەردوو شمشێرەکی کرد، فەرموی: (کلاکما قتله) واتە: هەردووکتان کوشتووتانە، ئەو دوو مندالەش (موغازی کۆپی عەمری کۆپی جەمموح(ﷺ) و مووعەوێ کۆپی عافوپا(ببون، سەرەنجام پیغەمبەری خوا(ﷺ) کەلوپەلە دەستکەوتەکی ئەبو جەلمیدا بە (موغازی کۆپی عەمری کۆپی جەمموح)، چونکە مووعەوێ هەر لەو جەنگەدا بە پلە ی شەهیدی گەشت.

ئێبنو ئیسحاق دەلێت: (موغازی کۆپی عەمری کۆپی جەمموح) دە ی وت: گویم لە خەلکی بوو، ئەبو جەلمیش وەک لەناو دارستانیکی چرپا بێت و دەوری درابی، دەیانوت: کەس دەستی ناگاتە ئەبولحەکەم، کە ئەمەم بیست، خستە ئەستۆی خۆمەو، و بەرەو

پووی پۆیشتم، که لیی نزیك که وتمه‌وه، هه‌لمه‌تم دایه‌ سه‌ری و شمشیریکم لی‌دا، و نیوه‌ی قاجیم قرتاند و په‌پی، ده‌ به‌ خوا کاتیك که په‌پی به‌ و ناوکه‌م شو به‌اند، که له‌ ژیر ده‌سکه‌واندا ده‌رده‌په‌پۆ ده‌ی وت: عیکه‌په‌مه‌ی کوپی شمشیریکیدا له‌ سه‌ر شانم و قۆلمی په‌پاند، و ته‌نها به‌ پیستیکی لاتهنیشتمه‌وه‌م هه‌لواسرا بوو، و جه‌نگ و کوشتار ئه‌وی له‌ بیر بردبوومه‌وه، سه‌رانسه‌ری ئه‌و پۆژه‌م خه‌ریکی جه‌نگ و کوشتار بووم، و قۆله‌که‌شم به‌ دوا‌ی خۆمدا پاده‌کی‌شا که ئازاری دام، پیم خسته‌ سه‌ری و خۆم به‌ سه‌ریدا‌دا و فری‌مدا، پاشان که ئه‌بو جه‌هل به‌ زامداریی که‌وتبوو (موعه‌وه‌ن) یش دای به‌ لای داو به‌ شمشیریک له‌ جووله‌ی خست، و له‌ گیان کی‌شدا بوو به‌ جیی هیشت، (موعه‌وه‌ن) یش خه‌ریکی کوشتار بوو هه‌تا شه‌هید بوو، به‌ لام (موعا‌ذی کوپی عه‌مری کوپی جه‌مموح) هه‌تا سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ عوسمان ژیا‌نی برده‌ سه‌ر.^۱

سه‌رگوزده‌شته‌ی شه‌شه‌م

یادگاری لاویتی

ده‌میك بوو باوكم ئالوده‌ی (شه‌پاپ و مه‌ی) خواردنه‌وه بوو وه‌ك خویه‌ك هه‌ردوو براكانیشمی فی‌ر كردبوون، كه له‌ته‌مه‌ندا له‌من گه‌وره‌تر بوون، دایكم می‌زی زۆر به‌جوانی بۆ ده‌پازاندنه‌وه، خزمه‌تی باشی ده‌كردن، گه‌ر شه‌ویك وه‌ك پټوویست کاریان بۆ نه‌كات ئه‌وا دایكم پووبه‌پووی هه‌په‌شه‌و قسه‌ی ناخۆشی باوكم ده‌بۆوه، یان به‌كارتی (ته‌لاق دان) ئاگادارده‌كرايه‌وه، له‌گه‌ره‌ك زۆر جار سه‌رزنه‌شت ده‌كراین، ده‌نگمان ده‌پۆیشته ده‌ره‌وه‌ی مال، منیش به‌و كرداره‌ی ماله‌وه‌مان زۆر دل‌گران بووم چه‌ندین جار هه‌ولمدا بوو، بۆ سودبوو، دایكم زۆر منی خۆش ده‌ویست به‌پێچه‌وانه‌ی باوكمه‌وه، براكانیشم خۆشیان ده‌ویستم، به‌لام كه باسی حه‌رام و حه‌لال له‌لایان ده‌كرد تووپه‌ ده‌بوون، زۆر جار باوكم به‌خواپه‌رستی من سه‌رسام ده‌بوو كه گه‌نجم و بۆ خوا ده‌ژیم و به‌فه‌رمانی كارده‌كه‌م، و وه‌ك ئه‌وان نیم له‌كارو كرده‌وه‌دا، جوان له‌یادمه شه‌ویك زۆرم برا گه‌وره‌كه‌م هاندا كه وازبه‌یئێ و تم: (كاكه) ده‌زانیت ئه‌م ئاره‌ق خواردنه‌وه‌یه چه‌ند خراپه له‌پووی ماددی و مه‌عنه‌وی خیرت ده‌گات دووركه‌ره‌وه لێ، مه‌ی چاره‌سه‌ری زامه‌كانتان نیه، به‌لام گوێی پێنه‌دا كارتیكه‌ر نه‌بوو له‌ناخیان ساده بوو، بۆیه ده‌ی وت: دینی خۆت بۆ خۆت دینی خۆم بۆ خۆم، له‌یادم نه‌چیت من بچوكترین ئه‌ندام بووم له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ندیك نه‌رمیان ده‌نواند به‌رامبه‌رم.

قوتابی قۆناغی دواناوه‌ندی بوم جار جار هه‌ش چاوم له‌ده‌ستی باوكم بوو بۆ خه‌رجی قوتابخانه‌و پێداویستیه‌كانم، خوا دایكم پوو سپی بكات زۆر جار به‌نه‌یتی باوكمه‌وه ده‌ست گیرۆی ده‌كردم.

شه‌ویكی زستان زۆر سارد بوو، چونكه شه‌وی پێشتر به‌فریكی زۆر باریبوو ئه‌مشه‌ویش ساردیه‌كه‌ی بۆ ئه‌ندازه بوو، له‌په‌نجه‌ره‌كه‌وه سه‌یری ده‌ره‌وه‌م ده‌كرد، كلوه به‌فر وورده وورده ده‌بوونه میوانی سه‌رزه‌وی، ئای ئای، كه جوانن " له‌ده‌مه‌ ده‌می خه‌وتندا بوو

چوومه ژووره‌که‌ی باوکم و براکانم نه‌وان سه‌ر گهرمی ئاره‌ق خواردنه‌وه بوون، و دوور له‌خوا ده‌ژیان، ته‌سجیلیان کردبۆوه منیش به‌ ده‌نگیکی نه‌رم و نه‌وی بانگی باوکم کرد، بابە گیان بابە گیان! حەز دەکەم ئاگات لێم بێت، باوکم که بتله ئاره‌قه‌که‌ی له‌سه‌ر میژه‌که دانا بوو ئاوپێکی به‌لای مندا دایه‌وه‌وتی: ها شه‌وشیت چیت؟ خه‌وت دیوه؟ یان ئیتمه ده‌خۆینه‌وه‌وتی گرتوه‌وه؟ بێزارمان مه‌که ده‌لێی چی؟ وتم: بابە گیان! ببوره له‌م کاته ناشایسته‌یه‌دا هاتمه ژووره‌وه حەزم ده‌کرد کاتیکی تر بوايه، به‌لام که‌ی تو کاتت بۆ پیاچوونه‌وه‌و گرفته‌کانی ئیتمه ته‌رخان کردوه‌وه، ناچارم کاتت لی بگرم بلێم: نه‌گەر ماله‌که‌مان ئاگری تیبه‌رییت بسوتیت تو چی ده‌که‌یت، هاوارو پاکه‌پاک بۆ به‌رو دراوسێ، که‌چی برا گه‌روه‌که‌م ده‌نگی به‌رز کرده‌وه‌وتی: نا بابە وازی لیبیننه که ماله‌که سووتا نه‌میشی تیده‌خه‌ین و نه‌جاتمان ده‌بیّت، باوکم‌وتی: پۆله لاچۆ وازمان لیبیننه ئاگری چی و شتی چی، هه‌ستم به‌شه‌ق پارچه پارچه ده‌که‌م خۆتم پێ به‌کوشت مه‌ده؟

براکه‌ی ترم تا نه‌و کاته په‌رداخه‌که‌ی هیچی تیا نه‌ما‌بوو‌وتی: ئیتمه سه‌رگه‌رم ده‌که‌ین یا شه‌پ ده‌که‌ین ده‌با هه‌ر بلێ کاکم ده‌یه‌ویت ئیتمه دوور خاته‌وه له‌شه‌پاب، به‌لام ناتوانیت ناشیه‌ویت هاو میژ و هاوده‌رمان بێت، ده‌وازی لیبینن، وتم: راست ده‌که‌ن، به‌لام ده‌بیّت یان من بم نه‌مشه‌و یان ئیوه؟

باوکم! زۆر قسه‌ی پێ‌وتم و ده‌ری کردم ده‌ره‌وه، وتم: بابە گیان! پێم ناخۆشه به‌لام با ئامۆژگاریه‌کانم یادگاری بیّت له‌لات، به‌لام بێ سوود بوو، نه‌وانیش پالیا‌ن پێوه‌نام تا ده‌رگای ده‌ری کاتیکم زانی به‌رچاوم لی‌ل و تاريك بوو، ناو ده‌مم تامی سویری پێگه‌یشت، به‌ده‌ما که‌وتم به‌ناسته‌م گویم لی‌بوو له‌ ده‌نگی ده‌رگا‌که، که به‌توندی له‌سه‌ری داخستم چووه ژووره‌وه، که سه‌یرم کرد خوی‌نیک‌ی باش له‌ده‌م و ده‌ستم پۆشیتبوو، چه‌ند ملیمه‌تریک به‌فریش له‌سه‌ر پشتم باری بوو، له‌ئا‌کامدا بۆم ده‌رکه‌وت ده‌ستم به‌ ده‌رگا‌که‌وه بووه و شه‌قی‌کیش له‌لاشه‌و ویلگه‌م هه‌لدراوه، ئیتر له‌هۆش خۆم چوو بووم، به‌و حاله‌وه پازی نه‌بووم، بۆیه وتم: خوايه گیان! نه‌مه تاکه‌ی وا ده‌ژین، خوايه گیان! دل‌یان نه‌رم بی‌یت، ده‌ستم بۆ ئاسمان به‌رز کرد تا له‌تواناما بوو له‌خوای میهره‌بان پارامه‌وه، زۆر سه‌رمام بوو هه‌لده‌زیم، له‌پی ده‌سته‌کانم به‌فراوی ده‌بوون، نه‌مجا زانیم نیوه‌ی شه‌وه هه‌ر له‌ناو به‌فره‌که‌ پووم له‌قیبله‌ کردو دوو پکات نوێژم کرد، دوا‌ی نوێژه‌که

وته‌ی ئه‌و پیاو چاکم بیر که‌وته‌وه که ده‌یفه‌رموو: (زستان به‌هاری خواناسانه)، چونکه پوژگار ه‌کانی ګرمه‌و خواناسی تیا ده‌کات که پوژووی سوننه‌ته، منیش به‌هرگی خویناویه‌وه نوږده‌کم نه‌نجامدا، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که پیشه‌وا عومه‌ر(ﷺ) کاتئ خه‌نجه‌ره‌که‌ی لیډرا به‌ جله خویناویه‌که‌یه‌وه نوږژی کرد، ه‌روه‌ها پیشه‌وا نه‌حمده‌ به‌هرگی خویناویه‌وه نوږو خواپه‌رستی نه‌نجام ده‌دا له به‌ندیخانه‌دا، چونکه ناچار بوون، منیش ناچار بووم، جا له‌گه‌ل ته‌واو بووندا هر چیم له پارانه‌وه‌و نزا زانی ده‌ستم کرده خویندنی نازانم فرمیسکی خوشی بوو یان ناخوشی له زوږیه‌ی پارانه‌وه‌کانمدا نه‌م نایه‌ته پیروژه‌م دووباره ده‌کرده‌وه ﴿ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴾ سورة ابراهيم: (۴۱).

واته: ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان له‌من و باوکم و دایکم و ه‌موو بږواداران ببوره‌و خوش بیه، له پوژیکدا که لیپرسینه‌وه ده‌کړئ و پژی دواپی به‌رپا ده‌بی. نه‌جا به‌ده‌م ګریانه‌وه زور دوعام بؤ باوکم و براکانم ده‌کرد، ه‌رچه‌نده زور هیلاک بووم، به‌لام له ناخه‌وه له‌سهره‌تای خوش ګوزه‌رانیدا بووم، له یادم نه‌چیت قسه‌یه‌کی پیاو چاکیکم بیرکه‌وته‌وه که ده‌یفه‌رموو: (خوای ګه‌وره له نیوان بانگی مه‌غریب و عیشادا کاره‌ګان ئاسان ده‌کات و ده‌یگه‌یه‌نیته ئامانجی خوئ)، به‌لام من داوای چاکسازی زور خیرام ده‌کرد که ده‌فه‌رموئ: (کن فیکون) له نیوان پییتی(ک) و پییتی(ن)دا ماوه‌یه‌کی زور که‌م ه‌یه، ده‌مویست له‌و ماوه‌که‌مه‌دا خوای ګه‌وره پارانه‌وه‌که‌م ګیرا بکات.

کاتیکم زانی ده‌نگی ده‌رگا که ه‌اته به‌ر ګویم کرایه‌وه، پاش چه‌ند ه‌نسکیک له قولپی ګریان ه‌ستم به‌ بیستنی ګریان کرد، به‌لام له‌ناخ و دلما ه‌ر دوعام ده‌کردو به‌رده‌وام بووم، ه‌ستم کرد ده‌ستیکي ګرم پوویه‌کی ګرم و ته‌ر له په‌نا ګوچکه‌م که‌وت، جوان ه‌ستم کرد که نه‌مه‌یه‌کیکه، به‌لام وام ه‌ست نه‌کردو بؤی نه‌چووم که باوکم بیټ، وتم: په‌نگه دایکم بیټ، چونکه نه‌وه‌نده‌ی دایک به‌ سوژه، باوک وانیه، به‌بیرم ه‌ات که باوکم و براکانم نوستوون دایکیشم ناګری جګه‌ر ه‌لئ ګرتووه، و ده‌یه‌ویت بمباته ژوره‌وه، به‌لام بږیارمدا بوو که ئیتر نه‌ګه‌ریمه‌وه نه‌و ماله تا بږیاری چاک و ګه‌پانه‌وه نه‌دن بؤ لای

به رنامه ی خوا، ده پڙم کاریک ده کم، زهوی خوا فره وانه که س په کی ناکه ویت، به لام من پزگار بوونی خیزانه کم مه به ست بو نه ک ژیا نی خوم.

خوشه ویستان نه وهی بوی ده چووم وانه بوو هه ستم به (دپییه ک) کرد که له پوومه تم خشا، که پیش بوو نیتر بوم ده رکوت که نه مه باو کمه، ده گری ناگر له جهرگی به ربووه، خوی په روه ردگاریش پارانه وه کانی گیرا کردبووم.

جا به دهنگی کی نه رم و پر له گریان ه وه وتی: هه سته، هه سته پڙله گیان! نیمه زور خه راپه مان کرد ده رهق به تو، به لام تو نه و خوی ه ی لی دی ده پارپیته وه دلی منی گوی، لی مان ببوره، که وای وت: نه مزانی چون باو کم له باوهش کردو دامه گریان نیکی قول، وتم: بابه گیان! بۆ هاتیت هر ده روه به م شه وه ساردو به فراویه.

باو کم که تا نه و کات نه مدی بوو بگری به دهم گریان ه وه وتی: پڙله گیان! خوشم نازانم بپوا بکه نازانم هیژک ناخی هه ژاندم و پالی پیوه نام، پاشان نه مزانی تو لی ره ماویت نه گینا زووتر ده هاتم به دواتا با بپوینه وه ژوره وه، به لام من وتم: نه بابه گیان! تازه من بریاری کۆتایی خوم داوه، دوعاشم بۆ کردون که خوی گه وره قفلی دل ه کانتان به کلیلی هیدایت بکاته وه، من ده پڙم تا نیوه وه هابن، من نایه مه وه نه و ماله.

هیژم دایه بهر خوم که هه ستم به لام قاچه کانم سر بوون له دوام نه هاتن بهر ز بوومه وه و که وتم، به لام باو کم که نه و خوینه ی بینی وتی: به لئین بیّت تو چی ده لئیت نیمه واده که ین، به لئین بیّت بۆ خوا بژین، چونکه خوی گه وره تو ی سه رخست و نیمهش ده مانه ویت له گه ل تو بین، وتم: (بابه گیان هر قسم ناویت کرده وه م ده ویت، به لئینم پی ده دهیت) باو کیشم وتی: له جیاتی جاریک سه دجار به لئین بیّت، نه وسه بپوام کرد، سوجه دیه کی شوکرم بۆ خوی په روه ردگار برد، هر له وی بریارمدا بکه پیمه وه بۆ مال به هیژی باو کم نه مجا بالی گرتم و چوینه ماله وه له پر دایکم هات به ره و پیرم باوهشی پیا گرتم گووشیمی به خوی ه وه، تا نه و کاتهش هه ستم به خوشه ویستی دایکم و گهرمی باوهشی و خه م په ویینی هه ناسه ی نه کردبوو، باو کیشم هاواری کردو وتی: له م ساته وه یه ک که س بوی نیه له مالی مندا بی شه ری بکات ده بیّت هه مووتان بۆ خوا بژین.

جا له و شه وه مالی نیمه بووه مالی کی زور جوان و جیاواز له شه وه کانی تر، نای تام و چیژی نه م ناینه چند شیرینه بریارمدا نه و نایه ته پیروزه له لای خوشنوو سیک

بنو سَم که خَوای په روه ردگار ده فەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ أَلْسَلُمُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا أَلْكِتَبَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ أَلْعَلُّ بَغْيًا يَبْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ آل عمران: ۱۹.

واته: بێگومان ته‌نها ئەم دینی ئیسلامە، په‌سند و قبوڵه‌ لای خوا، چونکه‌ پالاوته‌ و پوخته‌ی ته‌واوی ئایینه‌ ئاسمانیه‌کانی تره‌، ئەوانه‌ش که‌ کتیب و نامه‌یان پێدرا" واته‌: جووله‌که‌ و گاورد" که‌ له‌ ناو خۆیاندا پێک نه‌هاتن و له‌ هه‌ق لایاندا، هه‌ر پاش ئەوه‌بوو که‌ به‌لگه‌ و زانیاری ته‌واویان بو‌ هات ده‌باره‌ی راستی ئەو ئایینه‌ی که‌ موحه‌مه‌د(ﷺ) هێنای، ئەویش هه‌ر له‌ به‌ر عینادی و هه‌سوودییه‌ک بوو له‌ ناویاندا هه‌بوو، چونکه‌ ده‌یانزانی به‌هاتنی دینی ئیسلام، سه‌رۆکایه‌تی ئەوان له‌ کیس ده‌چیت، بۆیه‌ له‌ باوه‌ر هێنان به‌ دینی ئیسلام کلابوون و بوو به‌هه‌راو کێشه‌یان!! ده‌سا دلنیا بن هه‌رکه‌ سی‌ک باوه‌ری به‌ ئایه‌ت و نیشانه‌کانی خوا نه‌بیت، با چاک بزانی که‌ خوا له‌ پۆژی لیپرسینه‌وه‌دا، به‌ چه‌سپانی به‌ حیسابیان پاده‌گا.^۱

۱- ته‌فسیری پامان له‌ ماناو مه‌به‌ستی قورئان، ئەحمه‌د کاکه‌ محمود، لا ۹۷ - ۹۸. ئەسرینه‌کانی سه‌ده‌ی بیستهم، کۆکردنه‌وه‌ی ئاوات ئەبو به‌کر ئەحمه‌د، لاپه‌ره‌ ۶۹.

سەرگوزەشتەى جەوتەم

کەرو لایىكى تیگە‌یشتوو

ئەو سەرگوزەشتەىە یەکیکە لە سەرگوزەشتە سەرسوپهینه‌ره‌کان، ئەگەر خاوەنەکەى نەى نوسیویایە باوە‌پم نە‌ده‌کرد کە پوویداى.

خاوەنى سەرگوزەشتە‌کە دە‌لێت: من گەنجی‌کم تە‌مه‌نم (۲۷) سالە و خاوەن خیزان و منداڵم، هەرچی تاوانى گەرە هە‌یه ئە‌نجام داوه، نوێژم بە‌ کۆمە‌ل نە‌ده‌کرد مە‌گەر لە‌ بۆنه‌کاندا نە‌بێ بۆ خە‌له‌ تاندنى خە‌لکى، هۆیه‌کە‌شى براده‌رى خراپ و بە‌دکار بوو، زۆریە‌ى کاته‌کان شە‌یتان لە‌گە‌ڵم بوو.

کۆ‌پیکم هە‌بوو تە‌مه‌نى (۷) سال بۆ ناوى (مە‌پوان) بوو کە‌پو لال بوو، بە‌لام بە‌ شیرى دایکە باوە‌پدارە‌کە‌ى گەرە ببوو، شە‌وی‌ک لە‌ شە‌وان من و مە‌پوانى کۆ‌پم لە‌ ماله‌وه‌ بووین، بیرم دە‌کرده‌وه نە‌خشە‌ دابنیم کە لە‌گە‌ڵ هاو‌پیکانم چى بکە‌م و بچینه‌ کوێ، کاته‌کە‌ش پاش بانگى پۆژئاوابوو، لە‌م کاته‌دا (مە‌پوان) قسە‌ى بۆ دە‌کردم و دە‌یوت: بابە‌گیان! بۆ نوێژ ناکە‌یت؟

ئە‌مجا دە‌ستى بە‌رز دە‌کرده‌وه بە‌ره‌و ئاسمان هە‌پە‌شە‌ى لێ‌ده‌کردم کە‌ خودا دە‌مبینی، چونکە هە‌ندێک جار بە‌ چاوى خۆى دە‌یدیت کە خراپە‌م دە‌کرد، لە‌ قسە‌کە‌ى سە‌رم سو‌پما لە‌ پێش‌م دە‌ستى بە‌ گریان کرد، منیش برده‌م لای خۆم بە‌لام هە‌لات، پاش کە‌مێک دە‌ست نوێژی‌کى جوانى شوش‌ت، بە‌لام چاک نە‌یده‌زانى، ئە‌و دایکە‌ى فێرى کردبوو زۆر ئامۆزگارى دە‌کردم، و سوودى نە‌بوو، قورئانى لە‌بەر بوو کۆ‌پە‌کە‌م هاته‌وه‌ لام، ئاماژە‌ى بۆ کردم کە کە‌مێک چاوه‌پێ بکە‌م دیتم دە‌ستى بە‌ نوێژ کرد، پاشان چوو قورئانى هێناو لە‌ پێش‌م دایناو کردیە‌وه، بە‌بێ ئە‌وه‌ى لاپە‌ره‌کانى وه‌ربگێ‌پێ، یە‌کسەر پە‌نجە‌ى لە‌سەر ئە‌م ئایە‌تە‌ى سورە‌تى (مە‌ریە‌م) دانا کە خواى بالاده‌ست ئە‌فە‌رموی: ﴿يَتَابَتِ اِنِّىْ اَخَافُ اَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُوْنَ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا﴾ (مە‌ریە : ۴۵)، واتە: ئە‌ى باوکى خۆشە‌ویستم

به پاستی ده ترسم (ګر به کافری بمړی)، تووشی سزایه ک ببی له لایه ن خوای به به زه بیه وه، نیتر بیته هاوړئ و هاوډه می شه یتان (له ډوزه خدا).

نه مچا دهستی به ګریان کرد، منیش له ګه ل نه و دهستم به ګریان کرد، پاشان هه سستا فرمیسکی چاومی سپړه وه، نه مچا سه رو دهستی ماچ کردم، به ناماژه پئی وتم: بابیه ګیان! نویژ بکه پیش نه وهی بجیته ناو خاک و خؤل و بکه ویته ناو سزاوه.

منیش زور ترسام و یه کسره هه ستامه وه ګلوه پکانم پیکرد، (مه روان) یش به دوامدا بوو، هۆده به هۆده سهیری ده کردم و وتی: واز له پووناکی بیته بابړوین بؤ مزګه وتی ګه وره (مه به سستی مزګه وتی پیغه مبه ر بوو) منیش وتم: نا دهچینه مزګه وته که ی لای مالی خو مان، نه ویش وتی: نه خیر ده بی بجینه مزګه وتی پیغه مبه ر، نه مچا برده نه وئ منیش له ترسیکی زور ګه وره دابووم و چاوی قهت له سهرم هه لنه ده ګرت.

پاشان چوومه ناو (په وزه ی پیژن) که پر بوو له خه لک نویژی شیوانیان ده ست پیکرد، پاشان پیش نویژه که دهستی به نویژ کردو له دواي خویندنی سوره تی (فاتحه) نه م ثایه ته ی خویند که خوای په روه رد ګار نه فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾. (سورة النور، الآية: (۲۱)).

واته: نه ی نه وانه ی بړواتان هی ناوه! به دواي نه خشه و هه نگاوه کانی شه یتان مه پون، واته: ګوئ مه ګرن به درؤو بوهتان کردن به بړواداران، چونکه نه وهش له هه نگاوه کانی شه یتانه، هر که سیګ شوینی هه نگاو، و پیلانه کانی شه یتان بکه وئ، دیاره نه وه دوچاری کاری ناپه سندو ناشیاو ده بیټ، چونکه بیګومان شه یتان هه می شه فه رمان به کاری ناپه سندو قیژه وهن ده کات، خو نه ګر فه زل و میهره بانی خوا نه بوايه له سه رتان یه ک که ستان هه رګیز له ګونا ه پاک نه ده بویه وه، واته: نه ګر نه و پښمونی نه کردنایه بؤ په شیمان بوونه وه قهت پښتان دهر نه ده کرد، به لام به زه یی خوای میهره بان زوره، بویه بؤ هر که سی خوی حه زبکا و بیه وئ شایسته بیټ، له ګونا هه کانی پاک ی ده کاته وه، چونکه

خوا زۆر ژنه وایه به و ته و کردارتان، زۆر زانایشه به هه موو نیازو نیه تیکتان، جا که واته په له بکه ن و په شیمان ببنه وه و ده ست له بوختان کردن هه لښکر^۱.

باوه پتان هیناوه به دواى هه نگاوه کانی شهیتاندا مه پۆن، وه هه رکس شوین هه نگاوه کانی شهیتان بکه وئ، چونکه به پاستی شهیتان فرمان ده کات به کاری زۆر ناشیرن (زینا) و خراپه، ئە گەر به هره و میهره بانی خوا نه بوایه به سه رتانه وه، هه رگیز که سئ له ئیوه بوخت و پاک نه ده بۆوه، به لام خوا هه رکس سی بوئ (شیاو بی) پاکی ده کاته وه، وه خوا بیسه رو زانایه.

منیش خۆم پئ پانه گیرا له گریان و (مه پوان) یش له ته نیشتمه وه به گریانى من ده گریا، له کاتی نوێژیشدا (مه پوان) ده سته سپرکی ده رهیتا و فرمیسه که کانی پئ ده سپرپه وه، پاش ئه وهى که نوێژیش ته و او بوو هه ر ده گریام و ئه ویش فرمیسه که ده سپرپه وه، نزیکه ی کاتژمێرێک له وئ ماینه وه هه تا مه پوان وتی: باوکه گیان! مه ترسئ ته و او بوو، چونکه (مه پوان) زۆر ده ترسا له بهر گریانى به کوئی من.. پاشان گه پاینه وه مال، و ئه و شه وهى که ئیمه ش تیای بووین پیرۆزترین شه وى ژيانى من بوو، چونکه وام ئه زانی تازه له دایک بوومه، ئه مجا خیزانه که م له خۆشى ئه و هه واله خه ریک بوو بفری که ئه و مندال له بهر پهره و ده جوانه که یه تی، پاشان سه رگوزه شته که م بۆ خیزانه که م گتپرایه وه که چى پووی دابوو، پاشان وتم: به خیزانه که م سویندت ده ده م به خوا ئایا تو فیرت کردبوو که قورئان بکاته وه، و ده ست له سه ر ئه م ئایه ته دابنئ؟

خیزانه که شم (۳) جار سویندی خوارد که ئه و فیری نه کردوه، پاشان وتی: سوپاسی خوا ده که م له سه ر پێنمایى تو.

ئه و شه وه خۆشترین شه وى ژيانم بوو، سوپاس بۆ خوا نوێژه کانم هه مووی به کۆمه له له مزگه وت، هاو پێیه خراپه کانیشم وازم لییان هینا، و تامی باوه پم چه شت، و ئە گەر بمبینى له پوخسارم ئه مه به دى ده که ی که و ئیستا له ژيانیکى پڕ له به خته وه رى و خۆشه و یستى دامه، ئیستاش خیزانه که م و مندال له کانم له هه موو شتیک له لام خۆشه و یسترن، به تایبه تی (مه پوان)، چونکه من له سه ر ده ستى ئه و گه پامه وه ناو باوه شى ئاینى پیرۆزى ئیسلام^۲.

۱ ته فسیری رامان له ماناو مه به ستی قورئان، ئه حمه د کا که محمود، لا ۵۵۷، نه شری ئیحسان، چاپی یه که م.

۲ - قصص الهدایه، عمرو خالد، إعداد وتنسيق فوزیه جزیه ص ۳۷.

سه‌رگوزده‌شته‌ی هه‌شته‌م

ئه‌و چرایه‌ی ژیا‌نی ږووناك كرده‌وه

یه‌کێ له خۆشه‌ویستان ئه‌م سه‌رگوزده‌شته‌یه‌مان بۆ ئه‌گێرێته‌وه‌و ده‌لێت: کابرایه‌ك هه‌بوو له‌ناو شارێکی گه‌وره‌دا ده‌ژیا، سوپاس بۆخوا له‌هر کوی سهرت بکردایه‌(مناره‌ی مزگه‌وت) بوو، به‌لام ئه‌و کابرایه‌ هاموشۆی مزگه‌وتی نه‌ده‌کرد، ته‌نها بۆ پرسه‌و سه‌ره‌خۆشی ئه‌چوو بۆ مزگه‌وت، ئه‌وه‌ چه‌ند سالتیکه‌ ته‌نها سو‌جده‌یه‌کی بۆ خوا نه‌بردوه‌و، به‌لام قه‌ده‌ری خ‌وای گه‌وره‌ به‌و شیوه‌یه‌ بوو، که ئه‌م کابرایه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی کچه‌ (پێنج) سالانه‌کی پێنمای وهریگری.

به‌لێ... کچه‌کی ته‌نها ته‌مه‌نی(٥) سال بوو، جا با لێی گه‌رێن بزانی خ‌وی چ‌ون باس له‌ گه‌رانه‌وه‌ی خ‌وی بۆ په‌یامی پیرۆزی ئیسلام ده‌کات، و ده‌لێت: شه‌وانم له‌گه‌ل ه‌اوپێی خراپدا به‌سه‌ر ده‌برد، خ‌ومان به‌شتی خراپ و گونا‌ه و تاوان خه‌ریک کردبوو، ئه‌و هاوسه‌ره به‌وه‌فاو دلسۆزه‌م به‌ته‌نیا جێده‌هێشت له‌مال، خ‌ۆشم له‌گه‌ل ه‌اوپێی خراپ و گونا‌ه‌کار تاوانمان ئه‌نجام ده‌دا، یه‌ك تۆز هه‌ستمان به‌ ئازاری ویژدانی مردومان نه‌ده‌کرد، خ‌یزانم زۆر به‌نه‌رمی و به‌گه‌رمی و ڤووخ‌ۆشی ئامۆژگاری ده‌کردم که واز له‌و ه‌اوپێیه‌ خراپانه به‌ینم، به‌لام من خ‌ۆم لێی نابیست کردبوو.

ه‌یماکه‌ سووره، ڤیگا که ڤه‌ له‌ ئۆتۆمبیل ته‌نها چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ك ماوه‌ بۆ واده‌که‌م نه‌فره‌ت له‌و ه‌یمایه‌ چه‌ند درێژه، خ‌ۆزگه‌م له‌ ڤیزی یه‌که‌م بوومایه‌ ئیستا به‌خیرا ده‌ڤۆیشتم.

چرکه‌کان به‌ ه‌یواشی تیده‌په‌ن، جار جاره ه‌یماکه‌ی ترافیک لایته‌ ده‌بووه‌ په‌نگی سه‌وز، ده‌ستم داگرت به‌سه‌ر ه‌ۆپنی ئۆتۆمبیل و گشتیانم بیزار کرد، ئۆتۆمبیله‌کان جوولانه‌وه‌و به‌پیش یه‌که‌م که‌وتم، چی نه‌ما‌بوو خ‌ۆم له‌ سه‌یاره‌کانی دووه‌م بده‌م سه‌یاره لیخ‌ورینه‌که‌م بووه‌ مایه‌ی ترسی ده‌ورو به‌رم، هه‌ولمدا خ‌یراتریم، به‌لام نه‌متوانی چونکه ئه‌وان ڤۆیشتبون بۆ کوی بچم؟ نه‌مزانی چ وه‌لام بده‌مه‌وه‌.

ئۆتۆمبیله‌که‌م ه‌یواش ده‌ڤوات ده‌ستم کرد به‌ بیرکردنه‌وه‌، تا له‌گه‌ل ه‌ۆپنی

ئوتۆمبیلکی تر به ئاگا هاتمه وه هیچ ئاگام له خۆ نه بوو، بریارمدا شهو له مال به سه بهرم، نه وه بیروکه یه کی باشه کچه تاقانه کهم نه خوشه، پیویسته له نزیکی بم، ئوتۆمبیل کهم له بهرام بهر دوکانیکی فیدیۆ وه ستاند، نه مجا چومه دوکانه که و چه ند فلیمی کم هه لێژارد، پاشان به رهو مال به پێ که وتم و گه یشتمه پێش ده رگا و ده رگای ماله کهم کرده وه، بانگی هاوسه ره کهم کرد تا چاو چه ره زاتم بۆ به یینیت، نه مجا منیش چوومه ژووره که ی خۆم، پاشان خیزانه کهم به چاو چه ره زاته و هاته ژووره وه، به پوومدا و پێکه نی گوتی: ده لێی له گه ل هاورپیکانت بیزاربوویت، و ده ته ویت له ماله وه دانیشیت، وتم: به لێ وه ره دانیشه دلێ ژۆر خوش بوو، ویستی دانیشی هه لسام به رهو ئامیری فیدیۆ ته له فزیۆنه که فلیمی خراپم نیش پیکرد، پاشان خیزانه کهم پێی گوتم: له خوا بترسه نه حمه د گیان!.

نه مجا به حه سه رت و دلشکاوی چۆوه ده ره وه، و ده ستم کرد به خواردنی چه ره زات و چاوه کانیشم له سه ر شاشه ی ته له فزیۆن بوو، کاسیه تی یه کهم ته واو بوو، پاشان کاسیه تی دووه م هاویشت سه ر فیدیۆکه، کاتر میژ (۳) ی شه وه له ناکا و ده رگا که به هیواشی کرایه وه کچه نه خوشه کهم هاته ژووره وه، منیش سه رم سوپما تۆزیک بی ده نگ بوو، هیچ قسه ی نه کرد پاشان وتی: له خوا بترسه باوکه گیان! له خوا بترسه باوکه گیان! نه مجا پۆیشته و ده رگا که ی داخست.

منیش بانگم کرد وه لامی نه دامه وه، به دوا ی که وتم خه ریک بوو به روا نه کهم، ئایا نه وه کچه که مه؟ کاتی ده رگای ژووره کهم کرده وه دیتم له باوه شی دایکیدا نووستوه، نه وه کچه که مه.. پاشان گه رامه وه ژووره کهم و ئامیری فیدیۆکه م داخست، ژووره کهم پپ بوو به ده نگ ی کچه کهم که وتی: له خوا بترسه باوکه گیان! له خوا بترسه باوکه گیان! ترسیکی ژۆر گیانی داگرتم هه موو گیانم بوو به ئاره قه نه مه زانی چیم لێ به سه ر هات؟

وشه کانی بهر به سته کانی سه ر دل می بری، نه وه به ربه ستانه ی که ده میکی ژۆر بوو له سه ر دل م بوون، وازه ینان له نوێژ گونا ه و تاوان جگه ره کی شان فلیمه به د په وشته کان.. هتد.

له‌بی ئاگایی هاتمه‌وه هۆش خۆم و لێدانی دلم خیراتر ده‌بوو، هه‌ولمدا به‌خۆم به‌لام نه‌مه‌توانی، کات زوو تیده‌په‌پی بیرم هه‌ر لای وشه‌کانی که‌که‌م بوو که پێی وتم. له‌وه‌خه‌یاله‌دا بووم بانگی به‌یانیدا، هه‌سته‌کانم جولان و له‌رزینی‌ک به‌گیانمدا هات (الصلاة خير من النوم) واته: نویژ خیرتره له‌خه‌وتن.

ئه‌مجا ده‌ست نویژم هه‌لگرت و چوومه‌ مزگه‌وت، و به‌پێگه‌دا ده‌پۆیشتم وه‌ک بڵێی نه‌یناسمه‌وه، شنه‌بای به‌یانی گله‌یی ده‌کرد تو له‌ کوێی؟ پاشان چوومه‌ ناو مزگه‌وت دوو پکات نویژم کرد، پاشان دانیشتم ده‌ستم کرد به‌ قورئان خویندن، هه‌ر چه‌نده‌ قورئان خویندنه‌که‌م باش نه‌بوو، به‌لام هه‌ستم ده‌کرد قورئان قسه‌م له‌گه‌لدا ده‌کات، ئاره‌زووم پێی ده‌به‌خشێ، ده‌رگای ته‌وبه‌و پزگاریبووم له‌ ئاگری دۆزه‌خ بۆ ده‌کاته‌وه:

﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ (سورة الزمر: ٥٣).

واته: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) پێیان بڵێ: خوا ده‌فه‌مویت: ئه‌ی به‌نده‌کانم ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ خۆتان گونا‌ه‌بار کردووه‌ وه‌له‌تان زۆره‌، نا ئومید مه‌بن له‌په‌حمه‌تی خوا، چونکه‌ به‌راستی ئه‌گه‌ر ئێوه‌ راست بکه‌ن، خوا له‌ هه‌موو گونا‌ه‌ و هه‌له‌کانتان خۆش ده‌بیت، چونکه‌ بێگومان ئه‌و خوايه‌ زۆر لێخۆشبوو و لێبوورده‌یه‌ زۆر به‌سۆز و میهره‌بانیشه‌.

دانیشتوانی ناو مزگه‌وتیش زۆر به‌ناموویی سه‌رنجیان ئه‌دام و به‌ لایانه‌وه‌ سه‌یر بوو، کێ هاتۆته‌ مزگه‌وت؟

پاش ئه‌وه‌ پێش نویژی مزگه‌وته‌که‌ ده‌ستی به‌نویژی به‌یانی کرد، و منیش له‌گه‌ل ئه‌و نویژه‌دا دلم زۆر خۆش بوو، ده‌ستی کرد به‌خویندنی سووره‌تی (فاتیحه‌) و پاش خویندنی سووره‌ی (فاتیحه‌) ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویند که‌ خوای کردگار ئه‌فه‌رموی: ﴿اَلَمْ یَعْلَمُوْا اَنْ اللّٰهَ هُوَ یَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَیَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنْ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ﴾.

ناوچه‌وانم بۆ خوا خسته‌ سه‌ر زه‌وی و کپنوشم برد، و خۆم پێی نه‌گیرا و زۆر به‌ کول گریام، ئه‌مویست نه‌گرم نویژه‌که‌ به‌ ئاسایی بکه‌م، به‌لام خۆم پێنه‌گیرا ئه‌مه‌یه‌که‌مین کپنوش بوو له‌ دوا‌ی (٧) سال بۆ په‌روه‌ردگار، ئه‌م گریانه‌ بووه‌ مایه‌ی خیر، چونکه‌

هرچی دووری و سارد و سپی و ته‌مبه‌لیه‌ک هه‌ستم پی‌ئ‌ه‌کرد له‌وه‌و پئیش له‌لام نه‌ما، هه‌ستم کرد خو‌شه‌ویستی خوا دل و ده‌روونی داگرتووم، حه‌زم نه‌ده‌کرد بپۆم بۆ ماله‌وه، له‌ دوی ته‌واو‌بوونی نو‌یژو ویرده‌کان، پئیش نو‌یژئی مزگه‌وته‌که سه‌یڕیکی کردم و به‌خیرها‌تنی‌کی گه‌رمی لی‌کردم، پاشان ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و به‌ده‌ستی نه‌رمی فرمی‌سکه‌کانی سپیم، و زۆر سه‌یری کردم، له‌گه‌ل و رد‌بوونه‌وه‌مدا وام ده‌زانی مندالی‌کی بچو‌کم و که‌سی‌ک پئین‌مویم ده‌کات، به‌لئینم به‌خوا‌ی گه‌وره‌دا، که تا له‌ ژیا‌نی دویادا ما‌بم نو‌یژه‌کانم به‌کو‌مه‌ل بکه‌م له‌ مزگه‌وت، و هه‌رگیز بۆ لای تاوان و هاوه‌لی خراب نه‌گه‌رپمه‌وه.

ورده‌ ورده‌ گه‌رامه‌وه‌ مال، به‌لام هه‌ر چه‌ندم کرد خه‌و نه‌چووه‌ چاو‌ه‌کانم، بۆیه‌ خو‌م پئ‌چایه‌وه‌و چووم بۆ (فه‌رمانگه‌)، هاو‌پێ‌کانم زۆریان پی‌ئ‌سه‌یر بوو، چونکه‌ من زۆریه‌ی کات دوا ده‌که‌وتم به‌ هۆی ئه‌وه‌ی شه‌وان دره‌نگ ده‌خه‌وتم به‌ دیار سه‌ته‌لا‌یته‌وه‌.

هاو‌پێ‌یه‌کم هه‌بوو زۆر له‌خوا ترس بوو، هه‌واله‌که‌م بۆ گێ‌پرایه‌وه‌ چاو‌ه‌کانی گه‌شانه‌وه‌، زۆر سو‌پاسی خوا‌ی کرد، و پێ‌ی وتم: سو‌پاسی خوا‌ی گه‌وره‌ بکه‌، که ئه‌و که‌چه‌ بچکۆ‌له‌یه‌ی پی‌ئ‌به‌خشیوی.

کاتی‌ک نیه‌پۆ هات به‌هۆی ئه‌وه‌ی نه‌نوستبووم هی‌لاک بووم، کاره‌کانم به‌ هاو‌پێ‌یه‌ک سپارد، منیش زۆر به‌ خێ‌رای‌ی به‌ره‌و مال گه‌رامه‌وه‌، تا پشویه‌ک بده‌م و کی‌ژه‌ بچو‌که‌که‌م ما‌چ بکه‌م، و شتی بۆ بک‌رم، چونکه‌ ئه‌و بووه‌ مایه‌ی گه‌رانه‌وه‌م بۆ لای خوا، که گه‌یشتمه‌وه‌ ماله‌وه‌ هاوسه‌ره‌که‌م به‌ گریانه‌وه‌ پئ‌شوا‌زی لی‌کردم، منیش ترسام، و وتم: چی بووه‌؟ بۆ په‌شو‌کاوی و بۆ ئه‌گری‌ت؟ وتی: که‌چه‌که‌مان مردووه‌، منیش خه‌ریک بوو بکه‌وم به‌سه‌ر زه‌ویدا، و زۆر گریام، پاش ماوه‌یه‌ک که هاته‌وه‌ هۆش خو‌م چوومه‌ سه‌ر لاشه‌که‌ی، ده‌تگوت: ساته‌کانی شه‌وه‌، گه‌رم و نه‌رم، چاو‌ه‌کانی له‌خه‌وی‌کی قول‌دا بوون، خێ‌را ته‌له‌فۆنم بۆ هاو‌پێ‌که‌م کرد، و ئه‌ویش هات بۆلام، و پاش شوشتن و کفن کردن چووین بۆ سه‌ر گۆ‌رستان و به‌ خاکمان سپارد.

ئه‌م منداله‌ بووه‌ مایه‌ی پئ‌ین‌ماییم و پئ‌ین‌شاندەر بۆ من، پاشان ئه‌و براده‌ره‌ خو‌شه‌ویست و دلسۆزه‌ ئه‌و ئایه‌ته‌ی خو‌ینده‌وه‌ که خوا‌ی بالاده‌ست ئه‌فه‌رموی:

﴿التَّائِبُونَ الْعَمِيدُونَ الْحَمِيدُونَ الْمُخْسِرُونَ الرَّكَعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَالنَّكَاهُوتِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ . (سورة التوبة، الآية: (۱۱۲).
واته: (موجاهیدان نه مانه سیفه تیانه) توبه کارن، خواپه رستن، سوپاسگوزارن،
گهشتیارن و کۆچه رن، کړنوش به رن، (نویژ خوینن)، فه رمان ده رن به چاکه و به رگری
که رن له خراپه، پاریزه رن بۆ سنوره کانی خوا، جا (ئهی محمد ﷺ) موژده بده به و
باوه پدارانه ی (نه و سیفه تانه یان تیایه) ^۱.

سەرگوزەشتەى نۆیەم

مندالە گەم پینمایى کردم

مامۆستا حسن موفتى يەكی له سەرگوزەشتەكانیدا دەلیت: پۆژیکیان دەچووم بۆ گەرەکی (شیخ محى الدین)، دەستم له سەیارەیهك پارگرت، و پۆیشتین، کاکى شوفیر لەناو سەیارەگەدا وتی: مامۆستا گیان! زۆرى ماوه بۆ مانگی پەمەزان؟
وتم: بۆ؟ وتی: ھەر حەز ئەکەم بزانم.

وتم: (إنشاء الله) بە پۆژوو ئەبیت؟ وتی: بەلى.

وتم: سالى پابردوو چۆن بوویت لەگەڵ مانگی پەمەزان؟

وتی: مامۆستا گیان! سالى پابردوو زۆر خراپ بووم، بەلام ئەمسال پپیارم داوه زۆر زۆر باش بم.

وتم: چۆن؟ وتی: سالى پابردوو جەژنى پەمەزان خۆم ئەگۆپى، کورپىكى بچوکیشم ھەبوو ئەویش خۆى ئەگۆپى، وتی: بابە گیان! ئەو ھە بۆ خۆت ئەگۆپى؟
وتم: پۆلە گیان! پۆژى جەژنەو ئەچم بۆ جەژنانە.

وتی: بابە گیان! ئەمە جەژنى تۆ نیە؟ چونکە تۆ بە پۆژوو نەبوویت، جەژنى ئەوانە یە کە مانگی پەمەزان بە پۆژوودەبن.

منیش پشستینەکەم بە دەستەو ھەبوو بۆ نەبەسترا، چۆکم داداو دانیشتم و زۆر بیرم لە قسەکەى دەکردەو ھە، چونکە قسەکەى کاریگەرى زۆر بوو، ئەو مندالە ھەست ئەکات من ھەست ناکەم، ئیتەر پپیارمدا لە دوو ھە پۆژى جەژنەو بە پۆژوو بېم، و پۆژوى مانگی پەمەزانم گێرپایەو ھە، سوپاس بۆ خوا ئەو منالەم بوو ھۆى پینماییم، بۆیە چاوەپوانى مانگی پەمەزانم، ((مامۆستا حسن موفتى)) دەلیت: بە قسەکانى دلم زۆر گەشایەو ھەو دۆعای خیرم بۆ کرد^١.

سه‌رگوزده‌شته‌ی ده‌هه‌م

موسلمان‌بوونی قه‌شه‌یه‌ك له ته‌نزانیا

قه‌شه‌یه‌ك له ته‌نزانیا كۆپێكى (١٢) سالى ده‌بی‌ت، پۆژێك له باوكی ده‌پرسیت: خواى سپی پی‌ست و پرەش پی‌سته‌كان جیاوازه؟

باوكی ده‌لی‌ت: بۆچی ئه‌م پرسیاره ده‌كه‌یت؟

مندالە كه ده‌لی‌ت: چونكه ده‌بینم پرەش پی‌ست به جیا ده‌چنه كه‌نيسه‌وه، تا ئه‌وان نه‌یه‌نه ده‌ره‌وه سپی پی‌سته‌كان ناچن.

ئه‌مجا مندالە كه ده‌ستی باوكی گرت، و تا مزگه‌وتی‌كان لی ده‌ركه‌وت كه نوێزى هه‌ینیان ده‌كرد، و هه‌موو پرەگه‌زه‌كان به‌بێ جیاوازی له مزگه‌وتدا بوون، مندالە كه وتی: ئه‌وه‌تا لی‌ره هه‌موو یه‌ك خایان هه‌یه، بۆ ئیمه‌ش ته‌نها ئه‌و خایه نه‌په‌رستین؟

باوكه‌كه‌ش سه‌رى سوڤما، نه‌یده‌زانى چی بكات، چونكه كۆپه‌كه‌ی پی‌شته‌ر موسلمان ببوو به‌بێ ئه‌وه‌ی باوكی بزانی‌ت، ئه‌نجا مندالە كه چوو به‌ مزگه‌وت، و ژۆر پاراپه‌یه‌وه كه خوا پێنمایى باوكی بدات، خواى گه‌وره‌ش نزاو پارانه‌وه‌كه‌ی لی‌وه‌رگرت، و باوكیشی موسلمان بوو.

سه‌رگوزه‌شته‌ی یانزه‌هه‌م

خزموه تڪاري ڪجهه ڪهي فيرعهون

ئەمە سەرگوزەشتەيەکی ئافرەتتېكى باۋەپدارە، كە پېغەمبەرى ئازىزمان محمد ﷺ لە سەفەرى ئيسراو ميعراجدا لىي ئاگاداربوو، ئەو شەوہى كە بۆ ئاسمان بەرز كرايەو، لەو شەوہدا لە كاتى سەرکەوتنىدا بۆنئىكى خوشى بۆن كىرد، ئەوئەندەى بەلاوہ سەير بوو، پرسىارى لە جبريل كىرد كە ئەم بۆنە خوشە لە كوئوہ هات؟ جبريليش ھەوالى دايە كە ئەم بۆنە لەو ئافرەتە باۋەپدارە، و مندالەكانىەو بەرز دەبىتەو، كە شانەكەرى قژى كچەكەى فرعەون بوو.

ئەم ئافەرتە لە کۆشکی فیرعە وندا دەژیا، و کاری ئەو بوو سەری کچە کە ی شانه بکات، ویستی خوا وەها بوو باوەڕ بچیتە کپۆکی دلی ئەم ئافەرتە وە.

دياره كه سائيك هه بوون كه باوه پيان به تاك و ته نيایی خوا هيتا بوو، يه كى له وانه نه م ئاافره ته و منداله كانى بوون، به لام نه يان ده ويرا ئاشكرای بكه ن، چونكه فيرعه ون نه يده ويست جگه له خوئ پهرستراوئكى تر هه بيئت، به لام شار دنه وهى باوه پى ناو كپوئكى دل تا كه ي سه ر ده گريئت؟ ده بيئت پوژييك بيئت له كردارو هه لسوكه وت و قسه كردندا ده ريكه ويئت.

ئەمەشيان ئافرەتیکە لە ئافرەتە مەردەکان کە مەردانە لە بەردەم سەتەم، و ئەشکەنجەیی فیرەوئەندا دانای بە خۆیدا گرت، و پارێزگاری لە باوەڕی ناو دای کرد پیغەمبەری ئازیزمان محمد ﷺ ھەلۆیستی مەردانەیی ئەو ئافرەتە پالەوانەمان بوو دەگیرێتەو.

نۆردن ئەوانەى پالەوانانە باوەش بە دینی خوادا دەکەن، بۆ پەرزمانەندى خوا، کە شوین پرییازی خواناسى دەکەون، بى ئەوەى هیچ مەبەستىكى دنیاىى، و هیچ بەرژەوانەندىەکی کەسى لە دلیان بێت، لەگەڵ ئەوەشدا ئامادەن لە و پێناوەدا هەموو شتێ بێتە ڕیگایان.

جا به‌شیکی ئه‌و مڕۆڤه‌ به‌پێژه فیداکارانه ئافره‌تن، به‌لێ.. به‌دریژیی میژوو ئافره‌تانیش شان به‌شانی پیاوان مه‌ردایه‌تی باوه‌پدارانیان چه‌سپاندوه، هیچ سه‌یریش نیه‌یه‌که‌م که‌سیک که‌ باوه‌پێ به‌ پێغه‌مبه‌ری ئازیزمان محمد ﷺ هینا بی‌ت ئافره‌ت بی‌ت، ئه‌ویش خه‌دیجه‌ی پال‌ه‌وانه‌.

هیچ سه‌یریش نیه‌یه‌که‌م که‌سیک که‌ خوینی گه‌شی له‌سه‌ر ئیسلام برژی‌ت ئافره‌ت بی‌ت، سومه‌یه‌ی پال‌ه‌وان بی‌ت.

پال‌ه‌وانی ئه‌م چیرۆکه‌مان ئافره‌ته‌، به‌لام ئافره‌تیکی یه‌کجار مه‌ردو قاره‌مان، ئافره‌تیکه‌ هه‌موو ئه‌ندامیکی نو‌ق‌می ناو ده‌ریای باوه‌پ بووه‌.

ئه‌م ئافره‌ته‌ به‌پێژه له‌ کۆشکی پێ له‌ سته‌می فیرعه‌وندا هه‌موو خراپه‌کاریه‌ک ده‌بینی، به‌لام ئه‌م تازه‌ باوه‌پێ هیناوه، و برپاری داوه‌ له‌گه‌ڵ خوادا بی‌ت، فیرعه‌ونی سته‌مکاریش دژی ده‌وه‌ستی، به‌وه‌هه‌موو ده‌سه‌لات و هی‌ز و سوپایه‌وه‌ دژی ئافره‌تی‌ک ده‌وه‌ستیت، هه‌ول ئه‌دات له‌ خواپه‌رستی په‌شیمانی بکاته‌وه، به‌لام ئه‌و مه‌ردانه‌ دژی ده‌وه‌ستیت و په‌شیمان نابی‌ته‌وه‌.

فیرعه‌ونی سته‌مکار وه‌ها له‌ خۆ بایی ببوو داوای خوايه‌تی ده‌کرد، خوای گه‌وره‌ش له‌ چه‌ندین هه‌لۆی‌ستدا سه‌رشۆپ و خه‌جاله‌تی ده‌کرد، که‌ چی په‌ندی له‌ هی‌چیان وه‌رنه‌ده‌گرت، تا دوا جار خوای به‌ تواناو به‌هی‌ز به‌ هیلاکی بر‌دو نو‌ق‌می ژێر ده‌ریای نیلی کرد.

یه‌کی له‌وه‌لۆی‌ستانه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ فیرعه‌ونی سه‌ر شۆپ کرد، ئه‌وه‌ بوو له‌ جادو‌گه‌رانه‌وه‌ هه‌والی زانی بوو، که‌ مندالێکی به‌نی ئیسه‌پرائیلی له‌ ناوی ده‌بات.

ئه‌م ئافره‌ته‌ خواناسه‌ هه‌ولی ده‌دا فیرعه‌ون نه‌زانی باوه‌پێ هیناوه، به‌لام ئه‌وه‌بوو جارێکیان خه‌ریکی شانه‌کردنی سه‌ری که‌که‌ی فیرعه‌ون بوو، شانه‌که‌ی له‌ ده‌ست که‌وته‌ خواره‌وه، و وتی: ((بسم الله)) ئه‌مه‌ش ئاساییه‌ که‌ موس‌لمان شتیکی دیته‌ پێ، به‌لام که‌که‌ی فیرعه‌ون سه‌ری سوپما له‌م قسه‌یه‌، چونکه‌ باوکی به‌خوا ده‌زانی، و وای ده‌زانی

((بسم الله)) مه‌به‌ستی له باوکیه‌تی، بویه‌ پرسى باوکم؟ واته: نه‌وه‌ی ((بسم الله))ت بۆ کرد مه‌به‌ستت باوکم بوو؟

ئافره‌ته باوه‌پداره‌که‌ش وه‌لامى دایه‌وه، ووتى: نه‌خیر، په‌روه‌ردگارى منیش و باوکیشته (الله).

کچى فیره‌ون به‌لایه‌وه سه‌یریوو، نه‌و وای داناوه باوکی خوای بونه‌وه‌ر بیټ، که‌چى نه‌م ئافره‌ته وه‌های ده‌رپى، که که‌سیکى تره‌یه په‌روه‌ردگارى باوکیشى بیټ، بویه پرسىارى لیکرد: نه‌م هه‌واله به باوکم بگه‌یه‌نم؟

واته: به باوکم بلیم تۆ باوه‌رپت به خوا هی‌ناوه و پشتت له‌خوایه‌تی باوکم هه‌لکردوه ووتى: به‌لئى.

کچى فیره‌ون به ته‌مای نه‌م دامه‌زراویه‌ی ئافره‌ته باوه‌پداره نه‌بوو، به‌لکو به ته‌مابوو خۆى به‌سه‌ر ده‌ست و پییدا بخات، و لئى بپاړیته‌وه، که هه‌وال به فیره‌ون نه‌دات، تا خۆى و مناله‌کانى له‌ناو نه‌بات، نه‌گه‌ر نه‌و باوه‌پداره نه‌مى بکردایه، نه‌وا که‌چه‌کى فیره‌ون نه‌وه‌نده‌ی تر فیزو ده‌ماری به‌سه‌ردا ده‌کرد، نه‌وه‌نده‌ی تر منه‌تی به‌سه‌ردا ده‌کرد، که خۆى و مناله‌کانى له سایه‌ی نه‌ودا ده‌ژین.

ئافره‌تی باوه‌پدار مه‌ردانه هه‌لو‌یستی پاله‌وانانه‌ی هه‌لبژارد، په‌زامه‌ندى نواند تا هه‌وال به فیره‌ون بدات، ئیتر نه‌پارانه‌وه.

کچى فیره‌ون هه‌والى به‌باوکیدا، و نه‌ویش ئافره‌تی باوه‌پدارى بانگ کرد، و پرسىارى لیکرد، که ئایا راسته جگه له‌فیره‌ون خوای تری بۆخوا بپیار داوه؟

ئافره‌تی باوه‌پداریش بى پیچ و په‌نا وه‌لامى دایه‌وه، ووتى: به‌لئى (الله) په‌روه‌ردگارمه، نه‌م هه‌لو‌یسته‌ی نه‌م ئافره‌ته باوه‌پداره هه‌لبژاردنى عه‌زیمه‌یه له‌لایان که‌سیکه‌وه، که خۆى بناسیت، و متمانه‌ی به دامه‌زراویه‌ی و کۆلنه‌دانى خۆى هه‌بیټ، کوفر چى له ده‌ست دیت با دریغى نه‌کات، چونکه ژيان چه‌ند پوژیکه و کۆتایى دیت.

که فیرعون و ته‌ی ئەم ئافره‌ته باوه‌پداری بیست، ویستی به هه‌په‌شه په‌شیمانی بکاته‌وه، فه‌رمانیدا به شیوه‌یه‌کی یه‌کجار سه‌خت به خۆی و مندالە‌کانیه‌وه سزا بدریڤ.

فه‌رمانیدا به هینانی مه‌نجه‌لێکی گه‌وره، که له شیوه‌ی مانگادا دروست کرابوو بیخه‌نه سه‌ر ئاگرێکی یه‌کجار به‌تین، ئافره‌ته‌که‌و مندالە‌کانی یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک بخړینه ناوی، که مه‌نجه‌لیان هیناو خستیانه سه‌ر ئاگر، باوه‌پدارانیان ئاماده کرد تا بیانخه‌نه ناوی، به‌لام ئافره‌ته باوه‌پداره‌که داخوا‌زیه‌کی له پادشا کرد، فیرعه‌ونیش لای وابوو به ئاماده‌کردنی ئەو سزا سه‌خته، ئافره‌ته دل ناسکه‌که ده‌ترسی، بۆ پزگاری خۆی و پۆله ناسکۆله‌کانی، ده‌ست و پتی پادشا ماچ ده‌کات، و لیتی ده‌پارپته‌وه، تا لیتی خوش بیی.

سته‌مکاران له‌بیر خۆیانی ده‌به‌نه‌وه، که خۆیان تاوانباری راسته‌قینه‌ن به‌وه‌ی، که له‌خوا‌ی به‌دیینه‌ریان یاخی بوون، و داوا‌ی خوا‌یه‌تی ده‌که‌ن، و به‌نا‌په‌وا دژی ئەوانه‌ن که مل بۆ په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن نازو نیعمه‌تیان که‌چ ده‌که‌ن، ئیت‌ر یاده‌بی خۆیان به‌سه‌ر ده‌ست و پتی سته‌مکاراندا بخه‌ن، یان سه‌خت‌ترین سزا بجیژن.

ئافره‌تی باوه‌پدار نه‌ک بۆ لێ‌بوردن له‌ خۆی نه‌پاراپیه‌وه، به‌لکو بۆ مندالە‌کانیشی نه‌پاراپیه‌وه، نه‌یوت: ئە‌گه‌ر من تاوانبارم، خۆ ئەو منالانه هیچ گونا‌هیان نیه.

ئافره‌ته باوه‌پداره‌که ته‌نها یه‌ک داوا‌ی له فیرعه‌ون کرد، که ئەویش ئەوه بوو پاشماوه‌ی لاشه‌ سوتاوه‌کانی خۆی، و منالە‌کانی کۆ‌بکاته‌وه‌و بیانخاته‌ ناو کراسی‌که‌وه‌و پی‌که‌وه‌بیان نیژیت، فیرعه‌ونیش به‌لێنی پێدا که داواکه‌ی جی به‌جی بکات.

لێ‌ره‌دا پیمان خۆشه‌ بۆ ئەم به‌لێنه‌ی فیرعه‌ون بۆ جیبه‌جی کردنی ئاوا‌تی ئافره‌ته‌ی‌کی تاوانبار هه‌لۆ‌یسته‌یه‌ک بکه‌ین، تا به‌ راوردی‌کی سیاسییانی ئەم چه‌رخه‌ له‌گه‌ڵ ئەو فیرعه‌ونه‌دا بکه‌ین، که قورئانی پی‌رۆز هه‌په‌شه‌ی لی ده‌کات.

په‌نگه‌ می‌وا هه‌بی په‌خنه‌ له‌ هه‌لۆ‌یستی ئەم خوشکه‌ به‌پێ‌زه بگری‌که‌وا منالە‌کانی توشی ئەو نا‌په‌ه‌تیه‌ کرد، به‌لام ئافره‌ته‌که‌ بۆ چوونی باوه‌پی خۆی هه‌یه، چونکه‌ چه‌نده

به‌سه‌خواه‌ته‌وه گيانی خۆی کردۆته قوربانی باوه‌پ، باوه‌پداری پاسته‌قینه خۆشه‌ويستين و ئازيزتيرين كه‌سى ئه‌كاته قوربانی باوه‌پ.

فيرعه‌ونی سته‌مكار فه‌رمانيدا منالە‌كانی ئافره‌ته باوه‌پداره‌كه به‌يئنه پيشه‌وه تا ئه‌وان له پيش دايكيا نه‌وه بخه‌نه ناو قازانی سووركراوه، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی ئافره‌ته‌كه په‌شيمان ببێته‌وه، له پيشه‌وه منالە گه‌وره‌كانيان يه‌ك له دواى يه‌ك هه‌لدانه ناو قازانه گه‌رمه‌كه‌وه دايكى به‌سته‌زمانيش جگه‌رى بۆ منالە‌كانی هه‌لته‌قرچا، و فيرعه‌ونی سته‌مكاريش له‌وه له‌زه‌تى ده‌برد، كه ئافره‌ته‌كه ئازارى زياتر به‌ جه‌رگى ده‌گات.

جه‌رگى هه‌ل ته‌قرچاو دانى به‌ خۆيدا ده‌گرت، و چاوى له ده‌ستى پر سه‌خواه‌تى په‌روه‌ردگار بوو، تا پاداشتى خۆى و منالە‌كانى له‌به‌هه‌شتى پان و به‌ريندا بداته‌وه.

دياره هه‌موو دايكىك بگه‌ره هه‌موو مروفك بگه‌رى سه‌يركردنى ئه‌م ديمه‌نه جه‌رگ بره‌ ناگریت، به‌لام ئه‌م ئافره‌ته برپايدا بوو به‌رگه‌ی له‌وه زياتریش بگریت.

فريشته‌كانى ئاسمانيش چاويان له ديمه‌نى جه‌رگ برپوو، داواى لى خۆشبوونيان له خوا ده‌کرد بۆ باوه‌پداران، كه دياره له‌و كاته‌دا هه‌لگرانى باوه‌پ له‌سه‌ر زه‌ويدا يه‌كجار كه‌م بوون.

جه‌للاده‌كان به‌رده‌وام يه‌ك له دواى يه‌ك مناللى باوه‌پداره‌كه‌يان هه‌ل ده‌دانه ناو قازانه‌كه‌وه، و ئه‌وانيش لاشه‌يان هه‌ل ده‌قرچاو هاواريان لى به‌رز ده‌بوويه‌وه، هه‌تا ئه‌وه‌بوو بچوكترين مناليان هه‌نا كه شيره‌خۆر بوو، تا فرپى بده‌نه ناو ئاگره‌كه‌وه، بۆ ئه‌م منالە‌يان ئيشى زۆر به‌ جه‌رگى گه‌يشته كه‌ميك پاره‌ستاو خه‌ريك بوو په‌شيمان ببێته‌وه، و له‌به‌ر خاترى منالە بچكۆله‌كه‌ی كۆل بدات، خيرا خواى گه‌وره گه‌يشته فريای، به‌هۆى منالە‌كه‌وه ده‌ستى يارمه‌تى بۆ دريژ كرد، هه‌تا له‌سه‌ر هه‌لويسى خۆى دامه‌زراو بێت.

ئه‌وه‌بوو خواى گه‌وره به‌ سۆزى ئه‌و منالە شيره‌خۆره‌ی هه‌نايه قسه، تا ئه‌مه نيشانه بێت كه هه‌لوسته‌كه‌ی پاسته، و خواى گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌مه پيژنى تاييه‌تى بۆ داده‌نى، به‌للى.. به‌فه‌رمانى خوا منالە‌كه هاته قسه‌و پووى له دايكى كرد، كه به‌ باوشيه‌وه بوو،

وتی: دایه‌گیان! هه‌نگاو بنی بچۆره پێشه‌وه، چونکه ئه‌م سزایه له چاو سزای پۆژی دوایی هیچ نه‌یه.

ئه‌مه دوای ئه‌وه‌ی که منالە‌کانی تری له پێشه‌وه له‌به‌ر چاویدا هه‌لقرا بوون، دایکه‌که که له ده‌می کۆرپه‌ی شیره‌خۆریه‌وه قسه‌ی بیست، بووه به‌لگه‌ی دامه‌زراوی بۆی، و به‌ر له‌وه‌ی سته‌مکاران په‌لیان بگرن، و فرییان بده‌نه ناو ئاگره‌که‌وه به‌ خۆی و منالە‌که‌یه‌وه خۆیان هه‌لدایه ناو قازانی سوره‌وه‌بو، و گوشت و ئیسقانی ئه‌وانیش هه‌ل ئه‌قرا.

میژووی مرقایه‌تی میژویه‌کی دوورو درێژه، پرپه‌تی له سه‌رگوزه‌شته و چیرۆک و داستان، هه‌میشه‌ خواره‌ناسان سزاو ئازاری باوه‌پدارانیان داوه، ته‌نها له‌سه‌ر باوه‌پ هینانیان به‌خوا، ئه‌گینا هیچ تاوانیکیان نه‌بووه جگه له په‌رستنی خوای تاک و ته‌نیا، بۆ ئه‌وه‌ی ئازاوه‌یه‌ک بگێنن، بۆ ئه‌وه‌ی ئازاری که‌سیک بده‌ن، ئه‌مپۆش له‌سه‌ر زه‌ویدا له هه‌موو ولاتی‌که‌دا خواناسان سزا ده‌درین، و خواناسانیش دان به‌ خۆیان ده‌گرن، و چاو ده‌برنه ئاسمان و به‌ته‌مای کۆمه‌کی خوان.

به‌لێ.. ئه‌م مندالانه‌و دایکیان ئه‌م جیهانه‌یان به‌جۆ هێشت، هه‌روه‌ها فیرعه‌ونیش هه‌ر به‌جۆی هێشت، به‌لام فیرعه‌ون به‌ تاوانباری و ئه‌مانیش به‌سه‌ر به‌رزیه‌وه، خوای گه‌وره له جیاتی بۆنی گۆشته سوتاوه‌که‌یان بۆنێکی یه‌کجار خۆشی به‌ ئاسماندا بلۆکرده‌وه، تا دروستکراوانی خوا به‌هه‌میشه‌یی بۆنی بکه‌ن^۱.

له‌وه‌رموده‌یه‌دا، که باسی جوهره‌جی خواناس ده‌کات ناوی (۳) منال هاتوه، که به‌ منالی هاتونه‌ته قسه، که ئه‌مانه‌ن: عیسای کورپی مه‌ریه‌م، و منالە‌که‌ی سه‌رده‌می جوهره‌ج هه‌روه‌کو پێشتر باسی جوهره‌جمان کرد، له‌گه‌ڵ ئه‌و منالە‌ش، که په‌رچی پارانه‌وه‌یه‌کی دایه‌وه، له‌م فه‌رموده‌یه‌دا ناوی دوو منالی تر هاتوه، که شاهیده‌که‌ی سه‌رده‌می یوسف و کورپی ئافره‌ته قژ شانه‌که‌ره‌که‌ی که‌چه‌کی فیرعه‌ون بوون.

۱ رواه أحمد فی المسند (۲۸۲۱ - ۲۸۲۳)، والبزاز والکبری کما فی مجمع الزوائد ومنبع الفوائد للامام الهییمی : (۶۵/۱).

هه روه ها له چیرۆکی (أصحاب الأخدود) دا ناوی ئه و مناله ش هاتووه، كه غیرهت دهخاته بهر دایکی، تاپیکه وه خۆیان بخه نه ناوچاله ئاگره كه وه، هه روه كو له داهاتوودا باسی (أصحاب الأخدود) ده كه یین.

سەرگۆزەشتەى دوانزەهەم

چالە ئاگرینه‌که

سەرچاوه‌ى ئەم سەرگۆزەشتەى بەشی‌که لەم بەشانه‌ى، که خۆى پەرۆردگار لە قورئانى پیرۆزدا لە سورەتى (البروج)دا باسى دەکات، و پێغه‌مبەرىش ﷺ لە فرمودەکانیدا باسى دەکات.

پێغه‌مبەرى ئازیز ﷺ بۆمان دەگێڕێتەوه، که لە دێرى زەماندا پادشایەك دەبێت و بە زۆردارى کاروبارى پەغەتەکانى بە‌پۆه دەبەرد، بۆ ئەمەش وهك پادشایانى چاخە کۆنەکان، پشتیان بە جادووگەریكى کارامە بەستبوو، چونکە لەو سەردەمانەدا جادووگەرەکان خەلکیان چاوبەست دەکرد، و پاگانەیان بۆ پادشاکان دەکرد، جارى واش هەبوو ئەو جادووگەرە خۆیان بەشیوەى زانای ئاینى، و سەرۆکارى پەرستگاگانیان دەکرد، و بەناوى ئاینەوه خەلکیان لەخستە دەبەرد.

ئەو ساحیرانە، که پادشا بۆ چەسپاندنى حوکمەتەکەى بە کارى دەهێنا پیر بوو بوو، جادووگەرەکه لە ترسى ئەوه‌ى، که زانستى سىحرەکەى بە مردنى خۆى تیا بجێ، داواى لە پادشا کرد منداڵێكى زیرەك، و بلیمەتى بۆ پەیدا بکات، تا چ زانستیکى لایە بە ماوه‌یه‌کى که‌م فێرى بکات، پادشاش زیرەکترین منالێ بۆ پەیدا کردو ناردیە لای جادووگەرەکه.

شوێنى جادووگەرەکه لە دەرەوه‌ى شار بوو، دەبوايه منالەکه هەموو پۆژێك بجوابەتە لای جادووگەرەکه و بگەراییەتەوه، لەکاتى چوون و گەرانی‌وه‌شیدا بە‌لای پاهیبێکدا تێدەپەڕى، که بە‌پەنھانى لە ئەشکەوتیکدا خۆى حەشار دابوو، و خەریكى خواپەرستى بوو، منالەکه لە کاتى چوون و گەرانی‌وه‌ى لای پاهیبە خواناسەکه دەو‌ه‌ستاو گۆیى بۆ وتە باوهریه‌کەى دەگرت، و زۆر دلى پى دەکرایەوه، دواى ماوه‌یه‌ك جادووگەرەکه و کەس و کارى منالەکه هەستیان کرد، که منالەکه دوا دەکەوێت، چونکە که لە ماله‌وه دەهات،

له‌به‌ر ئه‌وه ماوه‌یه‌ك ده‌چووه ئه‌شكه‌وت و گوځی بۆ خواناسه‌كه ده‌گرت، دره‌نگ ده‌گه‌یشه‌ لای جادووگه‌ره‌كه، كاتیكیش كه نیوه‌پۆ لای جادووگه‌ره‌كه هه‌لده‌ستاو ده‌چوه لای خوا په‌رسته‌كه، دیسان دره‌نگ ده‌گه‌یشه‌ ماله‌وه، به‌م جوړه هه‌ردوو لای تووړه ده‌بوون و سه‌رزه‌نشتیان ده‌كرد.

كاتی ئه‌م وه‌زعه‌ی خۆی بۆ مامۆستا خواناسه‌كه‌ی گێڤاپه‌وه، ئامۆژگاری كرد كه له‌لای جادووگه‌ره‌كه بلی: جادووگه‌ره‌كه دره‌نگ په‌وانه‌ی كردومه‌ته‌وه به‌مه له‌ لۆمه‌و سه‌رزه‌نشت كردن پزگارت ده‌بی.

پۆژان تیده‌په‌پین و منال خه‌ریکی خویندنی دوو جوړه ده‌رس بوو، دوو جوړه ده‌رسی دژ به‌یه‌ك، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی كه زۆر زیره‌ك و بلیمه‌ت بوو، زۆر به‌ ئاسانی هه‌ردوو ده‌رسه‌كه‌ی په‌وان ده‌كرد، تا ئه‌وه‌بوو پۆژیکیان گیانداره‌ی دپنده‌و كه‌ته وه‌كو شیر چه‌قی پێگای له‌ خه‌لكه‌كه گرتبوو، و نه‌ی ده‌هیشته له‌وێه گوزه‌ره بكه‌ن، كه مناله‌ زیره‌كه‌كه ئه‌مه‌ی دی به‌ هه‌لی زانی تا بزانی ئه‌و دوو مامۆستایه کامیان راست ده‌كات.

ئه‌م مناله به‌ردیکی هه‌لگرت، و داوای له‌ په‌روه‌ردگاری كرد كه ئه‌م به‌رده ده‌گرێته ئه‌و دپنده‌یه، ئه‌گه‌ر كاری پیاوه خواناسه‌كه‌ی به‌لاوه خۆشه‌ویست تره له‌ كاری جادووگه‌ره‌كه، ئه‌وا به‌ هیژو توانای خوا خۆی ئه‌و دپنده‌یه به‌ به‌رده‌كه بۆی بكوژی.

هه‌ر كه به‌رده‌كه‌ی گرته گیانداره‌كه به‌ری كه‌وت، و به‌ویستی خوا هه‌ر به‌و لیڤانه كه‌وته زه‌وی و گیانی ده‌رچوو، ئه‌و خه‌لكه‌ی كه له‌ هه‌ردوو سه‌ری پێگاكه‌وه پێیان لی گه‌را بوو، له‌به‌ر چاویان بوو كه مناله‌كه به‌ به‌ردیك ئه‌و دپنده سامناكه‌ی كوشت، وایان زانی مناله‌كه زانستیکی زۆری له‌ جادوودا به‌ ده‌ست هێناوه.

دوای كوشتنی دپنده‌كه مناله‌كه هاته‌وه لای مامۆستای له‌ خواترس و باسه‌كه‌ی بۆ گێڤاپه‌وه.

خواناسه‌كه‌ش تیگه‌یشه‌ كه ئه‌م مناله باوه‌پێ وه‌رگرتووه، و ده‌نگ و باسیشی بڵاوه‌ی كردووه، پۆژیک دیت پادشا له‌ كاری ئاگادار ده‌بی، و به‌ ئاسانیش لی دهرناچیت، و وازی لی ناهینیت، به‌لكو هه‌ولی له‌گه‌ل ده‌دا تا له‌و باوه‌په‌ی واز به‌ینی، له‌وانه‌یه ناچاری بكات و

ناوي مامؤسٽاڪهي و شوپني خوا په رستي هڪي ٺاشڪرا بڪات، ٻويه پئي وت: ڪوپه ڪم نه مڙو تو پيشي منت داوه ته وه، و لاي خوا له من چاڪتري، وهك بلئي ٺاگاداري ڪارت بووم و پله باوه پيه ڪت بڙيون، و کاتي نه وهت هاتووه خواي گه وړه تاقيت بڪاته وه، جا ڪه تو بانگه وازه ڪت ٺاشڪرا ده ڪه يت، من کاتي نه وهم نه هاتووه، ڪه ٺاشڪراي بڪه م، له بهر نه وه تڪات لي ده ڪم ناو و جيگاي من ٺاشڪرا نه ڪه يت، جا منالڻه ڪه دهنگ و باسي بلاويويه وه به هه موو شارد، ڪه تواناي چاڪ ڪردنه وهي ڪوڙ و به له ڪي هه يه، و خه لڪي هه ر نه خو شيه ڪي تريان هه بي دره مانيان ده ڪات، هه ر نه خو شيڪ ده هاته لاي هه والي نه دايي، ڪه خوي تواناي به خشيني شيفاي نيه، به لکو خواي گه وړه چاڪيان ده ڪاته وه.

به م شيوه يه ڪاري پزيشڪيه ڪهي خستبووه خزمه تي بانگه وازه ڪه يه وه، و ده يوت: هه ڪه س هه ر نه خو شيه ڪي هه بيت ڪه باوه پي به خوا هينا، نه م ٻوي ده پارپته وه تا خوا چاڪي بڪاته وه، نه وه بوو نه م منالڻه ڙيره ڪه خه ريڪي بلاو ڪردنه وهي باوه پ بوو، يه ڪي له ده ست و پيوهندي پادشا ڪوڙ بوو بوو، ڪه هه والي پزيشڪه بچڪوله ڪهي بيست به نياري چاڪردنه وهي چاوي، دياي و به خششيڪي زوري له گه ل خويدا برد ٻو لاي، منالڻه ڪه ش دياريه ڪاني گيڙپايه وه دواوه، و هه والي شيديا ڪه نه م تواناي نيه چاوي چاڪ بڪاته وه، به لکو نه وه ڪاريڪه به دهستي خواي گه وړه يه، جا نه گه ر ٺاماده ي به راستي و پاڪي باوه پي پي بهينيت، نه و منيش ٻوت ده پارپته وه تا خوا شيفات ٻو بنيڙي، پياوه ڪوڙه ڪه قه ناعه تي ڪردو باوه پي به خوا هينا، و منالڻه ڪه ش دواعي ٻو ڪرد، و خواي پهروه ردگاريش چاوي چاڪ ڪرده وه، ڪه چاڪ بوويه وه به چاوي ساغه وه گه پايه وه ڪوشڪي پادشا، وه ڪو جاران چووه لاي پادشا، پادشا سهري سوڀما نه م پياوه به يه ڪجاري ڪوڙ بيوو، ٺيستا چوڻ هه ردو چاوي چاڪ بونه ته وه؟ پادشا پرسياي ڪرد: ڪي چاوه ڪانتي گيڙپايه وه؟

وتي: پهروه ردگارم.

پادشا وتي: ٻوچي له غهيري من پهروه ردگاريڪي تر هه يه؟

وتي: به لي.. پهروه ردگاري من و توشه.

پادشا هه‌ستی کرد ئەم قسانە وای لێدیت، کە لە ولاتدا ئازاوەیەك بەرپا ببی، و خەلگەكە برۆیان بەخوایەتی ئەو نەمی، و واز لە پەرستنیشی بهێنن، چونکە ئەو سەمکارە وەکو هەموو سەمکاریکی تر، کەبەهوی خەلکی بیپەرستن و لە فەرمانی دەرەچن، ئیتر جادووگەرەکان دەیانویست خەلکی چاوبەست بکەن، و هیچ کەسیان خۆی پەرەردگار نەناسن، بۆ ئەوەی خەلکی تریش فیتری ئەم قسانە نەبن، کابرای گرت و دەستی بە سزادانی کرد، هەتا ئەویش ناوی منالە زیرەکەکی دا، و پادشا تیگەشت ئەمە کاری ئەو منالەییە کە ناردیە لای جادووگەرە کە تا لە دوا پۆژدا ببیتە جادووی کۆشکی پادشایی.

پادشاش ناردی بەدوای منالەکەدا، و هیڤیان، وای گومان برد، کە بەدەرسی جادوو کە گەشتۆتە ئەم ئەنجامە، بۆیە لێی پرسى: منداڵ تۆنەوێندە شارەزایی زانستی جادوو بوویت، کە بتوانیت کوێر و بەلەك چاک بکەیتەوه؟

مندالە کەش وتی: من ناتوانم کەس چاک بکەمەوه بەلکو خۆی گەرە چاکی دەکاتەوه. پادشا تیگەشت کە ئەم منالە برۆی بەخوایەتی ئەو نیە، و گالەش بە جادوو دەکات، کەواتە چ زانست و لێ هاتنی هەیه هیچی بۆ پتەوکردنی پایەیی دەسەلاتی ئەو ناخاتە کار، بەلکو باوەڕی بەخوای تاک و تەنیا هیناوه.

پادشا هه‌ستی کرد ئەم ئازاوەیەکی دژی مولک و دەسەلاتی ئەو بەرپا بوو، دەبیت کەسیک لە دوایەوه بێت، ئەگینا منالێک چۆن کەوتە سەر ئەو بیروباوەڕە؟

بۆ ئەمە دەستی بەسزادانی منالەکە کرد هەتا ئەویش پاستی مامۆستای خواناسی ئەشکەوتی وت: ئەوەی خواناسە کە لێی دەرەسا هاتە دی ئەو بوو، کە بەمنالەکەیی وت: پاستی ئەو نەلێت، چونکە ئەو چاوەڕوانی ئەوەی دەکرد، کەسانیکێ لێهاتوو فیتری خواپەرستی ببن و ئایینی خوا بەخەلکی بگەیهنن.

کاتێک پراهیپە خواناسەکیان هیڤا بەردەمی پادشا، پادشا فەرمانیدا سزای بدەن هەتا لە ئایینی خۆی پەشیمان ببیتەوه، ئەویش بریاریدا بوو لەسەر بیروباوەڕی پاکی خۆی

دامه‌زراو بیټ، و گیانی له‌و پټناوه‌دا به‌ ئاسانی ببه‌خشی، پادشا داواى مشاری کرد، و فره‌مانیدا خستیانه‌ سهر سهرى خواناسه‌که، و کردیان به‌ دوو که‌رتوه‌، هه‌روه‌ها پیاوه‌ کویره‌که‌ى ده‌ست و پټوه‌ندى پادشاشیان هی‌ئا کردیان به‌ دوو که‌رتوه‌، هه‌ردوو پال‌ه‌وانه‌که‌ له‌ تاقیکردنه‌وه‌ى باوه‌پ سهرکه‌وتن، له‌به‌ر په‌زامه‌ندى خوا دانیان به‌ خو‌یان داگرت، هه‌ول‌ى زوریان له‌گه‌ل مناله‌که‌دا تا واز له‌ خواپه‌رستى به‌ینى و بگه‌پټه‌وه‌، که‌چى کول‌ى نه‌داو له‌سهر پټبازى خو‌ى دامه‌زراو بوو، پادشا ناچار بوو هه‌ول‌ى کوشتنى مناله‌که‌ بدات، چه‌ند جارێک نه‌خسه‌ى له‌ناوبردنى کیشا که‌ چى بى‌ هو‌ده‌ بوو.

جاریکیان له‌گه‌ل چه‌ند جه‌ندرمه‌یه‌کیدا ناردى و فره‌مانى به‌سهردا دان، تا بیبه‌نه‌ سهر لوتکه‌ى شاخیکى به‌رزو له‌و‌ى داواى لی‌بکه‌ن، که‌ له‌ئاینه‌که‌ى په‌شیمان ببټه‌وه‌، و بگه‌پټه‌وه‌ سهر دینى پادشا، ئه‌گه‌ر به‌گو‌یى کردن ئه‌وه‌ بیگ‌ی‌پنه‌وه‌، ئه‌گینا له‌سهر شاخه‌که‌ بیخه‌ن خواره‌وه‌.

خو‌ای گه‌وره‌ ویستى له‌سهربوو ئه‌وان له‌ناو به‌رټ، و ئه‌میش له‌ ده‌ستیان پزگار بکات. ئه‌وه‌بوو خو‌ای گه‌وره‌ پارانه‌وه‌که‌ى گیرا کرد، و شاخه‌که‌ هاته‌ له‌رزه‌و پیاوانى پادشا هه‌ر هه‌موویان به‌سهر شاخه‌که‌وه‌ که‌وتنه‌ خواره‌وه‌، و مناله‌که‌ به‌ ته‌نیا له‌و‌ى پزگارى بوو، به‌پټى خو‌ى گه‌پایه‌وه‌ لای پادشا، پادشا که‌ ئه‌مه‌ى دى له‌ مناله‌که‌ى پرسى: کوا هاوه‌له‌کانت؟

مناله‌که‌ وتى: خو‌ای گه‌وره‌ منى له‌ده‌ستیان پزگار کرد ئه‌مجاره‌ پادشا کۆمه‌ل‌یک له‌ جه‌نده‌رمه‌کانى بانگ کرد و مناله‌که‌ى دایه‌ ده‌ستیان و وتى: بیبه‌ن سواری که‌شته‌ى بکه‌ن، و بیبه‌نه‌ ناوه‌پاستى ده‌ریا، ئه‌گه‌ر له‌ دینى خو‌ى په‌شیمان بوویه‌وه‌ ئه‌وا چاکه‌، ئه‌گه‌ر په‌شیمان نه‌بوویه‌وه‌ بیخه‌نه‌ ناوه‌پاستى ئاوى ده‌ریاوه‌.

جه‌نده‌رمه‌کان بردیان هه‌تا گه‌یاندیان ه‌ ناوه‌پاستى ده‌ریا، که‌ ویستیان بیخه‌نه‌ ناوى، له‌خوا پاراپیه‌وه‌ تا به‌هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک خو‌ای گه‌وره‌ ویستى له‌سهره‌ له‌ ناویان به‌رټ، و ئه‌میش له‌ ده‌ستیان پزگار ببټ.

به‌ فره‌مانى خوا که‌شته‌یه‌که‌ وه‌رگه‌پاوه‌موویانى هه‌ل‌دایه‌ ناو ده‌ریاو خنکان، و خو‌ای گه‌وره‌ مناله‌که‌ى پزگار کرد، و به‌ سه‌لامه‌تى گه‌پایه‌وه‌ لای پادشا.

ئەمە دوو جارە منالەكە لە دەستی جەندرمە و پاساوی پاشا پزگاری دەبیّت، لەگەڵ ئەوەشدا بە پێی خۆی دەگەرێتەو کۆشکی پادشا، بێ ئەوەی هەوڵی خۆشاردنەو بەدات، بەلکو تەحەددای پادشا دەکات، تا خەلکی زیاتر لە بانگەوازی یەکتاپەرستی ئاگاداریبێن، بۆیە هەموو جارێ لەبەردەم پادشادا دەووستا تادەسەلاتی پادشا بۆخەلکی دەریکەوێ، و بزانێ کە پادشا خۆنێ ؟

مندالہ کہ بہ دوی سہ فرازی خویدا نہ دہ گہ پا، بہ لکو دہ یویست عہ قیدہ ی خواناسی
 بلاوبکاتوہ، نہ گہر چی بہ پڑانی خوینی خوشی بواہ، بہ لام بہ شیوہ کی حہ کیمانہ، جا
 وہ نہ بی لم کارہ شی ہلہ ی بہ کارہ یتابی، بہ لکو بہ ژیرانہ نہ خشہ ی شہرعی دہ کیشا، تا
 لہ نہ نجامدا خہ لک بہ ئینصاف باوہر بہینن.

له و پوږه وه مناله که گیانداره دپنده که ی کوشت، و دهستی به چاگردنه وه ی نه خوښی
 نه و شاره کرد، و دهنګ و باسی گه وره و بچوکی ناوچه که گه یشت، نه م دوو جاره ش که
 پادشا به نیازی له ناو بردنیه وه په وانه ی کرد، و به سه لامه تی گه پرایه وه، نه وه نده ی تر
 دهنګ و باسی بلاو بوویه وه بۆ هر کڅړو کڅمه لیک بچویتایه باس باسی مناله بچوکه که بوو
 که پادشا به دهستی وه گبری خوار دیوو، به هیچ شیوه یه ک بوی له ناو ناچیت.

منالّه که بیّاک هاته به‌ردهم پادشا، پادشاش وهك جاری پِیشوو هه‌والی ده‌ست، و پیوه‌ندی له منالّه که ده‌پرسی، و ئه‌ویش تیّ ده‌گه‌یاند که خوای بالاده‌ست به سه‌لامه‌تی ئه‌می بۆ گُزراه‌وه، و ئه‌وانی له ده‌ریادا خنکاند.

پادشا بۆی دەرکوت له بهردمی ئەم منالەدا دەستەوسانە، ئەو که چاری منداڵکی بۆ نهکری، دهبی چۆن داوای خوایه تی بکات؟

مندالە ھەوالی راستەقینەى نایەمشتى پادشا، ھە ھۆى ماندوو ھەکات، و توانای نىە
لەناوى ھەرىت، مەگەر ھە و شىۋەىەى ھۆى ھە ھەشى ھۆ بۆ بکىشى.

نه گهر پادشا له هيچ شتيځدا به گوڼي منډاله که نه کات له م نه خشه يه دا به گوڼي ده کات،
چونکه به ناواته له ناوې به رڼت.

مندالە که ش نه‌خشە ی باوهره‌په‌نانی خه‌لک ده‌کیشیت، نه‌گەر چی به به‌خشینی گیانی
خۆشی بێت، هەر نه‌وه‌نده‌ی ده‌وی، که لای خه‌لک بسه‌لمی پادشا خوا نه‌یه، به‌لکو
مروفتیکی بیده‌سه‌لاته‌و هیچی تر، پادشای تێگه‌یاند که ناتوانی بیکوژیت هه‌تا پلانی
مندالە که په‌یره‌و نه‌کاو چ فهرمانیکی به‌سه‌ردا ده‌دا جی به‌جیی نه‌کات.

پادشا وتی به منالە که: نه‌و نه‌خشه‌یه چیه؟

منالە که وتی: نه‌وه‌یه خه‌لکی شار هه‌موویان له جیگایه‌ک کۆبکه‌یته‌وه، و منیش به
دره‌ختیکه‌وه، چوار میخه‌ بکیشی، و پاش نه‌وه تیریک له تیردانه‌که‌مدا ده‌ره‌په‌ینه، پاشان
تیره‌که بخه‌ره که‌وانه‌که‌وه، و بلی: ((بسم الله رب الغلام)) واته: به‌ناوی په‌روه‌ردگاری
مندالە که‌وه، پاشان تیره‌که‌م تی بگره، پادشا ته‌گبیری منдалە که‌ی به دل بوو له دلی
خۆیدا وتی: نه‌گەر نه‌مه‌ پاست بی، زۆر ئاسانه‌ خه‌لکی کۆکرده‌وه، و منالە که‌ی به
داریکه‌وه چوار میخه‌ کیشا، و تیریکی له تیردانی منдалە که ده‌ره‌په‌نا، و خسته‌یه ناو
که‌وانه‌که، و پاشان وتی: ((بسم الله رب الغلام)).

دوای نه‌وه تیره‌که‌ی تێگرت و به‌فه‌رمانی خوا تیره‌که‌ی له‌لاجانگی منдалە که،
نه‌ویش خیرا ده‌ستی خسته‌ سه‌ر لاجانگی، و له‌ شوینی تیره‌که‌دا، و وه‌فاتی کرد، که
مندالە که که‌وته سه‌ر زه‌وی پادشا له‌ خۆشیان بالی ده‌گرته‌وه‌ وای ده‌زانی ئاژاوه‌ی له
کۆل بوویه‌وه، نه‌یده‌زانی منдалە که چ داویکی بۆ ناوه‌ته‌وه.

ئه‌م هه‌موو ماوه‌یه خه‌لکه‌که سه‌ره‌نجی هه‌لوێستی منдалە ژیره‌و بلیمه‌ته‌که‌یان ده‌دا، زۆر
به‌به‌رزێ ته‌ماشایان ده‌کرد، نه‌مپۆش وا هه‌موویان ئاماده‌ن و چاویان له‌ هه‌لوێستی
پاستو پاکێ نه‌وه، و به‌چاوی خۆیان دیتیان که چۆن خۆی کرده‌ قوربانی بیروباوه‌پو
ناینی خدا.

هه‌لوێستی پالە‌وانانه‌ی منдалە که هەر هه‌موویانی سه‌رسام کردبوو، که‌واته‌ پێبازی
مندالە که پێبازیکی پاسته، و هەر په‌روه‌ردگاری نه‌و شایه‌نی په‌رستنه، و ساله‌های ساله

پادشاو دارو ده‌سته‌ی خه‌لگیان چاو به‌ست کردووه، بۆیه هه‌موو به‌جاریک پایان هاته سهر
ئوه باوه‌پ به‌په‌روه‌ردگار به‌یئن، ئه‌وه‌بوو هه‌موو به‌جاری هه‌واریان کرد و وتیان:
باوه‌پمان هینا به‌په‌روه‌ردگاری ئه‌م مندالە.

پادشا به‌حیسابی خۆی ده‌یویست مندالە که له‌ناو به‌ریئت، ده‌یویست ده‌زگاوه‌سه‌لاتی
له‌مه‌ترسی لا‌بدات، نه‌ی ده‌زانی به‌شه‌هید بوونی مندالە که خه‌لکه‌که له‌پادشا هه‌ل
ده‌گه‌پینه‌وه، و باوه‌پ به‌په‌روه‌ردگاری مندالە که ده‌هینن، که مندالە که که‌وته سهر زه‌وی
پادشا له‌خۆشیان بالی ده‌گرته‌وه خیرا دارو ده‌سته‌که‌ی به‌هه‌ناسه‌ بپکێوه هاتنه‌ لای
پادشا، و وتیان: ئه‌ی پادشا ئه‌وه‌ی تو لێی ده‌ترسای هاته‌ دی، ئه‌وه‌ی مندالە که ئاواتی
بو ده‌خواست هاته‌ دی.

پادشا زۆر ترساو وتی: ئه‌وانه‌ چی ده‌لین؟ ئه‌و خه‌لکه‌ چون ده‌بی من نه‌په‌رستن و
هه‌لگه‌پینه‌وه.

پادشا فه‌رمانیدا له‌ده‌می پێگا‌کاندا چالی گه‌وره‌ گه‌وره‌ هه‌ل بکه‌ن.

په‌ر له‌داری ئه‌ستوور بکړین.

ئاگر به‌ر بدریته‌ ئه‌و دارانه‌.

خه‌لکی هه‌موو کۆبکړینه‌وه.

چوار ده‌وه‌ره‌ی مه‌یدان به‌جه‌ندرمه‌ بگړین.

ده‌سته‌و دایه‌ره‌ی پادشا له‌چوار ده‌وره‌ی چاله‌کاندا دابنیشن، تا چاویان له‌قرچه‌ی

گوشت و ئیسقانی ئه‌و باوه‌پدارانه‌ بی که‌ واز له‌دینه‌که‌یان ناهینن، و ده‌خرینه‌ ناو چاله‌

ئاگرینه‌کانه‌وه، خه‌لکه‌که به‌زه‌برو زه‌نگی سه‌ربازانی پادشا کۆکرانه‌وه.

هینرانه‌ مه‌یدانی شار.

ئه‌وانه‌ی باوه‌پیان هینابوو کۆکرانه‌وه.

پێزیان به‌ست.

چاویان له ئاگری گپ به گوپ.

ئەم ئاگرە تیژە بۆ ئیمە دەبی.

سەیری یەکتریان دەکرد.

ئەمە ئاگرە گەرە که نیه.

بەلێ ئاگریکی گەرە یه.

بەلام ئاگری لەمە گەرە تره یه ئاگری دۆزەخ.

سووتان بەم ئاگرە زۆر ناخایەنی و دەبریتەوه.

بۆیه باوە پدارەکان خێرا بەراوردی هەردوو ئاگرە کهیان دەکرد.

خەلکە که به سەیرکردنی یەکتری، یەکتریان تی ئه‌گه‌یاند که تازه خۆیان به خوا فرۆشتووه، فریشتەکانی ئاسمانیش دۆعای سەریه‌ری و سەرکه‌وتنیان بۆ دەستە ی باوە پداران دەکرد، ئەمجا باوە پداران یه‌ک له دوا یه‌که‌وه فەپێ دەدرانه ناو ئاگری چالەکانه‌وه، هەر هەموو به‌ غیره‌تیکی بی وینه‌وه ده‌که‌وتنه ناو ئاگری چالەکه‌وه.

لەم کاتەدا ئافره‌تێک که کۆرپه‌ شیرە خۆره‌که‌ی به‌ باوه‌شیه‌وه بوو، سەپه‌ی هات و نزیکی چالەکه‌ که‌وته‌وه تا باز بداته‌ ناوی که‌ بیری له‌ کۆرپه‌ ی باوه‌شی کرده‌وه، به‌زه‌یی پیاها ته‌وه‌وه‌ی به‌ دلدا هات که‌ ئەم به‌سته‌زمانه‌ تاوانی چیه‌؟

بۆ ئەمە مندالە که‌ی دایه‌ دواوه‌و دلێ نه‌هات به‌ کۆرپه‌ که‌یه‌وه باز بداته‌ ناو چالە پڕ له‌ ئاگره‌که‌وه.

خوای گەرەش ویستی وابوو تا پره‌نجی باوه‌پێ ئه‌و ئافره‌ته‌ پاستگۆیه‌ به‌ زایه‌ نه‌چیت، منالە شیرە خۆره‌که‌ی هینایه‌ زمان و وتی: دایه‌ گیان! ئارام بگره‌ تو له‌ سەر پاستی.

گرنگ ئەوه‌یه‌ مۆف له‌ سەر حەق بیت.

گرنگ ئەوه‌یه‌ مۆف پاست بیت.

بەلێ.. باوە پداران به‌ سەری به‌رزه‌وه‌ سەریان نایه‌وه‌، و سته‌مکارانیش به‌ ویژدانێکی

مردووه‌وه‌ ماوه‌یه‌ک ژیان و سەریان نایه‌وه‌ به‌لام به‌ سەر شوپیه‌وه‌.

باوه پداران چوونه باره گای خوا به و په پی پیزه وه، سته مکارانیش چوونه باره گای خواوه به و په پی سوکایه تیه وه و به ره و دوزه خ پاکیشران^۱.

خوای گه ورده ش چیرۆکی ئه م پووداوه مان بۆ باس نه کات له قورئاندا، هه روه کو نه فه رمووی: ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝۱ وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ ۝۲ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۝۳ قُلْ أَصْحَابُ الْأَعْدُدِ ۝۴ النَّارِ ذَاتِ الْوُفُودِ ۝۵ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۝۶ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝۷ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝۸﴾ . (سورة البروج، الآية: (۸-۱)).

سەرگوزەشتەى سیانزەهەم

كۆرى قەشە

بە فرۆكە لە جدەووە دەچووم بۆ پارێس، كە چاوم پێ كەوت ناسیمەووە، سەرى خستبۆه بان سەرىنى كۆرسیه‌كە، دەیویست بخەوێت، پێم گوت: سلاوى خوات لێ بێ باوكى موخەمەد تۆ لە كوێ؟

بە پاستى پێكەوتنێكى جوانە لەناو فرۆكە چاوم پێت بكەوێت، ناھێڵم بخەوێت چونكە كاتى خەوتن نیه، ئەم ئەم هەموو كچ و كۆرە فەرمانبەرانی میوانداری نابینی كە پێویستیان بە بانگ كردن و ئامۆژگاری و پێنمووی هەیه، هەلسە سەر پێ و قۆلت لێ هەلما، بە لكو خۆی گەورە یەكێكان لەسەر دەستی تۆ پێنمایى بدات.

ئەویش سەرى بەرز كرده‌ووە سەیری كردم، هەر كە ناسیمەووە هەلساوە سەر پێ، و گوتی: دكتۆر سەرحان لە زەوى ناتبینم لە ئاسمان دەتدۆزمەو؟

بە خێر بێ بە خێر بێ، پێشبینیم نەدەكرد لەناو فرۆكە بتبینم، بەلام هەردەم تۆ لە خەیاڵم بووی، پێشبینیم كرد لە فەرەنسا یان لە خوارووی ئەفریقا بتبینم، ئایا ئێستاش لەوێ كاردەكەیت لە نووسینگەى رابیتە؟ پێم بڵێ ئەو ساتە خۆشانه چێن كەوا دەتبینم پراوەستاوی لە بەردەم لەناو فرۆكە؟ من بپروا بە چاوەكانم ناكەم؟

گوتم: راستیه‌ بڕام راستیه‌، بەلام پێم بڵێ بێرت لە چى دەكردەو؟
وتی: بیرم لەو مندالە تەمەن (١٠) ساڵە دەكردەو لە (جۆهانسبیرگ) كە چاوم پێى كەوت خۆی بوو تە موسلمان، بەلام باوكى قەشەیه‌ و نەبوو تە موسلمان.

وتم: مندالێك بوو تە موسلمان و باوكیشى قەشەیه‌؟

وتی: من لە شارى (جۆهانسبیرگ) بووم، جارىكێكان لە مزگەوت نوێژم دەكرد مندالێكى تەمەن (١٠) ساڵانەم بینی بە پۆشاكى عەرەبى نوێژى دەكرد، پۆشاکیكى سپى لە گەڵ عەبەیاكى (خەلیجى) لەسەر شانەكانى لە گەڵ چەفیه‌ و عەگال لەسەرى، دیمەنەكەى راپكێشام، چونكە خەلكى ئەفریقایى خوارووەم پۆشاكه‌ ناپۆشن، ئەوان تەنها كراس و

پانتۆل لەبەر دەکەن، و کلاویک لەسەر دەکەن، یاخود جل و بەرگی موسڵمانان بە شیوازی هیندی و پاکستانیەکان دەپۆشن.

مندالەکە بە تەنیشتمدا تیپەری سلاویکی موسڵمانانە ی لیکردم، و منیش وەلامی سلاوێکەیم دایەو، و پێم وت: ئایا خەلکی سعودی؟

مندالەکە وتی: نەخێر من موسڵمانم و ئینتیمام بۆ هەموو ولاتانی ئیسلامی هەیە. منیش زۆر سەسام بووم و لێم پرسى: باشە بۆچی ئەم پۆشاکە (خەلیجیەت) پۆشیوە؟ وتی: چونکە من شانازی پێوە دەکەم و پۆشاکى موسڵمانانە "لە و کاتەدا پیاویک تیپەری کە مندالەکەى دەناسى، سەرم سوپما کاتیک پێى وەم: لێى پرسىار بکە بزانە چۆن بوو تە موسڵمان؟

منیش بە پیاوێکەم وت: بۆچی موسڵمان نەبوو؟ پاشان پرسىارم لە مندالەکە کرد: ئایا تۆ پیشتر موسڵمان نەبوویت؟ ئایا تۆ لە بنەمالەیهکى موسڵمان نیت؟ مندالە بچوکهکەش وتی: من چیرۆکهکەم لە سەرتاوە تا کۆتای بۆت باس دەکەم، بەلام یەکهەجار پێم بلێ تۆ خەلکی کوێی؟ وەم: خەلکی شارى مەککەى پیرۆزم.

هەر کە گوێی لە وەلامى من بوو بەرەو لای من هات و ویستى باوەشم پێدا بکا و ماچم بکات، وتی: خەلکی مەککە خەلکی مەککە چەندە دلخۆشم بە بینینی پیاویک کە خەلکی شارى مەککەى پیرۆز بێت.

مندالەکەش وتی: من کوپى قەشەیهکى کاسۆلیکیم، لە شارى شیکاغۆى ئەمریکى دەژیام، لەوێ گەرە بووم و لە باخچەیهکى ساوايانى ئەمریکى فێرى خویندنهو نووسین بووم، باوکم زۆر گرنگى پێدەدام لەلایەنى فێربوون و پەرورده، بەو شیوهیه باوکم لە کتێبخانەى کەنيسه جێى دەهێشتم بۆ خویندنهوێ گۆشاره تاییهتیهکانى مندالان، کە پەنگاو پەنگ بوون بە چیرۆکی مەسیحی.

پۆژیک لە پۆژان لە پەرتووخانە بووم، دەستم گەیشته پەرتووکیک لەسەر یەکیک لە پەفەکانى کتێبخانەکە، کە خویندەمەوێ بینیم پەرتووکی ئینجیلە.

ویستم له نیۆ په‌پاوه‌کانی ئینجیله‌که‌ بگه‌ڕیتم، هه‌ر که‌ کتێبه‌که‌م کرده‌وه‌ له‌ گه‌ڵ یه‌که‌م بینین چاوم که‌ وته‌ سه‌ر دێریکی سه‌رسوپه‌ینه‌ر، ئه‌و ده‌قه‌م خوینده‌وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوای ئی بی) ده‌فه‌رموی: له‌ دوا‌ی من پێغه‌مبه‌ریکی عه‌په‌ب دیت ناوی (ئه‌حمه‌د)ه‌، منیش سه‌رم سوپما له‌م وشه‌یه‌، به‌ په‌له‌ چوومه‌ لای باوکم و زۆر به‌ سانایی پرسیارم لێی کرد، و گوتم: باوکه‌ گیان! باوکه‌ گیان! ئایا ئه‌م وته‌ت خویندۆته‌وه‌ له‌م ئینجیله‌؟ باوکم وتی: وته‌ی چی؟

وتی: وته‌یه‌کی سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌ پێغه‌مبه‌ر عیسی (سه‌لامی خوای ئی بی) تیایدا ئه‌لی: پێغه‌مبه‌ریکی عه‌په‌ب له‌ دوا‌ی من دیت! باوکه‌ گیان ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ عه‌په‌به‌ کتێبه‌ که‌ دوا‌ی ئه‌و دیت که‌ ده‌لێت: ناوی (ئه‌حمه‌د)ه‌؟

باوکه‌ گیان! ئایا تا ئیستا ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ هاتوه‌ یان نه‌هاتوه‌؟
له‌کاتی ئه‌و قسانه‌دا بووم باوکم هاواری کرد به‌سه‌رمدا وتی: ئه‌م کتێبه‌ت له‌ کوێ هێناوه‌؟

وتم: له‌ په‌رتوکخانه‌م هێناوه‌ باوکه‌ گیان! په‌رتوکخانه‌ی که‌نیه‌، په‌رتوکخانه‌که‌ی تۆ که‌ تیایدا ده‌خوینیته‌وه‌.

باوکم وتی: ئه‌م کتێبه‌م پێی بده‌ ئه‌وه‌ درۆ و بوختانی تیا‌یه‌ به‌ پێغه‌مبه‌ر (عیسی) (سه‌لامی خوای ئی بی) هه‌لبه‌ستراوه‌.

وتم: باوکه‌ ئایا نابینی ئه‌م ده‌قه‌ له‌ ئینجیل نووسراوه‌ چۆن درۆ و بوختانی تیا‌یه‌؟
قه‌شه‌که‌ که‌وا باوکی مناله‌که‌یه‌ وتی: تۆ چ کارت به‌وه‌ هه‌یه‌، تۆ هێشتا منداڵیت، له‌و شتانه‌ ناگه‌یت بپۆ بۆ ماڵه‌وه‌.

ئه‌مجا باوکم ده‌ستی پاک‌یشام و بردمیه‌ ماڵه‌وه‌ هاواری له‌سه‌ر کردم، و هه‌په‌شه‌ی لێکردم به‌ ئازاری توند و به‌ ئێش ئه‌گه‌ر واز له‌و وته‌یه‌ نه‌هێنم.

به‌لام من زانیم نه‌هێنیه‌که‌ هه‌یه‌ باوکم ده‌یه‌وێت له‌ منی بشاریته‌وه‌، به‌لام خوای په‌روه‌ردگار پێنمایی کردم تا به‌ دوا‌ی هه‌موو عه‌په‌بیکی بگه‌ڕیتم بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌م به‌ ئه‌نجام ده‌ستم کرد به‌ گه‌پان به‌ دوا‌ی عه‌په‌ب بۆ ئه‌وه‌ی پرسیاریان لێ بکه‌م.

هر له شاروچكه كه مان چيشتخانه يه كى عه پره بيم دوزيه وه، چوومه ژووره وه پرسىارم
 دهر باره ي ئه م پيغه مبه ره عه ره به كرد، خاوه نى چيشتخانه كه پيى وتم: بچو بۆ مزگه وتى
 موسلمانان، له وى باشتربۆت باس ده كه ن، منيش چووم بۆ مزگه وت، له ناو مزگه وت بانگم
 كرد، ئايا ليژه هيچ كه سيكى عه ره ب هه يه؟ يه كيكيان وتى: چيت ده وى له عه ره ب؟
 وتم: ده مه ويّت پرسىار دهر باره ي پيغه مبه ري عه ره ب (ئه حمده) بكه م؟
 وتيان: فهرموو دانيشه ده ته وى چى بزانيت دهر باره ي پيغه مبه ري عه ره بى؟
 وتم: له په رتوكخانه ي كه نيسه له ئينجيل خويند مه وه كه پيغه مبه ر (عيسى) ئه فه رموى:
 له دواى من پيغه مبه ريك ديت ناوى (ئه حمده) ه، ئايا ئه وه پاسته؟
 پياوه كه وتى: به پاستى تو ئه وه ت خويندۆته وه؟
 وتم: به لى...

وتى: كوپى خۆم ئيمه ي موسلمان شوينكه وته ي پيغه مبه ري عه ره بين كه ناوى (ﷺ)
 قورئانى ئيمه ش ئه وه ي باسكردوه كه تو بۆت باسكردين.
 مندالە كه ش دهنگى به رز كرده وه هه روه كو شتيكى ون بووى دوزيبه ته وه وتى: (ئايا
 ئه مه پاسته؟).

پياوه كه وتى: به لى ئه مه پاسته و هيچ گومانىكى تيا نيه، ئه مجا پياوه كه پويشت و
 دانه يه كه له قورئانى هينا، و ئه و ئايه ته ي سوره ي (الصف)ى كرده وه كه خواى
 په روه ردگار ئه فه رموى: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِيْ اِسْرَءِيْلَ اِنِّىْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ
 مِنَ النُّوْرِ وَبَشِّرِ الرَّسُوْلَ بِاَنِّىْ مِنْ بَعْدِ اَسْمٰءُ اَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ﴾^۱.

واته: (بىر بكه ره وه) كاتييك كه عيساى كوپى مه ريه م وتى: ئه ي نه ته وه ي ئيسرائيل
 بىگومان من نيژدراوى خوام بۆ لاي ئيوه، ئه و ته ورا ته ي كه له پيش مندا هاتوه به پاستى
 دانه نيم، موژده تان پى ده ده م به پيغه مبه ريك، كه له دواى من دى و ناوى (أحمد) ه، ئينجا
 كاتييك، كه ئه و (پيغه مبه ره) چهنده ها نيشانه ي پوون و ناشكرائى بۆ هينان وتيان: ئه مه
 جادوويه كى ناشكرايه^۲.

مندالە که‌ش به ده‌نگی‌کی به‌رزوه‌ه وتی: ئەم نایەتەم پێ نیشان بدە، ئەنجا کابرایە که نایەتە که‌ی پێ نیشاندا.

مندالە که‌ش هاواری کرد و وتی: ئە‌ی‌ خ‌وا‌یه گ‌یا‌ن! ه‌ه‌روه‌کو ئە‌وه‌ی ئ‌ینجیل ه‌ات‌وه‌ه پ‌ی‌غە‌مبەر (عیسی) درۆی نه‌کرد‌وه‌ه، به‌ل‌کو باوکم درۆی له‌گه‌ڵ کرد‌ووم.

ئە‌م‌جا مندالە که‌ وتی: م‌ن چ‌ی ب‌که‌م تا ب‌یمه‌ شو‌ین که‌وت‌ه‌ی ئە‌و پ‌ی‌غە‌مبەرە، کابراش وتی: ب‌لێ: ((أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، وعيسى ابن مريم عبده ورسوله)).

واته: شایه‌تمان د‌ینم که ج‌گه‌ له‌ (الله) ه‌یچ خ‌ودایه‌کی تر نه‌یه، و شایه‌تمان‌ی ده‌ده‌م که محمد ﷺ به‌نده‌و ن‌ی‌رد‌راوی خ‌وا‌یه، و ع‌ی‌سای ک‌و‌ری مه‌ریه‌م به‌نده‌و ن‌ی‌رد‌راوی خ‌وا‌یه.

مندالە که‌ش ئە‌مه‌ی دووباره‌ کرد‌وه‌ه و وتی: ((أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، وعيسى ابن مريم عبده ورسوله)).

ئە‌م‌جا مندالە که‌ وتی: م‌و‌ژده‌ به‌و پ‌ی‌غە‌مبەرە محمد ﷺ، ئە‌م‌رۆ که‌ چ‌ه‌ند د‌ل‌م خ‌ۆشه‌، ده‌چ‌م م‌و‌ژده‌ به‌ باوکم ده‌ده‌م.

ئە‌م‌جا مندالە که‌ خ‌ی‌را پای کرد بۆ لای قه‌شه‌ی باوکی وتی: باوکه‌ گ‌یا‌ن! باوکه‌ گ‌یا‌ن! ئە‌م‌رۆ گه‌یشتمه‌ هه‌قیقه‌ت ئ‌ی‌ستا م‌وس‌ل‌مانان له‌ ئە‌م‌ریکا ه‌ن، و ئە‌وان شو‌ین که‌وت‌ه‌ی پ‌ی‌غە‌مبەر محمد ﷺ ق‌ور‌ئانم له‌ لایان ب‌ینی، باس له‌و نایه‌ته‌ ده‌کات که ن‌ی‌شانم دای له‌ ئ‌ینجیل، باوکه‌ گ‌یا‌ن! ئ‌ی‌ستا م‌ن م‌وس‌ل‌مانم وه‌ره‌ له‌گه‌ڵ ت‌و‌ش م‌وس‌ل‌مان به‌، پ‌ی‌غە‌مبەر (عیسی) وای پ‌ی‌ پ‌اگه‌یان‌د‌و‌وین قه‌شه‌ی باوکی ه‌ه‌روه‌کو چ‌ۆن ب‌روس‌ک‌یک له‌سه‌ری بدات ئ‌اوای ل‌ی‌هات، هه‌ستا ک‌و‌په‌ ب‌چ‌ک‌ۆله‌ که‌ی پ‌اک‌یشا، و له‌ ژو‌وریکی ب‌چ‌و‌ک به‌ندی کرد و، وتی: پ‌ه‌حمی پ‌ی نه‌که‌ن، چ‌ه‌ند هه‌فته‌یه‌ که‌ له‌و زین‌دانیه‌دا مایه‌وه‌، خ‌واردن و خ‌واردنه‌وه‌ی بۆ ده‌ه‌ین‌او پ‌اشان ده‌رگای له‌سه‌ر د‌اده‌خست، به‌لام ئە‌و ق‌وتاب‌خانه‌ی که ک‌و‌په‌ که‌ی ت‌یا‌یدا ده‌یخ‌و‌یند ده‌هاتن و ل‌ی‌یان ده‌پ‌رسی: که ئە‌و ک‌و‌په‌ بۆچی نایه‌ت بۆ ق‌وتاب‌خانه‌و د‌یار نه‌یه؟

قه‌شه‌ی باوکی ترسا کاره‌که‌ی پ‌ه‌ره‌ ب‌س‌ین و دووچاری زین‌دان ب‌یت، ب‌یری کرد‌وه‌ه ک‌و‌په‌ که‌ی دوورب‌خاته‌وه‌ به‌ره‌و (تنزانی) له‌ ئە‌ه‌ه‌ریقی که دایک و باوکی قه‌شه‌ له‌وێ ده‌ژیان ئە‌م ب‌ی‌رۆ که‌ی ج‌ی به‌ج‌ی کرد و ناردی بۆ (تنزانی) به‌دایک و باوکی خ‌ۆی پ‌اگه‌یان‌د که

به‌زه‌یی پئی نه‌که‌ن، نه‌گه‌ر گه‌پایه‌وه سه‌ر نه‌و دینه‌ی چووته سه‌ری، نه‌گه‌ر هه‌ر دادی نه‌دا نه‌وا هه‌ر له‌وئی بیکوژن، بۆیه له‌ نه‌فه‌ریقیا که‌س به‌ دوا‌ی سو‌راغیدا نا‌گه‌ریت.

نه‌مجا مندالە که‌ به‌ زۆری سه‌فه‌ری کرد بۆ (تنزانیا)، به‌لام ئیسلامه‌تیه‌که‌ی له‌ یاد نه‌کرد، له‌وئی زیاتر گه‌را به‌ دوا‌ی عه‌په‌ب و موس‌لمانان، تا‌کو مز‌گه‌وتی‌کی دۆزیه‌وه‌و چوو‌ه ژوو‌رو دانیش‌ت له‌گه‌ل موس‌لمانانه‌کان، با‌سی چیرۆکی خۆی بۆ کردن نه‌وانیش سو‌زێکی زۆریان پێدا فی‌دی ئاینی ئیسلامیان کرد.

کاتێک باوکی قه‌شه‌ به‌وه‌ی زانی وه‌کو باوکی زیندانی کرد، پاشان به‌ لێدان له‌ لاشه‌ی نه‌دا به‌لام له‌گه‌لئێ سهرکه‌وتو نه‌بوو، نه‌یتوانی مندالە که‌ په‌شیمان بکاته‌وه، نه‌یتوانی ویستی خۆی به‌سه‌ردا به‌سه‌پینی، زیندان و ئازاردان زیاتر هی‌زو خۆپا‌گری پئی ده‌به‌خشی بۆ به‌جئێ گه‌یاندنی ویستی خوا له‌ کو‌تاییدا باوکی قه‌شه‌ ویستی بیکوژئ، ژه‌هری بۆی له‌ خواردن کرد، به‌لام خوای گه‌وره‌ پارێزگاری لێ‌کردو نه‌مرد، چون‌که‌ دوا‌ی نه‌وه‌ی تۆزێکی خوارد هه‌ستی به‌ ئازاری سکی کرد و پشایه‌وه، پاشان له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژوو‌ره‌که‌ خۆی فرپێدا به‌ ناو ستاره‌که‌و پاشان بۆ ناو باخچه‌که‌، خێرا ماله‌که‌ی به‌ جێه‌یش‌ت و به‌ره‌و مز‌گه‌وت به‌ پێکه‌وت بۆ لای براده‌ره‌ موس‌لمانه‌کانی، نه‌وانیش هه‌ر زوو به‌ زووی چاره‌سه‌ریان بۆ کردو، خوای گه‌وره‌ شی‌فای بۆ نارد.

بۆیه‌ کو‌په‌که‌ داوا‌ی لێ‌کردن لای خۆیان بی‌شارنه‌وه‌و پاشان به‌ نه‌ی‌تی بر‌دیان بۆ (ئه‌ثیوپیا) و ده‌یان که‌س له‌سه‌ر ده‌ستی موس‌لمان بوون، و بانگی کردن بۆ ئاینی ئیسلام. پاشان موس‌لمانان له‌ ترسی نه‌وه‌ی فه‌له‌کان زیانی‌کی لێ‌ده‌ن بر‌دیان بۆ خوارووی نه‌فه‌ریقیا، له‌گه‌ل زانایان داده‌نیشت و له‌گه‌ل بانگه‌وازان ئاماده‌ ده‌بوو له‌ هه‌ر شوینێک با، خه‌لکی بانگ ده‌کرد بۆ ئیسلام و ده‌یوت: ئه‌م ئاینه‌ هه‌ق‌ه‌و ئاینی فیتره‌ته‌ ئه‌مه‌ نه‌و ئاینه‌یه‌ خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی پێ‌کردوین شوینی بکه‌وین، ئه‌م ئاینه‌یه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر (عیسی) (سه‌لامی خوای لێ‌بێ) مو‌ژده‌ی داوه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ دوا‌ی نه‌و دیت، و پێ‌ویسته‌ خه‌لک هه‌مووی شوینی بکه‌ون، مه‌سیحیه‌کان نه‌گه‌ر شوینی مه‌سیحیه‌تی پاسته‌قینه‌ بکه‌ون نه‌وا دل‌خۆشی دنیا و دوا پۆ‌ژ ده‌بن، نه‌وه‌تا ئینجیلی ده‌ستکاری نه‌کراو که‌ له‌ کتێبخانه‌ی که‌نیسه‌ دۆزیمه‌وه‌ له‌ (شیکا‌غو) نه‌و به‌هره‌یه‌م لێ ده‌ست که‌وت.

خوای گه‌وره پێنوومایی کردم بۆ ئەم کتێبه، له‌گه‌ڵ یه‌که‌م په‌ر که‌ کردمه‌وه یه‌که‌م دێر که‌ خویندمه‌وه ده‌قه‌که‌ ئاماژه‌ی نه‌وه‌ی بۆ کردم که‌ پێغه‌مبه‌ر (عیسی) (سه‌لامی خوای ئی بێ) فهرمویه‌تی: پێغه‌مبه‌ریکی عه‌ره‌ب له‌ دوا‌ی من دێت ناوی نه‌حه‌مه‌ده‌.

خوایه‌ گیان! چه‌ند به‌ په‌حم و به‌ سۆزو به‌ به‌زه‌یی‌ت که‌وا پێنماییت کردم کاتی که‌ من کوپری قه‌شه‌یه‌ک بووم که‌ ئینکاری ئەم هه‌قیقه‌ته‌ نه‌کات.

دکتۆر گیان! به‌پراستی کاتی‌ک گویم له‌و مندالە گرت فرمیسک له‌ چاومدا نه‌هاته‌ خواره‌وه، ئەم هه‌موو پێگا دووه‌ری به‌ی به‌س بۆ پاراستنی ئاینه‌که‌ی پاشان گویم لی‌گرت و ته‌وقه‌م له‌گه‌ڵ کرد و ماچم کرد و پیم وت: خوای گه‌وره‌ (إنشاء الله) خێر و پاداشتت بۆ ده‌نووسی، نه‌مجا مندالە که‌ خوا حافیزی لی‌کردم و له‌ مزگه‌وت چوو ده‌ره‌وه‌ هه‌رگیز سیما و پوخساری پر له‌ پووناکی و ئیمانی له‌ یاد ناکه‌م، پووخساری نه‌و مندالە بچکۆله‌ که‌ ناوی (محمد) بوو.

جاریکیان سه‌فه‌رم کرد بۆ نه‌فه‌ریقایی خواروو، وێنه‌ی محمدي بچکۆله‌ هه‌ر له‌ خه‌یاڵم بوو، پرسیارم لێیان کرد له‌ باره‌ی ئەم کوپه‌ پێیان وتم: لێره‌ بوو، به‌لام سه‌فه‌ری کرد بۆ شاریکی تر، چونکه‌ بانگه‌وازی خه‌لك ده‌کات بۆ لای خوا^١.

سەرگوزەشتەى چواردەهەم

ويستی بەرەو فەسادى ببات

پاڤردوو چەند جوانە، لە هەمان کاتدا چەند تالە، هەردوو سیفەت لە یادگاریەکانى پیاویکدا کۆبونەتەو، دوو سیفەتى دژ بە يەك، من هەول ئەدەم پاڤردووم بە یاد بێتەو تا بە پائەتى مندالیم تیايدا ببینم، هەروەها هەول ئەدەم پابکەم لە یادکردنەو، تاکو ئەو ناخۆشى و تالیم نەیتەو یاد.

پۆڤیکیان کچیکی گەرەکه کەمان سەرنجى پاکیشام، بەو جۆرە سەیری دەکردم لە ماناکەى نەدەگەیشتم، بەلام سەیرکردنى عیشق و خۆشەويستى نەبوو، هەرچەندە من عیشق و خۆشەويستى نازانم، چونکە من ئەو کات دڵم نەبوو تەماشای هیچ کەسێک بکەم، منیش لەناو بیرو هۆشى خۆم زۆرم لێکدايهو، تا بپارمدا شەپى پى بفرۆشم، بۆیە پارچە شیعریکی دلداریم پەیدا کرد، و لە پێگای دەرگای ماله‌وه‌يان بۆم نارد، بەلام هیچ وەلامى نەبوو، منیش توپە بووم و ویستم ئەو کچە بەرەو پێگای شەپ ببەم جا بیه‌ویت يان نەیت، ئەمجارە شیعریکم نووسى وەك گالته کردن بە ئەو، بەلام بەبى ناو هیئانى هەوالەکەى پى گەیشتم، بەلام ئەو هیچ پەفتاریکی دژم نەکرد، و بەسەر خۆى نەهێنا، شەویکیان کاتژمێر نزیکى چواری بەیانی بوو دەگەرەوامەو ماله‌وه (من لەو کەسانە بووم، کەبە پۆژ وون دەبووم و بەشەو دیار دەکەوتم) لەبەر دەرگای ماله‌که‌مان کتیبیکی زیکرەکانى پێغەمبەر ﷺ م دۆزیه‌و، منیش سوور هەلگەپام و زۆر تووپە بووم و هەرچى ئێرادەى هیئى شەپ هەیه لە خۆم کۆکردەو، چونکە زانیم ئەو کچە ناردویه‌تى و ئیعلانى شەپى لەگەڵ کردووم، ئەو کات بیرۆکەى ئەو دەم بۆ هات پارچە شیعریک بنووسم باسى چیرۆکی خۆشەويستى نێوان خۆم و ئەو بکەم و لە گەرەك بلاوى بکەمەو، بەم کارەش ناوو شەپەف بڕیندار دەکەم، شەیتانیش ئیلهامى شیعری بۆ هیئام و شیعریکم نووسى و ناردم بۆى، هەروەها هەپەشەم لێکرد بە بلاوکردنەو، بە هەموو ناسیاوانى، ئەو کەسەى

شيعره‌كه‌م پييدا ناردبوو هاته‌وه له‌گه‌ڵ چه‌ند ده‌نكه خورمايه‌ك، پيى وتم: (كه‌چه‌كه ئه‌م‌ۆ به‌ پۆژوو خه‌ريكى پۆژوو شكاندنه، له‌ بېرى شيعره‌كه‌ ئه‌و چه‌ند ده‌نكه خورمايه‌ى به‌ ديارى بۆى ناردوى و‌تى: له‌ كاتى پۆژوو شكاندن داوا له‌ خوا ده‌كات كه هيدايتت بدات)، بۆيه ده‌نكه خورماكانم وه‌رگرت و فرپيمدانه سه‌ر زه‌وى و چاوم سوور و پر‌بوو له‌ شه‌پو به‌لئينم پييدا كه‌ تۆله‌ى لى‌ بكه‌مه‌وه زوو يان دره‌نگ، تا له‌ ژياندا بم وازى لى‌ ناهيتم له‌ سه‌ر پيگاي خي‌ر، هه‌روه‌ها ده‌چوومه سه‌ر پيگاي مزگه‌وت ئه‌و كات كه‌ ئه‌و ده‌چوو ده‌ستم ده‌كرد به‌ گالته‌ جارى و ئيهانه‌ كردن، به‌لام ئه‌و كچانه‌ى كه‌ له‌گه‌لى بوون نۆد پيى پى‌ ده‌كه‌نين، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ش هه‌چ كاتي‌ك وه‌لامى نه‌ده‌دامه‌وه، پۆژگار تيپه‌پى بينيم هه‌ره‌سم هه‌ينا له‌ هه‌وله‌كانم كه‌ ئه‌و كچه‌ گومرا بكه‌م، به‌لام ئه‌و به‌رده‌وام كتيبي ئاييى بۆ ده‌هي‌نام، و له‌ گشت پۆژه‌كاني دووشه‌ممه‌و پي‌نج شه‌ممه‌ كه‌ به‌ پۆژوو ده‌بوو خورماى بۆ ده‌ناردم، وه‌ك بليى پيى ده‌وتم: به‌ سه‌رتدا سه‌ركه‌وتم من په‌فتاره‌كانيم وا لي‌ك ده‌دايه‌وه.

دواى چه‌ند مانگي‌گ سه‌فه‌رى ده‌ره‌وه‌ى ولام كرد بۆ گه‌ران به‌ دواى شادى و ئاره‌زووه‌ دونيايييه‌كان كه‌ له‌ ولامتى خۆم نه‌مديبوو، نزيكه‌ى (٤) مانگ مامه‌وه، ئه‌و كات كه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ى ولامت بووم به‌رده‌وام بپرو هۆشم لاي ئه‌و كچه‌ بوو، چۆن له‌ گشت پيلانه‌كانم پر‌گار بوو، بپيارمدا هه‌ر كه‌ گه‌رامه‌وه ولامت دووباره‌ ده‌ست بكه‌مه‌وه به‌ شه‌پكردن له‌گه‌لى، به‌ شيوازيكى زيره‌كتر، بپيارمدا له‌ ئاينداری وه‌رگه‌پي‌نم و بيه‌ي‌نمه سه‌ر پيگاي شه‌پ.

واده‌ى گه‌رانه‌وه‌م هات، ئه‌و پۆژه‌ى گه‌رامه‌وه پي‌نج شه‌ممه‌ بوو، له‌م پۆژانه‌ بوو كه‌ ئه‌م كچه‌ تيايدا به‌ پۆژوو ده‌بوو، له‌ فپۆكه‌ قاوه‌و خورمايان پيشكه‌ش كردين، قاوه‌كه‌م خواردو خورماكه‌م فرپيدا (چونكه‌ نيشانه‌ى پۆژوو گران بوو).

پاشان فپۆكه‌كه‌ له‌ فپۆكه‌خانه‌ى شاره‌كه‌م دابه‌زى، كاتژمي‌ر يه‌كى نيوه‌پۆ بوو، سواری ته‌كسى بووم و هاته‌مه‌وه ماله‌وه، يه‌كسه‌ر براده‌ره‌كانم هاتنه‌ سه‌ردانم، ئه‌مجا دياريم پيشكه‌شى هه‌موويان كرد، دياريه‌كانيش گشتيان شتى خراب و كوفر بوون، دياريه‌كيش بۆ كچه‌كه‌م ناماده‌ كردبوو كه‌ له‌ هه‌موو دياريه‌كان خراپترو كوفرتر بوو، ويستم بۆى بني‌رم

بزانم پھفتاری چۆن دھبیت، چوومه سەر پڙگای مزگهوت بۆ بینینی پیش نوێژی مه غریب،
ئەو بەردەوام نوێژەکانی لە مزگهوت دەکرد، چونکە پڙخراویکی ئافرهتەکان بۆ لەبەرکردنی
قورئان لەوێ هەبوو، بانگی مه غریب دراو نوێژ کرا، بەلام کچەکەم نەبینی، سەرم سوورما
وتم: دیارە کچەکە وازی لە نوێژو مزگهوت هێناوه و گۆرپاوه، لەو ماوهیەکی من لەسەفەر
بووم، وه زۆریشم هەز ئەکرد کەوا پیشبینیەکانم پاست بن.

پاشان گەپامەوه مالا کاتیکی کتیبەکانم تەماشاکرد، چاوم بە (قورئانیکی) کەوت
لەسەری نووسرابوو (دیاریه بۆ تۆ بەلکو خوای گەوره پښیماییت بکات بۆ پڙگای پاست)
واژوو / ناوی کچەکە)، منیش لە خزمەت کارەکەم پرسى کى ئەم کتیبەکی ناردووه وه لامى
نەدامەوه، بۆ پۆژی دواتر چوومه دەرەوه بۆ چاوه پوانی ئەو کچە کە لە دەرگای مزگهوت
(قورئانەکەم) لە دەست بوو تاکو بیدەمەوه و پێی بلیم پښیماییت پێی نیه، چاوه پوانیم
کرد لە نزیک مزگهوتەکە، بەلام نەهات چەندین پۆژ بەم شیوهیە چاوه پښیم کرد، بەلام بى
سوود بوو، منیش چوومه مالتیان لە یه کێک لە منالە بچوکه کانم پرسى: کە لەگەڵ براکانی
ئەم کچە یاریان دەکرد، لیم پرسین: ئایا فلانەکەس لیڤهیه؟

منڊالەکانیش تەماشایەکیان کردم و وتیان: دیارە تۆ خەلکی ئەم گەپەکە نیت؟

وتم: بەلى.. بەلام نامەیه کم لەلایەن هاوپییه کی ئەو پییه هەز دەکەم بچن بیدەنى.
وتیان ئەو کچەى پرسىاری لیڤه کی بەر لە دوو مانگ، لە مزگهوت و لە کاتی کڤنوش
بردندا وهفاتى کرد.

لەو کاتەوه نەمزانی چیم بەسەر هات، دونیا لەبەر چاوم تاریک بوو، خەریک بوو بکەومە
سەر زهوى، دلم نەرم بوو، فرمیسک لە چاوانما ئەهاتە خوارەوه، ئەم دوو چاوه م کە
ماوهیه کە بوو نەیدەزانی فرمیسک چیه؟

نەم توانی هۆکارو تەفسیری ئەم خەمە زۆره هەلبگرم، ئەمجا بە پیاده گەپامەوه
ماله وه، زۆر دلتهنگ بووم و نەمەزانی پوو لە کوێ بکەم و بۆ کوێ دەچم لە دەرگای

ماله‌وه‌م ده‌دا له کاتی‌کدا کللی ده‌رگام له گیرفاندا بوو، هه‌موو شتی‌کم له یاد کردبوو، له یادم کرد من کیم و چیم؟

ته‌نها سه‌یرکردنه‌کانی ئەم کچەم ده‌هاته‌وه‌ یاد که له ته‌مه‌نی مندالی‌دابوو، ئەو کات زانیم که سه‌یرکردنه‌کانی به‌ پ‌قه‌وه‌ نه‌بوو، به‌ ل‌کو سک سوتان و به‌زه‌یی بوو، ئەو به‌ هیوا بوو له شه‌پو خراپه‌م دوور بخاته‌وه‌، دوا‌ی مردنی بریارمدا که‌س و کارم به‌ جی به‌یتم، که‌ سوکارو خزمه‌کانم نزیکه‌ی سال‌یک به‌ جی ه‌یشت، له شوینیکی دوور له‌ گه‌ره‌که‌مان نیشته‌جی بووم، حال و ژیانم گ‌زراو به‌رده‌وام له‌ خه‌یال و له‌به‌ر چاوم بوو، ته‌نانه‌ت له‌کاتی ته‌نیاشدا هه‌ر له‌ خه‌یال‌مدا بوو، به‌رده‌وام ده‌هاته‌وه‌ به‌رچاوم کاتی‌ک ده‌چۆوه‌ مزگه‌وت و ده‌هاته‌وه‌، هاو‌پ‌یکانم زۆر هه‌ولیان دا تا بزائن موشکیله‌م چیه‌؟

به‌لام من ه‌ویه‌که‌م پی نه‌وتن، هه‌روه‌ها ئەو (قورئان)ه‌ی به‌ دیاری پ‌یشکه‌شی کردم به‌رده‌وام تا ئیستا له‌گه‌لمه‌و ماچی ده‌که‌م و ده‌گریم، ئەو کاته‌ی که‌ گه‌پامه‌وه‌ مال دوا‌ی بیستنی هه‌واله‌که‌ یه‌کسه‌ر ده‌ست نو‌یژم هه‌لگرت و نو‌یژم کرد، به‌لام که‌وتمه‌ سه‌ر زه‌وی، هه‌ر چه‌ند هه‌ل‌ده‌ستامه‌وه‌ ده‌که‌وتمه‌وه‌، چونکه‌ به‌ در‌یژایی ژیانم نو‌یژم نه‌کردبوو، ئیستاش به‌رده‌وامم له‌ خواپه‌رستی، داواکاریشم له‌ خوا‌ی گه‌وره‌ له‌ به‌هه‌شتدا به‌یه‌که‌وه‌ کۆمان بکاته‌وه‌ له‌ ژیر سایه‌ی په‌حمه‌تی خ‌وی (آمین)¹.

سەرگۆزەشتەى پانزەهەم

لە پاش مردن بۆنى مىسكى لى دەهات

كچىك لە تەمەنى (۲۰) سالىدا بە پووداوى ئۆتۆمبىل مرد، تۆزىك بەر لە مردنى كەس و كارى لىيان پەرسى: حالت چۆنە وتبوى: باشم سوپاس بۆ خوا، بەلام دواى تۆزىك مرد خوا لىي خۆشبىت.

پاشان هينايان بۆ شوشتنى كاتىك لەسەر تەختە دارەكە دامانناو دەستمان كرد بە شوشتنى سەيرى پوخسارى درەوشاوەيمان كرد وەكو خەوتويهكى دەم بە پىكەنين وابوو هيچ برين و شكان و خوين پەژانى نەبوو.

مردوو شۆرەكە دەگىرپتەووە دەلەيت: كاتىك ويستيان بەرزى بكەنەو تەكو بە تەواوى بيشۆن ئاويكى سەپى لە لووتى هاتە دەرەووە كە ژوورەكەى پەردا لە بۆنى مىسك. ئىمەش هەموومان دەستمان بە (ماشاء الله) و (سبحان الله) كرد و وتم: ئەوكچە ژيانى چۆن بوو؟

وتى: هەر لە تەمەنى (۱۰) ساليەو هەموو فەرزەكانى جيبەجى دەكرد بەبى دواخستن و وازەينان، هيچ كاتىك سەيرى فيلم و تەلەفزيۆنى نەدەكرد، و گووى لە گۆرانى نەدەگرت، هەر لە تەمەنى (۱۳) ساليەو هەموو دووشەممان و پينچ شەممان بە پۆژوو دەبوو، نيازى هەبوو خۆى تەرخان بكات بۆ شوشتنى مردوان، بەلام بەر لەو هەى هيچ مردوويهك بشوات خۆى بە مردوويى شۆردرا، مامۆستاكان و هاو پۆلەكانى باسيان لە پەوشت بەرزى و پەفتار جوانى ئەوكچە دەكرد، و ژيان و مردنى كارى تىكردين^۱.

سه‌رگوزەشته‌ی شانزه‌هه‌م

خوايه گيان له‌ناو سکی باڵنده‌دا چه‌شرم بکه‌یت

ئەو کەسە‌ی له‌ پێناوی خوادا ده‌کوژدێت پێی ده‌وتریت شه‌هید، خوای په‌روه‌ردگار کۆمه‌ڵێک تایبه‌تمه‌ندی بۆیان داناوه‌، یه‌کێک له‌و تایبه‌تمه‌ندی و پله‌و پایه‌ی که‌ په‌روه‌ردگار ده‌بیه‌خشیت به‌ شه‌هیدان تکه‌و شه‌فاعه‌ت کردنه‌، بۆیه‌ شه‌هیدی کاروانی بانگه‌وازی خوایی له‌ دوا پوژدا شه‌فاعه‌ت ده‌کات بۆ (۷۰) کەس له‌ خزم و کەس و کاره‌کانی.

سه‌رکرده‌یه‌کی موسڵمانان له‌ غه‌زاکانی دژ به‌ پۆمه‌کان به‌ ناوی (ئه‌بو قدامه‌) ئه‌لێت: ئه‌میری سوپای موسڵمانان بووم، و بانگه‌وازم کرد بۆ جیهاد، توره‌که‌یه‌ک و کاغه‌زێکم بۆ هات کاغه‌زه‌که‌م کرده‌وه‌ تیايدا نووسرابوو:

(بسم الله الرحمن الرحيم له‌ ئافره‌تیکی به‌نده‌ی خواوه‌ بۆ ئه‌میری سوپای موسڵمانان سلّوت لی بیّت پاشان ئه‌لێم: تۆ بانگت کردین بۆ به‌شداریکردنی جیهاد له‌ پێناوی خوادا منیش تواناو هی‌زی جیهادو جه‌نگم نیه‌، ئەو توره‌که‌یه‌ش پرچمی تیايه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بیکه‌یت به‌ زیننی و لاخه‌که‌ت، به‌ لکو خوای په‌روه‌ردگار به‌شێک له‌ پاداشتی مواهیدانم پێی بیه‌خشیت.

(ئه‌بو قدامه‌) ئه‌لێت: سوپاسی په‌روه‌ردگارم کرد له‌سه‌ر هه‌لۆیستی ئه‌و ئافره‌ته‌، و دلتیا بووم له‌وه‌ی که‌ موسڵمانان هه‌ست به‌ به‌ر پرسیا‌ری خۆیان ده‌که‌ن، و یه‌ک ده‌نگن له‌ به‌رامبه‌ر دوژمنه‌کانیاندا.

کاتی‌ک پووبه‌پووی دوژمن بووینه‌وه‌ مندالێکی تازه‌ پێگه‌یشته‌ووم له‌ پێزی سوپای موسڵماناندا به‌رچاو که‌وت، گومانم وابوو ئه‌و مندال له‌ به‌ر بچوکی ته‌مه‌نی شیایوی جه‌نگ نیه‌، و فه‌رمانم پێدا به‌ گه‌رانه‌وه‌ منداله‌که‌ وتی: چۆن فه‌رمانم پێی ده‌که‌یت به‌ گه‌رانه‌وه‌ له‌ کاتی‌که‌دا خوای گه‌وره‌ ئه‌فه‌رموێت: ﴿أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا﴾؟

(ئه‌بو قدامه‌) ده‌لێت: ئیت‌ر وازم لێی هی‌نا، پاشان منداله‌که‌ پێی وتم: (۳) تیرم به‌ قه‌رز پێی ده‌.

منیش سهرسام بووم و به زه ییم پښا هاته وه و پیم وت: نه وهی ده ته ویت به قهرز پیت ده دم به مرجیک نه گهر خوی گه وره شه هاده تی پی به خشیت شه فاعه ت و تکام بۆ بکهیت؟

منڊاله که وتی: (إنشاء الله) منیش (۳) تیره که م پښا پاشان به حماسه ت و هیزه وه پووبه پووی دوزمن پویشته، و جهنگا تا له گورپه پانی جهنگه که دا که وت. به دریژی به جهنگه که چاوم لیکه لا نه کرد، و سهرسامی کرد بووم و به زه ییم پښا هاته وه، به لام کاتیک که وت چوومه سهری و پیم وت: خواردن و ناوت ده ویت؟ وتی: نه خیر، به لکو پیو یستیم پیت هه یه؟

پیم وت: هیچ شتی که له لام خو شه ویستر نیه له وهی که پیو یستی تۆ جیه جی بکه م چیت ده ویت فرمانم پی بده؟

منڊاله که له گه ل دوا هه ناسه پا که کانیدا وتی: سلوم بگه یه نه به دایکم و که ل و په له که می بۆ به ره وه.

وتم: دایکت کییه؟

وتی: دایکم نه و ئافره ته بوو که پرچه کانی خوی بۆ هی نایت کاتیک نه یوانی له سوپا که تدا به شداری بکات.

وتم: خوا به ره که ت ببارینیتته سهر ئال و بهیت و خزم و کهس و کارت.

پاشان گیانی ده رچوو.

دواتر بالنده یه ک هات له گوشتی لاشه ی منڊاله که ی خوارد.

منیش به م دیمه نه زۆر سهرسام بووم.

نه مجا له سهر پاسپارده ی منڊاله که گه پامه وه بۆ لای دایکی کاتیک چاری پیم که وت به ره و پووم هات و وتی: (نه بو قدامه) هه والم پی بده ئایا هاتووی پرسه م لی بکهیت یان پیروزبایی؟

وتم: مه به ستنت چیه؟

دایکه که وتی: نه گهر منڊاله که م مردووه نه وه هاتووی پرسه م بۆ دابنیت، نه گهر له پیناوی خوادا شه هید بوو بیت، و نه و ئاواته ی هاتبیتته دی نه و پیروزباییم لی ده کهیت.

منیش باسی کورپه که ی و باسی بالنده که م بۆ کرد...

دایکه که وتی: خوای په روه ردگار نژای مندالہ که می گیرا کردووه، و وه لامي داوه ته وه وتم: نژاکه ی چی بوو؟

وتی: کوږه که م له کاتی نویژی به یانیاں و نیواران له خودا ده پاپایه وه و ده یوت: خوایه گیان! له ناو سگی بالنده دا چه شرم بکه یت.. (ئه م پاپانه وه یه ش ئاماژه یه به و فہرمووده یه ی پیغه مبر ﷺ که ده فہرمویت: پوچی شه هیدان له ناو سگی بالنده دایه و به به هشت دا ده گه پیت.

دایکه که وتی: سوپاس بو خوا که نژای کوږه که می وه لام دایه وه، و ئاواته که ی هیناوه ته دی.

(ئه بو قدامه) ده لیت: ئه مجا تیگه یشتم که بوچی خوای په روه ردگار سه رکه وتنی به خشی به موسلمانان و سه ری خستین به سه ر دوژمندا^۱.

۱- التربية الإسلامية: ژماره (۶) کانونی دووه می ۱۹۹۹ لاپه ر ۳۵. حسن الخاتمه، يوسف الحاج أحمد.

سەرگۆزەشته‌ی حەقدەهەم

مندالەكەت ئاوا پەرۆردە بکە

چەندە زۆرن ئەو هەلۆیستانە‌ی لە کاتی منالیمان لیمان پوویداوه، هیشتا لە هزرو بیرماندا ماوه‌ته‌وه تا ئەمڕۆش، جا خوش بێت یان ناخۆش.

بگەرێوه بۆ یاده‌وه‌ریه‌کانی پۆژی مندالیت، ئەو کات ئەوەت دیتە‌وه یاد که خەلاتیکت وەرگرتوو له قوتابخانه یان که سیك له جیگه‌یه‌کی گشتیدا به تۆیدا هەل و تبییت.

چەند زۆرن ئەو ئامۆژگاری و چاکە کردنانه‌ی که به‌رامبەر مندال کراوه، و بۆه‌ته‌ پێگه‌ی کارتیکردنی نه‌ک ته‌نها بۆ مندالەکان، به‌لکو بۆ باوک و دایکیشیان به‌ ده‌ست هێنای خۆشه‌یستی و پێزی ئەوانیش زۆر جار بۆ چاکه‌کار دووباره‌ بۆته‌وه.

که‌واته‌ خەنده‌یه‌کت به‌رامبەر مندالان به‌ که‌م مه‌زانه، و هەلسوکه‌وتی باش و جوانیان له‌گەڵ ئە‌نجام ده‌.

د. محمد العریفی ده‌لێت: له‌ وتاریکدا بۆ قوتابیانی سه‌ره‌تایی ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی نوێژ پرسیارم لێکردن، کێ له‌ ئێوه‌ ده‌زانیت فه‌رموده‌یه‌ک ده‌رباره‌ی گرنگی نوێژ بلێت؟ خۆیندکاریکی مندال وه‌لامی دایه‌وه‌ و وتی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((بين الرجل وبين الكفر أو الشرك ترك الصلاة)). واته‌: له‌ نێوان مۆفی باوه‌ردارو بێ باوه‌ردا وازه‌ینانه‌ له‌ نوێژ کردن.

وه‌لامه‌که‌ی دلی گرتم بۆیه‌ یه‌کسه‌ر سه‌عاتی ده‌ستی خۆم کرده‌وه‌ و پێم به‌خشی، به‌گشتی کاتژمێریکی زۆر گران به‌ها نه‌بوو به‌لام هەلۆیسته‌که‌ی بوو به‌هۆی ئە‌وه‌ی، که‌پال به‌م مندال‌ه‌وه‌ بنیت بۆفێبوونی زانست و پووکردنه‌ له‌به‌رکردنی قورئان، پۆژان و سالان تیپه‌پین هه‌تا له‌ مزگه‌وتیک دیم وا سه‌یر ده‌که‌م پیش نوێژه‌که‌ی ئە‌و مزگه‌وته‌ ئە‌و مندال‌ه‌یه‌^۱.

سەرگوزەشتەى ھەژدەھەم

لە پۆزى دوايى ناترسىت؟

جارىكىيان پيشه‌وا (ئەبو حەنەفە) (پەزاي خواي لى) بى بە شوينىكدا دەپويشت: ئاگاي لى ئەبو پىي لەسەر پىي مندالەك دانا، منالەكە ئازارى پى گەيشت و وتى: ئەي پيشه‌وا (ئەبو حەنەفە) ديارە لە تۆلە سەندنەوہى پۆزى دوايى ناترسىت، وا پىت نا بەسەر پەنجەى قاچم داو ئەزىتەت دام؟

نازاني خواي پەروەردگار لە پۆزى دوايىدا حق و مافى كەس بەسەر كەسەوہ ناھيائىت؟ پيشه‌وا (ئەبو حەنەفە) كە گوئى لەم قسەيە بوو پەنگى زەرد ھەلگەپاو دەستى بە لەرزىن كەردو كەوتە خوارەوہ لە ھۆش خۆى چوو.

سەرگۆزەشتەى نۆز دەهەم

ئاگات لە خووبى

پۆژىکیان پێشەوا (ئەبو حەنیفە) (پەزای خۆى لى بى) بە لای منداڵێکدا تێدەپەڕى
تەماشای ئەکات ئەم منالە یارى بە قور ئەکات، پێشەوا (ئەبو حەنیفە) ش بە منداڵەکەى
فەرموو: پۆلە گیان! وریابەو ئاگات لە خۆت بى ئەکەویتە ناو ئەم قورپەو، دواى هەموو
لەشت پێس دەبێت، و دایکت لیت دەدا، منداڵە بچکۆلەکش سەرى هەلپى و پێشەوا
(ئەبو حەنیفە) ى ناسى و وتى: من ئاگام لە خۆیە، ئەگەر بشکەومە ناو قورپەکەو گەرنک
نیه، بەلام تۆ ئاگات لە خۆت بى، من ئەگەر بکەومە ناو قورپەو هێچ زیانم لى نادات
دەچمەو بۆ مال و دایکم پاکم ئەکاتەو، بەلام ئەگەر تۆ بکەویتە ناو قورپەو جیهانیك
ئەکەیتە ناو قورپەو، تۆ ئاگات لە خۆ بى ئەگەر زانیەك هەلە بکات میللەتیک هەلە
دەکات و سەرەنجامى خراب دەبى، ئاگارداربە لە پێگای دین لانە دەى و نەچیتە ناو
قورپای بى دینیەو، چونکە ئەو کاتە خەلک بە هوى تۆو گومرا دەبن، پێشەوا ئەبو
حەنیفە (پەزای خۆى لى بى) کە ئەو قسە بەجى و پڕ بە حیکمەتەى لەو منداڵە بیست
دلى هەژاو لەشى لەزى.

دەفەرمویت: لەسەر قسەى ئەو منداڵە: دواى ئەو هەموو جارى یەك مانگ
لێکۆلینەو، لە فەتوایەکان دەکرد ئەمجا پامدەگە یاند.

سەرگوزەشتەى بیستم

ئەى خودا لە کوێیە؟

تیشكى گەرمى خۆر بڵاوبووه، و بەسەر دەشت و دۆل و چیاكان و بیابانى مەككەدا، كەردبووی بە پشكۆى سوركراوه، هەروەك ئەوێ بیه‌وێت لەناو ئەو لەمە گەرمەدا ئەو سزاو نازارەى كە تووشى بیلالى حەبەشییان كرد، كە لە ژێر تاشە بەردى گەورەدا بە دەنگىكى شیرانە هاوارى دەكردو دەیوت: ((أحد أحد)).

ستم لە هەموو لایەكەوه دەورى دابوو، هەروەك ئەوێ ناگر لە لاشەى بەربێت و نازارى بدات.

لە هەموو لایەكەوه هاوارى دەكرد سكاڵای خۆى دەبرد بۆ ئەو زەویە چۆلەى كە لە ژێر كارەساتە سروشتیە توندەكاندا نالەى دەهات، و بەو هەموو دامەزراوى چەسپاویەى خۆیەوه خەريك بوو لەت لەت بێت.

دەشت و دۆلەكانى مەككە كپ بوون و لە جوولە كەوتبوون، هەر پێپوارێك لە دەروە بوايە ئاواتى دەسكەوتنى سیبەرێك بوو.

((عبداللهى كورى عومەر)) ئەو پۆژه بە هۆى هەندىك ئیش و كارى خۆیەوه لە گەپانەوێ بۆ ناو شارى مەككە دواكەوتبوو، لە دەروەى مەككە بوو، بۆیە هەولێ ئەدا بە زووترین كات خۆى بگەیه‌نیتەوه مەككە لەگەڵ ((عبدالرحمن))ى هاوپییدا هەنگاوى خێریان دەنا، هەردووکیان لەبەر گەرماكه دەم وچاویان هەلپێچابوو كە تەنها چاویان بە دەروە بوو لە تێنووپیەتى دا هێزیان لەبەر بپا بوو.

هەردووکیان بە دەشتى مەككەدا دەپۆیشتن و مەبەستیان بوو بگەنە مەككە، هەستیان كرد كە توانای پۆیشتنیان نەماوه، چونكە زۆر ماندوو بوون، لە تێنووپییدا قورگیان وشك ببوو، نیشانەى ماندووییەتى و بەسەر و پوخساریانەوه دیار بوو.

چاویان به ده‌وروبەر ده‌گیرا، به لای پاست و چه‌پدا نه‌گه‌پان بۆ شوینیکی گونجاو بۆ ئەوێ قەیلولەیه‌کی تێدا بکه‌ن، و که‌مێک له‌ سیبهرکه‌یدا پشوو بده‌ن، زۆر تینوو بوون و قورگیان وشک بوو، ئەمجا ((عبدالله‌ی کوری عومه‌ر)) ته‌ماشای هاوڕێکه‌ی کرد، وه‌ک ئەوێ بلی زۆری تینوه‌، و زۆریش ماندووه‌، بۆیه‌ وتی: ئەمڕۆ زۆر پێویستی‌مان به‌ قومێک ئاوه‌ بۆ ئەوێ گه‌روومان که‌مێک ته‌پ بکات، سویند به‌ خوا ناتوانم چیت ئارام بگرم.

((عبدالرحمن))ی هاوڕێی وتی: نازانم پێش ئەوێ هه‌ردووکه‌مان بخکێن ئایا ده‌بی‌ت چاودێری خوای ئاگای له‌م حاڵه‌ بی‌ت که‌ ئێمه‌ تێداین؟

سویند به‌ خوا من ئاماده‌م به‌ هه‌موو مال‌ه‌که‌م جامی ئاو بکرم، ئەگه‌ر مڕۆڤ ئاوی ده‌ست نه‌که‌وێت مال به‌ که‌لکی چی دی‌ت، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموێت: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾.

له‌ دووری بیابان په‌شاییه‌کیان دی، کاتی‌ک له‌ په‌شاییه‌که‌ نزیک بوونه‌وه‌، وایان زانی ئیتر ئاواته‌که‌یان هاتۆته‌ دی، ته‌ماشایان کرد شوانێکه‌ دوا‌ی ئەوێ که‌ سه‌گه‌که‌ی کردووه‌ به‌ پاسه‌وانی مه‌په‌کان، ئێمه‌ش به‌ لای شوانه‌که‌دا تێپه‌رین، که‌وا زۆر منداڵ بوو، پاشان سه‌لاممان له‌ شوانه‌که‌ کرد ئه‌ویش به‌ جوانترین شیوه‌ وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی داینه‌وه‌، و به‌خێره‌اتنیکی زۆر گه‌رمی لی کردین، و له‌ شوین سیبهره‌که‌ی خۆی داینیشاندین، که‌ جیی دوو که‌سی زیاتر لی نه‌ده‌بووه‌، یه‌کسه‌ر شوینه‌واری تینویه‌تی به‌ پوخساری میوانه‌کانیانوه‌ به‌دی کرد، و به‌ په‌له‌ چوو مه‌پێکی بۆ دۆشین و قاپیکی بۆ پر کردن له‌ شیرو گه‌پایه‌وه‌ بۆ لایان و وتی: فه‌رموون شیر بخۆنه‌وه‌ هیوادرم تینویه‌تی و ماندویه‌تی‌ه‌که‌تان نه‌هێلێت، ئەمجا خواردیانوه‌.

پاش ئەوێ که‌ شیره‌که‌یان خواردوه‌وه‌، و سوپاسی خویان کرد له‌ سه‌ر نازو نیعمه‌ته‌کانی، قاپه‌ شیره‌که‌یدا ده‌ست شوانه‌که‌ و وتی: زۆر سوپاست ده‌که‌ین.

کاتی هه‌ردووکه‌مان تێر شیرمان خواردوه‌وه‌ شیره‌که‌ زۆر بوو به‌ هه‌ردووکه‌مان ته‌واو نه‌کرا.

ئُه مڃا شوانه بچوڪه ڪه ڦاڀه شيره ڪه ڀي وه رگرت، و له تنيشت خويوه دايئا،
 ((عبدالله ڀي ڪوپي عومر)) ڀي پيش ئه وه ڀي به شوانه ڪ بلڀيت پاشماوه ڀي شيره ڪه
 بخواته وه ڪه ميڪ ته ماشاي ڪرد، پاشان به شوانه ڪه ڀي وت: ئايا بچي پاشماوه ڀي ئه و
 شيره ناخويته وه؟ خو ڪه رما خراڀي نه ڪردوه.

وتي: ناخوئمه وه.

وتي: بچي ناخويته وه؟

وتي: من به پڙڻوم.

وتي: پڙڻوي چي؟

وتي: به پڙڻوم.

پاشان وتم: ئه ڀي شوانه بچوڪه ڪه خدا پاداشي به خيرت بداته وه، ئيمه سي پڙه له م
 سه فهره دايئا و ده ممان له خواردين نه داوه؟

شوانه ڪه ش وتي: خوڙگه خواردين ڪم شڪ ببرداهي و پيتانم بدابايه.. ئه و ڪاته خو م به
 برسيه تي ده هيئسته وه.

((عبدالله ڀي ڪوپي عومر)) ڀي وتي: ده مانه ويٽ مه پيڪمان بو سر برپيت و بيخوين.

((عبدالله ڀي ڪوپي عومر)) هر له سر قسه ڪه ڀي به رده وام بوو وتي: مه پيڪمان بو
 سر برپه، با بيخوين و توش له گه لماندا بيخو.

شوانه ڪه وه لامي نه بوو بويه ((عبدالله ڀي ڪوپي عومر)) وتي: گهر خوت به ته نها
 ناتوانيت ناماده ڀي بڪهيت ئه و ئيمه ش له سر برپين و ناماده ڪردنيدا يارمه تيت ئه دهين؟

له م ڪاته ناخوشه دا شوانه ڪه نه يده زاني چي بلڀيت، چونڪه ته ماشاي خوي ده ڪات
 بچوڪه، و خاوهن مه پره ڪانيش لي قبول ناهن.

بويه وتي: من خاوهن ئه و مه پانه نيم، به لگو خو م و مه پره ڪانيشم مالي گهره ڪه من،
 پي ئه وه ڀي پيداوم ڪه شيره ڪه ڀي بدهم به پيوار، به لام پي نه داوم يه ڪ دانه ڀي لي سر
 برپم.

((عبداللهی کوپی عومەر)) وتی: ئیستا گەر وەرکەت لە کوپیە؟

وتی: نزیکەی (۱۰۰) فرسەخ لیمانەوێ دەوور دەبیێت.

((عبداللهی کوپی عومەر)) وتی: مادام گەر وەرکەت ئەوێندە دوورە ناتبینیت، وەرە

مەپێکمان بۆ سەر بېڤرە، چەندی کرد پارەکەت ئەدەم، شوانی منالیش بەدل و

دەروونیکی پاکەوێ وتی: ئەی ئەگەر گەر وەرکەم بەوێ پازی نەبوو؟

ئایا پێویست ئەکات پێی بلێم؟

ئەی پارەکە ی چی لی بکەم؟

وتی: پارەکە ی بۆ خۆت هەلگرە، و بە گەر وەرکەشت مەلێ، شوانەکە بەسەر سامیەوێ

وتی: مەپەکە بفروشم و بە گەر وەرکەشم بلێم گورگ خواردوێت؟

مندالەکە بەم پرسیارە پووی زۆر گرژ بوو.

دوای هاواری کردو وتی: ئێوە ئەلێن: چی؟

مەپێک سەر بېڤرم پارەکەشی وەرېگرم، و بە گەر وەرکەم بلێم گورگ خواردوێت؟

((عبداللهی کوپی عومەر)) وتی: بەلێ... ئەتوانی هەر بە گەر وەرکەشت نەلێ...

وتی: ئایا ئەتوانم لە پەرەردگاری بشارمەوێ کە ئاگاداری هەموو بوونەوێرە؟ ئایا

ئەتوانم کە پەرەردگار پێی نەزانیت؟

((عبداللهی کوپی عومەر)) وتی: تۆ کابرایەکی هەژارێت لە دنیا دا هیچت نیە،

گەر وەرکەشت دەوڵەمەندەو بە کەمبونی مەپێک هیچ کەم ناکات، ئەها ئەم ئەرکە قورپسەت

پێدەکات، و خستۆتێ ئەستۆی تۆ، تۆش تۆلە ی خۆت بکەوێ ((عبداللهی کوپی عومەر))

وتی: وەرە مەپەکە سەر دەبېڤن، و ئەم نەینیش لە نیوان خۆمانەو بە کەسی نالێن و

باسی ناکەین؟

شوانەکە بەو بچوکیە ی خۆیەوێ وتی: چۆن دەتوانی داوا لە من بکەیت کەوا سەرپێچی

خوا بکەم.

((عبداللهی کوپی عومەر)) وتی: من پێم وتی: کە تۆ کەسیکی هەژارو دەست کورتی،

بەلێنی ئەوێشم پێ دایت کە باسی مەپەکە نەکەم لای گەر وەرکەت؟

ئەویش ھاواری کردو وتی: ئەی خدا لە کوێیە؟ ئەی خدا لە کوێیە؟
ئەمجا باوهرپی ئەم مندالە بۆ ئەم دوو ھاوهرلە به پیزه دهرکهوت، و ههستیان به
به رزبوونه وهی باوهر پ کرد.

پاشان ((عبداللهی کوپی عومەر)) پرسیری له شوانه که کرد له بارهی ناوی
گهره کهی، و شوینی نیشته جی بوونی وه ئەویش پی وت: که گهره کهی یه کیکه له پیاو
ماقولانی شاری مه کهه و ناو نیسانی تهواوی پیدایه.

((عبداللهی کوپی عمر)) یش به په له خوا حافیزی له شوانه که کرد، و له گهل
(عبدالرحمن) ی ھاوهرلیدا به رهو شاری مه کهه گهرانه وه، له پیگادا ئەم دهسته واژهی ئەم
مندالەیان دهوته وه ئەی خدا لە کوێیە؟ ئەی خدا لە کوێیە؟

ئەمجا ((عبداللهی کوپی عمر)) بهو په پی ماندوویه تیه وه گهرایه وه مه کهه،
(عبدالرحمن) داوای لی کرد که جاری بچن له ماله وه پشویه ک بدەن، ئەمجا بچیت بۆ سه
کاره کهی، به لام ((عبداللهی کوپی عومەر)) وه لامی نه دایه وه، به لکو چووه ناو شاری
مه کهه، و پرسیری دهربارهی خاوهنی شوانه که دهر کرد، هه تاکو دۆزیه وه، ئەمجا شوانه
بچکوله که، و هه موو مه پهره کانیشی لی کپی، پاشان هه ندیک که سی کرد به شایهت به سه
خویه وه به وهی کهوا ئەو شوانه برپاداره ی له بهر خوا ئازاد کردو وه، و هه موو مه پهره کانیشی
پیدا، پاشان ئەم ئایه تهی خوینده وه که خوای پهروه ردگار ئەفه رموی: ﴿هَلْ جَزَاءُ
الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾^۱.

۱- ئەی خدا لە کوێیە؟ وه رگێرانی: جهزا باپامی / (۱) .

سه رگوزه شته ی بیست و یه ک

منی له نه قامی و نه زانین پرگار کرد

زانای به ناو بانگی ئیسلام (سری سه قه تی) مندال بوو له خزمهت ماموستا که یدا قورئانی ده خویند، کاتئ گه یشته سه ر ئه م نایه ته که خوا ی په روه ردگار ئه فه رموی: ﴿وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِثًا﴾ (مریم: ۸۶).

واته: گونا هکاران و تاوانبارانیش به پی و به تینوویه تی به ره و دۆزه خ راوده نی، و لی ئه خو پین وه کو گا گهل بو ئاوه خوړه مل ده نی^۱.

وتی: ماموستا گیان (وردا) واتای چیه؟

ماموستا که ی وتی: نازانم.

پاشان گه یشته نایه تی ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اخْتَدَعَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ (مریم: ۸۷).

واته: ده سه لاتی تکاو لاله یان نیه جگه له و که سه ی به لینی له خوا ی میهره بان وه رگرتوه (وه ک پیغه مبه ران و شه هیدان)^۲.

وتی: ئه ی ماموستا (عهدا) واته چی؟ ماموستا که وتی: نازانم.

(سری سه قه تی) فه رموی: ماموستا گیان! هر چه نده قسه که شم بی ئه ده بییه، به لام

توخوا تو که بو خوت هیچ له قورئان نازانیت بو به مندالی خه لکی ده لئیت؟

ماموستایه که به م قسه یه توپه بوو و زلله یه کی لیدا.

(سری سه قه تی) فه رموی: ماموستا گیان! نه زانینه که ت به س نه بوو، سته میشت خسته

پال؟

۱- ته فسیری پامان له ماناو مه به ستی قورئان، نه حمه د کا که محمود، لا ۴۹۵.

۲- پوخته ی ته فسیری قورئان، مه لا محمد مه لا صالح لا ۳۱۱.

مامۆستا بیرى له م قسه‌یه کرده‌وه زۆر داچله‌کا، و داواى لیڤوردنى له مندالە که کرد، و لای خواى گه‌وره ته‌وبه‌ی کرد، تا وه‌کو خۆى باش فیڕ نه‌بی خه‌لکی تر فیڕ نه‌کات، خۆى له مندالی خه‌لک نه‌کات به مامۆستا، ئه‌مجا وازی له مامۆستایه‌تی هیناوه‌ستی کرد به خویندن و هه‌میشه ده‌یفه‌رمو: ئه‌و منالە ژیره‌ حه‌ق گۆیه که سړی سه‌قه‌تیه، منی له نه‌فامی و نه‌زانی پرگار کرد^۱.

۱- دین و ژین له ژیر پۆشنایی پاسپارده‌کانی رب العالمین، فاتح مه‌لا په‌سول شارستیڤنی، لا (۲۸۱)

سەرگۆزەشەیی بیست و دوو

تۆ مندالیت

زانای ناوداری ئیسلام حوسەینی کۆپی فەزل (پەحمەتی خۆی لی بێ) کاتی منال بوو، چوو بۆ خزمەت یەکیک لە خەلیفەکان، لەو کاتەدا خەلیفە ژمارەیه‌کی زۆر زاناو داناو پیاو ماقولێ لە لا بوو، ئەویش منالێکی زیتەلەو ژیرو بوێر بوو، حەزی کرد هەندێ قسە لە گەل خەلیفەدا بکات، و هەندێ کەم و کۆپی و داواکاری منالان هەبوو بیخاتە پوو، تاوەکو خەلیفە چارەسەریان بکات، بەلام خەلیفە لیی توپە بوو، وتی: تۆ منالی چۆن شەرم ناکە ی لە بەردەم ئەم هەموو زانایەدا قسە دەکە ی؟

(حوسەینی کۆپی فەزل)یش کە بە تەمەن مندال بوو وتی: ئە ی خەلیفە خۆ ئەگەر مندالیش بم ئەوا خۆ لە پەپو سلیمان (هەدۇد) هەکی پیغەمبەر سوله‌یمان (سەلامی خۆی لی بێ) بچوکتەر نیم، و تۆش لە پیغەمبەر سوله‌یمان (سەلامی خۆی لی بێ) گەورەتر نیت کاتی پەپو سوله‌یمان پیی وت: ﴿فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بَنِيَّ يَقِينُ﴾. (سورة النمل: ۲۲).

پیغەمبەر سوله‌یمانیش (سەلامی خۆی لی بێ) گوئی بۆ قسەکانی ئەو باندە بچوکه گرت و بە قسەشی کرد.

کەواتە ئە ی تۆ بۆ ناھێلی من قسەت لە گەلدا بکەم، و ئەو ی تۆ نایزانی، و من دەیزانم پیت بلیم؟

منالە کەش بە لگە کە ی زۆر بە هیز بوو، بۆیە خەلیفە بی دەنگ بوو، پاشان وتی: ئە ی منال فەرموو قسە بکە و گویمان لیگرتووی^۱

سەرگۆزەشە‌ی بیست و سی^۱

کوشتنی (ئەسقف)

جارێکیان چەند مندالێکی خەڵکی بەحرەین یاریان بە تۆپێک دەکرد، (ئەسقف) کە لە پلە‌ی قەشە گە‌ورە‌ترە، و نە‌گە‌یشتۆتە پلە‌ی (مە‌طران)، کە پیاوی ئاینی مە‌سیحی بە‌حرەین بوو لە‌وێ دانیشتبوو، لە‌ناکاو تۆپێک بە‌ر سنگی کە‌وت، ئە‌ویش تۆپە‌کە‌ی هە‌لگرتە‌وه، منالە‌کان زۆر لێ‌ی پارانە‌وه کە تۆپە‌کە‌یان بداتە‌وه، ئە‌ویش نە‌یدە‌دایە‌وه.

یە‌کێک لە‌ مندالە‌کان وتی: داوات لێ‌دە‌کە‌م لە‌بەر خاتری پی‌غە‌مبەر ﷺ تۆپە‌کە‌مان بدە‌وه، بە‌لام ئە‌و هەر نە‌یدە‌دانە‌وه، و جێ‌یویشی بە‌ پی‌غە‌مبەر ﷺ دا، منالە‌کانیش لە‌ تاوی خاتری پی‌غە‌مبەر ﷺ بە‌ دارە‌کانی دە‌ستیان کە‌وتنە‌ سە‌ری، و ئە‌وه‌ندە‌یان لێ‌دا هە‌تا مرد، پاشان هە‌والە‌کە‌ گە‌یشت بە‌ پی‌شە‌وا عومە‌ری کو‌ری خە‌تاب (پە‌زای خاوی لی‌ بی).

پی‌شە‌وا (عومەر) فە‌رموی: سو‌یند بە‌ خوا پزگارکردنی هیچ ولاتێک، و دە‌ستکە‌وتی‌کی گە‌ورە‌ بە‌ ئە‌ندازە‌ی کوشتنی ئە‌و (ئە‌سقف) هە‌لە‌یان ئە‌و منالانە‌وه عومە‌ری دل‌خۆش نە‌کردوه، پاشان فە‌رموی: ئی‌سلام ئی‌ستا سە‌رە‌رزو سە‌رفرازە‌ منالانیکی بچوک، قسە‌ بە‌ پی‌غە‌مبەرە‌کانیان و‌ترا لە‌ سە‌ری تو‌رە‌بوون، و سە‌رکە‌وتنیان بە‌ دە‌ست هێ‌نا، و دو‌ژمنی پی‌غە‌مبە‌ری خاویان لە‌ناو برد^۱.

۱- المستقر في كل فن مستغرب، شهاب الدين الشببيهي.

سهرگوزه شته ی بیست و چوار

له شکری موسلمانان بهم قورئانه وه سهر ده که ویت

میژووی زیرپینی ئیسلام بۆمان ده گپړیته وه که سهر کرده یه کی پال هوانی کورد صلاح الدین ئه یوبی (ره حمه تی خوی لی بی) جاریکیان له گهر مه ی شه پدا به ناو سهر بازگه ی موسلماناندا هاتوچو ی ده کرد، و له شکره که ی به سهر ده کرده وه، له و کاته دا به لای خیمه یه کدا پرت بوو گو یی له دهنگی قورئان خویندن بوو، صلاح الدین ئه یوبیش له سهر ولاخه که ی هاته خواره وه، و ته ماشای کرد و مانالکی جوانکیله ی تازه زمان پژاو، له سهر ئه ژنو له خزمهت باوکی دانیشتو وه، و قورئان ده خوینی، (صلاح الدین ئه یوبی) یش زور خوشحال بوو، زانی خوی په روه ردگار به به ره که تی ئه و منال له پاکه، و ئه م باوکه پیره دلسۆزه ی قورئان خوینه، خوی گه و ره له شکری موسلمانان سهر ده خات به سهر کوفردا.

ئه مجا سه لامی لی کردن و له لایان دانیش و فهرموی: له پاداشتی قورئان خویندن ئه م قورئانه بریارمدا ده بی هه موو نیو پویه که ئه م منال له گه ل خۆمدا نان بخوات، و فلان باخ و بیستانم که زور به قیمه ته وه قف بی له سهر ئه م باوک و کوپه قورئان خوینه^۱.

سه رگوزدهشته ي بيست و پينج

مه شاجيع ي ڪوري يوسف

(مه شاجيعي ڪوري يوسف) ده فهرموي: له شاري مه دينه بووم لاي پيشهوا ماليڪ له کاتيڪدا فه توای بؤ خه لکي ددها، (محمدي ڪوري هسهن) كه منالتيكي تازه پيگه يشتوو بوو له پيشهوا ماليڪي پرسى: چي ده لتي ده ربارهي كه سيك له شي پيسه و ئاوي ده ست ناکه وي خوي پي بشوات، ئاويش تهنه له ناو هه پرهمي مزگه وتدا هه يه؟

پيشهوا ماليڪ فهرموي: مروفي له ش پيس بوي نيه بجيته مزگه وته وه، مناله كه وتي: ئه ي باشه چي بکات له کاتيڪدا کاتي نويز هاتوه، و چاويشي له ئاوه له ناو مزگه وتدا هه يه؟

پيشهوا ماليڪ فهرموي: من ده ليم نابي له ش پيس بجيته مزگه وته وه، به لام مناله كه چهند جاريڪ پرسياره كه ي دووباره كرده وه، ناچار پيشهوا ماليڪ فهرموي: ئه ي باشه چي بکات؟

مناله كه وتي: قوربان ئه و كه سه پيويسته له دهره وه ي مزگه وته كه تيه مموم بکات، و پاشان بجيته ناو مزگه وته كه وه، و ئاوه له هوزي ناو هه پرهمي مزگه وته كه بينتيته دهره وه، و پاشان له دهره وه ي مزگه وته كه خوي بشوات و له ش پيسي له سه ر خوي لابات، ئه مها نويزه كه ي بکات.

پيشهوا ماليڪ به سه ر سو پرمانه وه وتي: ئه ي منالي چاو گه شي جوان و زيرهك تو خه لکي کويي؟

مناله كه وتي: قوربان خه لکي ئيره م (به په نجه ي ده ستيشي ئاماژه ي بؤ زهويه كه كرد)، پيشهوا ماليڪ وتي: باشه تو كه ئه وهنده زيرهكيت چؤن درؤ ده كه يت ده لتي خه لکي مه دينه م، به لام من باش ده زانم كه تو خه لکي ئه م شاره نيت و تا ئيستا نه مبينيويت؟

منالە‌که وتی: قوربان من وتم: خە‌لکی ئێ‌ڕەم و دەستم بۆ زەویە‌که درێژ کرد واتە: (لە‌م خاکە‌وه دروست بووم) ئێ‌تر درۆم نە‌کردووه، پێ‌شه‌وا مالیک فە‌رموی: ئە‌م قسە‌یانت لە‌وه‌ی پێ‌شتر عاقلانە‌تر بوو، و زیاتر سە‌رنجی پ‌اکێ‌شام، بە‌ پ‌استی تۆ ئە‌گەر لە‌سەر خوێ‌ندن بە‌رده‌وام بیت، ئە‌وا دە‌بیت بە‌ زانیە‌کی بە‌ناویانگ، پ‌اشان منالە‌که لای پێ‌شه‌وا مالیک مایه‌وه تا کتییی (موطأ)ی لە‌ خزمە‌ت پێ‌شه‌وا مالی‌کدا خوێ‌ند، و لە‌ کۆتایی‌دا بوو بە‌ یە‌کێ‌ک لە‌و دوو‌که‌سه بە‌ناویانگە‌ی که مه‌زه‌به‌ی ئە‌بو حە‌نیفە‌یان زیندوو کردە‌وه که (محم‌دو ئە‌بو یوسف)ن، مح‌مدیش منالە‌که بوو^۱.

۱- دین و ژین لە ژێر پۆشنایی پ‌اسپ‌ارده‌کانی رب العالمین، فاتح مه‌لا پ‌ه‌سول، لا ۳۱۱.

سەرگۆزەشتەى بیست و شەش

کابرای خورما فرۆش

(حارثى محاسبى) منال دەبى، پۆژىکیان بە لای هەندى منالدا تىپەپى کە لەبەردەم مالى خورما فرۆشیکدا یارییان دەکرد، ئەویش پراوەستاو سەیرى منالەکانى دەکرد، خاوەن مالە کە هاتە دەرەو، و هەندى خورماى پى بوو، بە حارثى وت: پۆلە گيان! بۆ خۆت ئەم خورمايە بخۆ، حارث وتى، بۆچى ئەو خورمايانە چىن؟

کابرا وتى: من خورما لە پیاویک کړى هەندىک لە خورماکەى کەوتە خوارەو، و منیش هەلمگرتەو، تۆ بۆ خۆت بىخۆ، حارث وتى: ئایا ئەو کابرایە دەناسیتەو؟

وتى: بەلى حارث پۆیشت و ئەو ناوەى بەجى هیشت، کابرای خورما فرۆش کەوتە شوینى هەتا گرتى و پى وت: بە خوا لە دەستم دەرنەچیت هەتا ئەوێ کە لە ناخت دایە بەرامبەرم پىم نەلێیت، حارث وتى: مامە پیرە، ئەگەر تۆ موسلمانیت داوا لە خاوەنى ئەو خورمايانە بکە بیانباتەو بۆ خۆى، تا پزگارت ببى لە زیان و خراپەکارى، هەرۆک چۆن کاتى زۆر تینوتە داواى ئاو دەکەى، و بە شوین ئاودا دەگەرپى، ئاواش داوا لەو کابرایە بکە کە بىت خورماکانى بەریتەو، ئەى مامە پیرە خۆت بە موسلمان دەزانیت و خواردنى حەپامیش دەرخواردى موسلمانان دەدەیت؟^۱

۱- دین و ژین لە ژێر پۆشنایى پاسپاردەکانى رب العالمین، فاتح مەلا پەسول، لا ۳۱۹.

سه رگوزه شته ی بیست و حهوت

﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾

منالیک بوو ته مهنی له (۱۰) سالی تیپه پری نه کردبوو، د شداسه یه کی له بهر بوو به دویدا ده خشا، رږژیکیان به لای مالی سته مکاریکدا ده پوات، له و سته دا سته مکاره که له پیش ده رگا که ده بیټ، مناله که ش سه لامیکی لی ده کات و پیی ده لیټ: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) کابراش تورپ ده بیټ و وه لامی سه لامه که ی ناداته وه، مناله که پیی ده لیټ: دراوسی خۆشه ویستم بۆچی نایه یت بچین بۆ مزگه وت، دوو رکات نویژ بۆ خوای په روه ردگار بکه ین، کابراش تورپ ده بیټ و ده لیټ: ئیستا که ی کاتی نویژه دیاره تو گالته به من ده که یت، تا کو ئیستا که س نه یتوانیوه قسم له گه لدا بکات توش گالته م پیی ده که یت، مناله که ش ده لیټ: دراوسی خۆشه ویستم سویند به خوا گالته ت پیی ناکه م، به لام له گه لم وهره بۆ مزگه وت بچین دلی خۆمان ئاو بده ین به نویژ، به قورئان.. هتد، کابرای سته مکاریش ده لیټ: خۆت باش ده زانیت من نویژ ناکه م بۆچی بانگم ده که یت؟

مناله که ش ده لیټ: تو له گه لم وهره چیت ئه وی من له خزمه تتدا ده بم، کابرای سته مکار یه کجار تورپ ده بی ده لیټ: تو چیته؟ نویژی چی؟ که ی کاتی نویژه ئیستا کاتر میړ (۹) ی به یانیه، مناله که ش ده لیټ: ده چین (نویژی چه شته نگاو) ده که ین بۆ ئه وه ی خوا بمانخاته به هه شت، به هه ر حال کابرا له گه ل مناله که ده چیت بۆ مزگه وت، ئه مجا مناله که ده سستی کرد به نویژی چه شته نگاو، پاش کردنی نویژی چه شته نگاو مناله که قورئانیکی هینا بۆ کابرای سته مکار، کابراش قورئانه که ی کرده وه یه کسه ر ئه م نایه ته ی هاته پیش چاو که خوای په روه ردگار ده فه رموی: ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾ یه کسه ر کابرا که وته له رزه و ده سستی به گریان کرد، و وتی: خوايه گیان! ته وبه بی له سه ر ده سستی ئه م مناله من

گه‌پامه‌وه لای تو، ده‌بمه یه‌کێک له‌وانه‌ی که تو خۆشت ده‌ویین، پاشان ده‌ستی کرد به گریان، پاشان وتی: په‌روه‌ردگار داوات لی ده‌که‌م له‌ کپنوشدا بمرینی بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌م به خزمه‌ت، ئااا... چه‌ند خۆشه‌که‌سیک به‌ پوو‌سپیه‌وه‌ بگات به‌ په‌روه‌ردگار، ئه‌مجا چۆوه‌ ماله‌وه‌ ده‌شتی کرد به‌ گریان له‌سه‌ر ئه‌و تاوانه‌ی که ئه‌نجامی دابوو له‌وه‌و پێش، پاشان نوێژی نیوه‌پۆوه‌سه‌رو مه‌غریب و شیوانی کرد له‌ مزگه‌وت، پاشان بۆ نوێژی به‌یانی به‌ره‌و مزگه‌وت چوو بۆ ئه‌وه‌ی نوێژی به‌یانی به‌ کۆمه‌ل بکات، ئه‌مجا پێش نوێژی مزگه‌وته‌که‌ ده‌ستی کرد به‌ نوێژ کردن له‌ پکاتی دووهم ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویند که خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾ زۆر گریا خۆی پێ پانه‌گیرا که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی، به‌ هه‌ر حال هه‌ستایه‌وه‌، پێش نوێژه‌که‌ کپنوشی برد، ئه‌ویش کپنوشی برد، به‌لام له‌ کپنوشی دوهمه‌دا هه‌لنه‌سایه‌وه‌، کاتی که‌ سه‌لامیان دایه‌وه‌ ته‌ماشای ده‌که‌ن کابرا مرده‌وه‌، ئه‌وانیش به‌ یه‌ک ده‌نگ هاواریان کرد و ووتیان: (إنا لله وإنا إليه راجعون)^١.

سەرگۆزەشتەى بیست و هەشت

گەڕانەوهى حاجیه‌ك

له‌سه‌ریه‌كی له‌ چیاكانی مینا كه‌ (۳۰۰)م له‌ ئاستی ده‌ریا به‌رزە، به‌ ته‌نیاى دانیشـت و چاوه‌كانى فرمیسكى گه‌رمى ده‌رپشت، لیى نزیک بووینه‌وه‌ پرسیارمان لیى کرد كه‌ بۆچى ئاوا به‌ كول ده‌گرى و ناوت چیه‌؟ وه‌لامى دامه‌وه‌ وتى: نازانم ناوم چیه‌؟ به‌س پۆزى عه‌ره‌فه له‌ داىك بوویمه‌.

ئه‌مجا وتى: ئه‌و وه‌لامه‌ى منتان پى سهر نه‌بى، چونكه‌ ئه‌مه‌ پاستیه‌كه‌یه، من (۲۰) سال ئالوده‌ى مادده‌ هۆشبه‌ره‌كان بووم، له‌م (۲۰) ساله‌ ته‌نیا هاوپیى هه‌به‌كانى كیبتاگۆن و هه‌شیشه‌ و مه‌ى بووم.

ئه‌وه‌ش سەرگۆزەشتەى (ئه‌له‌ه‌پى: ۴۰ سال)ه‌، كه‌ به‌سه‌ره‌ات و پووداوى زۆر بزۆینه‌رو غه‌مناكه‌، له‌ هه‌مان كاتدا ئه‌ویش بۆ (عكاظ) ده‌گه‌پتیه‌وه‌، كه‌ چۆن هاوپی خراپه‌كانى ئه‌ویان به‌ره‌و ئه‌و هه‌لدیره‌ ناله‌باره‌ برد.

(ئه‌له‌ه‌پى) ده‌لێت: من باوكى پێنج مندالم (پامى، پیم، په‌بیان، په‌وان، په‌هام)، له‌گه‌ل دايمك نیشه‌جى بووم له‌ ناوچه‌ى (ئه‌لقه‌صیم)، شوفیری باره‌ه‌لگه‌ربووم، و هاتووچۆم ده‌کرد له‌ نێوان شاره‌كانى ولات، پۆژێكیان یه‌كێك له‌ هاوپییانم كه‌ ئه‌ویش شوفیر بوو پى و تم: بۆچى هه‌بێكى هۆشبه‌ر ناخۆى، چونكه‌ چالاكت ده‌كات، و وات لی ده‌كات بتوانى شه‌وان نه‌خه‌وى و به‌رگه‌ى ئه‌و سه‌فه‌ره‌ دوورو درێژه‌ بگرى.. یه‌كه‌مین جار ئه‌م شته‌م په‌تكرده‌وه‌، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ دووباره‌ى كرده‌وه‌ هه‌تا هه‌موو پۆژ ئه‌و قسه‌یه‌ى بۆ ده‌كردم، به‌ خۆشم نازانم چۆن ئه‌م هه‌به‌م خوارد وه‌كو تاقیكردنه‌وه‌یه‌ك، ئه‌مه‌ سه‌ره‌تای كه‌وتنه‌ خواره‌وه‌م بوو دواى ئه‌مه‌ بۆ ماوه‌ى (۲۰) سال هه‌موو پۆژى ده‌مردم.

كارىگه‌رى ئه‌م ژه‌هرانه‌ ته‌نیا له‌سه‌ر خۆم نه‌بوو، به‌لكو بۆ گشت ئه‌ندامه‌كانى خێزانه‌كه‌م بوو، له‌ پێش چاوى مناله‌كانم ئازارى هاوسه‌ره‌كه‌م ده‌دا، ئه‌و مناله‌ بچوكانه‌ ترس گشت له‌شى داده‌گرتن كه‌ ده‌یانبینى باوكیان هه‌موو شه‌ویك ده‌بێته‌ دپنده‌یه‌كى بى هه‌ست و سۆز.

هەر چه‌ند هاوسه‌ره‌که‌م هه‌ولیدا له‌گه‌ڵم واز له‌و مادده‌ هۆشبه‌رانه‌ بێنم، به‌لام گشت هه‌وله‌کانی به‌ فیرۆ چوو، چونکه‌ من بوومه‌ مرۆفیککی بێ هه‌ست و تینه‌گه‌یشتوو.

(حه‌پبی) که‌می‌ک وه‌ستا له‌ گیرانه‌وه‌ی سه‌رگوزه‌شته‌که‌ی، خۆی خه‌ریک کرد به‌ سپینه‌وه‌ی فرمی‌سکه‌کانی، ئه‌مجا هه‌ناسه‌ی هه‌لگیشاو سه‌ری خۆی نزم کردو ده‌ستی به‌ قسه‌کانی کرده‌وه‌و وتی: ئیستاش ئه‌و پۆژه‌م له‌ بیر هه‌ر ده‌لیی دوینی پوویداوه‌، کاتی‌ک هه‌ندی له‌ دراوسی‌کانمان هاتبوون بۆ سه‌ردانمان له‌ ماله‌وه‌، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م زانی (پامی) کوپم هاته‌ لام و پارچه‌یه‌ک حه‌شیشه‌ی به‌ ده‌ست گرتبوو که‌ له‌ سیه‌کی‌کی ژووره‌که‌ی دۆزیه‌وه‌، و پرسیا‌ری لێ کردم و وتی: وا دیاره‌ ئه‌مپۆ حه‌شیشه‌ت نه‌خواردوو به‌ باوکه‌.

ئهم پۆژه‌ ئاواتم بوو زه‌وی له‌ت بێ و قوتم بدات، دوا‌ی پۆیشتنی میوانه‌کان له‌گه‌ڵ خۆم دانیشتم، و لۆمه‌ی خۆم ده‌کرد له‌و کاته‌ پامی (١٥) سال و پیم (١٤) سال لێیان پرسیم: باوکه‌ گیان! تا که‌ی ناتوانین له‌گه‌ڵت دانیشین، و قسه‌ت له‌گه‌ڵ بکه‌ین؟ تا که‌ی واز له‌ خواردنی ئه‌و ژه‌هرانه‌ ناهینی؟ که‌ی واز له‌ لێدان و ئازاره‌کانی دایکه‌ سته‌م لێکراوه‌که‌مان دینی؟

باوکه‌ گیان! ئیمه‌ تاوانمان چیه‌؟

ئه‌و شه‌وه‌ خه‌و نه‌چوو به‌ چاوانم، له‌ ململانییه‌کی درێژدا مامه‌وه‌ تا حه‌زه‌کانم به‌ وازه‌ینان له‌ خواردنی مادده‌ هۆشبه‌ره‌کان، و نیوان هه‌وله‌کانی هاوپییه‌ خراپه‌کانم به‌ پازی کردنم و به‌ قه‌بولکردنی ئه‌و مادده‌ ژه‌هراویانه‌.

به‌لێ.. له‌و ململانییه‌ ژیا‌م به‌ هه‌موو پووداوه‌کانیه‌وه‌، تا خوا‌ی گه‌وره‌ دوو پیاوی چاکی هێنایه‌ سه‌ر پێگام که‌ خه‌لکی گه‌ره‌که‌که‌م بوون، و منیان له‌ سه‌ر پێگای هه‌ق و چاکه‌و به‌خته‌وه‌ری دنیا و دوا پۆژ دانا.

ئیس‌تا من وا له‌ زه‌ویه‌ پیرۆزه‌کانم و فه‌رزی حه‌ج جێبه‌جێ ده‌که‌م، و له‌ خوا‌ی په‌وه‌ردگار ده‌پارپیمه‌وه‌ له‌و تاوانانه‌م خۆش بی‌ت که‌ له‌وه‌و پێش کردومه‌، ئه‌و فرمی‌سکه‌نه‌ی ئیس‌تا ده‌یانبینی فرمی‌سکی په‌شیمانیه‌، له‌وانه‌یه‌ ئه‌و ژه‌هرانه‌ بشو‌ری که‌ (٢٠) سا‌له‌ له‌ناو خوینم هاتوچۆ ده‌که‌ن.

دوای ئه وگفتوگويه خوا حافيزيمان له چه پيې کردو جيّمان هيشته، له وکاته ی ده گرياو به ملکه چی ده پاراوه و ده سستی بوّ خوا ی بالاده ست و به خشنده به زکرده وه، ئيمه ش له دلّمانه وه دوّعا ی بوّ ده که ين خوا ته وبه يه کی دلّسوژی پيّ به خشی بيّ.

به ليّ.. ئه م دوو منالّه م منيان به ره و پيگای هيدايه ت نارد، که په ره ورده ی دايکیان بوون، داوا له خوا ی ميهره بان ده که م که منالّه کانمان خزمه تی ئاييني ئيسلام بکه ن^۱.

سەرگۆزەشتەى بیست و نۆ

موسلمان بوونی برای مایکل جاکسون

راگەیانەدنى موسلمان بوونە لە سعودیە ئەندامانى خیزانى لە ئەمریکا سەرسام کرد

خیزانى جاکسون ناوبانگیان دەرکردووە بە گۆرانى و میوزیک، جاکسونى باوک تیپىکى میوزیکى سەرکەوتووی پیکهینا بۆ کۆپەکانى.

تیپى (جاکسون فايف) لە سەرتاوە یەکیک بوو لە سەرکەوتوترین تیپە میوزیکىەکان لە ویلايەتە یەكگرتووەکانى ئەمریکاو لە حەفتاکان ناوبانگیەکەى جیهانى پەیدا کرد.

(جیپمن جاکسونى) برای مایکل جاکسون دەستى کرد بە گەشتە ئیمانیەکەى کە پینمویی کرد بۆ ئیسلام، کاتیک سەفەرى کرد بۆ ولاتیکی وەکو پۆزەلاتى ناوەپاست بە یاوهرى خوشکە گەرەکەى، لەوئ ئیسلامى پاستەقینەى ناسى لە دەمى منالەکان. (جیپمن جاکسون) دەلى: لە کاتى سەردانى کردنم بۆ ژمارەیهک لە ولاتانى پۆزەلاتى ناوەپاست بە یاوهرى خوشکە گەرەکەم لە سالى (١٩٨٩)ز، یەكەمین جار سەردانى بەحرینمان کرد، لەوئ لەگەل هەندئ منال گەتوگۆم کرد لە شارى مەنامە، لە نىوان ئەم پرسیارانەى لە منیان کرد ئەو پرسیارە بوو: ئاینت چیه؟ منیش وتم: مەسیحیم. پاشان وتم: ئەى ئیوہ ئاینتان چیه؟

بە یەك دەنگ وتیان: ئیسلام ئایینمانە، ئەوان بە شانازیووە باسى ئاینەکیان دەکرد. (جیپمن جاکسون) چیڕۆكى موسلمان بوونی خوئ دەگیڕپیتەووە دەلى: دواى گەرپانەوهم لە بەحرەین و قسەکردنم لەگەل ئەو منالانە، دلنیا بووم من موسلمان دەبم، لەگەل هاوڕیپیهك قسەم کرد کە ناوى (على قەنبەرە)بوو، باسى ئەو هەستەم بۆ کرد لە ناخمدا دەجولیتەووە بە پاشکاوئ پیم وت: حەزم لێیە زیاتر شارەزائى ئیسلام بم.

بۆیه سه‌فه‌رم کرد بۆ سعودیه تا زیاتر ئیسلام بناسم، و هر له‌ویش موسلمان بوونی خۆم پابگه‌یه‌نم.

(جیپرمن جاکسون) به‌رده‌وام ده‌بی له‌ قسه‌کانی و ده‌لی: له‌ گه‌ڵ (علی قه‌نبه‌ری هاوپیتم سه‌فه‌رم کرد بۆ شاری (ریاض) تا زیاتر شاره‌زای ئاینی ئیسلام بپم، له‌ویش سه‌فه‌رم کرد بۆ (جدة)، له‌ (جدة) خیزانیکی سعودی پێژدار منیان برد بۆ ئەنجام دانی عومره‌.

(جیپرمن جاکسون) باسی موسلمان بوونی خۆی ده‌کات، و به‌ له‌ دایک بوونیکی نوێی داده‌نی و ده‌لی: من چه‌ندین پرسیارم هه‌بوو که سه‌رسامی کردبووم ده‌رباره‌ی مه‌سیحیه‌ت، و گه‌وره‌مان پێغه‌مبه‌ر عیسا (سه‌لامی خوای لی بی) به‌لام له‌ ئیسلام وه‌لامی وام به‌ ده‌ست گه‌یشته‌ که ته‌واو دلتیایی کردم‌وه‌.

من سه‌رسام بووم وه‌کو مه‌سیحیه‌ک به‌ تایبه‌تی ده‌رباره‌ی ئەو ئینجیلانه‌ی به‌ ده‌ست چه‌ند که‌سیکی ئاسایی نووسراوه‌ته‌وه‌.

به‌رده‌وام پرسیارم ده‌کرد چۆن ئەو مرقانه‌ ده‌توانن ئاگاداری وریایی ته‌واویان هه‌بی له‌ کاتی نووسینی ئەو ئینجیلانه‌؟ له‌ کاتی‌کدا خوای گه‌وره‌ قورئانی پاراست به‌ درێژایی ئەو هه‌موو سالانه‌.

له‌ سعودیه‌ چه‌ندین کاسیه‌تی سه‌رنج پاکیشی گورانیپیژی به‌پیتانی پێشوو، و بانگه‌واز خوازی ئیسلامی یوسف ئیسلام دۆزیه‌وه‌، که‌ گفتوگۆیه‌کی تیاوو ده‌رباره‌ی ئیسلام و مه‌سیحیه‌ت که‌ زۆر شتی فێرکردم‌.

(جیپرمن جاکسون) ده‌لی: هه‌لمه‌تییکی راگه‌یاندنی خراپه‌کار هه‌یه‌ له‌ناو ویلايه‌ته‌ یه‌گرتوووه‌کانی ئەمریکا دژی ئیسلام، سه‌یر له‌ وه‌دایه‌ زۆر له‌ ئەمه‌ریکیه‌کان باوه‌ر به‌و راگه‌یاندنه‌ ده‌که‌ن، چونکه‌ شاره‌زای ئیسلام نین، ئەو شیواندنه‌ی ئاینی ئیسلام به‌ شیوه‌یه‌کی فراوان و ئاراسته‌ کراوه‌، نه‌ک هه‌ر ئەوه‌نده‌، به‌لکو هۆلیۆد له‌ فلیمی موسلمانانه‌کان وایه‌ن ده‌دات که‌ تیرۆرست و بکوژ و خراپه‌کارن‌.

(جیپرمن جاکسون) سه‌باره‌ت به‌ ده‌نگ دانه‌وه‌ی موسلمانبوونی له‌ نیو ئەندامانی خیزانی

ده‌لێ: دایکم له ده‌زگایه‌کی ڤاگه‌یانندن هه‌والی موسلمانبونی منی زانی، که گه‌ڤامه‌وه
 ئه‌مریکا دایکم پێی وتم: کوڤی خۆم ئه‌گه‌ر تو باوه‌ڤت به‌م ئاینه‌ هه‌یه ده‌ستی پێوه بگره‌و
 به‌رده‌وام به‌ له‌سه‌ری، منیش وتم: دایه‌ گیان من باوه‌ڤکی ته‌واوم هه‌یه به‌م ئاینه‌^١.
 له‌ کۆتاییدا ده‌لێم: خۆزگه‌مان به‌م مناله‌ که به‌ یه‌ک ده‌نگ وتیان به‌ (جاکسون):
 ئایینمان ئیسلامه‌ و شانازیان به‌ ئیسلام کرد.

سه‌رگوزده‌شته‌ی سی

ئیسحاق قه‌شه

ناو: ئیسحاق هیلال مه‌سیحی قه‌شه.

کار: چاودیری کلّیسای میسالی مه‌سیحی و سه‌رۆکی فه‌خری کۆمه‌له‌ی (خلاص النفوس)ی میسری له‌ ئه‌فه‌ریقیاو پۆژئاوای ئاسیا.

له‌ دایک بووی: ۱۹۵۳/۵/۳ - ئه‌لمینیا، له‌ میسر.

له‌ گوندی (بیاضه‌ی) بنکه‌ی پارێزگای ئه‌لمینیا له‌ دایک بوویمه‌، له‌ دایک و باوکیکی نه‌صرانی ئه‌رسۆزوکس، دایکم و باوکم هه‌ر له‌ منالیمانه‌وه پق و کینه‌یان له‌ دلمان چاند درژی ئیسلام و موسلمانان.

کاتێک ده‌ستم کرد به‌ لیکۆلینه‌وه له‌ ژیانی پیغه‌مبه‌ران، ململانییه‌کی فیکری له‌ ناخدا ده‌ستی پیکرد، پرسیاره‌کانیشم زۆر مشتومپی دروست ده‌کرد له‌ نێوان قوتابیان تا وای له‌ پاپا شنۆده کرد بپاریک ده‌ربکات به‌ دامه‌زاندن به‌ قه‌شه‌، پێش واده‌که‌ی خۆم به‌ دوو سال تا ده‌م کوتم بکه‌ن، چونکه‌ ئه‌وان هه‌ستیان ده‌کرد که من پشتگیری له‌ ئیسلام ده‌که‌م.

هه‌ر چه‌نده‌ ده‌بی بزائن که بپاریار وابوو دانه‌مه‌زیم ته‌نیا دواي تیپه‌رپوونی (۹) سال له‌ ده‌ست پیکردن له‌ خویندنی لاهوتی.

ئه‌مجا بووم به‌ سه‌رۆکی که‌نیه‌ی میسالی مه‌سیحی، و دامه‌زرام و بووم به‌ سه‌رۆکی فه‌خری بۆ کۆمه‌له‌ی (خلاص النفوس)ی میسری، ئه‌ویش کۆمه‌له‌یه‌کی به‌ نه‌صرانی کردنی زۆر به‌هێزه‌ و په‌گی داکوتاه له‌ زۆربه‌ی ولاته‌ عه‌ره‌بیه‌کان به‌ تایبه‌تی ولاتانی که‌نداو.

پاپا به‌رده‌وام پاره‌ی پی ده‌به‌خشیم تا نه‌گه‌رپیمه‌وه گفتوگۆ کردن و ده‌رخستنی ئه‌و بیروکانه‌ی که‌ هه‌مه‌، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا زۆر تامه‌زۆ بووم بۆ زانینی هه‌قیقه‌تی ئیسلام، هه‌رگیز ئه‌م پووناکیه له‌ دلم کز نه‌بوو به‌ هۆی ئه‌م پله‌و پایه‌ نوییه‌م، به‌لکو زیاتر بوو، هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندیم له‌گه‌ڵ هه‌ندی له‌ موسلمانان به‌ نه‌ینی ده‌ستی پیکردو ده‌ستم کرد به‌ خویندن و لیکۆلینه‌وه له‌ ئاینی ئیسلام.

داوام لیkra نامهیه کی ماستهر ئاماده بکه م له بهراوردکردنی نیوان ئایینهکان، ئه وهی سه ره رشتی ئه و نامهیه ی ده کرد ئه سقوفی لیکوئینه وهی زانستی بوو له میسر، له سالی (۱۹۷۵) ز چوار سالم پی چوو تا ئه م نامهیه م ئاماده کرد، سه ره رشتیاری نامه که زور به دژی ئه وه بوو که نامه که م ده رباره ی راستی پیغه مبه رایه تی ﷺ و نه خوینده واریه که ی و موژده ی پیغه مبه ر عیسی (سه لامی خوی لی بی) نووسی.

له کوتاییدا تاوتوئیکردنی نامه ی ماستهره که م ته واو بوو له کلئیسای ئه نکلیکی له قاهره، و گفتوگو که بۆ ماوه ی چوار کاتژمیر به رده وام بوو، به تایبه تی له سه ر بابه تی پیغه مبه رایه تی ﷺ و ئاماژه کردن بۆ ئه و ئایه تانه ی که به راشکاو ی ئاماژه به پیغه مبه رایه تی ﷺ ده کات، و کوتایی هاتنی پیغه مبه رایه تی به هاتنی ئه و پێژداره.

له کوتایی بی گفتوگو پاپا بریاریدا نامه که م لی بکیشیتته وه، و دانی پیا نه نی، دوا ی ئه مه بیریکی قولم کرده وه له ئایینی ئیسلام تا هیدایه ت بوونه که م به دلناییه کی ته واو بی، به لام کتیبه ئیسلامیه کانم ده ست نه ده که وت، چونکه پاپا پاسه وانیه تی توندی خسته سه ر من و کتیبخانه ئایینه که م.

هیدایه ت و پێنمویم به سه رهاتییکی هیه به کورتی باسی ده که م:

له پوژی شه شه می مانگی هه شته می سالی (۱۹۷۸) ز ده چوم بۆ زیندو کردنه وه ی یادی له دایک بوونی مه رییه می پاک له ئه سکه نده رییه، و سواری ئه و شه مه نده فره بووم که کاتژمیر (۳/۱۰) خوله ک به پێ ده که وی له ئیزگی ئه سیوت که به ره و قاهره ده پوشت.

دوا ی گه یشتنی شه مه نده فره که نزیکه ی کاتژمیر (۹/۳۰) سواری پاس بووم له ئیزگی عه ته به ژماره (۶۴) که به ره و عه بباسیه ده روا، له و کاته ی له ناو پاسه که بووم و جلی ئایینیم له بهر بوو، و خاچیکی زیړم له مل بوو که قورپسیه که ی (۲۵۰) غرام بوو، گۆچانه که م به دهسته وه بوو.

منالیکی ته مه ن (۱۱) سالی سواری پاسه که بوو، بۆ فروشتنی چه ند نامیلکه یه ک، ئه م منالە نامیلکه کانی دابه ش ده کرد به سه ر گشت ئه وانه ی له ناو پاسه که ن، ته نیا من نه بی،

له دلي خومدا وتم بڙجي ئه منالہ ئه م ناميلڪانه ي دا به گشت ئه وانه ي ناو پاسهڪه ن
تهنيا من نه بي، دواي ئه وه چاوه پيم کرد تا له دابه ش کردنه كه ته واو بوو، ئه وه ي فروشتي
فروشتي، ئه وه ي ماوه ش کڙي کرده وه.

به منالہ كه م وت: كوپره كه م بڙجي ناميلڪه كانت به هه مووان دا تهنيا من نه بي؟
منالہ كه وتي: له بهر ئه وه ي تو قه شهيت؟

له م كاته دا هه ستم کرد من شايه ني هه لگرتني ئه و ناميلڪانه نيم، هه ر چه نده
بچوكيشن.

بويه زور داوام ليكرد ناميلڪه يه كم پي بفروشي، به لام ئه و به توندي ئه مه ي پهر
كرده وه و وتي: نه خير ئه مانه كتيبي ئيسلامين، ئه مجا به په له چوه خواره وه.

له گه ل هاتنه خواره وه ي ئه و منالہ له پاسه كه هه ستم کرد من برسيم، و ئه و كتيبانه
تيرم ده كه ن، تينومه ئه و كتيبانه تينوتيم ده شكينن.

يه كسهر هاتمه خواره وه و دواي منالہ كه كه وتم، ئه و يش پاي کرد له ترسان، ئه و كاته له
بيرم چو من كي م و پامکرد به دواي منالہ كه تا دوو كتي م لي سهند.

كاتيك گه يشتمه كلي ساي گه وره له عه عباسيه (كاندرا ئيه ي مه رقوسي) چومه ژوري
نوستني تاي بهت به داوه ت كراوه فه رميه كان، زور ماندوو بووم له سه فه ره كه م، به لام
يه كي ك له و دوو كتيبهم ده ره ي نا كه (جزء عم) بوو و كرده وه، چاوم كه وت به سوره ي
ئي خلاص، كه وشه كانم خوينده وه ئه قل ي به ناگا هي نام و جه ستمه ي هه ژاند.

ده ستم کرد به دووباره کردنه وه ي تا له به رم کرد، له کاتي خويندنه وه ي هه ستم به
حه وانه وه يه كي ده روني کردو نارامي و خوشيه كي زوري به پوحم به خشي، له و کاتادا
يه كي ك له قه شه كان هاته ژوره وه و بانگي کردم باو کمان ئيسحاق، منيش هاتمه ده ره وه و

هاوارم کرد به پوي و ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ م خويند، بي ئه وه ي هه ست بکه م چو ن ئه م
کاره م کرد.

دواى ئەمه چوم بۆ ئەسکه‌نده‌ریه بۆ زیندوکردنه‌وه‌ی هه‌فته‌ی له‌ دایک بوونی مه‌ریه‌می پاک له‌ پۆژی یه‌ك شه‌مه‌مه‌، له‌ نوێژی ئاسایی قودداس، له‌ کاتی پشوه‌که‌م چووم بۆ کورسی دان پیا‌نان تا گویم له‌ دان پیا‌نانی گه‌لی نه‌زان بێ، که‌ باوه‌ری وایه‌ قه‌شه‌ ده‌توانی له‌ گونا‌هه‌کان خۆش بێ.

ئافره‌تێک هات و په‌شیمانی پێوه‌ دیار بوو و وتی: من (٣) جار له‌ پێی پاکم لاداوه‌و ئیستاش به‌رامبه‌ر زاتی پیرۆزی تۆمه‌، دان به‌وه‌ داده‌نیم، و تکام وایه‌ لیم خۆش بیت و په‌یمان‌ت پێ ده‌ده‌م نه‌گه‌رپیمه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و تاوانه‌.

نه‌ریتی باو ئه‌وه‌ بوو که‌ قه‌شه‌که‌ خا‌جه‌که‌ی به‌رز بکاته‌وه‌ به‌ ده‌م و چاوی ئه‌و که‌سه‌ دا‌بینی و له‌ گونا‌هه‌کانی خۆش بێ.

هه‌ر که‌ خا‌جه‌که‌م به‌رز کرده‌وه‌ تا له‌ گونا‌هی خۆش ببم، یه‌کسه‌ر ئه‌م ئایه‌ته‌ قورئانیه‌ هاته‌ بیرم که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ بۆیه‌ قسه‌م له‌ ده‌م ده‌رنه‌چوو و زۆر به‌ کول‌ گریام و وتم: ئەمه‌ هاتۆته‌ لام تا له‌ گونا‌هه‌کانی خۆش بم، کێ له‌ گونا‌هه‌کانی من خۆش ده‌بی له‌ پۆژی سزاو پاداشت دانه‌وه‌؟

لێره‌ ده‌رکم کرد که‌ گه‌وره‌یه‌ك هه‌یه‌ له‌ هه‌موو گه‌وره‌کانی تر گه‌وره‌تره‌، ئه‌ویش خوا‌یه‌کی تاک و ته‌نیا‌یه‌.

یه‌کسه‌ر چووم بۆ چاوپێکه‌وتنی ئۆسقۆف و پیم‌وت: من له‌ گونا‌هی خه‌لکی ئاسایی خۆش ده‌بم، جا کێ له‌ گونا‌هه‌کانم خۆش ده‌بی؟ ئۆسقۆف وتی: پاپا. وتم: ئە‌ی کێ له‌ گونا‌هه‌کانی پاپا خۆش ده‌بی؟

له‌و کاته‌دا ئۆسقۆف توو‌په‌ر بوو هاواری کرد و وتی: تۆ قه‌شه‌یه‌کی شی‌تی، ئه‌وه‌ی تۆشی له‌و پله‌و پایه‌ داناوه‌ ئه‌گه‌ر پاپاش بی‌ت شی‌ته‌، چونکه‌ پیم‌ان وت: ئه‌و که‌سه‌ له‌و پله‌و پایه‌ دامه‌نی، چونکه‌ گه‌ل خراپ ده‌کا به‌ بیره‌ ئیسلامیه‌کان، و بی‌رۆکه‌ لارو خراپه‌کانی.

دواى ئه مه برپيارى پاپا دهرچوو به به ندرکردنم و منيان به چاو به ستروى برد بؤ به نديخانه، له به نديخانه قه شه كان به جوړه ها ئازارو ئه شكه نجه پيشوازيان لى كردم، له گه ل ئه وهى هيشتا موسلمان نه بوو بووم، هر يه كه له م قه شانه دارى كى هه لگرتبوو، و لى ددهام و دهوت: ئاوا له و كه سه ده كه ين ثاين و كلئيساي خوى بفرؤشى.

گشت شيوازه كانى ئازار و ئه شكه نجه يان له گه لم به كار هيئا تا وه كو ئيستا شوينه وارى له سهر جه سته م ماوه، و باشترين شايع ته له سهر راستى قسه كانم، ته نانه ت پره وشته نا مروفايه تيه كه يان گه يشته ئه و راده يه ي (۹۷) پوژ، پوژانه (۷) جار دارى گه سك بخه نه ناو كوتم، هه روه ها ناچار يان كردم به راز به خيو بكه م.

دواى (۲) مانگ منيان برده لاي گه وړه ي قه شه كان بؤ ئه وهى له پوى ئاينيه وه ته مي م بكات، كه چوومه لاي پي و تم: كوپى خوم خواى گه وړه پاداشتي ئه و كه سه ون ناكات كه چا كه دهكات، ئارام بگروه دواى پاداشت له خوا بكه، ئه وهى له خواى گه وړه بترسى خواى گه وړه پزگارى دهكات.

له دلى خومدا و تم: ئه و قسانه له كتيبي پيرؤز نه ها تووه و له قسه ي پياوه پيرؤزه كانيش نيه، هه ر له سه رسامى خوم بووم به هوى ئه و قسانه تا خواى گه وړه هه ق و راسته قينه ئاشكرا دهكات هه ر چند ماوه كه ش دريژ بيت، له دلى خومدا و تم: مه به ستي گه وړه ي قه شه كان چيه له و قسانه ؟

به لام كاتيكي زورى پي نه چوو له قسه كانى گه يشتم، به يانيه كه له ده رگاي ژووره كه ي گه وړه ي قه شه كه مدا تا هه لسي له خه و، به لام له كردنه وهى ده رگا كه دوا كه وت، منيش پالم به ده رگا كه ناو چوومه ژووره وه، به راستى شتيكي زور سه ر سوپه ي نه رم بينى كه بوه هوى پينموويى من بؤ ثاينى ئيسلام، ثاينى يه كتاپه رستي، كه پياويكى گه وړه ي ريش سپى ته مه نى (۶۵) ساليم بينى وه ستاوه، و نويزى موسلمانان ئه نجام ددهات (نويزى به يانى).

كه ئەو دیمەنەم بینى ماویدیەك بى جوله وەستام، بەلام زوو ئاگاداربومەو وە ترسام
یەكێك لە قەشەكان ببینی، بۆیە یەكسەر دەرگاگەم داخست.

دواى ئەمە هاتە لام و پى وىتم: كۆپى خۆم ئەم نەینى داپۆشە خوا گوناھەكانت
دادەپۆشى، ئەو (۲۳) سالا بە نەینى موسلمان بومە، قورئان و پەرسىنى خواى گەورە
هاودەم و ھۆگرى منن لە تەنیايم.

دواى چەند پۆژیک فەرمانى پاپا دەرچوو بە گەپانەو وەم بۆ کلێساكەم و گواستەو وەم لە
سوهاج بۆ ئەسیوت، بەلام ئەو ھەستانەى لەگەڵ خويندنى سورەى (ئىخلاص) و كورسى
دان پيانان، گەورەى قەشەكان كە (۲۳) سالا بە نەینى دەستى بە موسلمان بوونەكەى
گرتوو، زۆر كارى تىكردم بەلام چى بكەم لەو كاتەى گەمارۆ دراوم لە كەس و كارو خزم و
ھاوسەرم، قەدەغەى لە كلێسا دەرچم بە فەرمانى شنۆدە.

دواى تىپەر بوونى سالیك نامەى كەم بۆ ھات لە كلێسا تیايدا شنۆدە فەرمانم پى دەكات
كە بىم بە سەرۆكى ئەو لیژنەى كە بۆ سودان بەرپى دەكەوێت، لە گەشتىكى بانگەوازى
بۆ مەسیحیت، بۆیە چووم بۆ سودان و سى مانگ لەوێ ماينەو، بە گویەرى
پێنمایەكانى پاپا ھەر كەسى بە ھۆى ئەو لیژنەى ببیتە نەصرانى (۳۵) ھەزار جونەى
میسرى پى دەدرى جگە لە یارمەتیهكانى تر.

ژمارەى ئەو كەسانەى لە خشتە بران بە ھۆى لیژنەكەمان لە ژێر ھەژارى و نەبونى
(۳۵) سودانى بوون لە ناوچەى (واو) لە باشورى سودان.

دواى ئەو ھۆى ئەم بپرە پارەى پێدان پەيوەندىم بە پاپا كرد لە موترانىەى (أم
دەرمان)، ئەویش وى: بیانەن بۆ شوینە پیرۆزەكانى مەسیحیەكان لە میسر.

ئەو (۳۵) كەسەمان دەرھێنا لە میسر بە بیانووى ئەو ھۆى بۆ كارکردن لە دیرەكان بۆ
لەو ھەراندى و شترو مەپو بەرازەكان، ئەمجا چەند پێككەوتنامەى كى كارکردنى ساختەمان
بۆ پێكخستن تا لیژنەكە بتوانى لەسودان بیانھێنیتە دەرەو و بەرەو میسریان ببات.

که گه شته که مان کۆتایی هات و له کاتی گه پانه وه مان له پاپۆری (مارینا) له روبرای نیل هه لاسام به سهردانی کردنی ئه و دێیه نوێیانه، کاتیک ده رگای کابینه ی (۱۴) م کرده وه، به کلیلی تایبته به دهسته ی کارکردنی سه ر پاپۆره که سه رسام بووم، به و پاپۆره نوێیه ی که ناوی گۆرا بوو بۆ (عبدالمسیح)، که پیشتر ناوی محمد ئاده م بوو، سه رسام بووم کاتیک بینیم دهستی گرتوه به عه قیده ئیسلامیه که ی، و پاره نهیتوانی له خشته ی ببات و مالی دنیا کاری تی نه کرد بۆیه جیم هیشت.

دوای کاتژمێرێک یه کیکم نارد به دوای (عبدالمسیح)، ئه ویش هاته لام و لیم پرسى: بۆچی نوێژی موسلمانان ئه نجام ده دهیت دوای نه صرانی بوونت؟

له وه لامدا وتی: من جه سته م فرۆشتوه به ئیوه به رامبه ر پاره که تان، به لام گیان و ئه قلم مولکی خوای تاک و ته نیایه، ئه گه ر گه نجینه ی هه موو دونیام پی بده ن پیتان نافروشم، له پیش تۆش شایه تی ده ده م و ده لیم: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله).

ئهم هه موو پووداوانه پێگه ی بۆ پووناك کردمه وه، پێگای مناله که کاتی نامیلکه که ی نه دامی، پێگای قه شه که که نوێژی به یانی ئه نجام ده دا له کلێسا.

دواتر منیش چوومه به پێوه به رایه تی ئاساییش و موسلمان بوونی خۆم راگه یاند، به پێوه به رایه تی ئاسایش چه ند قه شه یه کی بانگ کرد تا گوێ بگرن له قسه کانم، به لام قه شه کان هه ره شه یان لیکردم به وه ی ئه گه ر بیته و موسلمان بم ئه وا گشت مولک و سامان و پاره م لی ده سینن، دوای ئهم هه ره شه توندانه هه موو شتیکم بۆ جیهیشتن، چونکه گشتیان ناگه نه ئه و ساته په شیمانیه ی هه ستم پی کرد له سه ر کورسی دان پێداهینان.

دوای ئهمه کلێسا بووه دوژمنی من و خوینی منی به فیرۆدا، ئه مجا براکه م و ئاموزاکانم (۳) جار ویستیان تیرۆرم بکه ن، و ته قه یان لی کردم له قاهره، ته قه یه ک به به ر گورچيله ی چه پم که وت، و بووم به خاوه نی یه ک گورچيله.

هه‌رچه‌نده دڵم به گورچيله‌که‌وه نیه، به‌لکو دڵم به ئایینی ئیسلامه‌وه هه‌یه، چونکه ئیسلام وه‌لامی هه‌موو پرسیاره‌کانی داومه‌ته‌وه.

له کۆتاییدا ده‌لێم: خۆزگه‌مان به‌م منالە‌ی که‌وا ئه‌م نامیلکه‌ی نه‌دا به‌م قه‌شه‌یه، چونکه باوه‌ری پێی نه‌بوو، له هه‌مان کاتدا نه‌دانی ئه‌م (جزء عم) یه‌ بووه‌ هۆی موسلمان بوونی ئه‌م قه‌شه‌یه، منداڵه‌که‌ش ده‌یزانی نابێت که‌س ده‌ست له‌و جوژنه‌ بدات^۱، ته‌نها موسلمانێ پاک و خاوێن نه‌بێت، وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾. ((سورة الواقعة، الآية: (٧٩)).

سەرگوزدهشتهی سی و یهك

کوټایي دنیا په رستان

هاړونه په شید پېش ئه وهی ببی به خهلیفه ی موسلمانان کوړیکی زور چاکی ئه بی به ناوی (منصور)، هر له کوړی زانایان و خواناسان و پیاوچاکان داده نیشته، هه روه ها بۆ یادکردنه وهی خوداو مردن ئه چوو بۆ سهر گورستان، و جار جاریش قسه ی له گهل مردووه کان ده کرد، و دهیوت: ئیوه پېش ئیمه نهك هه ر له دنیا بوون، به لکو خاوهنی مال و منال و دارایی و سهروهت بوون، به لام مردن له جیهانی بی وه فادا ماوهی نه دان به هه مو ئاواتیک بگن، دیاره مردن و دنیا بۆ هه موو کهس وایه و به هه زاران ئاوات و خه یاله وه ده بیاته وه، به لام خوزگه ئه م زانی چیتان به سهر هاتووه و چیان لی پرسیون؟ چیتان وه لام داوه ته وه، هه موو پوژی چاو پیکه وتنی جه نازه و هاوارو گریانانی ژنان من ئه ترسینی، ئه مهش ئاگادارکردنه وهی منه که پوژی ئه بی بیم بۆ لاتان.

ئه م کوړه خواناسه کاتی باوکی بوو به خهلیفه ی موسلمانان پوژی چوو بۆ باره گای باوکی که چه ند پیاوی گه وره و وه زیری لی بوو، کار به ده ستانی خهلیفه ش سه یریان ده کرد، جل و بهرگی ئه م کوړه له جل و بهرگی خهلیفه ناچیت، ئه گه ر به م شیوه یه ئه م کوړه هاتوو چۆی کۆشکی خهلیفه بکات له وانه یه له ناو خه لکدا له نرخى خهلیفه دا دابه زی.

کاتی خهلیفه گوئی له م قسانه بوو به کوړه که ی وت: کوړم تو منت له بهر چاوی خه لک سوک کردوه، کوړه که یش هیچ وه لامی باوکی نه دایه وه، بالنده یه ك که به سهر دیواری کۆشکه که یه وه نیشته بوو بانگی کردو وتی: به هه قی ئه و که سه ی تو ی دروست کردوه وهره له سهر ده ستم بنیشه، ئه و بالنده یه ده ست به جی هات و له سهر ده سستی (منصور) نیشته وه پاشان به بالنده که ی وت: بچۆره سهر جیگه ی خۆت، ئه مجا بالنده که هه لفری و چوو سهر ئه و جیگه یه ی ئه وسای، ئه مجا پووی کرده باوکی وتی: باوکه گیان! راستی و

هه‌قیقەت ئەمەیه‌ که‌وا په‌یوه‌ندی ئێوه‌ به‌ دنیاوه‌ منی لای خوا پرسیوا کردوه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ من بپیارم داوه‌ له‌ ئێوه‌ جیا بېمه‌وه‌، ئەمە‌ی وت و هه‌لساوه‌ چوو بۆ ماله‌وه‌، قورئانیکی هه‌بوو و هه‌لگرت، دایکیشی ئەنگوستیلە‌یه‌کی به‌ نرخ‌ی هه‌بوو دای پێ‌ی وتی: ئە‌گەر پێ‌ویستیت به‌ پاره‌ هه‌بوو بۆ خۆت بێ‌فرۆشه‌، ئێ‌تر ئە‌وێ‌ی به‌جێ هێشت و پێ‌یشت به‌ره‌و شاری (به‌صره‌)، کاتی گه‌یشته‌ ئە‌و‌ شار‌ه‌ له‌وێ‌ به‌رنامه‌‌ی بۆ خۆ‌ی دانا به‌م شیوه‌یه‌ هه‌موو پۆ‌ژیک‌ی شه‌مه‌م کاری ده‌کردو پۆ‌ژه‌کان‌ی تر خواپه‌رستی ده‌کردو قورئانی ده‌خویند، (ئە‌بو عامیری به‌صری) ده‌لێ: خانووی ماله‌که‌م پێ‌ویستی به‌ چاک‌ردنه‌وه‌ هه‌بوو، بینیم کورپکی زۆر جوان دانیشتووه‌و قورئانیکی پێ‌یه‌، و زه‌میلە‌یه‌کی لای خۆ‌ی داناوه‌ که‌ هه‌ندی شتی تیا بوو، ئە‌م کورپه‌ خه‌ریکه‌ قورئان ده‌خوینێ‌ منیش بۆ کرێ‌کار ده‌گه‌ڕێ‌م پێ‌م وت: کورپه‌ بچکۆ‌له‌ ئە‌ری کار ناکه‌یت؟

وتی: بۆ‌چی کار ناکه‌م، مڕۆ‌ڤ بۆ ئە‌وه‌ هاتۆ‌ته‌ سه‌ر دنیا بۆ ئە‌وه‌ی کار بکات بفه‌رموو بزانه‌م چ کارت هه‌یه‌؟

وتم: کاری چاک‌کردنی مالم هه‌یه‌، (منصور) وتی: باشه‌ من دێ‌م له‌گه‌‌لت به‌لام به‌ دوو مه‌رج:

۱- من پۆ‌ژی ته‌نها شه‌ش دیره‌م وه‌رده‌گرم.

۲- له‌ کاتی نوێ‌ژه‌کان کار ناکه‌م.

(ئە‌بو عامیری به‌صری) ده‌لێت: منیش هه‌ردوو مه‌رجه‌کانیم قه‌بول کرد، جا له‌گه‌‌ل خۆم برد بۆ ئە‌وه‌ی کارم بۆ بکات کاتی چووه‌ سه‌ر کار هه‌تا ئێ‌واره‌ نه‌چووم بۆ لای کاتی بانگی شیوان سه‌یرم کرد، ئە‌وه‌نده‌ کاری کردووه‌ به‌ ئە‌ندازه‌‌ی شه‌ش که‌س منیش سه‌رم سوپما، به‌ هه‌ر حال وێ‌ستم له‌ هه‌قی خۆ‌ی زیاتری بده‌م، به‌لام له‌ هه‌قه‌که‌‌ی خۆ‌ی زیاتری وه‌رنه‌گرت و یه‌کسه‌ر پێ‌یشت.

بۆ به‌یانی پۆیشتم بۆ ئه‌وه‌ی کرێکاریک په‌یدا بکه‌م و له‌ دوا‌ی ئه‌و مناله‌ گه‌پام که‌ بیبینم به‌لام نه‌مدۆزیه‌وه‌، پرسیارم کرد له‌ خه‌لکی ئه‌وی کرد که‌ کوپێکی له‌م شیوه‌ و له‌م په‌نگه‌تان نه‌دیوه‌ و نه‌هاتۆته‌ ئێره‌؟

خه‌لکه‌که‌ وتیان: ئه‌و کوپه‌ ته‌نها پۆژی شه‌ممان کار ده‌کات و پۆژه‌کانی تر که‌س نایبینیت، چونکه‌ کاره‌که‌ی پۆژی پێشوو‌ی چاک بوو، منیش کاره‌که‌م دوا‌ خست هه‌تا پۆژی شه‌ممه‌ی داهاتوو، پۆژی شه‌ممه‌ پۆیشتم له‌ هه‌مان جیگه‌ دۆزیمه‌وه‌، پاشان به‌ دوو مه‌رجه‌که‌ی پێشتر پێک هاتین، ئه‌مجا هاته‌ سه‌ر کارو ده‌ستی کرد به‌ کارکردن، بۆیه‌ منیش دۆرم به‌ گرنگ زانی، چۆن ئه‌م کوپه‌ ئه‌وه‌نده‌ی (۱۰) که‌س ئیش ده‌کات، بۆیه‌ له‌ جیگایه‌ک خۆم لێداگرت هه‌تا بزانی چۆن کار ده‌کات، کاتی ته‌ماشام کرد، خۆی ته‌نها جیگه‌ی خسته‌کان چاک ده‌کات، ئێتر خسته‌کان خۆیان یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک پێژ ده‌به‌ستن، و ده‌بن به‌ دیوار، بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌م کوپه‌ یه‌کێکه‌ له‌ پیاوانی خوا.

ئه‌مه‌ کارێکه‌ فریشته‌کانی خوا یارمه‌تی ده‌ده‌ن، له‌ دوا‌ی ته‌واو بوونی کار ویستم (۳) دیره‌می زیادی بده‌می، به‌لام لێی وه‌رنه‌گرتم، و وتی: من ته‌نها هه‌قی خۆم ده‌وی، ئه‌مجا پاره‌که‌ی وه‌رگرت و پۆیشت، هه‌تا شه‌ممه‌ی داهاتوو چاوه‌پێم کرد، دیار نه‌بوو چووم بۆ ئه‌و جیگه‌ی که‌ کاری تیا ده‌کرد له‌و‌یش نه‌بوو، پرسیارم کرد له‌ خه‌لک و تیان: سی پۆژه نه‌خۆشه‌ له‌ناو فلان دارستان دایه‌، هه‌رچۆن بوو خۆم گه‌یاند هه‌رێکی و سه‌یرم کرد خسته‌تێکی کردووه‌ به‌ سه‌رین، و پاکشاهه‌ سه‌لامم لێ کرد هیچ وه‌لامی نه‌دامه‌وه‌، چونکه‌ بێ هۆش که‌وتبوو، دووباره‌ سه‌لامم لێکردو چاویکی هه‌لبرێ و ناسیمیه‌وه‌، ئێتر منیش چومه‌ لای و سه‌یرم کرد هه‌ر پانم، به‌لام سه‌ری خۆی لا‌بردو وتی: دۆستی من ته‌مه‌ن ته‌واو ده‌بیت و نازو نیعمه‌ته‌کانیش کۆتایی دیت، هه‌ر کاتی جه‌نازه‌یه‌کت بیینی یان هه‌لت گرت بۆ گۆرستان، بیر بکه‌ره‌وه‌ که‌ پۆژێک دیت تۆش ئاوا ده‌به‌ن بۆ گۆرستان، پاش ئه‌م ئامۆزگاریانه‌ پووی تێکردم و وتی: ئه‌گه‌ر مرده‌م پاک بمشۆ و له‌م جل و به‌رگانه‌ی خۆم کفنم

بكه، منیش وتم: ئەى خوشەويستم جا چى ئەبى ئەگەر پارچەى تازەت بۆ بهيّنم، خو مردن شايه‌نتره له زيندوو بۆ بهرگى تازە.

منالەكه وتى: ئەى ئەبو عامير زيندو له پيشتره بۆ بهرگى تازە، چونكه كفن كۆن بى يان تازە جياوازى نيه، و هەر ده‌چيته ژير خاك و هەردووكى ئەپۆشرى، ئەوهى به‌كارى مرقۆ بيت ته‌نها كرده‌وهى چاكه، چونكه ئەمه ئامۆژگارى ئەبوبه‌كرى صديقه، هەر كاتى مردم ئەم ميّزهره‌و ئەم مه‌سينه‌يه‌م بده به‌وه‌كه‌سه‌ى كه ئەمشۆرى و گۆره‌كه‌م بۆ هەلده‌كه‌نى، ئەم ئەنگوستله‌يه‌ش له‌گەڵ قورئانه‌كه‌م بگه‌يه‌نه ده‌ستى هاپونه پەشيد بۆ يادگارى، ئەبى خوّت به ده‌ستى خوّت بيده‌يته ده‌ستى و پيى بليّيت: ئەمه ئەمانه‌تى كورپكى نه‌ناسه داويه‌تیه ده‌ستم هەتا بيده‌م به توو پيشت بليّيم: نه‌وه‌ك و له‌م كاته‌دا كه ديلى بى ئاگايى دوچارى مردن ببيت، ئەمه‌ى وت و گيانى پاكى به‌ره‌و ئاسمان هەلفى، منيش له‌سه‌ر وه‌سيه‌تى منالە دواى ده‌فن كردن، قورئان و ئەنگوستيله‌كه‌م هەلگرت و پويشتم به‌ره‌و شارى به‌غدا، كاتى نزىكى كۆشكى خەليفه بووم، ته‌ماشام كرد خۆى و پياو ماقولان و چەند وه‌زيريك به‌ره‌و ده‌ره‌وه ديّن، منيش هەر چۆن بوو خوّم گه‌يانده لای خەليفه‌و وتم: ئەى خەليفه‌ى موسلمانان كورپكى نه‌ناس ئەم دوو ئەمانه‌ته‌ى داوه‌ته ده‌ستم كه بيهيّنمه خزمه‌ت، ئەوا منيش له‌سه‌ر وه‌سيه‌تى خۆى پيشكه‌ش به ئيوه‌ى به‌ريّزو خوشەويستى ده‌كه‌م، كاتى خەليفه چاوى كه‌وت به قورئان و ئەنگوستيله‌كه هەناسه‌و ئاخىكى هەلكيشاوسه‌رى دانه‌واندو فرميسكى به چاوه‌كانيا هاته‌خواره‌وه، پاشان به‌ده‌رگه‌وانه‌كه‌ى وت: له‌گەڵ ئەم پياوه‌ بپۆن و خزمه‌تى بكەن، به‌لام هەر كاتى خوّم داوام كرد بۆم بهيّن، له دواى ماوه‌يه‌ك ده‌رگه‌وان هات و وتى: خەليفه داواى هاتنى توو ده‌كات، به‌لام خەليفه كه‌ميك بيتاقه‌ته زوو هەلسه لای، منيش چوومه خزمه‌ت خەليفه به ته‌نها دانيشتبوو، منيش هاتمه لای و كه‌ميك دوورم ليى گرت له‌به‌ر ئەده‌ب، به‌لام خەليفه وتى: وه‌ره پيشه‌وه منيش چوومه پيشه‌وه هەتا له هاوشانى دانيشتم، خەليفه

وتی: تُو ئم کورہی من دهناسی، وتم: به لئی وتی: چ کاریکی ده کرد وتم: کریکاری، وتی: هیچ کاری بُو تُو کردوه؟

وتم: به لئی.. وتی: ئهی شهرمت نه کرد له وهی که ئم کورپه نزیکی خانه دانی پیغه مبه ره ﷺ وتم: ئهی خلیفه یه که م داوای لیبورردن له خوا ده که م، دووهم له پایه و جیگهی به رزی ئیوه، چونکه پیشتر نه مزانی و نه مناسی که ئم کورپه کییه؟ هه تا کاتی کوچکردنی، خلیفه وتی: به دهستی خۆت شۆریت وتم: به لئی، ئهمجا دهسته کانی گرتم و به سوکی هینای به سهر دلایا، وتی: ئای له م پریواره دلم له تازی بوو به ئاو چاوانم فرمیسک ئه پریژن وه که هه وری به هار، به تاو هه ر چه ند که سی وایم دووره، به لام به خه م له دلمايه، بیگومان هه ر بیرى مه رگه، له بیر ده بات گشت سه رمایه، ئهمجا خلیفه به ریکه وت به ره و گۆری کورپه که ی هه تا دلنیا بی.

له دواى مه پراسیمی سه رگۆرپه که ی شه و که خه وتم له خه وما کورپه که م بینى له به هه شتا پوو به پروم هات و وتی: یاره بی خوا پاداشتت بداته وه، چونکه وه سیه ته که ی منت ئه نجامدا، وتم: حالت چۆن؟

وتی: ئه وه ی خوا به منى داوه، هیچ چاوو گوئ و دلێك نه یبینیوه و نه یبیستوه، و به خه یالێ هیچ که سیکیشدا نه هاتوه.

ئهم چاکه یه خوای په روهردگار دهیدات به و که سانه ی که شه و نوێژ ده که ن، چونکه خوای که و ره ده فه رموئیت: ﴿تَسْجُدُ لَهُمْ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ ۱۶ ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿۱۷﴾ . سورة السجدة : (۱۶ - ۱۷) .

واته: ئه وانهی که و له شه و له تاو جیگهی گهرم و نه رم هه لده سن، و له خوا ده پارێنه وه و به ندایه تی بُو خوا ئه نجام ده دن، له ترسی ده سه لاتى خوای په روهردگار،

به هیوای په‌حم و لی‌بوردنی خوا، وه له و مالّ و دارایی و سه‌روه‌ته‌ی که داومانه پییان نه‌ی به‌خشن به‌ه‌ژاران، هیچ‌ک‌سه‌ی نازانیّ خوا چی بۆ ئاماده کردوو له نازو نیعمه‌ت، و خوشیه‌کی نه‌ب‌راوه‌ی بۆ ئاماده کردوون، که مایه‌ی پۆشنی و پووناک بوونه‌وه‌ی چاو و دلّه، (عبدالله ی کوپی مه‌سعود) ده‌فه‌رموی: ئه‌م موژده‌یه له ته‌وپراتیشدا باس کراوه، جا نه‌وه‌یه له‌به‌ر خوا وازه‌ینان له دنیا و که‌له‌پوری دنیا^۱.

^۱ روح‌الریاحین فی حکایات الصالحین، عقیف‌الدین‌الدین‌أبی‌سعادات. هژم‌الحکایه رواها المقدسی فی (التوابین) ص ۱۷۰-۱۷۳ وفیه (بدرهم ودانق) والدانق سدس الدرهم، تحقیق عبدالقادر الّرنّاوگ، دارالکتب العلمیه / بیروت-لبنان : ۱۹۴ - ۱۹۷۴، نفره مرگ، خواجه محمد ئیسلامی پاکستانی .

سەرگۆزەشتەى سى و دوو

ئەم منالە دەناسیت

پېشە‌وا (بە‌هلۆل) يە‌كۆكە لە‌ پیاو‌ چاكان و دە‌لۆیت: پۆ‌ژۆك بە‌ناو‌ شە‌قامى بە‌سەرە‌دا دە‌پۆ‌یشتم بېنیم دوو‌ سى‌ منال‌ یاری دە‌كەن، چاوم‌ لى‌ بوو‌ تە‌نها منالۆك‌ ئە‌گرى منیش چوومه‌ لاى و لیم‌ پرسى: ئە‌وه‌ بۆ‌چى دە‌گريت؟

ئە‌گەر بۆ‌ ئە‌و‌ شتانه‌ دە‌گريت كە‌ یاری پى‌ دە‌كەن، من بۆت‌ دە‌كړم و یاریان‌ پى‌ بكە، ئە‌م‌ منالە‌ش بە‌ چاویكى توورە‌ییه‌وه‌ سە‌یرىكى كردم و وتى: هە‌ی نە‌زان تۆ‌ وا دە‌زانیت من بۆ‌ یاریكردن دە‌گريم یان بۆ‌ یاری كردن هاتوومه‌ تە‌ دنیاوه‌.

وتم: ئە‌ی بۆ‌چى هاتوویتە‌ دنیاوه‌؟

وتى: بۆ‌ بە‌ دە‌ست هینانى زانیاری و خواپە‌رستى.

وتم: خوا تە‌مەنت درۆ‌ژ بكات ئە‌م‌ قسە‌یە‌ت چۆن زانى و بېرت كە‌وتە‌وه‌.

وتى: ئە‌ی خۆ‌ای گە‌وره‌ نافە‌رمۆ‌: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا

تَرْجِعُونَ﴾.

واتە‌: ئایا وا ئە‌زانن ئیوه‌ بە‌ خۆ‌پایى و بى‌ هو‌ده‌ دروست كراون، و ناگە‌پێنە‌وه‌ بۆ‌ لاى ئێ‌مه‌.

كاتى ئە‌م‌ منالە‌كە‌ ئە‌م‌ قسە‌ى كرد و تم: كە‌وابى تۆ‌ زانیە‌كى زۆر چاكى هە‌ندى ئامۆ‌ژگاریم بكە‌.

ئەویش وتی: من دەبینم دنیا پۆیشتن و نەمانی هەیه هەر کەسیش لەم دنیاوەدا بێ،
 دەبێ هەموو چرکەیه‌ک چاوەپوانی پۆیشتن بێ، کەوابوو نە دنیا بۆ ژیاڵی هەمیشەیی
 دەبێ، و نە کەسیش چاوەپوانی هەمیشەیی ژیاڵ بێ، مەرگ و چارەپەشی وەکو دوو
 ئەسپی تیژپەروان، زۆر بە خێراییی بەرەو مەوێ دێن و دەیانەوێ تالانی بکەن، تۆش ئەو
 نەزان دەست خەپۆی دنیا بویت، هەول بە دە لەم جیهانەدا شتێک لەگەڵ خۆت ببە بۆ
 ژیاڵی یە کجاریت بە کاریت، ئەمجا پوی کردە ئاسمان و دەستی کرد بە گریان، و
 دەپاراپایەو دەبوو: ئەو کەسی کە شایەنی خودایەتیت و تەنگی و شادی ئیمەت لە
 دەست دایەو لە هەردوو حالەتیشدا تۆ جیگەیی باوەرو پشت بەستنی ئیمەت، هەر کەسی
 بە هیوای تۆ بێ، بێگومان هیوا بپوای ناکەیت و بە هیوای خۆی دەگەینیت، کاتی ئەمانە
 وت: بێ هۆش کەوت، منیش بەپەڵە پامکردو سەریم کردە سەر پانم لە دواي کەمێک
 هاتەو هۆش خۆی.

پیم وت: تۆ بۆچی ئەوەندە ئازاری خۆت دەدەیت، هێشتا تۆ گوناھ و تاوان لە
 دەفتەری کردەو هتا نەناسراوەو جاری منالیت.

منالە کەش وتی: بڕۆ ئەو لاوە من دایکم دەبینم کاتی ئاگر دەکاتەو لە پێش هەموو
 شتێکدا دارە وردەکان دەکات بە دەستە چیلەو چاوگ و هۆی سوتانی دارە گەورەکان،
 هەتا دارە وردەکان نەسوتین دارە گەورەکانیش ئاگر ناگرن و ناسوتین، منیش دەترسم
 وەکو دارە بچوکه‌کان بە ئاگری دۆزەخ بسوتیم.

وتم: گەورەم دیارە تۆ پسپۆریت داوای ئامۆژگاریت لی دەکەم، دیار بوو ئەو منال بوو،
 هێشتا تێکەڵ بە گوناھ نەبوو بوو، بەلام من و بیسەرەن و گویگرانی بەم چەند وتە
 ئامۆژگاری کردو وتی: من هەرچی تواناو تەمەنم بوو، هەموویم بەبێ ئاگایی و نەزانی لە

نه‌زانیدا له ده‌ست دا، له کاتی‌کدا فریشتە‌ی مردن چاوه‌پێم ده‌کات ئە‌گەر ئە‌م‌پو‌ واز له دونیا نه‌هێنم بێ‌گومان به‌یانی هه‌ر وازی لی ده‌هێنم، ئێ‌ستا که به‌رگ و پۆشاک‌ی نه‌رم و نیان له‌به‌ر ده‌که‌م، به‌لام به‌یانی کفن و به‌رگی سپی ده‌پۆشم.

ئێ‌ستا که له جێ‌گه‌ی نه‌رما ده‌خه‌وم، به‌یانی له‌ناو گو‌پ‌ی ته‌نگا پامده‌کێ‌شن، ئێ‌ستا لاشه‌م نه‌رم و شل و ئاو‌داره‌، به‌یانی گوشت و پیست و ئێ‌سکه‌کانم هه‌موو له‌یه‌ک ده‌ترازیت و لێ‌ک جیا ده‌بنه‌وه‌، من پێ‌بوارم و سه‌فه‌ریکی دوورو درێژم له‌ پێ‌شه‌ که هێشتا تۆ‌یشوویم بۆ ئاماده‌ نه‌کردووه‌.

هه‌روه‌ها وه‌ستان له‌به‌رده‌م که‌سیکی وادا که ئاگاداره‌ به‌ هه‌موو کردارو گو‌فتارم، منیش به‌ کۆمه‌لی گونا‌ه و تاوانه‌وه‌ زۆر گرانه‌و کاری نابه‌جێ‌م زۆره‌و هه‌رگیز بۆم قه‌ره‌بوو ناکرێ‌ته‌وه‌، ئە‌و کرده‌وه‌ نابه‌جێ‌انه‌ی که من کردومه‌، ئە‌م‌پو‌ لای خه‌لک شاراو‌هیه‌، به‌یانی له‌به‌رده‌م خوای په‌روه‌ردگار ئاشکرا ده‌بی‌، هه‌روه‌کو ئێ‌ستاش له‌لای ئە‌و ئاشکرایه‌، بێ‌گومان ترس و بیمێ‌ک لای خوا هه‌مه‌ باس ناکرێ‌ت، به‌لام به‌ هیوای لێ‌بوردن و لێ‌خۆشبوونی ئە‌و زۆر دل گو‌شادو پشت ئە‌ستورم، ده‌زانم زۆر به‌خشنده‌و می‌هه‌رهبانه‌، جگه‌ له‌ خواش که‌سی تر نه‌یه‌ له‌ ئاگری دۆزه‌خ بمانپاریزی‌، ئە‌گەر موژده‌ی به‌هه‌شت و ترساندنێ دۆزه‌خ نه‌بوایه‌ من وازم له‌ یاری کردن نه‌ده‌هێنا، به‌لام چی بکه‌م من عه‌ق‌لی خۆم له‌ ده‌ستدا، ئای خۆزگه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ گونا‌هه‌کانم خۆش ده‌بوو چاوپۆشی له‌ گونا‌هه‌کانم ده‌کرد، بێ‌گومان من خراپ‌ترین که‌سم که په‌یمان شکێ‌نینم کرد له‌گه‌ل خوای خۆم، کاتی که ئاگری تۆ‌له‌ی تۆ گیانم ده‌سو‌تی‌نی ئە‌بی‌ حه‌ل‌م چی بی‌، ده‌زانم هێچ به‌ردو دارو ئاسنێ‌ک به‌رگه‌ی ئە‌و ئاگره‌ ناگرێ‌.

ئە‌ی ئە‌و که‌سه‌ی که تا‌ک و ته‌نیا‌یت یارمه‌تی که‌سیکی ته‌نهاو بی‌ چاره‌ی وه‌کو من بده‌.

(بهلول) ده لیت: و ته و گریان و پاپانه وهی ئەم منالە ئەوهنده کاری تیکردم له هۆش خۆم چووم، کاتی هاتمه وه هۆش خۆم سهیر ده کهم ئەم کورپه له وی نه ماوه، پرسیارم له هاوڕیکانی کرد که وا بزانه ئەو منالە کی بوو؟ منالە کان وتیان: دیاره تو ئەو منالە نانا سیت ئەوه نه وهی پیشه وا (حوسهینه)، به راستی گفتوگۆی ئەم کوره غیرهت هینهر بوو، منیش هه ر ئاواتم ئەوه بوو بزانه میوه و بهری چ داریکه، به لام ده بوایه زۆر زوو بمزانیایه ئەم میوهیه هی داریکه که بنک و پهگ و پیشه ی پیغه مبهری خوایه^۱.

سەرگۆزەشتەى سى و سى^۶

مالىكى كورى دىنار

پۆژىكيان پرسىاريان له مالىكى كورى دىنار كرد، هۆى ته‌وبه‌كردنه‌كه‌ى بۆچى ده‌گه‌رپته‌وه، ئه‌و‌يش فهرموى: من پۆلىس بووم و به‌رده‌وام ئالوده‌ى مه‌ى خواردنه‌وه بووم، دواى كه‌نيزه‌يه‌كى گرانبه‌هام كړى و زۆرم خۆش ويست، و كچيكم له‌و بوو، ئه‌و كچه دلى منى ته‌واو داگير كردبوو، كاتيک گه‌وره بوو، و به‌سەر پييان كه‌وت زياتر خۆشم ويست، ئه‌و‌يش منى خۆش ويست.

كه‌ ده‌مويست مه‌ى بخۆمه‌وه‌و له پيش خۆم داده‌نا، ئه‌م كچه‌م مه‌يه‌كه‌ى له پيش هه‌لده‌گرتم، منيش ده‌مويست ليى بستينمه‌وه، له ئه‌نجامى ئه‌وه له‌سەر كراسه‌كه‌م پڙا، كه ئه‌و كچه‌م وه‌فاتى كرد من زۆر زۆر غه‌مبار بووم.

له شه‌وى هه‌ينى نيوه‌ى شه‌عبان نو‌يژى شيوانم نه‌كرد، سه‌ره‌پاي ئه‌وه‌ى به‌ مه‌ستى خه‌وتم، له خه‌ومدا بينيم پۆژى دوايه‌، له ناكاو ده‌نگيكم له دواوه‌ى خۆم بيست، كه ئاوڤم دايه‌وه بينيم ئه‌ژديه‌يه‌كه‌ى په‌ش و شينى زۆر گه‌وره له دوامه‌و ده‌مى كردۆته‌وه‌و به‌ خيراىى بۆ لام ديت، منيش زۆر ترسام و پامكرد.

له پيگه‌ى هه‌لاتنم به‌لاى پيريكى جل و به‌رگ خاوينى بۆن خۆشدا تپيه‌پيم، سلّوم ليكردو ئه‌و‌يش سلّوه‌كه‌ى وه‌لام دامه‌وه، و پيم وت: ئه‌ى مامه‌ پيره‌ بمپاريژه‌ له‌و ئه‌ژديه‌يه‌ خوا بتپاريژى، مامه‌ پيره‌كه‌ش گرياو وتى: من بيه‌يزم و ناتوانم به‌ره‌نگارى ببمه‌وه، به‌لام خيرا پاكه، به‌لكو خواى گه‌وره يه‌كيك دينيتته‌ سه‌ر پيگات پزگارت بكات له‌م ئه‌ژديه‌يه‌ گه‌وره، منيش پامكرد و به‌سەر به‌رزاويه‌كه‌ سه‌ر كه‌وتم، كه گه‌يشتمه‌ سه‌ره‌وه چينه‌كانى ئاگرم بينى، زۆر ترسام و ئه‌وه‌نده‌م نه‌ما‌بوو بكه‌ومه‌ خواره‌وه له ترسى

ئەژدیه‌اکە، لەناکاو یەکیەک ھاواری کردو وتی: بگه‌پۆوه تو له خه‌لکی ئەو ئاگره‌ نیت، که‌مێک ئارام بووم به‌ قسه‌که‌ی و گه‌پامه‌وه، جارێکی تر ئەژدیه‌یه‌که به‌ دوام که‌وت، منیش به‌لای پیره‌که‌دا تیپه‌پیم و وتم: ئە‌ی مامه‌ پیره‌ داوام لێکردی بمپاریزی له‌و ئەژدیه‌یه‌ گه‌وره‌یه‌ به‌لام په‌تت کرده‌وه.

مامه‌ پیره‌که‌ گریا و وتی: من بێ هی‌زم، به‌لام برۆ لای ئە‌م چیا‌یه‌ له‌وێ پاسپاردە‌ی موسلمانە‌کانی لێ‌یه، ئە‌گه‌ر پاسپاردە‌یه‌کت هه‌یه‌ برۆ لای تا پزگارت ده‌کات.

بینیم چیا‌یه‌کی خ‌ری له‌ زیوه‌و چه‌ندین کون و که‌له‌به‌رو په‌رده‌و سه‌ر قاپی هه‌لواسراوی تیا‌یه، له‌ هه‌ر کون و که‌له‌به‌ریک ده‌رگایه‌کی لێ‌یه له‌ زی‌ری سوورو گه‌وه‌هه‌ر پا‌زاوه، و به‌ په‌رده‌یه‌کی ئاو‌ریشم دا‌پۆشراوه، منیش بو ئە‌م چیا‌یه‌ پامکرد، و ئە‌ژدیه‌یه‌که‌ش له‌ دوامه‌وه بوو، که‌ نزیک چیا‌که‌ بووم فریشته‌کان فه‌رمویان: په‌رده‌کان به‌رز بکه‌ن و ده‌رگا‌کان بکه‌نه‌وه، له‌وانه‌یه‌ ئە‌و نا ئومێده‌ پاسپاردە‌یه‌کی لێ‌ره هه‌بێ له‌و دوژمنه‌ی پزگار بکات.

بینیم په‌رده‌کان به‌رز بوونه‌وه‌و ده‌رگا‌کان کرانه‌وه، منالی جوان وه‌ک مانگ له‌م ده‌رگایانه‌ ده‌هاتنه‌ ده‌ره‌وه، ئە‌ژدیه‌یه‌که‌ش لێ‌م نزیک بویه‌وه، و منیش به‌ سه‌رسامی مامه‌وه.

هه‌ندی له‌ مناله‌کان ھاواریان کرد و وتیان: ئای له‌ ئێ‌وه هه‌مووتان وه‌رن، دوژمنه‌که‌ی لی‌ نزیک بۆوه ئە‌وانیش پۆل پۆل ده‌هاتن تا که‌چه‌که‌ی خۆم له‌ نێ‌وانیاندا بی‌نی.

که‌ که‌چه‌که‌م منی بی‌نی ده‌ستی کرد به‌ گریان و وتی: سویند به‌ خوا ئە‌مه‌ باوکمه‌، ئە‌مجا به‌ خێرای هاته‌ لام، و ده‌ستی چه‌پی خسته‌ سه‌ر ده‌ستی راستم، و ده‌ستی راستی بو ئە‌ژدیه‌اکه‌ درێژ کرد، هه‌ر که‌ ئە‌ژدیه‌اکه‌ ئە‌مه‌ی بی‌نی یه‌کسه‌ر پایکرد.

پاشان له کوشم دانیشته و دهستی راستی له پېشم ده خشانو پيی ده وتم: باوکه گیان! کاتی ئه وه نه هاتوه بگه پيیته وه لای خوا؟ ئه مجا ئه م نایه ته ی خوینده وه که خوی پوره دگار ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا أَن تَحْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِدِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾. (سورة الحديد، الآية: (۱۶)).

واته: نایا کاتی ئه وه نه هاتوه بؤ پرواداران که دلیان ملکه چی بی بؤ ئاموژگاری خوا، گویيگر بؤ ئه و قورئانه ی که ناردویه تیه خواره وه؟ وه کو ئه و که سانه (جووله که و گاوری مه بن، که له مه و پیش کتیبی ئاسمانیان پیدرا، ماوه یه کی دوو دريژيان به سهردا تيپه ری، ئه مجا دلیان پهق بوو، و ژوربه یان یاخی و له سنوور ده رچوون^۱.

منیش گریام و وتم: کچی خوّم ئیوه ش قورئان ده زانن؟ وتی: باوکه گیان! ئیمه زاناترین له ئیوه به م قورئانه.

وتم: کچم ئه و ئه ژدیهایه چی بوو که ده یویست له ناوم بیات؟

وتی: بابه گیان! ئه مه کرده وه خراپه کانتته هه ر به هیزت کرده، ئه ویش ویستی بتخاته ناو ئاگری دۆزه خه وه.

پیّم وت: ئه ی ئه و پیره چی بوو له پښگادا به لای تیپه ریم؟

وتی: باوکه گیان! ئه وه کرده وه چاکه کانتته لاوازت کرد تا وای لیّهات نه توانی به رامبه ر کرده وه خراپه کانت بوستی.

وتم: کچی خوّم ئیوه چی ده که ن له و چیا به؟

۱- بوخته ی ته فسیری قورئان، ئاماده کردنی: مه لا محمد مه لا صالح، ۵۳۹۶.

وتی: ئیمه منالانی موسلمانانین خوای گه وره لیږه دا نیشته جیی کردوین تا پوژی دوايي دادی، چاوه پیتان ده کهین بیڼه لاماڼ تا شه فاعه تتان بو بکهین.

کاتی هه لده ستم ته ماشا ده که م خه وه، یه کسه ر ته و به یه کی ته واوم کردو گه پامه وه ژیر پوشنایی قورئان و فه رموده^۱.

سه‌رگوزده‌شته‌ی سی و چوار

ئیبینو سیرین

پۆژیکیان پێشه‌وا ئیبینو سیرین ده‌چیته‌ یه‌کی له‌ مزگه‌وته‌کان، سه‌یر ده‌کات له‌ ژووری مزگه‌وته‌که‌ منالێک هه‌شتا ته‌مه‌نی نه‌گه‌یشتۆته (۱۰) سال نوێژیکێ زۆر به‌ ملکه‌چی ئه‌نجام ده‌دات، ئه‌م مناله‌ ئه‌وه‌نده‌ پوو چووبوو له‌ نوێژه‌که‌دا تاوه‌کو دار خورمایه‌کی لی هاتبوو که‌ هه‌یج جووله‌یه‌کی نه‌ماوو، ئیبینو سیرین سویند ده‌خوات و ده‌لێت: ئه‌گه‌ر بالنده‌ له‌ سه‌ر سه‌ری پاوه‌ستابا هه‌یج جووله‌یه‌کی نه‌ده‌کرد له‌ به‌ر ملکه‌چی نوێژه‌که‌ی.

ئیبینو سیرین ده‌لێت: کاتێک ئه‌م مناله‌ له‌ نوێژه‌که‌ی بوویه‌وه، بانگم کردو ئه‌ویش هات بۆ لای من، وتم: ئه‌ی منال تو کۆری کی؟

مناله‌که‌ش وتی: من هه‌تیوم و دایک و باوکم نه‌ماوه.

ئیبینو سیرین وتی: ئه‌ی منال ئایا پازی ده‌بیت من بێم به‌ باوکت و بژێوی ژیانی پۆژانه‌ت بۆ دابین بکه‌م، مناله‌که‌ش وتی: به‌لێ.. پازیم، به‌لام به‌ پینج مه‌رج.

ئیبینو سیرین وتی: ئه‌م پینج مه‌رجه‌ت چیه‌؟

مناله‌که‌ وتی:

مه‌رجی یه‌که‌م: ئه‌گه‌ر برسیم بوو خواردنم ده‌ده‌یت، وتم: به‌لێ خواردنت ده‌ده‌می هه‌تا کو تیر ده‌بیت.

مه‌رجی دووه‌م: ئه‌گه‌ر تینو بووم ئاوم ده‌ده‌یت، وتم: به‌لێ ئاوت ده‌ده‌می هه‌تا تیر ده‌بیت.

مه‌رجی سێیه‌م: ئه‌گه‌ر پۆشاکم نه‌بوو پۆشاکم بۆ ده‌که‌یت، وتم: به‌لێ کامه‌ پۆشاک جوانه‌ بۆتی ده‌کړم و ده‌تده‌می.

مه‌رجی چواره‌م: ئه‌گه‌ر نه‌خۆش که‌وتم شیفام ده‌ده‌یت، وتم: من ناتوانم شیفات بده‌م، به‌لام ده‌توانم ده‌رمانت بۆ په‌یدا بکه‌م، و چاکبونه‌وه‌ش لای خوای په‌روه‌ردگاره‌.

مه‌رجی پینجه‌م: ئه‌گه‌ر مردم زیندووم ده‌که‌یته‌وه، وتم: ئه‌و مه‌رجه‌ ناتوانم، چونکه‌ مردن و زیندووبونه‌وه‌ به‌ ده‌ست من نیه‌، به‌لکو به‌ ده‌ست خوای گه‌وره‌یه‌.

منالھ ڪه ش وٽي: مادم واه ڪه تَو نه تواني شيفام بدهيت له ڪاتي نه خوشي، و نه تواني زيندوم بکهيته وه ڪاتيڪ مردم، مادم واه تَو چيت، دهی وازم لي بيته، بَو ڪي؟

بَو لاي ئه و خوايه ي ﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ (۷۸) وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿۷۹﴾ وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿۸۰﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿۸۱﴾ (سورة الشعراء، الآية: ۷۸-۸۱)

واته: ئه و مني دروست ڪردوه پاشان هر ئه و يش پڙينموونيم دهڪات * و هر ئه و خوايه خوراڪم پي ديدات و تيراوم دهڪات * و ڪاتي نه خوش بکوم هر ئه و شيفام ديدات * و خوايه ڪه من ده مريئي و پاشان زيندوم دهڪاته وه^۱.
(ئيبنو سيرين) يش ده لئيت: لا اله الا الله، له م منالھ ڙيرو ڙيته له.

سەرگۆزەشەتی سی و پینج

منالیک خۆلی لە بەهەشت هینا بۆ مامۆستاکی

یه‌کێک له قوتابخانه‌کانی پۆلی دووی سهره‌تایی کاتی‌ک مامۆستای عهره‌بی وه‌ره‌قه‌ی تاقیکردنه‌وه‌کانی ده‌دایه‌وه قوتابییه‌کان، یه‌کێک له قوتابییه‌کان له مامۆستاکی پرسى و وتی: ببوره مامۆستا ده‌ره‌جه‌که‌ی من (۸ له ۱۰) ت بۆ داناوم، به‌لام هه‌یج وه‌لامیکم هه‌له‌ نیه، مامۆستا که‌ وتی: من له‌سه‌ر خه‌ت ناخۆشی دوو ده‌ره‌جه‌م لێت شکاندوه.

قوتابییه‌که‌ وتی: من ده‌مه‌وێ (۱۰ له‌سه‌ر ۱۰) م بده‌یت، که‌وته‌ موناقه‌شه‌ له‌گه‌ڵ مامۆستایه‌که‌، مامۆستا که‌ش نه‌یویست له‌ناو هاوڕێکانی بېشکێنیت‌وه، چونکه‌ قوتابییه‌کی زۆرباش و زیره‌ک بوو، مامۆستا که‌ وتی: ئه‌گه‌ر هه‌ندێک خۆلم له‌ به‌هه‌شت بۆ بینیت ئه‌وا نمره‌ی ته‌واوت ده‌ده‌م، قوتابییه‌که‌ش گه‌رایه‌وه‌ مال، بۆ به‌یانی یه‌ک کیس (عه‌لاگه‌) خۆلی بۆ مامۆستاکی هینا.

مامۆستا که‌ پرسى ئه‌وه‌ چیه‌؟

قوتابییه‌که‌ وتی: ئه‌وه‌ خۆلی به‌هه‌شته‌.

مامۆستا که‌ وتی: چۆن هینات؟

قوتابییه‌که‌ وه‌لامی دایه‌وه‌ وتی: وام له‌ دایکم کرد که‌ به‌سه‌ر خۆل بکه‌وێت، و پاشان خریم کرده‌وه‌ له‌ناو ئه‌م کیسه‌م دانا بۆ تۆم هینا.

ئه‌ی تۆ هه‌موو جارێک پێت نه‌ده‌وتین: (به‌هه‌شت له‌ژێر پێی دایکانه‌).

مامۆستا که‌ش سه‌رسام بوو به‌ زیره‌کی ئه‌م قوتابییه‌ و نمره‌ی ته‌واوی پێدا^۱.

۱- گۆفاری چرای پووناکی، گۆفاریکی مانگانه‌ی ئابینی و پۆشنییری و کۆمه‌لایه‌تی گه‌شتیه‌، ژ ۹.

سه‌رگۆزه‌شته‌ی سی و شه‌ش

ئەبو حەنیفە وەلامی بیباوەران دەداتەو

لەو سه‌رده‌مه‌ی که پێشه‌وا (ئەبو حەنیفە) قوتابی بوو، و لەلای مامۆستای بەناوبانگ (حماد) دەیخویند، خەوێک دەبینی لە خەوێکەیدا چاوی بە بەرازیک دەکەوی لە داریکی گەوره‌ هالاًو، و دەیه‌وی داره‌که‌ی هه‌لکهنی، لەو کاتەدا لقیکی بچوکی داره‌که‌ شوپ دەبیته‌وه‌ بە هه‌موو هیزی لە بەرازه‌که‌ دەدات، بەرازه‌که‌ش هاوار ده‌کات، و بۆی دهرده‌چی، لە دوا‌ی پاکردنی بەرازه‌که‌ هه‌ر له‌ خەوێکەیدا چاوی بە ئاده‌میزادیک ده‌کەوی لە ژێر سیبهری ئەو داره‌ دانیشتوووه‌ و یادێ خودا ده‌کات.

لەو کاتەدا پێشه‌وا (ئەبو حەنیفە) بە خه‌به‌ر دیت، و بۆ مانای خەوێکە‌ی ده‌چیتە لای مامۆستای (حماد)، بەلام که‌ سه‌یری مامۆستا ده‌کات زۆر به‌ مات و مه‌لولی دانیشتوه‌، پێش ئەوه‌ی خەوێکە‌ی بۆ بگێڕیته‌وه‌ ده‌پرسی: مامۆستا گیان! هۆی چیه‌ و به‌ مات و مه‌لولی دانیشتویی؟

لە وەلامدا وتی: (ئەبو حەنیفە) چەند که‌سیکی بی باوهر هاتوو نه‌ته‌ شاره‌که‌مان به‌ نوینه‌ری نه‌ته‌وه‌ی بیباوهره‌كان، بۆ ئەوه‌ی دانشتنیک له‌گه‌ڵ مامۆستایانی باوهردار پێک به‌ینن بۆ پوون کردنه‌وه‌ی ئەو بوونه‌وه‌ره‌ که‌ خوايه‌کی هه‌یه‌، چونکه‌ ئەوان باوهرپیان وایه‌ که‌ ئەو بوونه‌وه‌ره‌ هه‌یج دروست که‌ریکی نیه‌، و به‌ سروشت هه‌بووه‌، یه‌که‌م جار چوونه‌ لای پادشای ئەو شاره‌و ئەوانیش منیان به‌ چاک هه‌لبژاردوه‌ بۆ وەلامدانه‌وه‌ی ئەو پرسیارانه‌ی که‌ پێکیان خستوو، و کاتی که‌مان دیاری کردوو بۆ دانیشتنی ئەو کۆره‌.

منیش هه‌ر چەند بیر ده‌که‌مه‌وه‌ نازانم چی بکه‌م، چونکه‌ پرسیار له‌ بنه‌ره‌تی شتی که‌ ده‌که‌ین نه‌ به‌چاو ده‌دیتری، و نه‌ به‌ هه‌سته‌کانیش هه‌ستی پێ ده‌کری، بۆیه‌ زۆر ده‌ترسم له‌و کۆره‌دا سه‌رکه‌وتوو نه‌بم و بره‌وا داره‌کانیش بره‌ویان تێک بجیت، لە دوا‌ی وته‌کانی

مامۆستا (حماد)، پێشه‌وا (ئەبوحەنیفە) وتی: بە باس کردنی ئەو سەرگوزەشتە مانای خەوێکی شەم بۆ پوون بویەو، ئەو بەرازەیی که له خەومدا چاوم پێی که‌وتو‌ه سەرۆکی بێباوەرە‌کانە دەیه‌وی قەدی ئەو دارە گەورەیه، که سەرچاوه‌ی زانیاریه هه‌لکه‌نی، ئەویش ئەتۆی مامۆستا (حماد).

ئەو کەل و لقه‌ بچوکه‌ی له داره‌که‌دا شو‌پو‌وه له به‌رازه‌که‌ی داوه، و ملی پێی شو‌پ‌کردو بو‌پ‌راندی و هه‌لات، ئەوه منم قوتابی تۆ به‌به‌لگه‌ی ته‌واو ملیان پێی شو‌پ‌ده‌که‌م، و سەر بۆ ئیسلام دانە‌وین، مامۆستا گیان! تۆ هیچ خه‌فەت مه‌خۆ، پێگه به من بده بۆ وه‌لامدانە‌وه‌ی پرسیاره‌کان، بێگومان ئەگەر سەرکه‌وتم ئەوا شتیکی زۆر پی‌روژه که قوتابی‌ه‌کی بچوکی تۆ توانای وه‌لامدانە‌وه‌ی ئەو پرسیارانه‌ی هه‌یه؟

ئەگەر سەر‌نه‌که‌وتم ئەوا تۆ هیچ د‌ل‌ته‌نگ مه‌به، چونکه من قوتابی‌ه‌کی بچوکی تۆم، به‌لام که تۆ وه‌لامت بدابانایه‌وه دیاره زۆر به ئاسانی سەر‌ده‌که‌وتی مامۆستا (حماد)، به‌و وتانه زۆر د‌ل‌خۆش بوو، و وتی: زۆر باشه به هیوای خوای گه‌وره، له د‌وای ئەوه‌ی له شو‌ینی دیاری ک‌راو ک‌ۆب‌ونه‌وه، ک‌ۆمه‌ل‌یکی زۆر چاوه‌پ‌وانی مامۆستا (حماد) بوون، له‌و کاته‌دا قوتابی زیره‌ک و له خواترس پ‌ۆشته ناو ک‌ۆپ‌ه‌که‌وه به دانیش‌توانی وت: به‌پ‌یزان له‌به‌ر سادە‌یی پرسیاره‌کان مامۆستا (حماد) نه‌یتوانی ئاماده‌ی ک‌ۆپ‌ه‌که‌ ب‌بی، ب‌ۆیه بچوکه‌ترین قوتابی بۆ وه‌لامدانە‌وه‌ی پرسیاره‌کانتان ئاماده بووه که منم، خوا یار ب‌یت به ته‌واوی وه‌لامی پرسیاره‌کانتان ده‌ست ده‌که‌وی، ئیستاش چ پرسیار‌یک‌تان هه‌یه به‌رمون؟

پرسیاری یه‌که‌م:

بێباوەرە‌کان وتیان: خواکه‌تان له چ س‌ال‌یک له دایک بووه؟

پێشه‌وا (ئەبو حەنیفە) فەرموی: خواکه‌مان نه‌ دایکی هه‌یه و نه‌باوک، له هیچ که‌س‌یک

نه‌بووه ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ ۲ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ ۴. (سورة الإخلاص :

پرسیاری دووہم:

بیباوہ پرهکان وتیان: له سالی چەند خواکەتان له دایک بووہ؟

پیشەوا (ئەبو حەنیفە) فەرموی: خوداکەمان سەرەتاو کۆتایی نیە، و بەردەوام هەر بووہ و هەر دەبی.

پرسیاری سییەم:

بیباوہ پرهکان وتیان: دەمانەوی بە بەلگە ی زانسی و پەوان بۆمان دەریخەیت کە خوا هەیه، بەلام بەلگە کەت قورئانی نەبیّت؟

پیشەوا (ئەبو حەنیفە) فەرموی: ئایا له پیش ژمارە چوار چ ژمارە یەك هەیه؟

وتیان: ژمارە سی.

ئە ی له پیش ژمارە سی؟

وتیان: ژمارە دوو هەیه.

ئە ی له پیش ژمارە دوو؟

وتیان: ژمارە یەك.

ئە ی له پیش ژمارە یەك؟

وتیان: هیچ ژمارە یەك نیە.

ئەمجا پێی وتن: باشە ئەگەر له پیش ژمارە یەك هیچ نەبیّت، چۆن دەگونجێت له پیش یەکی و راستی و دوور له خەیاڵات کە خودایەکی گەورە یە شتێك هەبیّت، بۆیە خودا سەرەتای هەبووہ و سەرەتای بونی نیە؟

پرسیاری چوارەم:

خوداکەتان پووی له کوێیە؟

فەرموی: ئەگەر چرایەك هەلبگرسیئن له جیگایەکی تاریک، رووناکیەکی بۆ کوێ

دەروات؟

وتیان: رووناکیەکی بە هەموو لایەك بڵاودەبیّتەوہ.

فەرموی: ئە ی بۆچی دەبی گەورە یی و پوناکی خوای گەورە تەنھا بە لایە کدا

بڵاوبیّتەوہ؟

پرسیاری پیڼجه م:

ئیسټا شتیګمان له خودی خداکته پی بناسینه ئایا په قه وه کو ئاسن؟ یان شله وه کو ئاو؟ یان غازیه وه کو دوکله و هلم؟

فهرموی: ئایا ئیوه هیچ جاریک به ریکه وت دانه نیشتون له لای نه خوشیک له کاتی گیان دهرچوون؟

وتیان: به لئ دانیشتوین.

فهرموی: باشه پیش مردن قسه ی له گه لدا کردن و ده جولایه وه، به لام له دوی مردن له جولوه و قسه کردن که وت له به رچی؟

وتیان: له بهر نه وه ی گیانی تیا نه ما.

فهرموی: باشه ئیوه له لای بوون کاتی که گیانی دهرچوو؟

وتیان: به لئ له لای بووین.

فهرموی: ده ئیوه ش خودی نه و گیانه م بو باس بکه ن؟

وتیان: بیګومان له و باره یه وه هیچی لی نازانین، فهرموی: ئیوه نازانن گیان چیه که دروست کراویکی خواجه، به لام داوای ناسینی خودی خودام لی ده که ن؟

پرسیاری شه شه م:

خواجه که ت ئیسټا له کوپیه؟

فهرموی: نه گهر به رداخیک شیر بدوشی و بیهینی ماده ده یه کی چه وری تیدایه؟

وتیان: به لئ.

فهرموی: باشه چه وریه که ی له کوپئ شیره که دایه؟

وتیان: شوینی تاییه تی نیه و له هه موو گهر دیله ی شیره که دا بلاو بوته وه.

فهرموی: دروست کراویکی نه و خودایه که چه وری شیره که یه هیچ جیګه یه کی تاییه تی نه بیت، ئیوه ده تانه وئ خودی خوداتان پی نشان بده م و شوینی بو دابنیم، به راستی شتیکی سهیره؟

پرسیاری هه وته م:

نه گهر ئیوه ده لئین: هه موو شتیګ دیاری کراوه له پیشی نه و بوونه وه ره، نه ی ئیشی خداکته چیه؟

فەرموی: ئەو کردەوانەى کە لەسەرەتاوێ خودا دايناوێ بۆ ئادەمیزادەکان نەى چەسپاندوێ، بفرموی: حەتمەن هەر دەبێ بیکات، و خوا هیچ دەسەلاتى تیا نیه؟ هەر کاتێک ئادەمیزاد ئیشەکەى کرد ئەو کاتە لەسەرى دەنوسرێ، و بەو ھۆیەوێ ھەول و کۆششى ئادەمیزاد کە خواى گەورە ھەندیکیان بەرز دەکاتەوێ ھەندیکیش سەر شۆپو نزمیان دەکات.

پرسیارى ھەشتەم:

چوونە بەھەشت سەرەتای ھەيە، بەلام کۆتایى چۆن نیه؟
فەرموی: ژمارەى حیسابى سەرەتایان ھەيە لە یەكەوێ دەست پى دەکات، بەلام برانەوێان نیه.

پرسیارى نۆیەم:

ئەى چۆن دەلێن: لە بەھەشتدا دەخۆین و دەخۆینەوێ، بەلام پاشەپۆى نیه؟
فەرموی: ئیئەو ھەموو گیانلەبەرێک لەناو مندالانى دایکیدا (۹) مانگ دەمێنێنەوێ بە گۆرەى پىویست خواردن و خواردنەوێ دەخۆین، و هیچ پاشەپۆیەکى ھەيە؟
پرسیارى دەیەم:

ئێو دەلێن: میوێ و خۆراکى بەھەشت ھەردەى خۆیت و کۆتایى نایەت؟
فەرموی: خواى پەرەردگار زانست و زانیارى پى بەخشیوین کۆتایى نایەت.
پرسیارى یانزەھەم و دوانزەھەم و سیانزەھەم:

دەلێن: خودا ھەيە پیشانمان بدەن؟ و دەلێن: پەرى لە ئاگر دروست کراوێ بە ئاگریش سزا دەدرى، چۆن ئاگر بە ئاگر سزا دەدرى؟ و دەلێن: ھەموو شتێک دیارى کراوێ بە قەزاو قەدەر لەسەر مەوۆ، ئەى بۆچى لەسەر کردەوێکانى ئازار دەدرى؟

فەرموی: بۆ وەلامدانەوێ ئەو پرسیارانە پىویستیمان بە شتێکى دیارى کراو ھەيە بۆ تیگەیانندنان، ئەوانیش بە جارێک وتیان: چ شتێکى پىویستە؟

پیشەوا (ئەبو حەنیفە) مشتێک خۆلى ھەلگرت و بە دەموچاوى بىباوێرانیدا، بە تاییەتى سەرۆکى بىباوێران، دەنگى ناپەرەزایى بەرز بۆوێ، وەزیر کە ئامادەى کۆپرەکە بوو ھاتە ناو باسەکەو ژۆر بە ناپەرەزایى وتى: بۆچى شتى وات ئەنجامدا؟

فەرموی: ئەوێ وەلامى پرسیارەکانیان بوو: وتیان: چۆن ئەوێ وەلامە؟

فهرموی: به لئ و ه لآم بوو، ئا يا هيچ ئازاريان پيگه يشت.

سه روکي بي باوه پره کان وتي: به لئ ئازارمان زور پيگه يشت.

پيشه وا (ئه بوچه نيغه) فهرموي: کوا ئازاره که له کوپيه پيشانم بده؟

سه روکي بي باوه پره کان وتي: ئازاره که به برينه که وه يه، به لآم ناتوانم پيشانت بدهم،

پيشه وا (ئه بوچه نيغه) فهرموي: که تو نه تواني ئازاريکي بچوکي گيانتم پي نيشان بدهي

چون داوي پيشانداني خوي پروه ردگارم لي ده که يت؟

هه روه ها ئيوه وتان: چون پهری له ئاگر دروست کراوه به ئاگر سزا دهری؟ ئه ي

چون ئيوه له خاك دروست کراون (واته: ئاده ميزاد توخم يکي ته ووي له خاکه، چون به و

خاکه ئازارتان پيگه يشت، هه روه ها ئيوه ده لئ: هه موو شتيکي ديارى کراو قه زاو قه دره

بوچي له سه ري سزا دهری، ئه ي بوچي ئيوه هاوارتان کردو نارهازيتان دهر بپي و داوي

توله له من ده که ن؟ خو ئه وه ش قه زاو قه در بوو هه رده با بمکردبايه.

کاتي سه روکه که زيره کی ئه م مناله بچوکه ي بيني يه کسه ر خو ي و زوريک له هاوه لاني

باوه پيان هيناو هاتنه ناو ئاييني پيروزي ئيسلام و، هه موو به يه که دهنگ وتيان: ((أشهد أن

لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله)).^۱

سه‌رگوزەشته‌ی سی و جه‌وت

پۆژی جه‌ژن

له قودس جه‌ژن و شادیبوو، جه‌ژنی په‌رستن و کپ‌نوش بردن بۆ خوا بوو به پپی شه‌ریعه‌تی پیغه‌مبه‌ر موسی (سه‌لامی خوی لی بی)...

مه‌ریه‌م و عیسی‌ای کوری که ته‌مه‌نی (١٢) سالان بوو به‌شداریان له‌و کۆپو جه‌ژنه‌دا کرد.

پۆژی جه‌ژن ته‌واو بوو، بپیری گه‌رانه‌وه‌یاندان بۆ (ناصره)، که (٥٠) میل له قودسه‌وه دور بوو، به‌لام پیغه‌مبه‌ر (عیسی) دیار نه‌ماو بزر بوو، مه‌ریه‌م له‌گه‌ل یوسفی ئامۆزای زۆر گه‌ران به‌ شوین کۆپه‌که‌یدا، به‌لام دیار نه‌بوو، کاتی به‌ ته‌واوی گه‌ران بینیان و له‌ناو کۆمه‌لیک ئه‌حبارو پیاوانی ئاینی که‌وتۆته‌ گفتوگۆو دیار بوو هه‌موویان سه‌رسام بوون به قسه‌کانی، پرسیری لیده‌کردن و ئه‌وانیش پرسیریان لیده‌کرد، چاوه‌پپی ئه‌وه نه‌بوون منالکی ته‌مه‌ن (١٣) سالی ئاوا له ته‌ورات و نه‌ینیه‌کانی شاره‌زا بیت.

ئه‌مجا مه‌ریه‌م گه‌شایه‌وه‌و پپی وت: کۆپم بۆ وات لیکردین و له‌به‌ر چاومان نه‌مایت ئیمه‌ بپارمان داوه‌ بگه‌پینه‌وه‌ بۆ (ناصره).

ئه‌ویش به‌و په‌پی پیزه‌وه‌و پیشوازی له‌ وته‌کانی دایکی کردو له‌گه‌لیان گه‌رایه‌وه‌.

پۆژ به‌پۆژ مه‌ریه‌م جگه‌ر گۆشه‌و نوری چاوی ده‌بینی گه‌وره‌ ده‌بیت، ئه‌ویش له‌ به‌ندایه‌تی و خواپه‌رستیدا له‌ وینه‌ی دایکی بوو.

پۆژ به‌پۆژ زیاتر شاره‌زای ته‌ورات ده‌بوو، سوور بوو له‌سه‌ر ئاشکراکردنی پاستیه‌کانی ناو ته‌ورات، هه‌رگیز سلی له‌ که‌س نه‌ده‌کرد، و له‌ لۆمه‌ی لۆمه‌کاران نه‌ده‌ترسا، زۆر جار له‌گه‌ل زاناکانی ته‌وراتدا گفتوگۆی زۆر گه‌رمی ده‌کردو قه‌ناعت و بۆچونه‌کانی بۆ پاست ده‌کردنه‌وه‌، و داوی لیده‌کردن بگه‌پینه‌وه‌ سه‌ر بیرو باوه‌پو په‌وشتی پاسته‌قینه‌ی ته‌ورات، و واز له‌ بیرو بۆچونه‌کانی خۆیان به‌ینن که‌ به‌ناوی ته‌ورات به‌ خه‌لکیان ده‌وت بۆ به‌ده‌ست هیئانی به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان.

خه‌لکی به‌ وته‌کانی پیغه‌مبه‌ر عیسا دلشاد بوون، له‌ ده‌وری کۆده‌بوونه‌وه‌، گوێیان له‌ وته‌و ئامۆزگاریه‌کانی ده‌گرت.

له جه ژنی (فه یصح) دا هیږشیکې زوری کرده سهر سهرانی جوله که، فیل و دروکانیانی
 ناشکرا ده کرد - تواناو دهسه لاتی هیږانه له رزه، ناشکرای کرد که ئه وهی ئه وان ئه نجامی
 ده دهن جگه له پاره خواردنی هه ژاران و خه لک خه له تاندن شتیکی تر نیه، و نه له دوور نه
 له نزیك په یوه ندی به په یامی پیغه مبه رانه وه نیه.

خوینهری به پړیز: ئه مه کورته یه ک بوو له باره ی پیغه مبه ر عیسی (سه لامی خوای لی بی)
 که له م ته مه نه بچوکه دا خه لکانی ئه و سهر دمه ی چۆن سهر سام کردووه^۱.

سه رگوزده شته ی سی و هه شت

له سه رده می خه لیفه عومه ردا

خه لیفه عومه ر(ﷺ) زۆر پیزی عه بدولای کوپی عه باسی ده گرت، و ماوه ی دها له گه ل پش سپیانی به ردا ئاماده ی کوپی خه لیفه ببیت، به رادده یه ک که هی وایان هه بوو له و پش سپیانه ئه م کرداره ی عومه ری پی ناخۆش بوو، چونکه عه بدولای کوپی عه باس له وکاته دها منال بوو.

سه عیدی کوپی جوبه ی ر(ﷺ) له ئیبنو عه باسه وه ده گیریتته وه که فه رمویه تی: پیشه واه عومه ر ماوه ی دها له گه ل پش سپیانی به ردا بچمه ژوره وه، و هی واشیان هه بوو که گرتبوویه دل و ده یوت: بۆچی ماوه ده ده ی ئه م منال له گه لمان بیتته ژوره وه، که ئیمه ش کوپی وه کو ئه ومان هه یه؟

ده لیت: وایانم هه ر بۆ ئه وه بانگی کردم تا تییان بگه یه نی.

فه رموی: ده رباره ی فه رمایشتی خوای بالاده ست چی ده لیت که ده فه رموی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾.

هه ندیک وتیان: خوای گه وره فه رمانمان به سه ردا دها کاتیک که سه ری خستین سوپاسی بکه ین و داوای چاویۆشی لی بکه ین، هه ندیکیشیان بیده نگ بوون و هیچیان نه وت.

به منیشی فه رمو: ئیبنو عه باس تۆش وه ها ده لیت؟

وتم: نه خیر.

فه رموی: ئه ی چی ده لیتی؟

وتم: ئه وه هاتنی ئه جه لی پیغه مبه ری خواجه (ﷺ) که خوای گه وره پییشانی دا، که فه رموی: ئه گه ر سه رکه وتن و فه تحی خوات پیشکه ش کرا، ئه وه نیشانه ی ئه جه لته، ده

تۆش سوپاس کردنی خوای پاک و بئی گهررد دهریبره، و داوای لیخۆش بوونیشی لی بکه، چونکه خوای گهره لیبوردهیه.

پیشه‌وا عومهر فهرموی: منیش ههر ئه‌وه‌ی لیده‌زانم که تۆ ده‌یلێت^۱.

بۆیه عه‌بدوالله‌ یه‌کیک بووله‌ و چه‌ند منالّهی که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌یعه‌تی لی وه‌رگرتوون.

۱- رواه البخاري: (۹۴/۶ - ۹۴/۵).

سه رگوزه شته ی سی و نو

ته لاقی نه که وتووہ

پیشہ وا شافعی فہرموی: لهو کاتہ ی که منال بووم، خہ ویکم بینی به پیاویک پیش نویژی بو خہ لک دہکا، منیش لیٰ نزیك بوومہ وہو پیّم وت: فیّم بکہ. ئەویش تہ رازوویہ کی له ناو گیرفانی دہرہ ئناو له ناو دەستمی داناو پیی وتم: ئەمہ بو تویہ.

ئەم خەوہم بو یەکیک له زانایان گیرایەوہ، کہ گوئی لەمہ بوو وتی: تو گەرہ دەبیت و دەبیت به پیشہ وای خەلکی و لەسەر سوننہ تی پیغەمبەر ﷺ دەرپی.

جاریکیان یەکیک هاتە لای پیشہ وا مالیک و پیی وت: من بولبولیکم فروشتووہ بەم کابرایە و پیّم وتوہ: ئەمہ قەت بیدەنگ نابی و هەر دەنگی خوئی لیوہ دیت، ئەگەر وانەبی ئەوہ تە لاقم کە وتوہ، ئەمجا دوا ی پوژیک بولبولە کە ی بو هیئامە وەو وتی: ئەمہ دەم نا دەم بی دەنگ دەبی، ئایا تە لاقم کە وتووہ؟ پیشہ وا مالیک فہرموی: بە لی تە لاقت کە وتوہ، پیشہ وا شافعی ش لەوکاتە دا ئامادە بوو لای پیشہ وا مالیک، چونکہ دەرسی لە لای دەخویندو فہرموی: قوربان، لە لای من تە لاقی نه که وتووہ، پیشہ وا مالیک فہرموی: چۆن؟ بە لگەت چیہ؟

پیشہ وا شافعی فہرموی: لەبەر فہرموودە ی فاتیمە ی کچی قەیس کہ دوو کەس داخوازیان کردبوو، یەکیکیان ئەبو جەہم بوو، کہ پیغەمبەر ﷺ دەربارە ی ئەو فہرموی: (لا یضع عصاه عن عاتقہ) واتە: ئەبو جەہم قەت داری سەفەر لەسەر شانی خوئی ناھینیتە خواریوہ، واتە: بەردەوام لە سەفەردایە، زانراویشە کہ ئەبو جەہم دەخەوت و دەمایەوہ و دادەنیشت، کە واتە مەبەستی ئەم پیاوہ کہ زۆربە ی کاتە کان دەخوینی و دەنگی لیوہ دی، وا نیہ؟ پیاوہ کە وتی: بە لی من مەبەستم وابوو.

پیشہ وا مالیک فہرموی: راست دەکەیت تە لاقی نه که وتووہ^۱.

سه رگوزه شته ی چل

عومه یری کوری سه عد

خوای په روه ردگار ویستی و ابو عومه یری کوری سه عد (ﷺ) هر به منالی باوکی بی درامه ت و بی سامان به جیی بهیلّی، واشی پیک خست که دایکی شوو به یه کی له پیاوه دهوله مهنده کانی تیره ی ئه وس له شاری (یثرب) بکات که ناوی (جولاسی کوری سوه ید) بوو، (جولاسی کوری سوه ید) له پال دهوله مهنده که یدا پیاویکی دل فره وان و خاوه ن به زه یی، و چاودی پیک دلسوز بوو بو (عومه یر)، به مه (عومه یر) هه تیوی و بیباوکی له بیرچویه وه، هه روه ک جولاس عومه یری به کورپیک زور خوشه ویستی خوئی ده زانی، عومه یریش به و شیوه یه جولاسی زور خوش ده ویست.

پوژان تیده په پین به ره به ره عومه یر گه وره بوو، هر چه نده عومه یر گه وره تر ده بوو جولاس زیاتر خوشی ده ویست و له دلیدا جیگای ده بووه.

چونکه عومه یر له هه موو هه لسوکه وتیکیدا درده که وت که خاوه ن ژیری و زیره کیه کی بی نه ندازه یه، ئیتر با ده ست پاکی و پاستگویییه که ی له ولاره بوه ستی.

ئاینی ئیسلام ده ستی به بلابوونه وه کرد، کومه لی موسلمان بنکه ی پته وی له مه دینه بو خوئی دامه زراند، تا به سه ره به ستی له ژیر سایه ی قورئاندا خوا په رستی بکات، و پیبازی قورئان به مروّقایه تی بگه یه نی.

عومه یری کوری سه عد (ﷺ) یش له ته مه نی (۱۰) سالیدا موسلمان بوو، بوو به نه دما میکی تازه پیگه یشته وی کومه لگه ی ئیسلام، هیشتا هیچ جوړه بیروپروایه ک له ناو دله ناسکه که یدا جیی خوئی نه کرد بووه و به سپیتی مابووه، بیروپروای ئیسلامی گه یشته و به جوانی و پیک و پیک تیایدا جیگیر بوو، به مه پوژ به پوژ بروای خوایی له ناویدا ریشه ی دانه کوتا.

هەر به منالی له هیج نوێژێك دوا نه‌ده‌كه‌وت، و ده‌بوایه له پشت پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) نوێژی كردبایه، دایكیشی كه چاوی به كورپه تازه پیگه‌یشتوو‌ه‌كه‌ی ده‌كه‌وت وا به‌و منالیه خو‌شه‌ویستی ئیسلام و خو‌شه‌ویستی پیغه‌مبه‌ره‌كه‌ی (ﷺ) چۆته دلایه‌وه، و بۆ نوێژ كردن له‌گه‌ڵ جولاسی هاوسه‌ریدا هاتوچۆی مژگه‌وتی ده‌کرد.

له‌و كاته‌دا دل‌گه‌رمیه‌ك گه‌نجه‌كانی مه‌دینه‌ی گرتبۆوه، به‌ هیج شیوه‌یه‌ك به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان به‌بیر نه‌ده‌هات، ته‌نها خه‌ریکی خواپه‌رستی و له‌به‌ركردنی قورئانی پیروژ بون، هه‌موو ئەندامی‌كان كرده‌وه‌ی سود به‌خش و په‌وشتی به‌رز بوو، عومه‌یریش به‌رده‌وام خواپه‌رستی ده‌کرد هەر چه‌نده به ته‌مه‌نیش منال بوو.

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ سالی (٩)یه‌می كۆچی بریاریدا هێرش بۆ سه‌ر (ته‌بوك) ببات، و به‌ گزڕۆمه‌كاندا بچیت، و فه‌رمانیدا هەر موس‌لمانێك كه ده‌ستی چك ده‌گریت با ئاماده‌ی ئه‌و جه‌نگه‌ ناهاه‌واره‌ بیت.

له‌ هێرشه‌كانی تردا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پاسته‌وخۆ نیازی خۆی بۆ هه‌موو له‌شكر ده‌رنه‌ده‌بڕی، چونكه‌ شاری مه‌دینه‌ پایته‌خت و بنكه‌ی ئیسلام بوو، له‌ولاشه‌وه‌ مونا‌فیه‌كان هه‌موو هه‌والێکیان ئه‌گه‌یاند هه‌وێنه‌ی ئیسلام، له‌به‌ر ئه‌وه‌ جگه‌ له‌ چه‌ند كه‌سی‌كی كه‌م كه‌س ئاگادار نه‌ده‌كرا، به‌لام له‌ جه‌نگی ته‌بوكدا راسته‌وخۆ لای خه‌لكه‌كه‌ ئاشكرای كرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌موو كه‌سی ئاگاداری و خۆی ئاماده‌ بکات بۆی.

جه‌نگی (ته‌بوك): بریتی بوو له‌ پڕوبه‌پڕوبوونه‌وه‌ی ئیمپراتۆریه‌تی پڕۆمانی، شوێنه‌كه‌ش زۆر دوور بوو، نا‌په‌ه‌تی و ته‌نگاوی له‌و په‌ڕی پله‌دا بوو.

ئهم پڕوداوه‌ له‌ وه‌رزی هاویندا بوو، گه‌رما تینی سه‌ندبوو، و به‌رو بوم تازه‌ پیگه‌یشتبوو، سی‌به‌ر خۆش بوو، و له‌به‌ر گه‌رما خه‌لكی تینی لا نه‌ما بوو، له‌گه‌ڵ هه‌موو ئەمانه‌دا موس‌لمانه‌كان به‌ ده‌م بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ره‌كه‌یانه‌وه‌ هاتن، و ده‌ستیان به‌ خۆ

١- شوێنێك بوو له‌سه‌ر سنووری شام به‌ده‌ست پڕۆمه‌كانه‌وه‌ بوو، ئیستاش شارێكه‌ سه‌ر به‌ ولاتی سعودیه‌.

ئاماده‌کردن کرد بوو، به‌لام هه‌ندی له‌و مروّقانه‌ی که تهنه‌ها به‌دهم موسلمان بوو بوون و دلیان به‌تیشکی باوه‌ر پۆشن نه‌بوووه، ده‌ستیان دایه‌ پرپیاگه‌نده‌ دژ به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و له‌شکری ئیسلام، تا دلی خه‌لکی ساردبکه‌نه‌وه‌و گومان و دوو دلیان بلأوده‌کرده‌وه‌ تا کۆمه‌لی ته‌مه‌لی دانیشتوو زۆر ببیت و دوو‌پوویی ئه‌وان ده‌رنه‌که‌وی، وته‌ی ئاوا به‌سه‌ر ده‌میاندا ده‌هات که به‌جاری له‌ پیزی موسلمانان ده‌ری ده‌کردنه‌ ده‌ره‌وه‌، پرپیاگه‌نده‌کانیان وه‌ها کاریگه‌ر بوو که‌وا زۆر له‌ موسلمانانه‌ دلسۆزه‌کانیش دلیان سارد بوو‌بووه‌.

چهند پۆژیک به‌ر له‌وه‌ی که له‌شکری موسلمانانه‌کان له‌ مه‌دینه‌وه‌ به‌ره‌و ته‌بوک ده‌رچی، عومه‌یری کوپی سه‌عد (ﷺ) که هیشتا منال بوو، دوا‌ی به‌جیه‌نیانی نوێژ له‌ مزگه‌وت گه‌رایه‌وه‌ ماله‌وه‌، به‌لام به‌ دلکی شادمانه‌وه‌ به‌ ده‌رونیکی به‌رزوه‌وه‌، چونکه له‌ مزگه‌وت به‌ چاوو گوئی خۆی لی بران و چاونه‌ترسی و سه‌رو مال نه‌ویستی موسلمانانه‌کانی دی.

چاوی لی بوو ئافره‌ته‌ ئه‌نصاره‌کان و موهاجیره‌کان ده‌هاتنه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هه‌رچی خشل و زیپیان هه‌بوو دایان ئه‌مالی و ئه‌یان خسته‌ به‌رده‌می، تا به‌ نرخه‌که‌ی له‌شکری جیهادی ئیسلامی به‌رپ بکات و بینیزیته‌ مه‌یدانی سه‌تمکارانه‌وه‌، عومه‌یری کوپی سه‌عد (ﷺ) چاوی لی بوو که عوثماني کوری عه‌ففان (ﷺ) توره‌که‌یه‌کی هینا که (۱۰۰۰) دینار زیپی تیا‌بوو و پیشکه‌شی پیغه‌مبه‌ری خوا‌ی کرد.

هه‌روه‌ها به‌ به‌رچاوی ئه‌وه‌وه‌ عه‌بدوپه‌حماني کوری عه‌وف (ﷺ) (۲۰۰) ئوقیه‌ی زیپی به‌سه‌ر شانیداو هینایه‌ به‌رده‌ستی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، هه‌تا چاوی لی بوو یه‌کی له‌ موسلمانانه‌ هه‌زاره‌کان نوینه‌کانی خۆی هینا بۆ فرۆشتن، هه‌تا به‌ نرخه‌که‌ی شمشیریک بکریت و له‌ پێی خوا بجه‌نگی.

عومه‌یری کوپی سه‌عد (ﷺ) ئه‌مانه‌و زۆر شتی تری پاسته‌وخۆ دی، برپای کرد که پاسته‌ کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی به‌سه‌رو ماله‌وه‌ لی ئه‌برپ و هه‌موو گران به‌هایه‌کی لا بی نرخه‌و

به‌وپه‌ری سنگ فراوانیه‌وه له پښگه‌ی خودا به‌ختی ده‌کات، چونکه ئاوات و ئامانجی کومه‌لگه‌ی ئیسلامی راسته‌قینه‌یه، و ده‌یه‌ویت پاداشتی خوای په‌روه‌ردگار به‌جی بگه‌ینی و لییان خوش بیټ.

عومه‌یری کورپی سه‌عد (ﷺ) بیرى له هه‌لوښتی به‌رزو پیروزی موسلمانان ده‌کرده‌وه، که‌چی سه‌ری له جولاسی زپ باوکی سوږئه‌ما که‌وا به هیچ شیوه‌یه‌ک ناجولئ و خوئی ئاماده‌ی مه‌یدانی جیهاد ناکات، و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ده‌ست پویشتوو بوو.

کاتی‌ک له مزگه‌وت گه‌راپه‌وه ده‌ستی به‌ گێرانه‌وه‌ی ده‌نگ و باسی مزگه‌وت کرد، تا به‌لکو غیره‌تی جولاسیش بجولئ و خوئی کۆبکاته‌وه، و هه‌رچی له توانایدا بیټ بیه‌خشیت، چونکه کومه‌لئیک موسلمانى هه‌ژار ده‌هاتنه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) داوایان لئ کرد کومه‌کیان بکات بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن ئه‌وانیش جه‌نگی پومه‌کان بکه‌ن، به‌لام پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هیچی لانه‌ما بوو تا ئه‌وانیش بخاته‌ پئ، بۆیه به‌ گریان‌ه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌ له داخی ئه‌وه‌ی که هیچیان شک نه‌ئە‌برد تا به‌شداری جیهاد بکه‌ن^۱.

به‌لام جولاس وتی: ئه‌ی عومه‌یر ئه‌گه‌ر محمد (ﷺ) راست بکات و پیغه‌مبه‌ری خوا بیټ، ئیمه له که‌ر خراپه‌ترین.

عومه‌یری کورپی سه‌عد (ﷺ) تښگه‌یشت، ئه‌م وته‌یه بۆ جولاس به‌سیه‌تی، چونکه جولاس به‌وپه‌ری خوشه‌ویسته‌یه‌وه پښی له عومه‌یر ده‌گرت، هه‌موو شارى مه‌دینه‌ش له‌وه ئاگادار بوون که جولاس پیاوچاکیکى دل‌سوژه، ئه‌گه‌ر عومه‌یر ئه‌م هه‌له‌یه‌ی جولاس بگه‌یه‌نئ و ئاشکرا ببی ئه‌وا دانیشتوانی مه‌دینه به‌ سپه‌له‌و به‌دنه‌کی له‌قه‌له‌می ده‌ده‌ن، له‌و لاشه‌وه عومه‌یری کورپی سه‌عد (ﷺ) خوئی به‌ موسلمان ده‌زانئ و یه‌کیکه له‌و گه‌نجه‌ خوین گه‌رمانه‌ی که کومه‌لگای موسلمانان پی‌پازاوه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌م وته‌یه

۱- موسلمانان ده‌ست کورته‌کان جه‌وت که‌س بوون : (۱) سالیمی کورپی عومه‌یر (۲) عولبه‌ی کورپی زه‌ید (۳) عه‌مری کورپی غونه (۴) سایمی کورپی هه‌ره‌می کورپی عه‌مر (۵) ئه‌بوله‌یلای مازنبی (۶) سه‌لمه‌ی کورپی سه‌فه‌ر (۷) عیرباضی کورپی ساریه .

نه گه يه نيټ ته وا ناپاکی کردوه له گه ل خواو پیغه مبه ره که ی (ﷺ)، منالیکې ته مه ن (۱۰) -
(۱۲) سال ته بی به ته نیا چو ن بیر له م گیرو گرفته بکاته وه .

عومه یری کوړی سه عد (ﷺ) پاش ماوه یه کی که م وه لامي جولا سی دایه وه و تی :
به خوا، جولاس ! له سر ته م زه ویه دا جگه له موحه مه دی کوړی عه بدوالله که سیکی تر
نه بووه له تو م خو شتر بویت، به لکو تو خو شه ویستړین و دل سو زترین و به خشش دارترین
که سی بو من، نیسته تو قسه یه کت کرد نه گه ر با سی ده که م تو ی پی ته شکیت، و نه گه ر
باسیشی نه که م نه وان خیانه تم له گه ل خواو پیغه مبه ره که ی (ﷺ) کردوه، جا تو بیریک
له خو ت بکه ره وه .

عومه یری کوړی سه عد (ﷺ) به ره و مزگه وت که و ته پړی، له وی ته وه ی له جولاسی کوړی
سوهیدی بیستبوو به پیغه مبه ری (ﷺ) راگه یاند .

پیغه مبه ریش (ﷺ) عومه یری کوړی سه عدی (ﷺ) لای خو ی هی شته وه و یه کی که له
هاوه لانی به دوی جولاسدا نارد، نه وه نده ی پی نه چوو جولاس هات و سه لامي له
پیغه مبه ر (ﷺ) کرد، پیغه مبه ریش (ﷺ) وه لامي سه لامه که ی دایه وه و فه رموی : ته ی
جولاس ته و قسه یه چیه که (عومه یری کوړی سه عد لی تی ده گیریت ته وه ؟ پاشان و ته کانی
جولاسی فه رموو .

جولاس و تی : درؤم بو هه لته به ستی ته ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ! .

هر یه که له و هاوه لانه ی که له وی ناماده بوون پی خو ش بوو بو ی ده رکه وی، و بزانی
جولاس و عومه یر کامیان راست ده کهن، یه کی له دل نه خو شه کان و تی : چ کوړیکې لاساره
ته یه وی ناوا پاداشتی جولاس بداته وه، هه ندیکې تر وتیان : به لکو ته مه منالیکه به
خوا به رستی گه وره بووه و له شیوه ی دهم و چا ویدا ده رده که ویت که راست بکات .

پیغه مبه ریش (ﷺ) ناوړی به لای عومه یری کوړی سه عدی دایه وه و بی نی فرمی سک له
چاوه کانی دیته خواره وه و ده لی : خواجه گیان ! پوون که ره وه ی ته م و ته یه م بو بنیره

خواره‌وه بۆ سەر پێغه‌مبەرە‌که‌ت (ﷺ) جۆلاسیش له‌ ترسی ئە‌وه‌ی قورئان بێ‌ته‌ خواره‌وه‌و پاس‌تی عوم‌ه‌یر دەر‌بخات، به‌ توندی هه‌ستایه‌ سەر‌ پێ‌ و‌ وتی: ئە‌ی پێغه‌مب‌ه‌ری خوا (ﷺ)! ئە‌وه‌ی من بۆم گێ‌راپه‌ته‌وه‌ ه‌ر ئە‌وه‌ پاس‌ته‌، ئە‌گەر پێ‌ت خۆش بێ‌ت ه‌ه‌ردوو‌کمان سو‌یندت بۆ د‌ه‌خو‌ین من سو‌یند د‌ه‌خۆم به‌‌خوا که‌ ه‌یچی له‌‌وه‌م نه‌‌وتوو‌ه که‌ عوم‌ه‌یری ک‌وپ‌ی سه‌‌عد بۆ‌تی گێ‌راوه‌ته‌وه‌.

ه‌ر که‌ ج‌ولاس له‌ سو‌ینده‌که‌ی ب‌ویه‌وه‌، خه‌لکی پ‌رویان کرد‌ه عوم‌ه‌یری ک‌وپ‌ی سه‌‌عد تا بزانی هه‌‌ل‌و‌یستی ئە‌و چۆنه‌ له‌ سو‌یند خ‌واردندا.

له‌م کاته‌دا پێغه‌مب‌ه‌ر (ﷺ) ئارام و بێ‌ده‌نگ بوو هاوه‌‌لانی‌ش زانیان که‌وا وه‌‌حی دێ‌ته‌ سەر، بۆیه‌ له‌ شو‌ینی خۆیاندا بێ‌ده‌نگ دانیشتن و چاویان ب‌ریب‌وو‌ه پێغه‌مب‌ه‌ری خوا (ﷺ).

لێ‌ره‌دا ج‌ولاس ترس و له‌رز دا‌یگرت و عوم‌ه‌یری‌ش په‌له‌ی بوو هه‌‌والی تازه‌ بزانی، زۆر حه‌زی ده‌کرد ئە‌نجامیان د‌ه‌رب‌که‌و‌ی، خه‌‌لکه‌که‌ش هه‌‌تا وه‌‌حی ته‌‌وار بوو ه‌ر چاوه‌‌پ‌وان بوون، پێغه‌مب‌ه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمایش‌تی خ‌وای بۆ خه‌‌لکه‌که‌ خ‌وینده‌وه‌ که‌ تیا‌یدا پاس‌تی عوم‌ه‌یرو نا‌پاکی ج‌ولاسی د‌ه‌رخست که‌ ج‌ولاس ئە‌و سو‌ینده‌ی به‌ نا‌په‌وا خ‌واردوو‌ه و ئە‌و وته‌یه‌ش که‌ عوم‌ه‌یر له‌ ده‌می‌ه‌وه‌ گێ‌راپه‌ته‌وه‌ پاس‌ته‌، بۆیه‌ جۆلاس د‌وای مو‌س‌لمان بوون ب‌ی‌پ‌روا ب‌ویه‌وه‌، خ‌وای په‌روه‌ردگاری‌ش ده‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ أُولَاٰئِمَّا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾. سورة التوبة ، الآية : (٧٤) .

واته‌: (د‌وو پ‌وو‌ه‌کان) سو‌یند د‌ه‌خۆن به‌ خوا (ئە‌و وتانه‌ی در‌اوه‌ته‌ پ‌الیا‌ن) نه‌یان وت‌وه‌، ب‌ی‌گومان وته‌ی ب‌ی‌اوه‌‌پ‌یان وت‌وو‌ه‌، وه‌‌ب‌ی‌ ب‌پ‌روا بوونه‌ته‌وه‌ له‌ پ‌اش مو‌س‌لمان بوونیان، و نیازی شت‌یک‌یان بوو به‌‌لام بۆیان نه‌‌کرا (کوشتنی پێغه‌مب‌ه‌ری خوا (ﷺ) کاتی گه‌‌رانه‌وه‌ی له‌

ته بوك)، وه هيچ پښخنه وړقيكيان نه بوو تهنه نه وه نه بى كه خواو پيغه مبهركه ي
(بډوادارانيان) دهوله مه ند كړدووه له بهر ه ي خوى^۱.

به لام خواى خاوه ن سوزو به زه يى هر دواى سهره تاي ثايه ته كه به شى دووه مېشى
نارده خواره وه، هه تا ياسا بى بؤ هه موو سهر لي شيواويك، كه وا گه پانه وه يان لى
وهرده گيريت، به لام نه گهر پشت هه لكه ن و نه گه پيښه وه نه وا خواى په روه رډگار سزايه كى
به ئيشيان ددهات وه كو نه فهرموى: ﴿فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَوَلُوا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ
عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾. سورة التوبة، الآية: (۷۴).

واته: نه وان بگه پيښه وه په شيمان بښه وه نه وه چا كتره بويان، وه نه گهر پوو وهرگيږن
نه وا خوا سزايان ددهات به سزايه كى سهخت له دونياو پاشه پوژدا، وه له زه ويده نيه بؤ
نه وان هيچ دؤست و يارمه تى دهرىك^۲.

جولاس كاتى گوځى له قورئان بوو به تاييه تى له باره ي خوى و عومه يره وه گياني هاته
له رزه، كه ي به خه ياليدا دهات به تاقه وته يه ك ناوه ها ناوى بزپيت، و په رده له سه ر
درونه له خسته براوه كه ي لابي ريت؟ خهريك بوو له ترساندا زمانى ببه سترى، دواى نه وه
ناوپى بؤ لاي پيغه مبهري خوا(ﷺ) دايه وه وتى: به لكو نه گه پيمه وه بؤ لاي خوا، نه ي
پيغه مبهري خوا(ﷺ)! عومه يري كوپى سه عد(ﷺ) پاستى كړدو منيش له دروزنه كان
بووم، داوا له خوا ده كه م كه نه م گه پانه وه يه م لى وهر بگري به قوربان ت بم نه ي پيغه مبهري
خوا(ﷺ)!

به جاريك جولاس چاوى شهيتانى كويړ كړد، چونكه ماوه يه ك هه وللى ددها بيخاته
گومان و دوو دلي ه وه، دواى گه پانه وه و پاك بوونه وه ي جولاس پيغه مبهري خوا(ﷺ) پووى

۱- پوخته ي ته فسيري قورئان، مه لا محمه د مه لصالح .

۲- پوخته ي ته فسيري قورئان، مه لا محمه د مه لصالح .

کرده عومه‌یری کوپی سه‌عد سه‌یر ده‌کا فرمی‌سکی شادی ده‌م و چاوه‌ پاکه‌که‌ی ته‌رپوه به‌ گریان.

پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) ده‌ستی پیروزی بو‌ گوئی عومه‌یر دریژ کردو فه‌رموی: ((وَقَدْ أَذْنُكَ - يَا غَلامَ - مَا سَمِعْتُ، وَصَدَّقَكَ رَبُّكَ)) واته‌: پۆله‌ گیان! گویت به‌ چاکی هه‌واله‌که‌ی وه‌رگرت په‌روه‌ردگاریش به‌ راستگوئی ده‌رکردی.

جا هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا(ﷺ) هه‌ستیان به‌ دل دامه‌زراویی جولاس ده‌کرد، و ده‌یانزانی که به‌ جوانی بو‌ ئیسلام لی‌ براوه‌، و له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی پق و کین له‌ عومه‌یر هه‌لبگری، به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ له‌ به‌خشش بی‌بەشی نه‌ده‌کردو له‌ جاران زیاتر خوشی ده‌ویست، هه‌ر کاتی‌کیش ناوی عومه‌یری کوپی سه‌عد به‌رایه‌ ده‌یوت: خوا پاداشتی چاکه‌ی بداته‌وه‌ منی له‌ خوانه‌ناسی پزگار کرد، و له‌ ئاگری دۆزه‌خ لای دام.

به‌هرکه‌ سی‌ک له‌ گه‌ل ئیسلام راست بی‌ت خوای گه‌وره‌ش راستی بو‌ دینیت، هیوادارم ئیمه‌ش وه‌کو (عومه‌یری کوپی سه‌عد) بین که‌ چۆن خواو پیغه‌مبه‌ری خوای خوشویست^١.

١- الاستیعاب: ابن‌عبدالبر، الأصابه فی تمییز الصحابه: ابن‌حجر العسقلانی، حلیه الأولیاء: الّصیبهانی، حیاه الصحابه: الکانه‌هلوی، السیره النبویه: ابن‌هشام، صور من حیاه الصحابه: عبدالرحمن الباشا.

سه‌رگوزده‌شته‌ی چل و یه‌ك

گفتوگۆیه‌ك له نیوان مندالیك و حه‌جی كوری یوسف

یه‌كی له سه‌ربازه‌كانی حه‌جج گۆی له منالیکی بچوك ده‌بیټ به‌ خراپه‌ باسی حه‌ججی كوری یوسف ده‌كات، سه‌ربازه‌كه‌ش مناله‌كه‌ی گرت و هی‌نای له‌به‌رده‌م حه‌ججی كوری یوسف داینا كه دانیشتبوو له‌ناو وه‌زیرو داروده‌سته‌كه‌ی، و خۆی به‌زل ده‌زانی له‌ناو خه‌لكی عێراق، كاتی سه‌ربازه‌كه‌ مناله‌كه‌ی به‌هیزو ته‌ورمی شه‌پۆل و سی‌لاو هی‌نایه‌ ژووره‌وه‌، مناله‌كه‌ چوو له‌یان و پاوه‌ستا له‌به‌رده‌می حه‌جج و ته‌ماشای دانیشتوانی ده‌کرد، پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویند كه‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی:

﴿ أَتَبْنُونَ كُلَّ رِيعٍ أَيْةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾ . سورة الشعراء، الآية: (١٢٨-١٢٩) .

واته: ئایا ئیوه له‌هه‌موو شوینیکی به‌رز (ی سه‌ره‌ ریگا) بورجیك دروست ده‌كه‌ن به‌بی هوده، و چه‌ند كۆشك و قه‌لای به‌هیز (كارگه‌) دروست ده‌كه‌ن به‌و ئومیده‌ی هه‌ر بمینه‌وه‌و نه‌مرن^١.

له‌و كاته‌دا حه‌جج پالی دابویه‌وه به‌لام كه‌ گۆی له‌ مناله‌كه‌ بوو ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه، ته‌ماشای مناله‌كه‌ی كردو وتی: ئه‌ی منال! من ده‌تبینم كه‌ تۆ منالیکی ژیرو ژیته‌ل بیت، ئایا قورئانت له‌به‌ره‌؟؟!

مناله‌كه‌ وتی: ئایا ئه‌ترسیت له‌وه‌ی كه‌ قورئان له‌ناو بچیت تاكو من له‌به‌ری بكه‌م؟! حه‌ججیش تیگه‌یشت كه‌ پرسیاره‌كه‌ی هه‌له‌یه، وتی به‌ مناله‌كه‌: ئایا قورئانت كۆكردۆته‌وه‌؟

منالله که وتی: بۆچی قورئان پارچه پارچه بووه تاوه‌کو من کۆی بکه‌مه‌وه؟ چه‌جایش تیگه‌یشت که پرسیاره‌که‌ی هه‌له‌یه، وتی: ((أفاستظهرت القرآن))؟

منالله که ش وتی: په‌نا به‌خوا ((أَنْ أَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَاءَ ظَهْرِي)).

چه‌جای وتی: خوا بتکوژی! ئە‌ی چی بلیم؟

منالله که وتی: ئە‌گه‌ر ویستت پرسیار بکه‌یت بلی: ئایا قورئانت له‌به‌ر کردوه له‌ناو سینگت؟

چه‌جایش وتی: ئایا قورئانت له‌به‌ر کردوه له‌ناو سینگت؟

مندالله که ش وتی: سوپاس بۆ خوا هه‌مووم له‌به‌ر کردوه.

چه‌جای وتی: هه‌ندی قورئانم بۆ بخوینه، منالله که ش دانیش و وتی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ

اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝ ۱ ۝ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝ ۲ ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝ ۳ ۝﴾. سورة النصر، الآية: (۳-۱)

واته: کاتی که یارمه‌تی و کۆمه‌کی خوا هات به‌گه‌ل سه‌رکه‌وتن (شاری مه‌ککه ئازاد کرا))، وه خه‌لکت دی که پۆل پۆل دینه ناو ئایینی خواوه، ئە‌وسا ئیتر په‌روه‌ردگارت به پاک رابگره به هۆی ستایشیه‌وه، و داوای لی‌بوردن لێ بکه‌ن، چونکه بی‌گومان ئە‌و زۆر گیراکه‌ری په‌شیمانیه^۱.

پاشان ئاوپی به‌لای چه‌جایی دادایه‌وه و وتی: له سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) خه‌لک پۆل پۆل ده‌هاتنه ناو ئایینی پی‌رۆزی ئیسلامه‌وه، به‌لام له‌م سه‌رده‌مه‌ی تۆ خه‌لکی پۆل پۆل له ئایینی پی‌رۆزی ئیسلام دینه ده‌ره‌وه ئە‌ی چه‌جای.

چه‌جای وتی: تیا بجیت و بغه‌وتییت، ئایا نازانیت له‌گه‌ل کێ قسه ده‌که‌ی؟

منالہ کەش وتی: لە گەڵ حە جاجی کۆری یوسف.

حە جاجیش بە دانیشتوانی وت: چی دەلێن دەربارەی ئەم منالە؟

دانیشتوان وتیان: بیکۆژە چونکە ئەمە لە ژێر ملکە چی تۆ دەرچوووە و لە کۆمەڵ جودابووە!

منالە کەش بە حە جاجی وت: ئەو حە جاج، دانیشتوانی فیرە و ن گەلێک باشتربوون لە دانیشتوانی تۆ.

حە جاج وتی: چۆن؟

منالە کە وتی: دانیشتوانی فیرە و ن کاتیکی پرسیاریان کرد دەربارەی (موسا و هارون) وتیان: ﴿قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾. سورة الأعراف، الآية: (۱۱۱).

واتە: ئەوانیش وتیان: کاری (موسا) و براکە ی دوا بخە!

بەلام ئەوانە ی لای تۆ دانیشتون دەلێن: بیکۆژە.

حە جاج وتی: لە بارە ی پیشە وای موسلمانان چی دەلێت؟

منالە کە وتی: خوای پەروەردگار لە باوکی حە سە ن پازی بیّت (واتە پیشە وای عەلی).

حە جاج وتی: مە بە ستم پیشە وای عەلی (ﷺ) نیە، مە بە ستم لە (عبدالوالمەلیکی کۆری مە پوانە).

منالە کە وتی: علیە من الله ما يستحقه.

حە جاج وتی: تیا بجیت و بفەوتییت لە بەرچی؟

منالە کە وتی: تۆ گە و رە ترین تاوانت ئە نجام داوە.

حە جاج وتی: ئەم تاوانە چیە؟

منالە که وتی: تۆ خوین و مالی موسلمانانت هه‌لال کردوه.

هه‌جاییش ئاوپی به‌لای منالە که‌ی داوه‌و وتی: سویند به‌خوا ئه‌وا لی‌ت خو‌ش بووم،
فه‌رمانیشی ده‌رکرد که‌وا (۱۰۰۰۰۰) هه‌زار دره‌می بداتی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پشتت به‌خوای
په‌روه‌ردگارت به‌ستوه.

منالە که‌ش وتی: لی‌بوردن ته‌نها به‌ده‌ست خوای گه‌وره‌یه به‌ده‌ستی تۆ نیه،
گه‌وره‌یی و به‌خشش هی خواجه هی تۆ نیه، ((ولا جمع الله بیني وبينك))، پاشان چۆوه
ده‌ره‌وه^۱.

۱- الايمان بالقياو والقدر، محمد حسان، ص ۲۶۳.

سه‌رگوزەشته‌ی چل و دوو

نوێژی به‌یانی

منالێکی ته‌مه‌ن (۷-۸) سال له‌گه‌ڵ باوکیدا ئاماده‌ی کۆپێک ده‌بی‌ت، له‌ کۆپه‌که‌دا مناله‌که‌ گویی له‌م فه‌رموده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌بی‌ت که ده‌فه‌رموێت: ((مَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي الْجَمَاعَةِ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ)).^۱

واته‌: هه‌رکه‌ سێک نوێژی به‌یانی به‌کۆمه‌ڵ ئه‌نجام بدات، ئه‌وا له‌ پارێزگاری خوادا ده‌بی‌ت.

له‌ دوا‌ی کۆپه‌ دانێشتنه‌که‌، مناله‌که‌ به‌ باوکی ده‌لێت: بابه‌، به‌یانی بۆ نوێژی به‌کۆمه‌ڵ هه‌لمسی‌نه‌.

باوکیشی واده‌زانێت مناله‌که‌ ته‌نها ئیستا دڵی گه‌رمه‌و به‌یانی له‌بیری ده‌چیته‌وه‌، بۆیه به‌ کۆپه‌که‌ی ده‌لێت: باشه‌ (إنشاءالله).. مناله‌که‌ ده‌لێت: ئه‌گه‌ر هه‌لم نه‌سی‌نی، ناچم بۆ قوتابخانه‌..

به‌یانی باوکی به‌ته‌نها ده‌چیت بۆ مزگه‌وت و هه‌ڵی ناسی‌نی.. مناله‌که‌ش ده‌لێت: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌لت نه‌ساندم ناچم بۆ قوتابخانه‌.. باوکی زۆر هه‌ولێ له‌گه‌ڵ ده‌دات، که‌ بچیت بۆ قوتابخانه‌، چونکه‌ وانه‌کانی ده‌فه‌وتیت، به‌لام بێ سوود ده‌بی‌ت..

بۆ پۆژی دوا‌یی باوکه‌که‌ مناله‌که‌ی خه‌به‌ر ده‌کاته‌وه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ قوتابخانه‌ دوانه‌که‌وێت و خوێندنه‌که‌ی نه‌فه‌وتیت.. مناله‌که‌ به‌ دڵێکی خوشه‌وه‌ ده‌چیت بۆ مزگه‌وت و نوێژه‌که‌ی ئه‌نجام ده‌دات، له‌ پێگه‌ی گه‌رانه‌وه‌دا به‌باوکی ده‌لێت: بابه‌ ئیستا من له‌ پارێزگاری خوادام؟! باوکیشی ده‌لێت: به‌ڵێ کۆپم، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م به‌یانیه‌ به‌کۆمه‌ڵ نوێژه‌که‌ت ئه‌نجامدا...

به یانی، منالّه که ده چیت بۆ قوتابخانه، ئه و قوتابیانه ی که پوژی پيشو نه هاتبوون، ماموستا بانگی کردنه دهره وه و یه که یه که سزای دان، له بهر ئه وه ی وانه کانیا ن ئاماده نه کردبوو، هه تا سه ره گه یشته منالّه که .. ماموستا ویستی سزای بدات، به لام منالّه که به ماموستای وت: ناتوانی سزام بده ی! ماموستا به سه ر سوپمانه وه وتی: چی؟! چۆن ناتوانم سزات بده م؟! منالّه که وتی: چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمویت: (هه ر که سیك نوژی به یانی به کۆمه ل ئه نجام بدات، خودای گه وره پارێزگاری لی ده کات و ده یپاریزی)، منیش ئه مپو نوژی به یانیم به کۆمه ل ئه نجام داوه، له بهر ئه وه من له پارێزگاری خوادام و ناتوانی سزام بده یت.. ماموستاش زه رده خه نه که وته سه ر لیوی و به پیکه نینه وه ئافه رینی منالّه که ی کرد له جیاتی سزادان^۱.

۱ کاسیتی (أنین الفجر) و نزای سه هه ر: هیمن محمد علی.

سەرگۆزەشتەى چل و سى

بۆچى دەگریت؟

شەوێك باوكێك له كاتێكى درەنگدا دەگەرێتەوێه بۆ مال، له ژووری كۆپەكەیه‌وه گۆیى له دەنگى گریان دەبیٔت!! دەچیت بۆ لای كۆپەكەى و لێى دەپرسى: بۆچى دەگریت؟! كۆپەكەى پێى دەلێت: بۆ فلانە دراوسێمان دەگریم...

باوكى بەسەر سوپمانەوێه دەلێت: ئەوێه گریانى بۆ چیه؟! پیرەمێردێك مردووه، تەمەنێكى درێژیشى بەسەر بردووه.. گومانم وابوو كارەساتێكى گەورەمان بەسەر هاتووه!! ئەم هەموو گریانە بۆ ئەو پیرەمێردە؟ خۆ ئەگەر من بمردمايه، بەم شیوێهه بۆم نەدەگریات!! كۆپەكە بەچاوى پڕ لە فرمێسكەوێه سەیری باوكى كردو وتى: بەلێ... بەم شیوێهه بۆت نەدەگریام، لەبەر ئەوێه ئێو پیاوێه بوو، كە دەستى گرتم و بەرەو مزگەوت و نوێژى بەكۆمەلێ بردم.. فێرى ئەوێهى كردم كە نوێژى بەیانیان بە كۆمەل ئەنجام بدەم.. ئامۆژگارى دەكردم هاوێلێ چاكەكاران بى و لە هاوڕێى خراب دووربەكەوێه.. هەر ئێو بوو هانى دەدام بۆ ئەوێه قورئان لەبەر بكەم.. بەلام هەر تۆ بەناو باوكمیت!! كەى ئامۆژگاریه‌كت كردووم؟! ئێو پیرەمێردە باوكى راستەقینه‌م بوو، پێویسته‌ بۆ ئێو بگریم..

لەم كاتەدا باوكەكە له خەوى بى ئاگایى بەخەبەر دێت.. قسەكانى جگەر گۆشەكەى كاریان تێكردو چاوه‌كانى پڕبوون له فرمێسك.. كۆپەكەى لەباوێش گرت و پەیمانیدا لە داها تودا هەموو نوێژەكانى بەكۆمەل له مزگەوتدا ئەنجام بدات.^۱

سه‌رگوزده‌شته‌ی چل و چوار

ئه‌بو حه‌نیفه‌و چاوی عه‌قل

ئه‌بو یوسف، یه‌عقوبی کوری ئیبراهیم یه‌کیکه له قوتابییه ژيرو زیره‌که‌کانی (ئه‌بو حه‌نیفه) هه‌رده‌م کاته‌کانی خۆی ته‌رخان کردبوو بۆ فێربوونی زانستی شه‌رعی له‌لای (ئه‌بو حه‌نیفه)، ئه‌مجا (ئه‌بو یوسف) چه‌مکێک له ژيانی خۆی ده‌گێڕێته‌وه که له‌گه‌ڵ (ئه‌بو حه‌نیفه) دا ژیاوه‌و ده‌لێت: من منالێکی ته‌مه‌ن پێنج سالان بووم، ده‌چومه‌ لای (ئه‌بو حه‌نیفه) زانستی حه‌دیس و فیه‌م ده‌خویند، به‌لام له پووی ماددییه‌وه زۆر ده‌ست کورت و نه‌داربووم له مال‌وه، هه‌تا جارێکیان له کاتی ده‌رس خویندن باوکم هاته‌ ژووره‌وه‌و وتی: کوڕم پێت له‌گه‌ڵ پێی (ئه‌بو حه‌نیفه) درێژمه‌که تۆ هه‌ژاریت و (ئه‌بو حه‌نیفه) ش هه‌ر ده‌نانی برژاوه‌ بڕۆ بۆخۆت ئیشیک بکه‌ باشتره‌، ده‌لێ: منیش به‌هۆی ئه‌مه زۆر دواکه‌وتم له ده‌رسه‌کان، به‌لام (ئه‌بو حه‌نیفه) هه‌ر پرسیا‌ری ده‌کردم و ده‌یفه‌رموو: کوانی (ئه‌بو یوسف) بۆ دیار نیه، ئه‌مجا ده‌لێ پاش ماوه‌یه‌ک خۆم پێ پانه‌گیراوه‌ر چوومه‌ لای به‌ی زانی‌نی باوکم، کاتیک (ئه‌بو حه‌نیفه) منی بینی وتی: ها چ ده‌که‌ی؟ بۆ دیار نیت؟ منیش وتم: به‌ ئیش و کارو گۆڕپایه‌لی باوکم سه‌رقالم، له پاش ده‌رس خویند‌نم نه‌پۆشتمه‌وه له‌لای ئه‌و هه‌تا قوتابییه‌کان پۆشتم، ئه‌مجا (ئه‌بو حه‌نیفه) وتی: ئه‌م کیسه‌یه بگه‌ره.. ده‌لێ: منیش کیسه‌که‌م کرده‌وه ده‌بینم سه‌د دیره‌می تیا‌یه پاشان وتی: به‌شداری بازنه‌ی ده‌رسی خویند‌مان بکه‌و هه‌ر کاتی ئه‌و پارهی ته‌واو بوو هه‌والم پێ بده‌، ده‌لێ: ماوه‌یه‌کی که‌م به‌سه‌ر ئه‌م سه‌د دره‌مه‌دا تیپه‌ری سه‌د دیره‌می دیکه‌ی پێدام، ده‌لێ: منیش هه‌رگیز هه‌والم پێ نه‌ده‌دا به‌ ته‌واو بوونی، به‌لام ئه‌و ده‌توت یه‌کێک هه‌والی پێ ده‌دا که ته‌واو بووه‌، پاشان (ئه‌بو یوسف) ده‌لێت: هه‌تا من حالم زۆر باش بوو، به‌لام کاتیک باوکم وه‌فاتی کرد دایکم منی له‌لای به‌رگ درویه‌ک دانا هه‌تا ئیشی له‌لا بکه‌م، به‌لام

من به‌گویم نه‌ده‌کرد، هه‌تا پۆژیکیان هاته‌لاى (ئەبو حەنیفە) و‌تى: بۆ لێى ناگه‌پێى ئەو منالە ئیش بکات. ئایا تۆ نازانى ئەو هه‌باوکی نه‌ماوه‌و من مه‌سره‌فى ده‌کیشم؟ (ئەبو حەنیفە) ش‌وتى: کوا کۆره‌که‌ت لێى گه‌پێ با فێرى زانست بێ کى ده‌لێت پۆژیک له‌ پۆژان هه‌لوا به‌ پۆنى فستق ناخوات؟ له‌ و‌کاته‌دا ئەم جوړه‌ خواردنه‌ ته‌نها خواردنى پاشاو مه‌لیک بوو، ئەمجا دایکى (ئەبو یوسف) ده‌لێ: به‌خوای تۆ پیره‌مێردیکى بێ ئەقلێ یه‌کسه‌ر ده‌چێته‌ ده‌ره‌وه‌، پاشان (ئەبو یوسف) درێژه‌ به‌ باسه‌که‌ى ده‌دات، ده‌لێ: خوای گه‌وره‌ زۆر سوودی پێ گه‌ياندم، به‌هۆى زانسته‌وه‌ زۆر به‌رزى کردمه‌وه‌ هه‌تا له‌سه‌رده‌مى خه‌لیفه‌ (هارونه‌ ره‌شىد) بووم به‌ (قازى)، به‌لام پاش ماوه‌یه‌کى که‌م له‌ ئیش کردنم له‌ (قه‌زا) هارونه‌ ره‌شىد منى کرده‌ (قاضي القضاة) واته‌: ئەو که‌سه‌ى قازى ده‌نێرێته‌ شوینی تر.

ئەمجا ده‌لێ: من و‌ هارونه‌ ره‌شىد له‌سه‌ر یه‌ک سفره‌ نانمان ده‌خوارد، زۆربه‌ى کات هه‌ر له‌لاى ئەو بووم، هه‌تا پۆژیکیان خواردنیکیان بۆ هارونه‌ ره‌شىد هێنا و‌تى: وه‌ره‌ (ئەبو یوسف) ئەو خواردنه‌ بخۆین، چونکه‌ ئەو خواردنه‌ بۆمان ئاماده‌ ناکرێت، (ئەبو یوسف) ئیش و‌تى: ئەو خواردنه‌ چیه‌؟ ئەویش و‌تى: هه‌لوايه‌ به‌پۆنى فستق، ئەویش زه‌رده‌خنه‌یه‌ک به‌سه‌ر لیویدا دێت، و‌ ده‌لێت: بۆچی پێ ده‌که‌نیت؟ ئەویش ده‌لێ: هه‌یچ نیه‌، خه‌لیفه‌ش ده‌لێ: ده‌بیّت هه‌ر پێم بلێی، (ئەبو یوسف) ئیش سه‌رگۆزه‌شته‌که‌ى خوێ بۆ ده‌گیرێته‌وه‌ به‌ ته‌واوى، خه‌لیفه‌ش زۆر سه‌ر سوڤمان ده‌بیّت، بۆیه‌ و‌تى: په‌حمه‌تى خوا له‌ (ئەبو حەنیفە) بێ ئەوه‌نده‌ى به‌چاوى ئەقل دیدى به‌چاوى سه‌ر نه‌یدى.

سه‌رگوزەشته‌ی چل و پینج

کیشوهری پاکیزه‌یی منداڵ

له منالێکم پرسى: گەر ناوه‌که‌ت بگۆڕى.. هه‌ز ده‌که‌یت چ ناویك هه‌لبژێریت؟ هه‌ستم کرد پرسیاره‌که‌م ناوجه‌رگه‌ی ده‌رونی هه‌ژاند، که‌مێك به‌چاوه‌ په‌شه‌کانی لێم وردبووه‌وه‌ دیاربوو ناویك له‌ مێشکیدا نه‌خشابوو که‌ زۆر عاشقی بوو، لێوه‌کانی لێك ترازاندو به‌ده‌نگێکی نه‌رم و بپروایه‌کی پته‌وه‌وه‌ وتی: به‌هه‌شت!!

منال پاکه‌.. چ وشه‌یه‌ك له‌ پاك شیاوتره‌ بۆ منال؟

چونکه‌ پێش هه‌موو شتێك کائینیکی پاکه‌.. دلی پاکه‌.. مێشك و ده‌روونی پاکه‌.. وته‌کانی له‌ زاریکی پاکه‌وه‌ ده‌رده‌چن.

سه‌رگوزده‌شته‌ی چل و شه‌ش

مافی دایک و باوک

ده‌گپرنه‌وه: کورپک دواى ئه‌وه‌ی ده‌بیته‌ خاوه‌نی ژن و منال، باوکی پیر ده‌بیته و ماوه‌یه‌ک خزمه‌تی ده‌کات، ماندوو ده‌بیته به ده‌ستیه‌وه و هاوسه‌ره‌که‌شی ده‌ست ده‌کات به بۆله بۆل و به‌رده‌وام ده‌لیته: ئه‌مه حال نیه ئیمه تایین، خوا بیبرئ ئه‌م حاله و ئه‌مه ژیان نیه به‌ده‌ست ئه‌م پیره‌وه به‌سه‌ری ده‌به‌ین، تا ئیره هه‌ر باش ده‌بیته باوکی ده‌توانیته بچولئ و بجیته ده‌ره‌وه و بگه‌رپته‌وه به‌ره‌و مال، به‌لام جار جار له بیزاریا ده‌رگا‌که‌ی بۆ ناکه‌نه‌وه، کورپکیان ده‌بیته هه‌ر چه‌ند بچوک ده‌بیته به‌لام عاقل، جار جار ده‌گه‌رپته‌وه باواى له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌یه‌و به باوه‌لی باوه‌لی ده‌بیاته ژووره‌وه، دایکیشی توپه ده‌بیته و هه‌ره‌شه‌ی لی ده‌کات که جاریکی تر نه‌یه‌ینیته‌وه له‌گه‌ل خوی، ئیواره‌یه‌ک ژنه‌که‌ی زۆری بۆ ده‌هینی که ده‌بیته باوکت بکه‌یته ده‌ره‌وه و له کۆلان به جیی به‌یلى، به ناچارى ده‌یکاته ده‌ره‌وه، کورپه‌که‌شیان ده‌لیته: بابه سه‌رمای ده‌بیته و با شتیکی بۆ به‌رین دایپۆشین، باوکی‌شی ده‌لی بچۆ لیفه شپه‌که بیته و بۆی به‌ره، کورپه‌که‌ش لیفه‌که ده‌هینی و ده‌لی: به باوکی بیگره با به‌م چه‌قویه بیکه‌ین به دوو به‌شه‌وه، باوکی‌شی وا ده‌زانیت مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه له‌تیکی بۆ ژیری و به له‌ته‌که‌ی تریشی دایپۆشی، ده‌لی: کورپ شتیکی باشت کرد وای لی بکه، ده‌لی: باوکه ئه‌م له‌ته‌ی بۆ باوام و ئه‌م له‌ته‌یش هه‌له‌گرین، ده‌لی: کورپ بۆچی؟ ده‌لی بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر کاتئ تۆش پیربوویت و وات لیتهات منیش ئه‌م له‌ته‌ی به‌کاربه‌ینم بۆ تۆ، له‌ویدا باوکی به ئاگا دیته‌وه و قولپه‌ی گریان ده‌یگرئ و هه‌لو‌یستی جوان و ده‌رون پاکی کورپه‌که کار ده‌کاته سه‌ر باوک و دایک، باوکی ده‌هینیته ژووره‌وه و بریارده‌دن تا له ژياندا بن به‌وپه‌ری پڙه‌وه خزمه‌تی بکه‌ن، ئیتر له‌و پۆژه‌وه هیمنی و ئارامی بال ده‌کیشی به سه‌ریانا و به ئاسوده‌یی ده‌ژین.

ئەم سەرگوزەشتەيە فيرمان دەكات كە:

- ۱- لە مەردا پېشبینی بەیانی بکەین، و داهاوو بخوینینەو، چونکە پۆژان پۆژیان لە دوايە.
- ۲- فيرمان دەكات كە چاکەکاربین لە گەڵ دایک و باوکماندا، و هەر چۆن ئیمەیان بە سۆزو خۆشەویستیه‌وه گەورە کرد، ئیمە بە پیریا خزمەتی ئەوان بکەین.
- ۳- ئەم سەرگوزەشتەيە پیمان دەلی کەسیک بۆ خۆی و دایک و باوکی خۆی نەبێت، بۆ کەسانی تریش چاوەپوانی خیری لیناکرێت لە کۆمەلگەدا.
- ۴- فيرمان دەكات چۆن ئامۆژگاری کەسانی لە خۆمان گەورەتر بکەین، و کاریگەریشی هەبێت لە سەریان^۱.

سەرگۆزەشتەى چل و حەوت

شەریفۆ

شەریفۆ ئەو منالەى حەماسەت و جۆلەى موسڵمانانى ئەفەریقايى زیاد کرد، شەریفۆ سەر دەمى خەوارق و سەیره‌کان دووبارە دەکاتەو، تەمەنى تەنها (پینج) سالە، شوپنکەوتوانى دەیان هەزارە.

هەر کاتیك له شەقامیکەو دەپرات خەلکى هەمووی له‌گەلى دەبن و بە پیرۆزى دەزانن، پوو بکاته هەچ مزگەوتیک جیگەى دانیشتن و نوێژکردن نامینیت، یەكەم کۆمەلە وشە بە زمانى دەرى برپووە له تەمەنى چوار مانگیدا بوو، هەر چەندە ئەو کاتە له خیزانیکی مەسیحی کاسۆلیکی بوو.. یەكەم وشەى (الله أكبر) بوو چەند بارەى دەکردووە بەشیوہى خۆى و بە زمانى عەرەبى و بە زوبانیکی پاراوو بیستراو، کاتیك باوک و دایکى زانیان (الله أكبر) دروشمى موسڵمانانە، وردە وردە هاتن بەرەو ئیسلام، شەریفۆ جیگەى سەرنجى پایتەختى سەنگالە.

خەلکیکی زۆرو دەزگاكانى پاگەیاندن له شوپنى دەبن هەر چەندە حەز بە وینەگرتن ناکات، بەلام یەكێك له وینەگرە فەره‌نسیەکان ئەو تەوق و بازنەیی شکاندوگەیشتهى لای و وینەى گرت.

جەماوەریکی زۆر ئەو منالە تەمەن پینج سالەیان له ئامیزگرتووە ((واکیر) مامى ئەم منالەیه دەلیت: کاتیك شەریفۆ گەیشته تەمەنى سى سالان سورەى ئیخلاصى چەند بارە دەکردووە هەتا دەخەوت، تواناو زیرەکیەکی بى وینەى هەیه، بە چەند زمان قسە دەکات، ئینگلیزى و عەرەبى و فەره‌نسى دەزانیت، بێجگە له زمانى خۆى که سەواحیلیه که هەمووی له ریگەى بیستەنەوە فیربووە.

پۆژنامه نووسی فەرهنسی (تۆماس جونو) ده‌لێت: من گویم لیّ بوو زۆر به‌باشی به‌ فەرهنسی قسه‌ی کردوه، هه‌ر چه‌نده‌ ده‌سه‌لات دارانی سه‌نغالی نیگه‌رانن به‌و جه‌ماوه‌ره‌ی بوونه‌ی (شه‌ریفۆ)، و ده‌یان‌ه‌وێت که‌می بکه‌نه‌وه، به‌لام به‌رده‌وام له‌ زیاده‌بوون دایه، له‌ یه‌که‌م پۆژی سه‌ردانه‌که‌یدا بۆ (ده‌کار) پانزه‌ هه‌زار که‌س له‌ به‌رده‌میدا دانیشتبوون گوێیان له‌ قورئان خوێندنی شه‌ریفۆ گرتبوو.

کاتی‌ک شه‌ریفۆ ده‌ست نیشانی مزگه‌وتی‌کی کرد بۆ نوێژی هه‌ینی (شه‌ست) هه‌زار که‌س ئاماده‌ی ئه‌و جومعه‌یه‌ ده‌بون، کاتی‌ک به‌سه‌ر شه‌قامه‌ سه‌ره‌که‌یه‌که‌ی شاردایه‌ ئۆتۆمبیلێک پۆیشت، جه‌ماوه‌ری‌کی زۆری هه‌تافی (الله أكبر) یان ده‌کێشاو ده‌که‌وتنه‌ دوایی، و داوای نزای خێریان بۆ ده‌کرد، ته‌نها له‌ سه‌نغال ناوه‌ستی، به‌لکو ده‌چێته‌ ولاتانی تر باسی ئیسلام ده‌کات، و به‌ زمانێکی زۆر پاراو قورئان ده‌خوینێت له‌ ناو خه‌لکیدا، سه‌ردانی لیبیا و ساحلی عاج و کینیا کردوه، له‌ هه‌موویاندا بووه‌ته‌ جیگه‌ی سه‌رسوپمانی خه‌لکی و ده‌زگا‌کانی راگه‌یاندن و چینی‌کی به‌رفه‌وانی به‌لای خۆیدا پاکێشاوه، ئه‌وه‌نده‌ ماوه‌ بلێین شه‌ریفۆ منالێکی بچوکه‌ و پێش چه‌ند سالێک له‌ دایک بووه.^۱

۱ درود، فاتح شیخ محمد سمیع، به‌رگی چواره‌م، ۴۲، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی چوار چرا.

سەرگوزەشتەى چل و هه‌شت

تەنھا خەندەيه‌ك

بۆ بەخشینی شادمانی و میهر و سۆزو خۆشه‌ویستی زۆر جار تەنھا خەندەيه‌ك بەسە، چرپەى دوو وشەى ناشك و نیگیایەكى نورین بەسە بۆ هەڵکردنی شنەو شەمالی هیوا بەخش و شادی هێن و خەفەتەر.

بەلام بەداخەو زۆرجار بەرامبەر بە کاریکی وەها ئاسان و سانا سستی دەنۆین! لە کاتی‌دا خەندەو وتەى شیرین کاریگەریەکی ئەفسوناوی هەیه، و وادەکات لە قولایی دڵەکاندا جیگای خۆمان و دەورووبەر نوقمی سەعادت و سەرفرازی بکەین.

با بەیه‌که‌وه سەرنج لە هەڵۆیستی ئەم منالە هەست ناسک و دڵپاکە بدەین، و وانەیه‌کی بەرزى لیۆه فیڕ بین:

منالێك له‌گەڵ باوك و دایكیدا دەچنە نوێژی هەینی، لە وتاری هەینیدا مامۆستا باس لە بەخشین و پاداشتی بەخشندەیی دەکات، ئەمیش زۆر ئارەزوو دەکات کە بێتوانیایە پارەو سامانی بە هەژاران و لیقه‌وماوان ببەخشایە، لەبەر ئەوە دواى نوێژی هەینی لە مامۆستای وتاریبێژ نزیک بویه‌وهو بە خەمباریه‌وه لێی پرسى: مامۆستا گیان! من زۆر حەز دەکەم یارمەتى هەژاران بدەم، بەلام هیچ پارەیه‌کم نیه.

مامۆستاش بەوپەڕى ریزو خۆشه‌ویستیه‌وه پووی تێکردو پێی گوت: پۆله‌ى شیرینم بەخشین تەنھا بە پارە نابێت، بەلكو دەتوانیت بەشێك لە کاتەکانت ببەخشى بۆ جێبەجێکردنی کارو پێداویستیه‌کانی ئەو کەسانەى کە پێویستیان پێته.

تەنانەت بەخشینی خەندەيه‌ك بەخێرو بەخشین دەژمێردرێت.

منالەکه بەم وتانە دڵخۆشبوو، یەكسەر دەستی دایک و باوکی گرت و وتی: دایه‌ گیان!

بابه‌ گیان! چى بکەین؟

باوکی گوتی: دەچین بۆ نەخۆشخانەکان و سەردانی نەخۆشەکان دەکەین و هەوالیان دەپرسین و دلخۆشیان دەکەین.

هاوکات هەر سیکیان چوونە نەخۆشخانەیک لەویدا چاویان بە پیرەژنیکی نەخۆش کەوت کە تەمەنی (۹۲) سال بوو، شێرپەنجە بە هەموو لاشەیدا بڵاوبوو، کاتیکی چاوی هەلینا و ئەمانی بینی گوتی: من (۸) مانگە لەم نەخۆشخانەیکەم و (۱۴) سالە لەم نەخۆشخانە بۆ ئەو نەخۆشخانە دەمگوازنەوه! زۆربەی نەخۆشەکانی دەورووبەرم مردن و تەنھا من ماومەتەوه، تالابی نەخۆشی و تەنیاوی دەنۆشم و هەمیشە لەخودا دەپارامەوه کە کەسێک بێتە لام، خۆشی بویم و خۆشم بوو، و هەوالم بپرسی و لەم تەنیاویە رزگارم بکات، تا ئیستاش کەس سەردانی نەکردووم و لێی نەپرسیومەتەوه! زۆر سوپاسی ئێوه دەکەم و تا دوا هەناسە دوای خیرت بۆ دەکەم.

پۆژیکیان هات بۆ سەردانی پیرژنەیکە بینی قەرەوێکی چۆلە و کۆچی دوایی کردووه، تەنھا پارچە کاغەزیکی بینی کە لەسەر چەرچەفە سپیەکی بەجیی هێشتبوو، تیایدا نووسرابوو... هەر چییەکی بلیتم ناتوانم سوپاست بکەم، ئەوەندە دەلێم سوپاس بۆ خودا بە پاستی لەناخی دڵمەوه خۆشم دەوێت، من لەم دنیاوە کەسم نیە لەبەر ئەوه بپارمدا هەموو سەرۆکەکانم دوای خۆم ببەخشم بە تۆ، کە بریتیە لە (۲) ملیۆن دۆلار!.

خوینەری بەرپێز: ژیری ئەم منالە تەنھا لە پاداشتی خەندەیکە جوان و وتەیکە خۆشدا، چى دەبێت ئەگەر هیچمان لە توانادا نەبوو بۆ ئەوهی ببەخشین، خەندەو بزەى سەر لیوو وشە جوانەکانمان بکەینە خەلات و گۆل پڕژینی دڵەکانی پێ بکەین!!

سەرگوزەشتەى چل و نو

مندائیکى تەمەن (١١) سائەى نابینا

مندائیکى تەمەن (١١) سائەى میسرى ئیمامەت و وتارییژى هەینی بۆ نوێژ خوینان دەکات لە مزگەوتى (ال فرج بالبدرشین) ى باشورى شارى قاھیرەى پایتەختى میسر و هەمیشەش مزگەوتەکەى جمەى دیت لە نوێژ خوینان.

(سلام محمد الدسوقى) ئەو منالە بە توانایەى کە زیرەکی و توانا زۆرەکانى سەرنجى موسلمانان و نوێژ خوینانى بۆ خۆى پاکیشاوە و لە شوینی زۆر دوورەوه دین بۆ گوێگرتن لە وتارەکانى پۆژى هەینی، و سەرچەم قورئانى لەبەرە، و هەر لە تەمەنیکى زۆر منالیەوه تواناکانى بە دیار کەوتون...

باوکى (دسوقى) لەبارەى کۆرەکەیه‌وه دەلێت: هەر لە منالیەوه بۆم دەرکەوت کە کۆرەکەم زۆر بەتوانایە، کاتیک کە دەمبینى لاسایى شیخ و زانا گەرەکان دەکاتەوه و گوێیان لى دەگریت، کاتیکیش کە دەچوینە مزگەوت بۆ ئەنجامدانى نوێژى هەینی، کە دەهاتینەوه کۆرەکەم دەچوو سەر کورسیەک و ئەوهى مامۆستا کە وتبووى بەحەماسەتەوه دەیوتەوه.

ئەمە و ئیستا (سلام محمد) لە پەیمانگای خویندەوه‌کانى سەر بە زانکۆى ئەزھەر دەخوینیت و مامۆستاکانى دەلێن: لە تەمەنى شەش سالى قورئانى لەبەر کرد، هەر لە منالیەوه چاوه‌کانى نابینا بوون و نوێژ خوینانى مزگەوتى (ال فرجیش) زۆر بە تواناکانى واردان و قورئان خویندنى ئەو منالە بەهرەمەندە سەرسامن، سەلام بۆخۆشى ئاواتە خاوە بگاتە پلەى ئەو زاناو مامۆستا و تارییژە بەناوبانگەکانى جیهانى ئیسلامى، کە خەلکى لە ولاتانى ترەوه بۆ گوێ بیست بوونى وتارەکانیان گەشت دەکەن و ئامادە دەبن^١.

سه‌گوزده‌شته‌ی په‌نجا

ئیبینو ته‌یمیه

ئیبینو ته‌یمیه به منالی توانایه‌کی ژۆری له‌به‌رکردنی هه‌بوه، ته‌نانه‌ت له‌و بواره‌دا ناوبانگی ده‌رکردبوو، زانایه‌کی حه‌له‌بی هاته‌ دیمه‌شق و ناوبانگی ئیبینو ته‌یمیه‌ی بیستبوو، وتی: بیستومه‌ لای ئیوه‌ کوپێک هه‌یه‌ پێی ده‌لێن: ئه‌حمده‌ که‌ له‌ به‌رکردندا خێرایه‌، جا هاتووم به‌لکو بیبینم، ئه‌مجا پێنموونی کرا تا چاوه‌پوانی بکات، که‌ ئیبینو ته‌یمیه‌ هات له‌و حیکێ پێبوو، زانای حه‌له‌بی له‌و حه‌که‌ی سه‌یر کردو داوای له‌ ئیبینو ته‌یمیه‌ کرد تا چی تیدا نوسراوه‌ بیسپێته‌وه‌ تا شتیکی پێی بلێت و بینوسیته‌، ئه‌ویش نوسیینه‌که‌ی سپیه‌وه‌و زاناکه‌ش ده‌قی چه‌ند فه‌رموده‌یه‌کی پێت که‌ یانزه‌ یان سیانزه‌ فه‌رموده‌ ده‌بوون، به‌ ئیبینو ته‌یمیه‌ی وت: ئه‌وه‌ بخوینه‌ره‌وه‌، ئه‌ویش سه‌یریکێ نووسیینه‌که‌ی کردو پاشان له‌و حه‌که‌ی لا‌بردو به‌بی هه‌له‌ فه‌رموده‌کانی بۆ وته‌وه‌، پاشان زانای حه‌له‌بی ئه‌وه‌شی بۆ سپیه‌وه‌و چه‌ند سه‌نه‌دیکی فه‌رموده‌ی پێنوسی، ئیبینو ته‌یمیه‌ وه‌ک جاری پێشوو هه‌مووی بۆ وته‌وه‌، زانای حه‌له‌بی سه‌رسام بوو و وتی: ئه‌گه‌ر ئه‌م کوپه‌ بمینیت پۆل و کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی ده‌بیت، چونکه‌ شتی وانه‌بینراوه‌.

ئیبینو ته‌یمیه‌ ته‌مه‌نی منالی تینه‌په‌راندبوو، پۆژێک باوکی بپیاریدا مناله‌کانی بباته‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ گه‌ران، به‌ ئه‌حمده‌ی وت: له‌گه‌ڵ براکانت وه‌ره‌ با که‌مێک به‌سه‌ییته‌وه‌، به‌لام ئیبینو ته‌یمیه‌ هه‌زینه‌کرد هه‌رچه‌نده‌ باوکی پێیوت، به‌لام ئه‌حمده‌ داوای کرد نه‌چیت و بمینیته‌وه‌ و تی: وام پێخۆشه‌ پیم پێی بده‌یت نه‌یه‌م، باوکیشی پازی بوو، و مناله‌کانی تری برد، کاتیکی ئیواره‌ گه‌رانه‌وه‌ باوکی جۆره‌ لۆمه‌یه‌کی کرد که‌ چ سودیکت بینی نه‌هاتی، ئه‌حمده‌ وتی: ئه‌مپۆ ئه‌م کتیبه‌م له‌به‌ر کردووه‌، باوکی بپوای نه‌بوو توانیبیت شتی وابکات، بۆیه‌ کتیبه‌که‌ی لێوه‌رگرت و لێی پرسیه‌وه‌، ئه‌حمده‌ هه‌مووی به‌ له‌به‌رکردنه‌وه‌ بۆ خوینده‌وه‌، باوکیشی له‌ ترسی ناحه‌زان وتی: کوپێ شیرینم به‌که‌س مه‌لی شتی وات کردووه‌.

سه‌رگوزده‌شته‌ی په نجاو یه‌ك

له خۆبایی بوون

جاریکیان (أبو العلاء المعری) له شوینیکدا زۆر له خۆبایی ده‌بیټ، و ئه‌یه‌وی خۆی هه‌لکیشیټ و ده‌لیټ: من ده‌توانم شتی وا بکه‌م و بلّیم که که‌س پیش من نه‌یکردبێ، هه‌ر له‌و شوینه‌دا منالیکێ تازه پیگه‌یشتوو لیی پاده‌په‌ری و ده‌لیټ: ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت پیتیکی تازه‌م پێ بلّی جگه‌ له‌و (۲۸) پیته‌ی که پۆژانه به‌کاری ده‌هینیت له قسه‌کانماندا، ئیتر (أبو العلاء المعری) هیچی بۆ نه‌مایه‌وه و بیده‌نگ بوو.

سه‌رگوزەشته‌ی په‌ نجاو دوو

خوا‌ی گه‌وره‌ پۆزی ده‌ره

ده‌گێڕنه‌وه (حاته‌می کوری ئەصه‌م) له‌لای منالەكان وتی: ده‌مه‌وی بچم بۆ حه‌ج منالەكان گریان و وتیان: ئە‌ی ک‌ی به‌خیومان بکات ک‌چ‌کی بچوکی هه‌بوو وتی: ل‌یی گه‌ڕ‌ین با ب‌روات خۆ ئە‌و پۆزی ده‌ری ئ‌یمه‌ نیه‌، پاشان که‌ باوکیان پ‌ۆ‌یشت منالەكان به‌ برس‌یه‌تی هه‌مویان سه‌رزە‌نش‌تی ئە‌و ک‌چه‌یان ده‌کرد، ک‌چه‌که‌ وتی: خوا‌یه د‌لم نه‌شک‌ینی، تا پ‌ۆ‌ژ‌یک‌یان گه‌وره‌ی و‌لات له‌لای مال‌ی‌اندا ت‌ی‌په‌ری به‌ هاوه‌له‌کانی وت: که‌ هه‌ند‌ی ئ‌اوی خوار‌دنه‌م بۆ به‌ئ‌ین منالەکانی حاته‌م گ‌ۆزه‌یه‌ک ئ‌اویان بۆ ه‌ینا کات‌یک پاشا خوار‌دیه‌وه‌و وتی: ئە‌مه‌ مال‌ی ک‌ییه‌؟ وتیان: مال‌ی (حاته‌می کوری ئەصه‌م)ه‌، پارچه‌یه‌ک ئ‌التونی خسته‌ ناو گ‌ۆزه‌که‌و وتی: هه‌ر که‌س منی خ‌ۆش بو‌یت با وه‌کو من بکات ئە‌و سه‌ربازانه‌ی که‌ له‌گه‌ڵ‌ی بوون هه‌ریه‌که‌یان پارچه‌یه‌کیان خسته‌ ناو گ‌ۆزه‌که‌وه‌، ئ‌یتر ک‌چه‌که‌ ده‌ستی کرد به‌ گریان دایکی وتی: خوا که‌ ر‌زق و پ‌ۆزی بۆ فره‌وان کردووین بۆ ده‌گری؟ ک‌چه‌که‌ وتی: ئ‌ا ئە‌مه به‌نده‌یه‌کی خوا پ‌ووی ت‌ی‌کردین و ئ‌اوا ده‌وله‌مه‌ند بوین، جا ئە‌ب‌ی چ‌ۆن ب‌ی‌ت ئە‌گه‌ر خوا پ‌ومان ت‌ی‌بکات و سه‌یرمان بکات.

سه‌گوزده‌شته‌ی په‌نجاو سی^۶

گه‌ران به‌دوای زانستدا

پیشه‌وا ئه‌حمده (په‌زای خوای لی بی) هر له منالیه‌وه ئاره‌زووی له وهرگرتنی زانست کردوه، و له ژیر ده‌ستی مامۆستاکان و زاناکان په‌روه‌رده بووه، و زۆر دایکی خوښ ویستوه، ته‌نانه‌ت ده‌لی: جاریکیان له کوفه‌ پویشتمه‌ دهره‌وه تووشی سه‌ر نیشه‌ بووم گه‌پامه‌وه بو لای دایکم چونکه‌ مؤله‌تم لی وهرنه‌گرتبوو، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که له منالیه‌وه گومانی ئه‌وه‌ی هه‌بوو که هۆی سه‌ر نیشه‌که‌ی ئه‌وه بووه که به‌بی‌ پرسى دایکی له مال دهرچووه، زۆر جار دایکی به‌زه‌یی پیدا ده‌هاته‌وه که چه‌ند ماندوو ده‌بی‌ت، بویه جارى وابوو جلوه‌رگه‌که‌ی لی ده‌شارده‌وه، چونکه‌ پیشه‌وا (ئه‌حمده) هر له منالیه‌وه به‌رده‌وام پیش شه‌به‌ق ده‌پویشته دهره‌وه بو وهرگرتنی زانست، و جارى وابوو هی‌نده زوو ده‌چوو بو وهرگرتنی زانست ته‌نانه‌ت دایکی ده‌یفه‌رموو: کوپم جارى با له‌خه‌وه‌ستن^۱.

۱ الحديپ والمحدثون: (۳۵۱)، ابن حنبل: (۲۰)، المناقب: (۲۳)، الائمة الاربعة: (۱۶۰)، البدييه والنهايه: (۲۷۳/۱۰)، سير اعلام النبلاو: (۴۶۱/۷).

سه‌رگوزده‌شته‌ی په‌ نجاو چوار

سته‌م کردن

ده‌گیرنه‌وه: ئه‌نو شیروان، رۆژێك ده‌چێته‌ راو و به‌دواى نێچیرێك ده‌كه‌وێت و له‌ له‌شكره‌كه‌ى داده‌برێت، زۆر ماندو و هیلاك و تینوو ده‌بی‌ت، رێگای ده‌كه‌وێته‌ به‌رده‌م باخێك، و می‌رد مندالێك ده‌بینێت و پێى ده‌لێ: هه‌ناریكم به‌دری ئه‌ویش ده‌یداتى، و ئه‌نو شیروان ده‌يكاته‌ دوو پارچه‌و ده‌نكه‌كانى ده‌كوشێت و ئاوێكى زۆرى لى‌ پەیدا ده‌بی‌ت و ده‌یخواه‌وه‌ و سه‌رى سوڤ ده‌می‌نى له‌م هه‌ناره‌، له‌ولا بېیار ده‌دات ئه‌م باخه‌ له‌ خاوه‌نه‌كه‌ى زه‌وت بكات!، پاشان به‌ منالە‌كه‌ ده‌لێ: هه‌ناریكى ترم به‌دری؟! كه‌ پێى داو شه‌قى كرد سه‌یری كرد ئاوێكى كه‌مى هه‌یه‌و تامى زۆر ناخۆشه‌! به‌ منالە‌كه‌ى وت: ئه‌ى منال! ئه‌وه‌ بۆ ئه‌م هه‌ناره‌ به‌م جووره‌یه‌؟! منالە‌كه‌ وتی: وادیاره‌ پادشای ئه‌م ولاته‌ نیازى سته‌مى هه‌یه‌، بۆیه‌ ئه‌م هه‌ناره‌ وای لی‌هات، (منالە‌كه‌ش نه‌یده‌زانى ئه‌مه‌ى به‌رده‌مى پادشای ولاته‌) یه‌كسه‌ر ئه‌نو شیروان په‌شیمان بویه‌وه‌ له‌ نیازه‌كه‌ى، پاشان داواى هه‌ناریكى تری كرد، كه‌ کردیه‌ دوو پارچه‌ وه‌كو جارى یه‌كه‌م ئاوى زۆرو تامێكى خۆشى هه‌بوو، به‌ منالە‌كه‌ى وت: ئه‌وه‌ بۆ دووباره‌ گه‌رايه‌وه‌ دۆخى جارانى؟ منالە‌كه‌ وتی: وادیاره‌ پادشای ولات په‌شیمان بۆته‌وه‌ له‌ سته‌مکردن!

پێشه‌وا (پازى) ده‌لێ: له‌به‌ر ئه‌م دادپه‌روه‌ریه‌ى ئه‌نۆ شیروان ناوى تا ئیستاش ماوه‌ته‌وه‌ به‌ پادشای دادپه‌روه‌ر.

سه‌رگوزەشته‌ی په‌ نجاو پینج

جوره‌یج و (مندالیکی ساوا)

پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) سه‌رگوزەشته‌ی گه‌نجیکی خواناسی کۆمه‌لی ئیماندارمان بۆ ده‌گیرێته‌وه‌ تا په‌روه‌رده‌و په‌ندو ئامۆژگاری لی وه‌ربگرین، و ببیته‌ چرایه‌ك له‌سه‌ر ریگای بانگ‌خووانی ئایینی ئیسلام.

دیاره‌ پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) یه‌كه‌م مامۆستای مرۆفایه‌تیه‌، بۆیه‌ ئیمه‌ش پیویسته‌ زۆر به‌پێژه‌وه‌ له‌ به‌رده‌م فه‌رمایشته‌کانیدا چۆك‌ بدیه‌ن، و به‌ شیوه‌ی قوتابیه‌کی گوێپارێه‌ل وه‌ریان بگرین و لییان تییگه‌ین، و به‌ پێی توانا لییان بکۆڵینه‌وه‌، تا له‌به‌ر پۆشنایی ئه‌و فه‌رمایشتانه‌دا به‌ره‌وه‌ په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار هه‌نگاو بنیین.

به‌نی ئیسرائیلیه‌کان به‌ناو هه‌لگری دینی خوا بوون، به‌لام له‌ راستیدا دووری و لادانیکی بی ئه‌ندازه‌ له‌ دین ژیا‌نی لی تال کردبوون، بۆیه‌ ئه‌وانه‌ی بیانویستایه‌ خواپه‌رستی بکه‌ن ناچار ده‌بوون گۆشه‌گیری بکه‌ن، تا بتوانن په‌روه‌رده‌ی دل و ده‌رویان بکه‌ن.

یه‌کێ له‌و خواناسانه‌ لاویکی هه‌ست پاک بوو ناوی جوره‌یج بوو. جوره‌یج هه‌ر به‌ گه‌نجی پووی کردبووه‌ خواپه‌رستی تا په‌زامه‌ندی خوا به‌ ده‌ست به‌ی‌نی.

به‌نده‌ی خواناس بریاریدا له‌ شوێنێکی تایبه‌تیدا ده‌ست بکاته‌ خواپه‌رستی تا زیاتر دلی په‌یوه‌ست بی به‌ خواوه‌، له‌ که‌س و کارو خۆشه‌ویستانی دوورکه‌وته‌وه‌، پووی له‌ نوێژو خواپه‌رستی کرد، تام و له‌زه‌تی به‌ندایه‌تی وه‌ها چووبۆوه‌ دلێه‌وه‌، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ك لی بیزار نه‌ده‌بوو.

چونکه‌ ئه‌وانه‌ی خواناسی بگرنه‌ به‌ر پیویسته‌ خۆشه‌ویستی دنیا له‌ دلیاندا که‌م بکه‌نه‌وه‌، تا بتوانن خۆیان له‌ ژه‌نگ و ژاری نه‌فامی پزگار بکه‌ن، بۆیه‌ پیغه‌مبهر (ﷺ) پیش ئه‌وه‌ی وه‌حی بۆ بی‌ت له‌ ئه‌شکه‌وتی حیراندا ماوه‌یه‌ك گۆشه‌نشینی کرد، ئه‌و شوێنه‌ی جوره‌یج خواپه‌رستی تی‌دا ده‌کرد.

پۆژيكيان بى تاقەتيەك بەسەر دايكيذا هات و برپاريدا سەردانى كۆرە خۆشەويستەكەى بكات، دايكە هات گەيشتە جورەيج دەبينى كۆرەكەى وا نويز دەكات، ئەمجا دايكى بانگى كردو وتى: جورەيج!

جورەيج بىرى كردهووە ئەمە دايكەيتى و سۆزو خۆشەويستى هەلى پيچاوو هاتوووە لای، لاوى موسلمان خۆشەويستى دايكى لە دلياً جوولاً وىستى وەلامى بداتەو، بەلام خيرا بىرى كردهووە ئەم وا لە بەردەم پەرەردگاردا نويز دەكات، و وتوويزى لەگەلدا دەكا، ئەويش گوئى بۆ گرتو، پەرەردگارى هەموو جيهان چاوى لە ملكەچى گەنجى خواناسە، بۆيە جار لە دواى جار بە تيشكى باوهر دلى پۆشەن دەكردهو، ئاى چەند بەتام و لەزەتە، بۆيە وتى: ئەى پەرەردگارم دايكم لە لايەكەو چاوهروانم دەكات و نويزەكەشم لە لايەكەو.

دواچار برپاريدا كە وەلامى دايكى نەداتەو با سەرگەرمى خوا پەرستىەكەى بيت و لەخۆشى و شادمانىە ببەش نەبيت، كە خۆشى شادمانى ژيان لەگەل كەس و كاردا لە چاويدا هيج نى، هەرچەندە دلى ليدەدا بۆ چاوپيكيەوتنى دايكى، بەلام دەست بەردارى نويزەكەى نەبوو، بە پىى خواپەرستى ئەو پۆژە لە جۆرە نويزيكدابوو بى نەيتوانى بى دەستى لى هەلگرى، و دايكىشى ئەوئەندە نەوئەستابى تا لە نويزكەى بيتەو، ئەگينا ديارە ئەميش حەزى كردو دايكى ببينى، و يەكئ ئەوئەندە خواناس بى، ناشى دلى دايكى برەنجينى مەگەر بۆ فەرمانى خوا.

ناچار دايكى گەرايەو وەواى لە كۆرە جگەر گۆشەكەى هينا تا خواپەرستىەكەى لى تيك نەدات، لە راستيدا هەموو دايكىك ئاواتى ئەوئەيه پۆلەى جگەر گۆشەى بە دلى بى خەم ببينى.

بۆ پۆژى دووهم هاتەو بۆ لای ديسان وەكو پۆژى يەكەم بە دەستى خالى گەرايەو، بۆ پۆژى سيهەميش هاتەو، بەلام بى هودە بوو، گەنجى خواناس نەى دەتوانى دەست لەو خۆشى و كامەرانىە هەلگرى كە لە نويزەكەيدا دەستى دەكەوت، بۆيە وەلامى دايكى نەدايەو، لەئەنجامدا دايكى تورپەبوو، و نزاى لە كۆرەكەى كردو وتى: خوايە نەيمرينيت هەتا سەيرى دەم و چاوى ئافرەتى داوين پيس بكات، ئەم نزاىەى لە كۆرەكەى كردو گەرايەو مالهەو.

دایکه که نهیده زانی گهنجی موسلمان له چ تام و چیژیکي باوه پدا دهژی، نهیده زانی چهنده به کول حه ز دهکا دایکی ببینی، که چی ماوهی نهو ناتوانی له و کاته دا سه ری لییدا چونکه له نویژ بوو، بویه وای زانی کورده که ی پشتی لی هه لکروهو گوئی ناداتی، واهه و نزاریه لیکرد...

پیغه مبه ری خوشه ویستمان (ﷺ) فرمانمان پیده دا که نزی خراپ له خومان و منال و سامانمان نه کهین، نه وه کو له و ساته دا بی که خوی گه وره نزاو پارانه وهی تیا وه ربگری. جورهیج له سه ر خواپه رستی خوی هه ر به رده وام و سه ر گه رم بوو، به راده یه ک له ناو به نی ئیسرائیلیه کانداناوبانگی ده رکردبوو، هه موو که سی باسی ده کرد.

جاریکیان کومه لیکیان باسی خواناسی جورهیجیان ده کرد، له نیوانیان ئافره تیکی داوین پیسی زور جوانی تیدابوو، وتی: نه گه ر بتانه وی بوتان له خشته ده به م و هه لی ده گه ر پینه وه.

هه موو موسلمانن هه ر ده بی تاقی بکریته وه، به لام هه ر که سه و به پی توانای خوی تاقی ده کاته وه، جورهیجی خواناسیش له م بواره و به م ته وژمه به تینه تاقی ده کریته وه، به لام ده رچوون و تاقیکردنه وه و هه لسه نگاندن به قورس و سوکی نیه، به لکو به نیازی پاکو راسته، ئافره تی خوانه ناس که وته ته گبیرکردن بو فریودانی و هه لخلیسکاندن گهنجی خواناس، له شوینی هات و چویا ری پی ده گرت، خوی به جوانی ده رازنده وه، به شیوه یه ک که دلانی هه یران ده کرد، جورهیجیش ئه یدا به لایا، ئافره ته که به ته مابوو به یه ک چاو پیکه وتن شه یدای بی و شوینی بکه وی، به لام نه م ئاوپی لینه ده دایه وه و به لینی به خوی په روه رده گار داوه، له م جوره هه لویستانه دا مروژ نه گه ر کومه کی خوی گه وره ی نه گاتی زوو تیا ده چی، هه ر به نده یه ک به راستی پروو له خوا بکات و خوی گه وره ده گاته فریای...!

نه و ئافره ته زور داخی له دلدا بوو، چونکه لای خواناس ئاوپی لینه داوه ته وه هه ر پیایو چاوی پی که وتبی یه کسه ر شه یدای بووه و ئاواته خوازبوو نه و ژنه سه یریکی بکا،

كه چى ئىستا شه‌ر به‌م گه‌نجه ده‌گيڤي و وه‌لامى نيه، ئافره‌ته‌كه‌ش له‌ داخان بپاري‌دا
تۆله‌ى لى بكا‌ته‌وه، له‌به‌ر خۆيه‌وه به‌ ته‌ماى سه‌ركه‌وتن بوو، كه‌چى وا له‌ يه‌كه‌م هه‌نگا‌دا
دۆراندى.

ئه‌مجا ئافره‌ته‌كه‌ هاته‌ سه‌ر ئه‌و بپياره‌ وا هه‌ر چۆنى بۆى بكري گه‌نجى خواناس
بشكىنى، به‌لام نه‌يتوانى پاش هه‌لدانىكى زۆر....

ئافره‌تى خوانه‌ناس خۆى گه‌يانده‌ لاي شوانيك كه‌ هات و چۆى لاي جوهره‌يجى ده‌كردو
له‌وى ده‌مايه‌وه، خۆى گه‌يانده‌ لاي و به‌ قسه‌ى لوس ترسى خواو پۆژى دوايى له‌ بير
برده‌وه‌و كارى هه‌پامى له‌به‌ر چا‌ويا سووك و ئاسان كرد، ئه‌مجا له‌گه‌ليا پي‌كه‌وت، شه‌رمى
په‌روه‌ردگارى جيهان له‌ دليا نه‌بوو، ئافره‌تى زۆر زانيش مۆله‌تى نه‌داو ئه‌وه‌نده‌ له‌گه‌ليا
مايه‌وه تا زيناي پى‌ كردو سكى پپ‌ بوو، دياره‌ شوانه‌كه‌ ئه‌گه‌رچى ماوه‌يه‌ك هات و چۆى
گه‌نجى موسلمانى كرده‌ى، ئه‌وه‌نده‌ ترسى خواى له‌ دلدا دروست نه‌بوو تابتوانى خۆى له‌و
كاره‌ هه‌پامه‌ بپاري‌زى، له‌ پاشان ئه‌و ئافره‌ته‌ مناله‌كه‌ى بوو، دياره‌ ئه‌و كۆمه‌له‌ هه‌ر چۆن
بى شتيك له‌دين و په‌هوشيان تيا‌بوو، بۆيه‌ كه‌وتنه‌ لۆمه‌ى ئافره‌تى داوڤن پيس ئه‌مه‌ت له
كوى بوو؟ ئافره‌ت به‌بى مي‌رد كه‌ منالى بوو ئه‌بى باوكه‌كه‌ى ديارى بكات.. ئافره‌تى بى
ويژدان ئه‌وه‌نده‌ بي‌شه‌رم بوو، ئه‌م ئابروچوونه‌ى كرده‌ هه‌ل كرديه‌ پۆژى سه‌ركه‌وتن و
تۆله‌سه‌ندن، بپاري‌دا شه‌ره‌ف و ئابرووى جوهره‌يجى خواناس بشكىنى، بۆيه‌ وتى: هى
جوهره‌يجه‌!

موسلمان ئه‌گه‌ر ئه‌م هه‌لو‌سته بو خۆى بي‌نيته به‌ر چاو چۆن خوينى ناوه‌ستى؟

ئه‌وه‌ى موسلمان پي موسلمانه‌ شانازى پي‌وه ده‌كاو پي‌زى پى وه‌رده‌گري‌ت شه‌ره‌ف و
داوڤن پاكيه‌.

جورہ جی خواہرستیش ناڱای له نیازی ئافرہ تی پیسی بہدکردار نیہ کہ ئہمہ چہند مانگیکہ بۆ ھلّ دہگری تا ئابرووی بہریت، و ناڱاشی لی نیہ چۆن زۆلی ناوہ تہ مل، ئہو ھەر خەریکی پازیکردنی خواہہ بریاری داوہ خواہ خۆی پازی بکات.

ئافرہ تہ کہ گەیشتہ دادڱای پاشا تا سزاو تۆلہی خۆی له (جورہ یج) بکاتہوہ.

ئافرہ تہ له بہردہم پادشادا ئامادہبوو، پادشا پرسى: ئہم منالہ ھى کتیه؟

ئافرہ تہ کہش بہبى دوو دلّی وتى: ھى جورہ یجہ.

پادشا وتى: ئہو ھى کہ له پەرستگا کہ دا خوا پەرستى دہکات؟

ئافرہ تہ کہ وتى: بہلّی، پادشا زۆر نارہحەت و پەست بوو، کابرا خوا پەرستى و پیاوچاکى دنیاى پەرکردووہ، و ئہم پەرہتارہ ناشیرنہی لیوہ دەرکەوت، پادشا چہند پیاویکی ناردو فەرمانیدا بہ سہریاندا کہوا پەرستگا کہى برۆخینن و بہ دەست بہ سترای بیہینہ بہردہمى، کاتى پیاوہ کان گەیشتنہ لای جورہ یج نوێژیان پى برى، و دہریان ھینایہ دەرہوہو بہ پاچ و زەنگن بہربوونہ پەرستگا ھەتا بہ تہواوى پووخاندیان.

جورہ یج بى خەبەرہو نازانى ئہمانہ بۆچى ئاواى پى دہکەن، ئہوانیش بہبى بہزەبى ھەردوو دەستیان بہ گوريس توند بہست بہ ملیہوہ، پاشان بہ لیدان و قسہ پى وتن و توانج تیگرتن دایانہ بہر ھەرکەسى بہ چاویہوہ بوايہ بہ کول بۆی دہگریاو دہى پرسى؟

ئہم ھەزارہ چى کردووہ؟

تۆ بلّی لەسەر خواناسى وای پى بکەن؟

نالین: خوا پەرستى دہکات بۆیہ لیی دہدەن.

نالین پىبازى خواى خوښ دہویت.

نالین: دان بہ پىبازى نہفامیدا نانیت.

بہو حالہوہ بہبى پىزى دایانہ بہر له پىڱادا تیپہریان پى کرد بہ لای کۆمەلّی ئافرہ تی داوین پيسدا چاوى پىیان کەوت، زەردەخەنہیہکى کردو ئہوانیش وەکو خەلکە کہ سەیریان دہکرد.

دواى ئه‌وه گه‌يانديانه لای پادشاو ئه‌ویش پرسىارى لیکردن و وتى: ئه‌وه چیتانه؟
چیتان ده‌وى لیم؟ من چیم کردووه؟

وتیان: بۆچى له‌گه‌ل ئه‌و ئافره‌ته داوین پیسه‌دا زینات کردووه و کورپیکى لیت بووه
جوره‌یجیش وه‌ك موسلمانیکى باوه‌ر پته‌و به‌بى تیکچوون پرسى: کوا منالە‌که؟ داواى
مناللى کرد ئه‌وانیش بۆیان هینا، که چاوى پى کهوت هیچ متمانه‌و باوه‌رى به‌ په‌روه‌ردگارى
نه‌گه‌رپا بۆیه‌ وتى: ده‌ وازم لیبینن تا نوێژ بکه‌م، به‌للى ده‌ستى به‌ نوێژ کرد تا په‌یوه‌ندى به
خواوه‌ بکات، پاش ئه‌وه‌ی که نوێژى ته‌واو کرد، دللى گه‌شایه‌وه‌ دوور له‌ مه‌ینه‌ت و
خه‌فه‌ت، ئه‌مجا پرووى کرده منالە تازه له‌ دایک بووه‌که‌و (به‌ نووکى په‌نجه‌) دای له‌ سکی و
پى وت: ئه‌ی کورپه‌که، کى باوکته‌؟

هه‌ر که جوره‌یج پرسىارى کرد مناللى ساوا به‌فه‌رمانى په‌روه‌ردگار هاته وه‌لام و وتى:
فلان که‌سى شوان.

پادشا سه‌رى سوپما.. خه‌لکه‌که هه‌موویان به‌جاریک واقیان وپما بوو، دیاره جوره‌یج
بیتاوانه.

ئه‌مجا خه‌لکه‌که به‌ چاوى خۆیان، بۆیان ده‌رکه‌وت پێگای گه‌نجى خواناس پێگایه‌کى
راسته، بۆیه به‌ جاریک هه‌لمه‌تیاندا ماچیان کرد، داواى چا و پۆشى و به‌خشینیان لى کرد.
هه‌ر چۆن بى له‌ قولایى دلایانا سه‌لما که‌وا جوره‌یج بى تاوانه‌و ئه‌و ئافره‌ته‌ش بوختانى
بۆ کرد، به‌م شیوه‌یه جوره‌یج وانه‌یه‌کى پێکوپێکى خواناسى پێشکه‌شى پادشاو کۆمه‌ل
کرد، تا به‌ چاوى خۆیان ناو نیشانی به‌نده‌ی راسته‌قینه‌ی خواو به‌ره‌مه‌ی خواپه‌رستى
راسته‌قینه‌ ببینن، بۆیه پادشاو پیاوانى ده‌رووبه‌رى پێژیکى زۆریان بۆ جوره‌یج دانا، دواى
ئه‌وه‌ی په‌شیمانى هه‌لوێستى نه‌شیواویان به‌رامبه‌رى ده‌ربېرى، بۆیه بریاراندا په‌رستگا‌که‌ی
به‌چاکترین شیوه‌ بۆ دروست بکه‌نه‌وه.

لێیان پرسى: ئایا ماوه‌مان ده‌ده‌یت په‌رستگا‌که‌ت له‌ زېږ بۆ دروست بکه‌ینه‌وه؟
وتى: نه‌خێر.

وتيان: ئهٰی له چي ٻُوت دروست بکھينهوه؟

وتی: وهك جاران له قور دروستی بکھينهوه، ئهوانیش به گوئیان کردو ٻُویان چاك کردهوه.

پادشا پرسپاری لیگرد ئهٰی ئهٰو زهردهخه‌نه‌یه چي بوو له ریگادا کردت؟

وتی: کاریکم بیرکھوتهوه، که خۆم چاك ده‌مزانى نزاكه‌ی دایکم لیّم گیرا بوو، کاتى سى پوژ له‌سه‌ریه‌ك هات بۆ لام و وه‌لامم نه‌دایه‌وه، تا لیّم زویر بوو، ئه‌وه بوو نزاى لیگردم خوا نه‌مکوژى هه‌تا سه‌یری ده‌م و چاوى ئافره‌تى به ئاشکرا داوین پیس بکه‌م، جا که چاوم پی‌که‌وتن زهردهخه‌نه‌ی ئه‌وه‌م کرد که‌وا نزاكه‌ی گیرا بووه.

دواى ئه‌وه پادشا فه‌رمانیدا به‌پیزه‌وه په‌وانه بکریته‌وه بۆ شوینی خۆی، دواى ئه‌وه‌ی پاکی و په‌وشت به‌رزى بۆ هه‌موو که‌س ده‌رکه‌وت^۱.

۱- رواه البخاري برقم (۱۷۰/۳) مع شرحه فتح الباري (۱۲۶/۵-۱۲۷)، ومسلم (۵/۸-۵)، والبخاري في الأدب المفرد (۱۹-۲۰): وأورده الإمام النووي في رياض الصالحين برقم (۲۵۸)، وابن كثير في البداية والنهاية (۱۳۴/۲-۱۳۶).

سه‌رگۆزه‌شته‌ی په‌نجاو شه‌ش

چا‌که‌ له‌ گه‌ل دا‌یک و باوک‌دا

ئێواره‌یه‌کیان دا‌یکه‌ له‌ گه‌ل منالە‌کانیدا دانیش‌ت، و یارمه‌تی ده‌دان له‌ پیا‌چونه‌وه‌ی وانه‌کانیان، ئه‌و منالە‌ی که‌ ته‌مه‌نی (٤) سال‌ بوو، ده‌فته‌ری وێنه‌ کێشانه‌که‌یدا به‌ده‌سته‌یه‌وه‌، تاوه‌کو سه‌رقالی نه‌کات و بتوانی‌ت وانه‌کانی ب‌لێته‌وه‌.

له‌ پر‌بیری که‌وته‌وه‌ که‌ خواردنی ئێواره‌ی ئاماده‌ نه‌کردوه‌ بۆ باوک‌ه‌ به‌ سال‌ا‌چوه‌که‌ی می‌ردی که‌ له‌ گه‌لیاندا ده‌ژیا له‌ ژوریک‌دا، و له‌ گۆشه‌یه‌کی مال‌ه‌که‌یاندا، چه‌ند له‌ توانایدا هه‌بوو هه‌ل‌ده‌ستا به‌ خزمه‌ت‌کردنی، می‌رده‌که‌شی پازی بوو له‌ خزمه‌ت‌کردنی ئه‌و بۆ باوکی، چونکه‌ باوکی به‌هۆی نه‌ساغیه‌وه‌ له‌ ژوره‌که‌ی نه‌ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌، به‌ په‌له‌ خواردنی بۆ بر‌دو‌لی پرسی: ئایا پ‌یویستیت به‌هیچ شتیکی تر نه‌یه‌، و پاشان پ‌ۆشته‌ ده‌ره‌وه‌، کاتی گه‌پایه‌وه‌ بۆ لای مندا‌له‌کانی، هه‌ستی کرد که‌ مندا‌له‌ ب‌چوکه‌که‌ی خه‌ریکی وێنه‌ کێشانی بازنه‌و چوارگۆشه‌و دانانی ئاماژه‌یه‌ لی‌ پرسی: ئازیزم ئه‌وه‌ وێنه‌ی چی ده‌کێشیت؟

مندا‌له‌که‌ش به‌و په‌ری ئازایه‌تیه‌وه‌ وتی: من وێنه‌ی ئه‌و مال‌ه‌ ده‌کێشم که‌ کاتی‌ک گه‌وره‌ ده‌بم و ژن ده‌هینم و تیایدا ده‌ژیم، وه‌لام‌دانه‌وه‌که‌ی دل‌خۆشی کرد... وتی: ئه‌ی له‌ کزێ ده‌خه‌ویت؟ مندا‌له‌که‌ش چه‌ندین چوار گۆشه‌ی پ‌ینیشاندا، و ده‌یوت: ئه‌مه‌ ژوری نوستن و ئه‌ویان مه‌ته‌بخ و ئه‌وی تریان ژوری میوان و... هت‌دا، بۆیه‌ ده‌ستی کرد به‌ ژماردنی هه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ ده‌یزانی له‌ مال‌ه‌که‌دا، پاشان چوار گۆشه‌یه‌کی له‌ ده‌ره‌وه‌ی چوارچ‌یه‌وه‌ کێشابوو.

دا‌یکیشی سه‌رسام بوو پ‌ی‌وت: بۆچی ئه‌و ژوره‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی مال‌ه‌که‌ دایه‌، و جیا‌یه‌ له‌ هه‌موو ژوره‌کانی تر؟ له‌ وه‌لام‌دا مندا‌له‌که‌ وتی: ئه‌وه‌ ژوری تۆیه‌، تۆ ده‌خه‌مه‌ ئه‌وی و له‌و‌یدا ب‌ژیت، وه‌کو چۆن با‌پیره‌ گه‌وره‌م له‌و‌یدا ده‌ژی.

دایکی به بیستنی قسه‌ی مندالە‌که‌ی توشی شۆک بوو! ! بۆیه له خۆی ده‌پرسی ئایا ده‌بیّت من به‌ته‌ن‌ها له‌و چۆله‌وانیه‌دا له‌ ده‌ره‌وه‌ی مالّ‌وه‌ دابم، به‌بێ ئه‌وه‌ی خۆشی ببینم له‌ قسه‌کردن له‌گه‌ڵ کوپه‌که‌م و مندالە‌کانیدا، و دلّخۆش بيم به‌ قسه‌کانیان کاتێ له‌ جوله‌ ده‌که‌وم؟ ئه‌و کاته قسه‌ له‌گه‌ڵ کێدا بکه‌م؟ ئایا هه‌موو ته‌مه‌نم له‌ نیو ئه‌م چوار دیواره‌دا به‌سه‌ر به‌رم، به‌بێ ئه‌وه‌ی گوێم له‌ ده‌نگی ئه‌ندامانی خێزانه‌که‌م بیّت.

به‌ په‌له‌ کارگوزاره‌کانم بانگ کردو به‌خێرایێ ژوری تایبه‌ت به‌ میوانمان گواسته‌وه‌، که‌ پازاوه‌ترین ژوور بوو، که‌لوپه‌لی مامم (باوکی می‌رده‌که‌م) ئاماده‌ کردو که‌لوپه‌لی تایبه‌تی ژوری میاوانیشم گواسته‌وه‌ بۆ ئه‌و ژوره‌ی دوور بوو له‌ خانه‌وه‌که‌.

کاتێ می‌رده‌که‌ی گه‌راپه‌وه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ سه‌رسام بوو به‌و کاره‌، چونکه‌ چاوه‌پوان نه‌کراو بوو.. له‌ خێزانه‌که‌ی پرسی: چی وای لیکردیت ئه‌و گۆرانکاریه‌ بکه‌یت؟

به‌چاوی پر له‌ فرمی‌سکه‌وه‌ وتی: من جوانترینی ژوره‌کان هه‌لده‌بژێرم من و تو تیا‌دا بژین، ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ ته‌مه‌نی پێداين و له‌ جموجۆل‌که‌وتین، با میاوانه‌کان له‌م ژوره‌ی ده‌ره‌وه‌ بن.

می‌رده‌که‌شی له‌ مه‌به‌سته‌که‌ی تیگه‌یشت، و ستایشی ئه‌و کاره‌ی کرد که‌ به‌رامبه‌ر به‌ باوکی ئه‌نجامی دابوو، که‌ ئه‌ویش به‌ پو‌خساری پر له‌ خه‌نده‌وه‌ ته‌ماشای ده‌کردن، و مندالە‌که‌ش ته‌ن‌ها ئه‌وه‌ی بۆ مایه‌وه‌ وێنه‌که‌ی په‌شکرده‌وه‌و خه‌نده‌ گرتی.

سه‌گوزده‌شته‌ی په‌نجاو‌حه‌وت

نازانم گوپړایه‌لی کی بکه‌م

کچه بچوکه‌که له قوتابخانه‌گه‌پایه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی گه‌شته‌وه مال دایکی هه‌ستی کرد بیتا‌قه‌ته، بویه پی‌ی وت: کچه‌که‌م بۆچی بیتا‌قه‌ته‌ی؟

کچه‌که‌ش وتی: دایه گیان! مامۆستا‌که‌م هه‌ره‌شه‌ی ده‌رکردنی لیک‌کردم له قوتابخانه به‌هوی ئه‌و جله دريژانه‌وه که له به‌رمدايه !!

دایکی وتی: کچی شیرینم ئه‌و پۆشاکه‌ی له به‌رت دایه خوا‌ی گه‌وره داوا‌ی ده‌کات.

وتی: به‌لای دایه گیان! به‌لام مامۆستا‌که‌مان ئه‌وه‌ی ناو‌یت!

دایکی وتی: کچی خۆم! مامۆستا‌که‌ ئه‌وه‌ی ناو‌یت، به‌لام خوا‌ی گه‌وره ئه‌وه‌ی ده‌و‌یت، تۆ گوپړایه‌لی کی ده‌که‌یت؟ ئایا گوپړایه‌لی ئه‌و خوايه ده‌که‌یت که تۆی به‌ده‌یتناوه، و به‌جوان‌ترین شی‌واز دروستی کردو‌ویت؟ یان گوپړایه‌لی دروستکراو‌ی ده‌که‌یت که ناتوان‌ی سوود به‌خۆی بگه‌یه‌ن‌یت.

کچه‌که‌ش وتی: به‌لکو گوپړایه‌لی خوا‌ی گه‌وره ده‌که‌م.

دایکی وتی: خوا ل‌یت پاز‌ی بی‌ت بۆ ژیریت، و ده‌ستت خۆش بی‌ت.

بۆ پۆژی دوا‌ی کچه‌که به پۆشاکه دريژه‌که‌یه‌وه پۆشته قوتابخانه .. کات‌ی مامۆستا‌که‌ی بی‌نی زۆر به‌تون‌دی سه‌رزه‌نش‌تی کرد، کچه بچوکه‌که‌ش نه‌یتوان‌ی به‌رگه‌ی ئه‌و سه‌رزه‌نه‌شته بگر‌یت، بویه ده‌ستی کرد به‌گریان، پاشان ئه‌و کچه بچوکه وتان‌یکی ئاراسته کرد، که له‌مانادا زۆر گه‌وره‌بوون، و وته‌کان که‌م بوون .. وتی: به‌خوا نازانم گوپړایه‌لی کی بکه‌م؟ تۆ یان ..

مامۆستا‌که‌ش وتی: یانی چی؟

کچه‌که وتی: خوا‌ی گه‌وره، ئایا گوپړایه‌لی تۆ بکه‌م، و چیت ده‌و‌یت له به‌ری بکه‌م و سه‌رپی‌چی خوا‌ی گه‌وره بکه‌م، یان گوپړایه‌لی ئه‌و بکه‌م و سه‌رپی‌چی تۆ بکه‌م .. من گوپړایه‌لی خوا‌ی گه‌وره ده‌که‌م و چی ده‌بی‌ت باب‌ی‌ت.

ٿاى ڪه چهنده وتانئىكى جوان بون.. لهو زاره بچڪولھ وه هاته دھرو وتانئىڪ لايه نگرى ته واوى خويى نيشاندا بؤ خواى گه وره.

ٿه و منڊالھ بچوڪه جه ختى له سهر پابه نديبون، و گوپرايه لئى ده كرد بؤ فه رمانه كانى خواى گه وره.

ٿايا مامؤستاڪه له ئاستيدا بيده ننگ بو؟

مامؤستاڪه داوايڪرد ڪه دايكى قوتابيه ڪه بانگ بگريٽ.. ده بيت چى بوويت له دايكى.. دايكى هات.

مامؤستاڪه به دايكى وت: به پاستى ڪه ڪه ت مه زنترين ئامؤژگارى منى كرد ڪه تا ئيستا بيسٽيٽم له ٿياندا.

به لئى.. مامؤستاڪه په ندى له م منڊالھ بچوڪه وه رگرت، و ٿه و مامؤستايه په روه ردهى خوئندوه و زانستى وه رگرتوه، زانسته ڪه ي پيڳاي لينه گرت.. په ندو ئامؤژگارى له منڊالئى ڪمى بچوڪه وه وه ربيگريٽ ڪه له ته مه نى ڪچيڪه له ڪه بچڪولانه ڪه ي خوى.

سلاو له و مامؤستايه.. سلاو له و ڪه بچڪولھ يه ڪه په ره وه ردهى ئيسلامى وه رگرتبوو، پابه ند بوو پئوهى.. سلاو له و دايڪه ي ڪه خوشه ويستى خوا پئغه مبه ره ڪه ي چاندوه له دلى ڪه ڪه يدا.. ٿه و دايڪه ي ڪه ڪه ڪه ي فيرى خوشه ويستى خواو پئغه مبه ره ڪه ي كردوه.

ٿه ي دايڪانى موسلمان، منڊالھ ڪانتان وه ڪو هه وير وان، و له نيو ده ستي ئيوه دان و ده توانن هه موو شتي دروست بڪن لييان، و به و شيويه بيانپاريژن ڪه په زامه ندى خواو پئغه مبه ره ڪه ي تيڊايه، فيرى نويژيان بڪن، فيرى گوپرايه لئى خواى گه وره يان بڪن.. ٿه گه ر به منڊالئى په روه رده نه ڪرين، ڪاتى گه وره بون په شيمان ده بنه وه.

ٿه م ڪه له سه رده مى هاوه لان نه ٿياوه.. به لکو له م سه رده مه دا ٿياوه، ٿه مه ش نيشانه ي ٿه وه يه ڪه ئيمه ده توانين نمونه ي ٿه و ڪه بيتينه دى، ڪچيڪى خواناس و بوير له سهر ده رختنى هه ق ڪه گوئ به لؤمه ي ڪه س نادات له به ر خواى گه وره.

سەرگۆزەشتە ی پە نجاو هەشت

ملوانکە کەم لی مەدزن چونکە هەتیوم

سالی (۲۰۰۳) ز سەر تاکە ی پۆزیه کی باشی هەبوو، بەلام کۆتاییه که ی خەم و خەفەت دلمی داگیر کردبوو، ئازاری ویژدان کاریگەریه کی زۆری هەبوو لەسەر دەرۆم، لەبەر ئەوه شەو خەوم لیڤە دەکەوت، تەنها ساتانیکی کەم نەبیّت.

مەبەستیشم ئەوه بوو کە ئەم مندالە بچکۆلەیه لە خەودا نەیت بۆ لام، لەگەڵ ئەوه شدا لۆمە ی دەکردم لەسەر تاوان و گوناھ دەرەق بە ئەو پۆژیک لە پۆژان، کاتیکیش لە خەو هەڵدەستام نەمدەتوانی خۆم بگرم، و بە حەسرەت و پەشیمانیه وه دەگریام.. لەسەر ئەو کردە وه یه ی کە کردبووم.

من ئافره تیکم پۆژیکیان بانگ هیشت کرام بۆ زه واجی کچیکی هاوڕیم لە خویندنگادا.. لە پۆژ دیاریکراودا پۆیشتم، و بیروکە ی بە دەست خستنی پاره لە بیروهۆشدا بوو. کاتی چومه هۆلە که وه ئالتونیکی زۆرم بەدی کرد، وه ک ئەوه ی که وتبیّت لە زه ویدا، و پیویستی به که سیك هه یه بیبات، ئافره تانم ده بینی خویان پازاندبویه وه به و کانزا گرانبه هایه و بریکی زۆر له دهست و ملیاندا بوو، له و کاته دا هه ستم ده کرد که کاری من ئەوه یه ئەو زیڕانه به رم.. ئافره ته کان سه رقالبون هه یچ ئاگیان له زیڕه کانیان، و کچه بچوکه کانیان نه ده ما له کاتی سه ماکردندا، له و کاته دا بیروکە یه کم به خه یالدا هات که زیڕی ئەم مندالە بچکۆلانه بیه م، بەلام لەمپەریکی بچوک کاره که می وه ستاند، ئەویش ئەوه بوو چۆن ئەو کاره ئەنجام به دم، بەلام زۆر به خیرایی خه یالیکم بۆ هات، و به خیرایی له هۆلە که پامکرد بۆ دەر وه بۆ لای نزیکترین فرۆشیار..

هەندیک لەو شیرینیانەم کەری کە مندالانی بچوک حەزبان لێدەکرد، مەبەستی من لەوەدا پاوکردن و هەلنانیان بوو بۆ ئەو خواردنە.. بۆیە بیرۆکەکم سەری گرت، و یەکیکیانم ماچ کردو دلتیام کە چوار سالی تیئەپەپاندبوو بریکی زۆر خشل و زیڕی پیۆه‌بوو، منیش دانەویمەوێ بۆی و بە قسەکردن سەرقالم کرد، و پارچەیه‌ک لە شیرینیەکەم پێدا، و بەو شیوازە توانیم بازنەکان لە دەستە بچوکەکانی دابکەنم و بەخێراییی لە هۆلەکە هاتمە دەرەو.. لە کاتی شەودا هەستم بە ئازاری وێژدان دەکرد، هەر چەندە دلخۆش بووم بەو دەستکەوتە کە ئەو دزیە بچوکە بوو.

لەسەر ئەو بنچینەیه‌و ئەو سەرکەوتنە، بپارمدا بوو جارێکی تر کارەکە تاقی بکەمەو، بەمەرجی بەچە بکەم بە پوخسارمدا هەتا کەس نەمناسیته‌و، و لەگەڵ هامۆشە‌که‌راندا وەک ئەوێ بانگ کرابووم..

بەدریژایی سالیکی تەواو سەرقال بووم و دەچومە هۆلەکانی ئاھەنگ گێرانی زەواجەو، پارەیه‌کی زۆرم دەست دەکەوت.. تا شەویکیان چومە یەکی لە هۆلەکانەوێ دانیشتم بە دوای نیچیری‌کدا دەگەرپام، بینیم لە دورەوێ مندالیک دانیشتوو، وەک نەیه‌وێت بەشداری ئاھەنگە‌کە بکات.

منیش هەنگاوم بۆی ناو بە پەلە چوم بۆ لای و خەندەیه‌کی درێژم خستە سەر پوخسارم بۆی، خواردنیشم بەدەستەوێ بوو، کە هەندێ شیرینی بوو مندالان حەزبان لێدەکرد، دانەویمەوێ بۆی و پیم وت: کچی جوان ناوت چیە؟ وتی: (شعاع) وت: پۆلی چەندی؟ وتی: چوارەمی سەرەتایی و بەیه‌کەم دەرچووم، پیم وت: نزیک بەرەوێ لیم تا پیروزیابیت لی بکەم، ئەنجا شیرینیەکەم دایە دەستی، لەو کاتەدا دەستی راستم درێژ کرد تا پیچ بکاتەوێ بەدەوری ملیداو، و ملوانکە‌کە لی بکەمەو، بۆیە خێرا هەستی کردو وتی: ملوانکە‌کەم مەدزە من هەتیوم، بیجگە لەو کەسی تر بۆی نەکریوم، منیش بەهۆی

قسه‌کانیه‌وه ده‌ستم کیشایه‌وه دواوه، دواتر پیم وتی: کچی خۆم مه‌ترسه‌ ته‌نها هه‌ز ده‌که‌م ئه‌و ملوانکه‌یه‌ ببنیم که خۆت پێ پازاندۆته‌وه، تا منیش یه‌کێک له‌و شیوه‌یه‌ بکرم بۆ که‌که‌م.. نزیک بوویه‌وه لیم و بریوی پیکردم و دایکه‌ندو دایه‌ ده‌ستم، منیش به‌ خیرایی له‌ هۆله‌که‌ هاتمه‌ ده‌ره‌وه‌وه به‌خیرایی به‌ره‌و لای ئۆتۆمبیل‌که‌م پۆشتم، گه‌شتمه‌ ماله‌وه و کاتی که‌م خۆمدا به‌سه‌ر جیگا که‌مدا بۆ یه‌که‌مین جار هه‌ستم کرد به‌ په‌شیمانی، و هه‌ستم به‌ ترسیکی زۆر کردو ویستم به‌خه‌وم، به‌لام چه‌ند ساتیکی نه‌برد تیشکی که‌م له‌ خه‌ومدا ده‌هات بۆم و ده‌گریا و ده‌یوت: کوا ملوانکه‌که‌م باوکم زۆری لیداوم، ته‌ماشای جه‌سته‌م بکه‌ ئه‌وه ئاسه‌وای لیدانه‌که‌یه‌و به‌ ئاشکرا دیاره‌، تکه‌ت لی ده‌که‌م بمده‌ره‌وه‌.. کاتی خه‌به‌رم بویه‌وه سه‌یری لای راست و چه‌پی خۆم کرد، چونکه‌ دوور نه‌بوو ئه‌و مناله‌ له‌ ژوره‌که‌مدا بیت.

له‌سه‌ر ئه‌و هه‌سته‌ ناخۆشه‌ی که‌ هه‌م بوو پیوه‌ی ده‌تلامه‌وه، بۆیه‌ بریارمدا واز له‌ دزیکردن ببنم، بۆ ئه‌وه‌ی به‌سیمه‌وه، به‌لام تیشکی که‌م دوا‌ی دوو پۆژ بۆ جاری دووه‌م بۆم هاته‌وه، ئه‌و قسانه‌ی کرد که‌ جاری یه‌که‌م کردنی، ته‌نها له‌و ساتانه‌دا هه‌ستم به‌ گه‌وره‌یی ئه‌و تاوانه‌ کرد که‌ من ده‌یکه‌م، و بریارمدا ته‌وبه‌ بکه‌م و واز له‌ دزینی ئالتون و زی‌پمندالان به‌ینم له‌ ئاهه‌نگه‌کاندا.. به‌هۆی ئه‌و که‌چه‌ بچکۆله‌یه‌وه که‌ ده‌یوت: ملوانکه‌که‌م لی مه‌دزه‌ چونکه‌ هه‌تیوم بریارمدا ته‌وبه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ بکه‌م، و بگه‌ریمه‌وه بۆ لای خوا.. ئه‌وه‌ش کاتی که‌م بۆ جاری بۆ یه‌که‌م نوێژم کردو داوا‌ی لی‌بوردنم له‌خوا‌ی گه‌وره‌ کرد، ئیستاش له‌سه‌ر ئه‌و پێگایه‌م و ده‌خوازم به‌رده‌وام بم له‌سه‌ری تا خوا‌ی گه‌وره‌ پۆژی له‌ پۆژان گیانم ده‌کیشیت، له‌گه‌ڵ تیپه‌پوونی ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ر دوه‌مین دزیکردندا، و دواه‌مین خه‌وبینین به‌و منداله‌وه، به‌لام هیشتا وینه‌که‌ی له‌بیرو هۆشمدایه‌و له‌خه‌ودا دیت بۆم به‌ مانگی جاریکیش بیت، له‌ هه‌مان کاتدا شوین نه‌ماوه نه‌چم بۆی، و سۆراخی ئه‌و که‌چه‌م

نه ڪرديٽ، به لڪو (شعاع) لهوئ بيٽ تا له نوياندا ئه و ملوانڪه يه ي بدهمه وه كه ليٽم دزي
 بوو.. چونڪه هيشتا نه م فهوتاندبوو، لهه مان ڪاتيشدا هيشتا ويژدانم له و ڪاته وه ئازارم
 دهدات، بههوي ئه وه وه هيشتا نه هه ساومه ته وه يان به به خته وه ري بڙيم^۱.

سه‌رگوزده‌شته‌ی په نجاو نو

جگهر گوښه

پیاوچاکیک گرفتاری مندالّه‌کانی ببوو، هر جاری مندالّی ده‌بوو پیی دلخوش ده‌بوو، به‌لام مه‌رگ ده‌یبرده‌وو و نه‌وی به‌غه‌مباری و دلشکاوی ده‌هیشته‌وه، به‌لام پیاوه‌که له‌به‌ر پته‌وی برپای هیچی به‌ده‌ست نه‌بوو، ته‌نیا دلّی به‌خودا خوش بکات به‌ئومی پاداشتی، بویه‌مه‌موو جاریک ده‌یوت: ((الله ما أعطى والله ما أخذ، اللهم أجرني في مصیبتی واخلفني خيراً منها)) واته: نه‌وه‌ی خودا داویه‌تی می خو‌یه‌تی و نه‌وه‌ی ده‌شیباته‌وه می خو‌یه‌تی، خودایه‌له‌و موسیبه‌ته‌ پرزگارم بکه، و له‌جیاتی نه‌و شتی باشترم پی بده.

هر‌وا به‌رده‌وام بوو ه‌تا مندالّی سی‌یه‌می، دواى سىّ سالّ نه‌ویش نه‌خوش که‌وت و نه‌خوشیه‌که‌ی گران‌تربوو، که‌وته‌سه‌ر لیواری مردن و باوکه‌داماوه‌که‌له‌دیاریدا فرمی‌سکی داده‌باراند، سه‌رخه‌ویک بر‌دیه‌وه، له‌خه‌ویدا دی‌تی پوژى دواىی هه‌ستاوه، نه‌هامه‌تیه‌کای پوژى دواىی ده‌ستی پیکرد، و پردی (صیراط) ناماده‌کرا‌بوو، واخه‌لک به‌سه‌ریدا تی‌ده‌په‌پن، و کابرا خوشی دیت وا له‌سه‌ر (صیراط) ه‌وه‌ده‌یه‌وی برپوات، زور ترسا پرزگاری نه‌بی‌ت! نه‌مجا دی‌تی مندالّه‌که‌ی هات و پیی‌وت: بابه‌گیان! من یارمه‌تیت ده‌ده‌م، و ده‌ستی به‌پویشتن کرد، به‌لام ترسا له‌وه‌ی نه‌وه‌ک به‌لایه‌کدا بکه‌وی‌ت، له‌ویش مندالّی دووه‌می مردووی هات، و ده‌ستی گرت! کابرا زور دلخوش بوو، پاش نه‌وه‌ی که‌می‌ک تیپه‌پی و زور تی‌نووی بوو، داواى له‌مندالّیکى کرد که‌ئواى بداتى، به‌لام گوتى: نه‌خیر نه‌گهر یه‌کی‌کمان به‌رت بده‌ین ده‌که‌ویته‌ناو ناگره‌وه، چی ده‌که‌ی؟ مندالّه‌که‌ی تری پیی گوت: بابه‌گیان! نه‌گهر برای سی‌یه‌ممان هه‌بایه‌نه‌ویش نی‌ستا به‌ئاو فریات ده‌که‌وت!

ئەمجا کابرا بە ترس و لەرزەوه لەخەوه‌که‌ی خەبه‌ری بویه‌وه، و زۆر سوپاسی خوای
کرد لەسەر ئەوه‌ی که ئەو هیشتا له دنیا‌یه‌و دنیا‌ی لی دانه‌پراوه هیشتا پۆژی دوایی
نه‌هاتوه، ئاوپی دایه‌وه لای کورپه نه‌خۆشه‌که‌ی دیتی هه‌ناسه‌ی لی بپراوه و گیانی
سپاردوه، هاواری کرد سوپاس بۆ تۆ خواجه گیان که پزگارت کردم لەسەر پردی
(صیراط).

سەرگۆزەشتەى شەست

سەرگۆزەشتەى من لە گەل منالەكەم

لە یەكی لە بنكه‌كانى چاره‌سەر كردندا (ب م) ژنى هینابوو، و هه‌وت منداڵى هه‌بوو، ژيانى تلياک زه‌ليلی و پيسواييه، سهره‌تای پنگای من بۆ جيهانه تاريكه له‌ پښگای هاوڕێيه‌كى خراپه‌وه بوو، پيشنيارى كرد بۆم تا به‌كارى به‌يتم چونكه به‌پيى قسه‌ى ئه‌و به‌خته‌وه‌رى دروست ده‌كات، و به‌ته‌واوى له‌شه چالاک ده‌كات!

منيش پازى بوم خۆزگه پازى نه‌بومايه، به‌هه‌ناسه ساردیه‌وه ئه‌مه‌ى وت.. پاشان به‌رده‌وام بوو.. دواى ئه‌وه پنگام گرته به‌ر و هه‌ستم به‌خۆم نه‌ده‌کرد، چونكه مادده‌ى بېهۆشكه‌ر ورده ورده كه‌مه‌ندكيشت ده‌كهن، تا ده‌كه‌ويته داوه‌كه‌وه، هه‌چ ئاگايه‌كمان له‌ نوێژكردنیش نه‌بوو كه پايه‌ى ئايه‌.. ده‌رباره‌ى ژيانم له‌ گەل ژن و منداڵه‌كانمدا زۆرم ده‌يا له‌ ژنه‌كەم و منداڵه‌كەم، ته‌نها له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى داواى شتيکیان بکرايه با ئاسانیش بووايه.. له‌ گەل ئه‌و توندوتیژیه‌مدا له‌ مامه‌له‌کردنم له‌ گەلایندا، منالەکان به‌ ته‌واوى پيچه‌وانه‌ى ئه‌وه‌بوون، ئه‌گەر بيانبينيمايه ده‌هاتنه ئامیزمه‌وه، به‌لام من هه‌چ گرنگيه‌كم پي نه‌ده‌دان.. دیته‌وه يادم جارێکیان من له‌ ماله‌وه دانیشتبوم، كچه‌كه‌م هات بۆلام كه ته‌مه‌نى (٦) سالان بوو به‌پوخساریكى به‌پائه‌ته‌وه پي گوتم: باوكه بۆچى ئيمه زۆر كه‌م تو ده‌بينين؟ پيناكه‌نیت له‌ گه‌لماندا؟ هه‌له‌ده‌ستا به‌ جموجولێ منداڵانه له‌ گه‌لمدا، وه‌كو چوونه سه‌ر پشتم و له‌و جوړه شتانه، به‌لام من كوێر بووم و وه‌لامى ئه‌و به‌پائه‌تیه‌م نه‌دايه‌وه.. وه‌لامى ئه‌و خۆشه‌ويستیه‌م نه‌ده‌دايه‌وه.. من دواى مه‌ست بوونم هه‌ستم به‌ هه‌چ جوړه سۆزێك نه‌ده‌کرد.. ئه‌و هه‌ر يارى له‌ گەل ده‌کردم پاشان وتی: وه‌كو هاوڕێكانم له‌ قوتابخانه ياریه‌كم بۆ بکړه.. ئیتر ئیتر دنیا له‌ به‌رچاوم ته‌سك بویه‌وه و کاته‌كه‌ش شه‌و بوو، هه‌ستامه‌وه تيمسره‌واندو ده‌ستيم گرت، و ده‌رگاكه‌م كرده‌وه و فريمدایه سه‌ر

شەقامە‌که‌ و دەرگا‌که‌م داخستە‌وه‌، گویم لی‌یه‌وه‌ بوو دە‌پاراپ‌یه‌وه‌ لی‌م‌ که‌ ئی‌تر هەرگیز جاریکی‌ تر دا‌وای هیچ شتی‌ ناکات.. دا‌وای ئە‌وه‌ی دایکی‌ هە‌ولیدا هینامە‌ ژوورە‌وه‌.. پاشان لە‌ پەر‌ پیا‌وه‌که‌ بیدە‌نگ بوو.. وتی: وینە‌ی بکه‌ و بی‌هینە‌ بە‌رچا‌وی خۆت لە‌ کچه‌که‌م بدە‌م و فری‌دە‌مه‌ سەر شە‌قام بە‌هۆی دا‌واکردنی یاریە‌که‌وه‌؟

ئە‌وه‌یە ئاسە‌واری ماددە‌ بی‌هۆشکەرە‌کان، بە‌دە‌نگی‌کی بە‌رز وتی: بە‌لکو ئە‌م وتانە‌ بگات بە‌هە‌موو تلیاکیە‌ک تا حە‌قیقە‌تی کارە‌که‌ی لای پۆشن بی‌ت.. پاشان وتی: خۆشترینی پۆژنامە‌کانی ژیانم بە‌دە‌ردە‌سە‌ری و سەر‌شۆ‌پیم بە‌سەر برد‌وه‌.

پۆژتیکیان چوومە‌ دەرە‌وه‌ لە‌ مال و زۆر بی‌تاقە‌ت بووم، یە‌کی لە‌ پیا‌وانی گەرە‌که‌که‌مان لە‌ ئۆتۆمبیلە‌که‌یدا بوو، وە‌ستاو زۆر بە‌گە‌رمی سل‌ا‌وی لی‌کردم و پی‌ی وتم: ئیشم پی‌تە‌ بۆ کاریکی‌ گرنگ.. دا‌وای دا‌کوکی کردنی سواری ئۆتۆمبیلە‌که‌ی بووم، لە‌ شە‌قامە‌کانی شاردا دە‌یگەراندە‌م، دە‌یویست خوا بی‌نیتە‌وه‌ یادە‌م، خوا‌ی گەرە‌ و یستی وابوو که‌ پینمای‌ی بک‌ریم.. وردە‌ وردە‌ قسە‌کانی پی‌ش ئە‌وه‌ی بجیتە‌ عە‌قلمە‌وه‌ دە‌چو‌یه دلمە‌وه‌.. خوا‌ی گەرە‌ پاداشتی خیری بداتە‌وه‌.. دا‌وای ئە‌وه‌ کو‌تایی بە‌ قسە‌کانی هینا لە‌گە‌لمدا.. سوپاس بۆ خوا خوا‌ی گەرە‌ شیفای پی‌ بە‌خشیم، ئیستاش بە‌ عیزە‌ت و کەر‌امە‌تە‌وه‌ هە‌لسوکه‌وت لە‌گە‌ل خیزانە‌که‌مدا دە‌که‌م، ئە‌و کچه‌ی که‌ لی‌یدما موژدە‌ت دە‌ده‌می دوو یاری مندالانە‌شم بۆ ک‌پی^۱.

سه‌رگوزەشته‌ی شه‌ست و یه‌ك

هیچ تاوانیکم نه‌بوو

عومه‌ری کوری خه‌تاب (په‌زای خوای لی بی) له کاتی‌کدا که خه‌لیفه‌ی موسلمانان بوو به‌رێگه‌یه‌کدا ده‌پۆشت، له‌و کاته‌دا کۆمه‌ڵێک منال له‌سه‌ر پێگه‌که‌یدا یاریان ده‌کرد، کاتی که پێشه‌وا عومه‌ری کوری خه‌تاب (په‌زای خوای لی بی) بینی هه‌مویان پریانکرد ته‌نها (عبدالله ی کوری زوبه‌یر) نه‌بی، عومه‌ری کوری خه‌تاب (په‌زای خوای لی بی) زۆری به‌لاوه سه‌یر بوو لێی پرسی تۆ چۆن پات نه‌کرد؟ (عبدالله ی کوری زوبه‌یر) یش وتی: هیچ تاوانیکم نه‌بوو تا به‌هۆیه‌وه‌ رابکه‌م، لێت نه‌ترسام تاکو پێگاکه‌ت بۆ فره‌وان بکه‌م^١.

١ تربیه الولاد فی الاسلام، د. عبدالله ناصح علوان، دار السلام.

سه‌رگوزده‌شته‌ی شه‌ست و دوو

له‌ پوژی جه‌ژندا

عومه‌ری کوری عبدالعزیز(په‌زای خوای لی بی) له‌ پوژی جه‌ژندا منداڤکی خو‌ی بی‌نی
جلو به‌رگی کۆنی له‌به‌ردا بوو، ئه‌ویش فرمی‌سک به‌چاویدا هاته‌ خواره‌وه‌، کوپه‌که‌ی باوکی
به‌و شیوه‌یه‌ دی گوتی: ئه‌ی پیشه‌وای ئیمانداران بو ده‌گریت؟ گوتی: پۆله‌ گیان! ده‌ترسم
تۆ دلت بشکی و خه‌فه‌ت بخۆی منالان به‌م به‌رگه‌ کۆنانه‌وه‌ بتبینن!! .. گوتی: ئه‌ی
پیشه‌وای باوه‌پداران دلی که‌سیک ده‌شکیت په‌زامه‌ندی خوا له‌ده‌ست بدات، ئازاری دایک و
باوکی بدات، به‌لام من داواکارم له‌ خوای گه‌وره‌ به‌هۆی په‌زامه‌ندی تۆوه‌ لیم پازی بیت^۱.

سه‌رگۆزه‌شته‌ی شه‌ست و سی

مرۆڤ به‌دوو بچوکه‌که‌یتی

کاتیڤ عومهری کوری عبدالعزیز (په‌زای خوای لی بی) جله‌وی خه‌لیفایه‌تی گرتیه‌ ده‌ست له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ نوینه‌رو شاند ده‌هاتن بۆ پیرۆزیایی، و خستنه‌ پووی داواکاریه‌کانیان، شاندی حیجازه‌کان هاتنه‌ خزمه‌تی و له‌ نیویاندا منالیک هاته‌ پێشه‌وه‌ ته‌مه‌نی نه‌گه‌یشتبووه‌ (۱۱) سالی، عومهری کوری عبدالعزیز (په‌زای خوای لی بی) پێی گوت: تو بگه‌رپه‌ دواوه‌ با له‌ تو به‌ ته‌مه‌نتر قسه‌ بکات! مناله‌ که‌ش وتی: ئه‌ی پێشه‌وای باوه‌رداران خوای گه‌وره‌ سه‌رکه‌وتوت بکات، مرۆڤ به‌دوو بچوکه‌که‌یه‌تی: دلی و زمانی، ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ زمانیکی پاراوو دلیکی پارێزکاری به‌ به‌نده‌ی به‌خشی، ئه‌و که‌سه‌ شایسته‌یه‌ قسه‌ بکات، ئه‌ی ئه‌میری باوه‌رداران گه‌ر فه‌رمان به‌ پێی ته‌مه‌ن بوايه‌ ئه‌وا له‌ ناو ئه‌م گه‌له‌دا له‌ تو شایسته‌تر هه‌بوو بکریته‌ خه‌لیفه‌، عومهری کوری عبدالعزیز (ﷺ) یش وته‌کانی زۆر به‌لاوه‌ سه‌یر بوو، بۆیه‌ ئه‌م شیعرانه‌ی خوینده‌وه‌:

تعلم فليس المرء يولد عالماً وليس أخو علم آمن هو جاهل

وإنَّ كبير القوم لا علم عنده صغير، إذا التفت عليه المحافل

سه‌رگوزەشته‌ی شه‌ست و چوار

تۆ کۆری کییت؟

منالیک له‌به‌رده‌م ئه‌میری باوه‌پداران خه‌لیفه مه‌ئموندای قسه‌ی ده‌کردو به‌جوانترین شیوه وه‌لامی خه‌لیفه‌ی ده‌دایه‌وه، مئمون پیتی گوت: تۆ کۆری کیی؟ مناله‌که گوتی: کۆری ئه‌ده‌ب و په‌وشتم ئه‌ی ئه‌میری باوه‌پداران، مه‌ئمون گوتی: ئه‌وه چاکترین نه‌سه‌ب و نه‌ژاده، ئه‌مجا ئه‌م شیعرانه‌ی خوینده‌وه:

کن ابن من شئت واكتسب أدبا یغنیک محموده عن النسب
إن الفتی من یقول: ها أنذا لیس الفتی من یقول: کان أبی^۱

سەرگۆزەشتەى شەست و پینج

من پەرۆەردەى دەولەتەكەى تۆم

جارىكیان خەلیفە مەئمون پۆیشتە دیوانى پاشایەتى، منالیکى بچوكى بىنى قەلەمىك بە گوئیەو بوو، مەئمون پىی گوت: تۆ كىی؟ منالەكە گوتى: من پەرۆەردەى دەولەتەكەى تۆم، لەناو نیعمەتى تۆدا دىم و دەچم و هەلەسورپم، بەهيوای خزمەتى تۆو حەسەنى كورى ره‌جائم، مەئمون سەرى سورما لە وەلامەكەى و گوتى: ئەم منالە زۆر ژیره‌ له‌ پله‌ و پایەى خۆى زیاتر بەرزى بکەنەو^۱.

سه‌گوزه‌شته‌ی شه‌ست و شه‌ش

ئەم دیوه‌خانه‌ی من قه‌درو پیزی نه‌ماوه‌ کی بیه‌وێت دێته‌ ژووره‌وه ته‌نانه‌ت مندالیش؟

له‌سه‌رده‌می هیشامی کوری عبدالملکدا وشکه‌ سالی و گرانی بوو، قاتو قپی پوویکرده‌ بیابانه‌کان، نوینه‌ری هۆزه‌کان سکالایان ده‌هینا بۆ لای خه‌لیفه‌ هیشام، کالتیک نوینه‌ریان هاته‌ خزمه‌تی مندالیک (۱۴) سالانه‌یان له‌گه‌لدا بوو به‌ناوی (ده‌رواسی کوری حه‌بیب) کاتی هیشام سه‌یریکرد نوینه‌ره‌که‌یان ئه‌وه‌نده‌ مندالە، به‌ ده‌رگه‌وانه‌که‌ی دیوه‌خاتی گوت: ئەم دیوه‌خانه‌ی من قه‌درو پیزی نه‌ماوه‌ کی بیه‌وێت دێته‌ ژووره‌وه‌ ته‌نانه‌ت مندالیش؟

ده‌رواس وتی: ئه‌ی پێشه‌وا‌ی باوه‌رداران! سی‌ سال‌ توشی گرانی و وشکه‌ سالی هاتوین: سالتیک پیوو چه‌وری توایه‌وه‌ و نه‌ما، سالی دووه‌م لاواز بووین و گوشت به‌ ئیسقانه‌کانمانه‌وه‌ نه‌ما، سالی سییه‌میش خه‌ریکه‌ ئیسقانه‌کانمان نامینی، که‌چی مال و سامانی زۆرو بی‌ شومار له‌ ژێر ده‌ستی ئیوه‌دایه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌و مال و سامانه‌ هی خوایه‌ دابه‌شی بکه‌ به‌سه‌ر به‌نده‌ هه‌ژاره‌کانی خوادا، ئه‌گه‌ر هی به‌نده‌کانیشه‌ ئیتر بۆچی لیت شاردونه‌ته‌وه‌؟ خۆ ئه‌گه‌ر هی خۆشته‌ بیکه‌ به‌خێرو به‌شی هه‌ژارانی لی‌ بده‌، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ پاداشتی چاکه‌کاران وون ناکات، و به‌ چه‌ند قات پاداشتیان ده‌داته‌وه‌.

هیشام وتی: ئەم مندالە به‌م وته‌ شیرن و جوانانه‌ی هیچ به‌هانه‌یکی بۆ ئیمه‌ نه‌هێشتۆته‌وه‌، فه‌رمانیدا سه‌د هه‌زار دیره‌م بده‌ن به‌بیابان نشینه‌کان، و سه‌د هه‌زاریش بده‌ن به‌ ده‌رواس، ده‌رواس وتی: ئه‌ی پێشه‌وا‌ی باوه‌رداران! ئه‌وه‌ی منیش بگێره‌په‌وه‌و بیده‌ به‌ بیابان نشینه‌کان، چونکه‌ ده‌ترسم ئه‌وه‌ی پیت به‌خشیون به‌شیان نه‌کات.

هیشام پێی وت: ئەي دەرواس تۆ چ پێویستیەکت هەيە بۆ خۆت تا بۆتی جێبەجێ
 بکەم؟ وتی: من هیچ پێویستیەکم نیە جگە لە پێوستی گشتی موسلمانان! .. کاتی
 مندالە که چوو دەره‌وه به‌پێزترین و جوامێرتینی هۆزه‌که بوو^۱.

۱ تریبە الاولاد فی الاسلام، د. عبدالله ناصح علوان، دار السلام.

سه رگوزه شته ی شه ست و جهوت

جهنگی ئوحد

کاتیك موسلمانان له مال دهرچوون بۆ جهنگی ئوحد، بۆ ئه وهی پووبه رووی بیباوه پان بینه وه، پیغه مبه ر(ﷺ) سهیری سوپاکه ی کرد منالی وه های تیدابوو نه گه یشتبووه ته مه نی بالغ بوون، و له پیزی پیاواندا ئاماده بوو بۆ جهنگ و بهرزکردنه وهی وشه ی یه کتاپه رستی، پیغه مبه ر(ﷺ) بهزه یی پئیاندا هاته وه و له بهر مندالیان گێرانیه وه، دووان له وانه (رافعی کوری خه یج و سه موره ی کوری جوندوب) بوون، پاشان که پئیان گوت: رافع تیرهاو یژیک ی کارامه یه ریگه یدا به شداری بکات، سه موره دهستی کرد به گریان، و به میرده که ی دایکی گوت: من به هیژترم له رافع و دهیده م بهزه ویدا که چی پیغه مبه ر(ﷺ) ریگه ی به ودا، به لام ریگه ی به من نه دا، کاتیك هه واله که گه یشته پیغه مبه ر(ﷺ) فه رمانی پیدان زۆرانبازی بکه ن، ئه وانیش زۆرانبازیان کرد سه موره رافع ی دا به زه ویدا، ئه مجا پیغه مبه ر(ﷺ) مۆله تی به ویشدا به شداری بکات^۱.

سه‌رگوزەشتەى شەست و هەشت

پۆله‌ گيان ليرەوه‌ هيرش بەره‌ سه‌ر دوژمن

كاتێك موسلمانان خويان ئاماده‌ كرد بۆ جه‌نگى ئوحد، ئافره‌تيك منداڵىكى خۆى هه‌ينا بۆ خزمەت پيغه‌مبەر (ﷺ) شمشيره‌كه‌ى به‌ستبووه‌ به‌ باليه‌وه‌، چونكه‌ تواناى هه‌لگرتنى نه‌بوو گوتى: ئه‌ى پيغه‌مبەرى خوا (ﷺ) ئه‌و منداڵه‌م هه‌ناوه‌ له‌ گه‌ڵ تۆ بێت بۆ جه‌نگ، پيغه‌مبەريش (ﷺ) پيى فه‌رموو: پۆله‌ گيان ليرەوه‌ هيرش بەره‌ سه‌ر دوژمن، ئه‌مجا منداڵه‌كه‌ هيرشى بردو بريندار بوو كه‌وت، پاشان هه‌نايانه‌ خزمەت پيغه‌مبەر (ﷺ) و پيى فه‌رموو: پۆله‌ گيان له‌وانه‌يه‌ ئارام نه‌گریت!! منداڵه‌كه‌ گوتى: نه‌خێر ئه‌ى پيغه‌مبەرى خوا (ﷺ) ئارام ده‌گرم.

سه‌رگوزەشته‌ی شه‌ست و نۆ

عومه‌یر گریا

سه‌عدی کوری ئه‌بی وه‌قاص (ع.س) گێڕاویه‌تیه‌وه که پیغه‌مبه‌ر (ع.س) پیش ئه‌وه‌ی ده‌رچیت بۆ جه‌نگی به‌در سه‌ردانی سوپاکه‌ی کرد، و عومه‌یری بارم بینی له‌ناو پێزه‌کاندا خۆی ده‌شارده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌به‌ر منداڵی نه‌یگێڕپێته‌وه، پیم گوت: ئه‌وه چیه‌ براكه‌م؟ گوتی: ده‌ترسم پیغه‌مبه‌ر (ع.س) بم بینی و بمگێڕپێته‌وه، منیش هه‌ز ده‌که‌م ده‌رچم بۆ جه‌نگ به‌لکو خای گه‌وره پله‌ی به‌رزی شه‌هاده‌تم پی ببه‌خشی، له‌وکاته‌دا پیغه‌مبه‌ر (ع.س) چاوی پیی که‌وت له‌به‌ر منداڵی پێگه‌ی نه‌دا، عومه‌یر گریا، پیغه‌مبه‌ر (ع.س) رێگه‌ی پیدا به‌شداری بکات، سه‌عد (ع.س) گوتی: له‌به‌ر منداڵی نه‌یده‌توانی شمشیره‌که‌ی هه‌لگری.

سەرگۆزەشە ی حەفتا

سەرپیچیم دەکەیت تۆ کوپکی کەنیزەکی؟

ئەبا عومەیر کوپکی مەبوو لە کەنیزەکیک کە خیزانی بوو، رۆژیکیان پێی گوت: سەرپیچیم دەکەیت تۆ کوپکی کەنیزەکی، کوپەکی گوتی: سویند بەخوا دایکم لە تۆ چاکترە!! باوکی گوتی: چۆن؟ کوپەکی گوتی: ئەگەر تۆ ئافرەتییکی سەربەست و ئازاد هەڵبژاردایەو بتکردایەتە هاوسەری خۆت ئەوا منیش لە دایکێکی سەربەست و ئازاد دەبووم، بەلام خۆت هەڵبژاردنەکەت خراپ بوو بۆیە منیش کوپکی کەنیزەکم!!

سەرگوزەشتەى حەفتاویەك

پەیمانم داوہ بە دایکم درۆنەكەم

یەكێك لە سەرگوزەشتە وروژێنەرەكان سەبارەت بە منال، شیخ (عبدالقادری گەیلانی)یە.

شیخ عبدالقادری گەیلانی دەلێت: کاتێك لە مال دەرچووم بەرەو شاری بەغداد، دایکم (٤٠) دیناری پێدام بۆ خەرجی پۆزانەم، و پەیمانی لیوەرگرتم کە راستگۆ بم و ھەرگیز درۆنەكەم، کاتێك گەیشتی ئە دەورووبەری ھەمەدان، کۆمەلێ چەتەمان لێ پەیدا بوو، کاروانەكەیان رووتکردینەو ھەرچە کمان پێبوو لێیان سەندین، یەكێك لە چەتەكان دای بەلای مندا وتی: ھێچت پێیە؟ گوتم: چل دینارم پێیە، وا گومانى برد گالتهى لەگەڵ دەكەم لێیداو پۆشت، یەكێكى تریان منى بىنى وتى: ھێچت پێیە؟ گوتم: (٤٠) دینارم پێیە، ئەمجا بردمى بۆ لای گەورەكەیان سەرۆكى چەتەكان، ئەویش پرسى لێ لێكردم وتى: چى وایلیكردى راستى بلێى، لە وەلامدا وتى: پەیمانم داوہ بە دایکم كە درۆنەكەم، ترسام خیانەت لە بەلێن و بەلێنەكەى بكەم!!.. سەرۆكى چەتەكان ترسى لێ نىشت، كراسەكەى خۆى دادپى و ھاواریكرد وتى: تۆ ترسای خیانەت لە بەلێن و پەیمانەكەى دایكت بكەیت، بەلام من ناترسم خیانەت لە بەلێن و پەیمانى خواى پەروردگار دەكەم!! پاشان فەرمانى دەرکرد ھەرچى شەمكى كاروانیەكان ھەبە بیگیڕنەو ھەیان، وتیشى: ئەوا من تەو بەم كردو پەشیمانم دەگەڕێمەو ھە بۆ لای خوا لەسەر دەستى تۆدا، ئەوانەش لێ گەلێ بوون ھەر ھەمویان بەجاریك وتیان: تۆ گەورەى ئێمە بووى لە چەتەى، دەبێ لە ئەمپۆ بەداوہ گەورەشمان بیت لە گەرانەو ھە بۆ لای خودا.

سەرگوزدهشتهی حهفتاو دوو

دل تیری موسلمان

ده گێرنه وه له یه مه نه وه (۱۳) پیاو و میرد مندالێك به نوینه رایه تی هاتن بۆ لای پیغه مبه ر، ئه ویش ههروه کو په وشت و باوی تایبه تی خۆی هه ریه که ی دیاری پیبه خشین، به لام له دوایدا پیغه مبه ر بۆ دلنیا یی خۆی فهرموی: ئایا هه موتان ئه و دیاری و به خشی شه تان وه رگرتووه؟ ئه وانیش گو تیان: مندالێکمان له لای و لاغه کانمان به جیه یشتوو، ئه و وه رینه رگرتوو، پیغه مبه ر فهرموی: بڕۆن ئه و مندال به ینن، با ئه ویش دیاری خۆی وه ربگریت، له دوا ی ئاماده بوونی مندال که، پیغه مبه ر ویستی دیاری پیشکه ش بکات، ئه و مندال ه وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا ویست و خواستی من وه کو هاورێکانم نیه، هه ر چه نده که ئه وانیش هیوا و ئومیدی موسلمان بوونیان هه یه، به لام به خودا ئه و ئاوات و ئاره زووی مه منی بۆ هاتوم بۆ لای به رپێژت ئه وه یه، مه تۆ له خودا بۆم بپارێیه وه که لیم پارزی بیت، و میهره بانیم له گه لدا بکات، و لیم خوش بیت، و دلم تیربکات له باوه ر، پیغه مبه ریش بۆی پارایه وه، و دیاری پی به خشی و به ره و یه مه ن گه رانه وه، له دوا ی ئه وه له سالی (۱۰) ده یه مدا چاوی به کۆمه لێک له و پیاوانه که وت له مینا، پیغه مبه ر هه والی ئه و میرد مندال ه ی پرسی: ئه وانیش گو تیان: ئه ی پیغه مبه ری خوا ئیمه هه رگیز که سی وه کو ئه و خوا په رستمان نه دیتوو، پیغه مبه ر فهرموی: به راستی ئه وه بۆمن هه والێکی دل خوشکه رو سه رسو په ینه ر بوو، دوا ی فهرموی: سو پاس بۆ خوا هیوادارم ئه و مندال ه به هه موو ئاواتیک بگات، یه کێک له ناویاندا گو تی: بۆچی ئه ی پیغه مبه ری خوا، ئینسان که ده مریت به ته وا ی نامریت؟ پیغه مبه ر فهرموی: به راستی هیوا و ئاواته کانی دونیا ئه وه نده زۆرن، مرۆف سه رقالی سه دان ئاواتیه تی^۱.

سه‌رگوزشته‌ی جه‌فتاوسی^۱

مه‌رگی منالیک^۲:

د. عه‌لی ئیحسان که له‌هه‌شتاکانه‌وه ده‌ژی، و ژماره‌یه‌کی زۆر له که‌س و کاری ئه‌نفال کراون، له کۆتایی سالانی نه‌وه‌ده‌کاندا هاته‌وه کوردستان بۆ سه‌ردانی باوکی و که‌س و له چه‌مچه‌مال^۳ و من له خزمه‌تیدا بووم، بۆی گێڕامه‌وه که کچۆله‌یه‌کی بچکۆله‌ی برازای چه‌ند ئه‌یدوان نه‌ده‌چوو بۆ لای، زۆر هه‌ولیدا تا هۆگری بوو، مامۆستا ده‌لی: سه‌رنج دا ئه‌و کچۆله‌ خوێن شیرینه به‌و منالیه ده‌پارایه‌وه‌و ده‌ویت: خواجه بمکه به‌ چۆله‌که‌یه‌ک له چۆله‌که‌کانی به‌هه‌شت.. پارانه‌وه‌یه‌کی سه‌یر بوو، پرسیم ئه‌مه کی فێری کردوه، وتیان: که‌س فێری نه‌کردوه‌و له خۆیه‌وه ده‌یلێت.. زۆری نه‌خایاند پۆژیکیان تووشی حاله‌تیک بوو تا که‌یانمانه نه‌خۆشخانه‌ی چه‌مچه‌مال گيانی ده‌رچوو، گه‌رایه‌وه بۆ ژيانی هه‌تا هه‌تایی و کۆمه‌لی خه‌م و خه‌فه‌ت و یاده‌وه‌ری تالی بۆ ئیمه جیه‌یشت^۴.

سەرگۆزەشتەى ھەفتاۋ چوار

مەرگى ژن و پياويگى پزىشك:

ژن و پياويگى مىسرى كە ھەردووکیان پزىشك بوون، بۆ كارکردن پوو دەكەنە ولاتی سعودیه، كچىكى تەمەن (۱۰) سالیان دەبیّت بەناوی (بەرئەت)، زۆر بلىمەت و لیھاتوو بوو، ھەموو قورئانی لەبەر بوو، بەدەنگیكى زړو خوش و بەتەجويدى تەواو ھو دەخویند، ھەمیشە مامۆستاكەى پىی دەوت: بەرئەت تۆ ھەق بوو لەناوھەندى بوويتایە نەك لەسەرەتایى.

دايكی تووشى شىرپەنجە بوو، نەیدەزانى چۆن كچە جگەر گۆشە تاقانەكەى لەو مەسەلەيە تى بگەيەنى، پۆژى پىی وت: كچى شىرنم ئەگەر من پىش تۆ چووم بۆ بەھەشت، ئاگادار ئەو قورئانە بە كە لەبەرت كردوو بۆ ئەوەى تۆش بییت بۆ لام. دايكە حاالى خراب دەبى، و لە نەخۆشخانە دەكەوئیت، پۆژىك تەلەفۆن بۆ مێردەكەى دەكەن كە حاالى خراپەو بەلكو زوو سەرى بدات، ئەویش بەسەیارەكەى دیا بۆ سەردانى بۆ ئەوەى بەرئەت ئەو حالە خراپەى دايكى نەبینى لەسەیارەكەدا جىی دىلئیت، كاتىك سەر لە ھاوسەرەكەى دەدات و دەگەرپتەو لە شىپرزى و ناپەھەتیدا سەیارەكە لى دەدات و گيان دەسپێرئیت، ژنەكەشى دواى (۵) پۆژو فەت دەكات، ئەم كارەساتە دەنگ دەداتەو ھو پياويگى سعودى دەولەمەند كەفالهەتى بەرئەت دەكات...

دواى ماوہەك ئازارىك لە قاجى (بەرئەت)دا پەيدا دەبیّت، و دواى دەردەكەوئیت كە بەرئەت تووشى شىرپەنجە بوو.

شىرپەنجەكە بە گيانیدا بلاۋدەبیّتەو، بۆ چارەسەر دەیبەن بۆ بەرىتانيا، لە بەرىتانياو كەنالى (الحافظ) بە تەلەفۆن پەيوەندى پىو دەكەن، (بەرئەت) قورئانىك دەخوینئیت، تا تەواو دەبیّت پىشكەشكارى بەرنامەكە دەگرى...

که ته‌واو ده‌بیټ، پیشکه‌شکاری به‌رنامه‌که ده‌لیټ: (به‌رائه‌ت) سویند به‌خوا تا ئیستا
 ئاوا به‌کول نه‌گریاوم.. ئەمجا دۆعای خیری زۆری بۆ ده‌کات.
 (به‌رائه‌ت) ئەو قورئان خویندنه‌ی له‌ ئینته‌رنیټ له‌ (یوتیوب) دا هه‌یه، یه‌ك دوو
 سرودیشی هه‌یه له‌سه‌ر دایکی که یه‌کیکیان به‌ناوی (فرمی‌سکه هه‌تیوه‌کانم) هه‌یه، که
 به‌راستی به‌رد ده‌کات به‌ ئاو..
 که به‌ (به‌رائه‌ت) یان وت: تووشی ئەو نه‌خۆشییه بووی وتی: سوپاس بۆ خوا ده‌چمه‌وه
 بۆ لای دایک و باوکم^۱.

سەرگۆزەشتەى ھەفتاى پىنج

ئىبنو توفەيل

ئىبنو توفەيل ناوى (ئەبۇبەكرى كورى موخەممەدى توفەيلە)، لە سەدەى پىنجى كۆچى لە دايك بوو، يەككە بوو لە خوێند كارە زيرەكەكانى ئىبنو روشد، بابەتى پزىشكى لای ئەم زانايە تەواو كرده، بوە بە يەككە لە پزىشكە تايبەتەكانى (يەعقوبى يوسفى مەنصورى) فەرمانپەرەى سەردەمى خۆى.

دوچار بىرى لەم بونەوەرە كردهووە و پرسىارى لە خۆى كردهووە، كە كى ئەم بونەوەرى دروست كردهووە.

(بۆكۆك) دەلى: توفەيل بە مامۆستای خۆم دەزانم و لە فەيلەسوفە پاىەدارەكانى جيهانە.

سەرگۆزەشتەكەش لە ژێر سەردێرى (حى كورى يقضان)ە.

مناللىكى بى دايك و باوك لە دارستانىكى دوور لە ئاوايى دەدۆزنەو، ئەم منالەش(حى كورى يقضان)ە، ئاسككە ھەلیدەگریتەووە بەشیری خۆى پەروردهى دەكا تا واى لى دى توانا پەيدا بکات و کارەكانى خۆى جیبهجی بکات، كە گەيشتە تەمەنى (۷) سالان سەیر دەكات لەشى ئەم جیاوازی ھەيە لە لەشى ئازەلەكانى تری دەورو پشت، ئەمان كۆتاييان بە كلكە، لەشیان بە پەریان بە توك داپۆشراو، بۆیە ھەلئەسى بە داپۆشىنى خۆى بە گەلاو پاشان ھەموو لەشى پى دادەپۆشى، پاش ماوہیەك سەیر دەكا گەلاكان وشك دەبن و دەكەونە خوارى بۆیە دەیگۆرپ بە پىستی ئازەلە مردوہەكانى دەوروبەرى، كاتى ئاسكەكە دايكى دەمرى سەیر دەكا ھیچ گۆرپانكاریەك نەبوو لە دیوى دەرەوہى لەشیدا، بۆیە دەست دەكا بە ھەلدرینی سەیری ئەندامەكانى ناوہو یەك لە دواى یەك دەكا، دەبینى لەو بۆشاییەدا پارچەيەك گوشتى ماسولكەيى بەھیز ھەيە پەرە لە خوینی مەيو،

به مه دا بوی دهرده که ویّ ئە گهر دلّ له لیدان که وت، ئەو کاته گیاندار دهمری و ژيانی ده وه ستی.

جاریک ئاگریک به رپا ده بی به هوی هه وره بروسکه و له و دیمه نه دا پوناکی ده بینی و ده وره به ری پوناک ده کاته وه، هه ست به گهرمی ده کاو له سه رما پرزگاری ده بیّت، پاشان ئەو گۆشته ی که ماوه ته وه له بالنده و ئاژده له سوتاوه کان ده یخواو ده بینی تامی خۆشه، جیاوازی هه یه له گۆشتی کال، بۆیه هه ولّ ده دا فیّری ئاگر کردنه وه ببی بۆ خۆگهرم کردنه وه و خۆش کردنی خواردنه که ی.

پاشان دیت هه سته کانی به کار دینیت، له سه رنجداندا بوی دهرکه ویت که هه رچی هه یه له چوار ده وریدا له ژیر یاسای بون و نه ماندايه، ئەم بونه وه ره دروست کراوه، ده بی دروست که ریکی هه بی، ئەم بیرکرنه وه پالی پیوه ده نیّت که خوی په روه ردگار بدۆزیته وه، سه یری ده وره به ری کردو بینی وینه شیرنه کانی ده سه لاتی په روه ردگاریان پیوه دیاره، هه رچی هه یه له دروستکراوه کانی خوی په روه ردگاره، ئەم هه موو بیرکردنه وه ی له سه رده می منالیدا بوو، بۆیه که سیکی زیره ک و ژیتە لی لیّ دهرچوو.

کاتی ته مه نی بوو به (۳۵) سالّ ده یویست بزانیّت کام هه ست له هه سته کانی گه یاندویه تیه ئەم زانیاریه، ته مه نی منالی.. له م دارستانه دا ده ژیاو هه میشه بیری له گه وره یی ده سه لاتی خوی گه وره ی ده کرده وه.

پیاویکی خواناس بۆ یه که م جار هاته ئەم بیّشه یه له ولّاتیکی دوره وه ده یویست دوره په ریژ بیّت له خه لک، تا بتوانی لیکوڵینه وه ی ورد بکات سه باره ت به ده سه لاتی په روه ردگار له م بونه وه ره دا، ئەم پیاوه ناوی (ئه بسال) بوو کاتی (حی کوری یقضان) ی بینی بۆ یه که م جار پایکردو خوی شارده وه، به لّام دوا ی چه ندین جار بینین لیّ نزیک که وته وه، و که وته وت و ویژ له گه لیدا، (حی کوری یقضان) له (ئه بسال) وه ناوه کان فیّربوو، پاش ماوه یه ک توانی گفگوگ بکات به زمانه که ی (ئه بسال) وه ناوه کان فیّربوو، پاش ماوه یه ک توانی گفگوگ بکات به زمانه که ی ئه بسال.

ئەمجا (ئەبسال) بردیەوہ لەگەڵ خۆیدا بۆ ناو ھۆزەکە، و ماوہیەك بەوانە وتنەوہ خەریك بوو، لە وانەکانیدا باسی بەهای پارەو سامانی بۆ دەکردن، و ئەو شتانەى بۆ باسکردن کە بیرو ھۆشى پێى گەیشتبوو، لاوازی دەسەڵاتی مرقفی بۆ پون دەکردنەوہ، بۆ پەى بردن بە نھێنیەکانى پەرورەردگار.

پاش ئەمە (ئەبسال) و(حى كورى يقضان) چوونە بيشەڵانەيەك و لەوى دەستیان کرد بە خواپەرستى، هەتا ئەو کاتەى خوا ویستی وابوو گیانیان لە دەست بدەن^۱.

وته‌ی کۆتایی

خوێنه‌ری به‌پێژ: ئەم سەرگوزەشتانە‌ی باسما‌ن کرد هەندێک شتی به‌ سودو به‌که‌لکی لیۆه‌رده‌گیریت: بێگومان منالێ پیشینه‌ چاکه‌کان په‌روه‌رده‌کران له‌سەر پزگاربوونی ته‌واو له‌ دووره‌ په‌ریزی و دیارده‌ی هه‌ستکردن به‌نه‌نگی و شه‌رمکردن، ئەوه‌ش به‌هۆی ئەوه‌وه‌ بوو، راده‌هێنران له‌سەر ئازایه‌تی و بویری، باوکان له‌گه‌ڵ خۆیان منداڵه‌کانیان ده‌برد بۆ کۆپه‌ گه‌شتیه‌کان، و سه‌ردانی هاوڕێکانیان، پاشان هانیشیان ده‌دان قسه‌ بکه‌ن له‌به‌رده‌م پیاوه‌ گه‌وره‌کاندا، ده‌یاندانه‌ ده‌ست مامۆستای خاوه‌ن به‌لاغه‌ت، و زمانپاراو تا فی‌ری ئەوه‌یان بکات چۆن بدوین له‌گه‌ڵ فه‌رمانپه‌رواوه‌ خه‌لیفه‌کاندا، پاشان پرس و رایان پێبکه‌ن له‌ مه‌سه‌له‌ پێویسته‌ گه‌شتیه‌کاندا، و له‌ناو کۆپو کۆبونه‌وه‌ی زانایان و بیریاره‌کاندا ده‌رباره‌ی پێویسته‌ زانسته‌یه‌کان قسه‌ بکه‌ن و پرسیان پێ بکه‌ن.

ئەمانه‌ش هه‌ر هه‌مووی بۆ گه‌شه‌ پێدانی بویری ئەده‌بیه‌ له‌ منالاندا، وه‌ چاندنی ئەو په‌پی مانای جوامیری و تیگه‌یشتن و هۆشیاریه‌ له‌ ده‌رونیاندا.

ئیت‌ر هه‌یچ شتی‌ک نه‌ماوه‌ته‌وه‌ بۆ په‌روه‌رده‌کارنی ئەم‌پۆ به‌تاییه‌تی باوکان، ته‌نها ئەوه‌نده‌ نه‌بێت ده‌ست‌ب‌گرن به‌ بنه‌ماکانی ئەم په‌روه‌رده‌ چاکه‌وه‌ تا‌کو منالان په‌روه‌رده‌ ببن له‌سەر ئاشکرا قسه‌کردن به‌ ته‌واوی، و بویری ته‌واو له‌ سنووری ئەده‌ب و پزگرتن و چاودیری هه‌ست و نه‌ستی که‌سانی تر، و دانه‌به‌راندنی پله‌و پایه‌یان.. ئەگینا بویری‌یه‌که‌یان ده‌گۆریت بۆ بێئا‌بروویی، به‌ ئاشکرا قسه‌کردنه‌که‌یان ده‌گۆریت بۆ بێ ئەده‌بی له‌گه‌ڵ که‌سانی تر.

ئیت‌سا زانیت که‌وا چۆن ئەم منالانه‌ په‌یامی خ‌وای په‌روه‌رد‌گاریان به‌ هه‌موو جیهان ناساند، ئایا تۆش ده‌توانیت بیرو‌به‌روات وه‌کو ئەو منالانه‌ لێ بکه‌یت، و په‌یامی خوا بپاریزی و راییگه‌ینیت.

له‌ کۆتاییدا داوا‌کارم له‌ خوێنه‌ری سه‌نگین: له‌ د‌وای خوێندنه‌وه‌ی ئەم سەرگوزەشتانه‌ ئەم کتێبه‌ بده‌ره‌ ده‌ست یه‌کی‌کی تر با سودی لیۆه‌رب‌گ‌ریت، و بیخوینیت‌ته‌وه‌، گه‌ر توانیت بۆ نه‌خوینده‌واره‌کانیش بخوێنه‌وه‌، و هاو‌ڕێکانیش‌ت لێ ئا‌گادار بکه‌وه‌.

داوای گهردهن لیبودرنیش ده‌که‌م له هه‌ر که‌م و کورپه‌ک که هه‌م بوو بی‌ت، چونکه هیچ مروفیک بی‌که‌م و کوری نابیت، ئه‌گه‌ر له شتی‌کدا هه‌له‌م کردبوو بۆم چاک بکه‌نه‌وه، خوای په‌روه‌ردگار پاداشتی هه‌موو لایه‌ک بداته‌وه.

ئیت‌ر خوایه‌ گیان بژئیوی و پزقمان بده، و به‌ به‌ره‌که‌تی بکه‌. ئه‌ی په‌روه‌ردگاری جیهانیان به‌ پاستی و دروستی له‌ بپوادارانمان بگێره. له‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌پارێمه‌وه که به‌به‌ه‌شتی پان و به‌رینی خۆی شادمان بکات، و دورمان بخات له‌ ئاگری دۆزه‌خ.

وصل الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين
والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

سه‌رچاوه‌كان

- ١- قورئانی پیرۆز.
- ٢- الإصابة في تمييز الصحابة، ابن حجر العسقلاني، تحقيق: خيري سعيد، المكتبة التوفيقية.
- ٣- أخطاه أخطاء الطريق، يوسف الحاج أحمد.
- ٤- الإيمان بالقضاء والقدر، فضيلة الشيخ محمد حسان، مكتبة فياض ١٤٢٧هـ - ٢٠٠٦ ز.
- ٥- ئەسرینه‌كانی سه‌ده‌ی بیسته‌م، کۆکردنه‌وه‌ی: ئاوات ئەبوبه‌کر ئەحمەد، چاپی دووهم ٢٠٠٥.
- ٦- البداية والنهاية، للإمام الحافظ عمادالدين أبي الفداء إسماعيل بن كثير القرشي الدمشقي، مكتبة الصفا، ط١، ١٤٢٣هـ.
- ٧- بعتة عكاظ، محمد مداري، المشاعر، الإثني ١٤/١/١٤٢٥.
- ٨- تربية الأولاد في الإسلام، د. عبدالله ناصح علوان، دار السلام.
- ٩- ته‌فسیری پامان له ماناو مه‌به‌ستی قورئان، ئەحمەد کاکه‌ محمود، چاپی یه‌که‌م، ١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧ز، نه‌شری ئیحسان.
- ١٠- پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان: ئاماده‌کردنی مه‌لا محمد مه‌لا صالح.
- ١١- دین و ژین له ژیر پۆشنایی پ‌سپارده‌کانی رب‌ العالمین، فاتح مه‌لا رسول شارستانی، چاپی یه‌که‌م ١٤٢٦ ک ٢٠٠٥ ز، چاپخانه‌ی سیما.
- ١٢- دموع تائبة، يوسف الحاج أحمد، مكتبة ابن حجر، الطبعة الأولى ١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م.
- ١٣- روض الرياحين في حكايات الصالحين، عفيف الدين أبي السعادات العلامة عبدالله بن أسعد اليافعي اليمني ثم المكي، ٦٧٨-٧٦٨ هـ، تحقيق الدكتور محمد عبدالرحمن ويسی، دار الحیاة، حلب - سوریه.
- ١٤- پۆژنامه‌ی (الهدف) ی کۆیتی، ژماره (١٨٦٧).
- ١٥- شرح رياض الصالحين من كلام سيد المرسلين، تأليف الإمام أبي زكريا يحيى بن شرف النووي الدمشقي، دار ابن عساوة بيروت - لبنان، الطبعة الأولى ١٤٢٧هـ - ٢٠٠٦م.

- ۱۶- السيرة النبوية، د. علي محمد محمد الصلابي. دار ابن كثير دمشق - بيروت الطبعة الرابعة ۱۴۲۷ هـ - ۲۰۰۶ م.
- ۱۷- صحيح مسلم، تأليف الإمام أبي الحسين مسلم بن الحجاج شرحه الإمام النووي، دار ابن الهيثم القاهرة الطبعة الأولى ۲۰۰۳.
- ۱۸- ضحايا الشيطان يوسف الحاج أحمد.
- ۱۹- صور من حياة الصحابة، عبدالرحمن الباشا.
- ۲۰- فتح الباري بشرح صحيح البخاري، لإمام احمد بن علي بن حجر العسقلاني، مكتبة الصفا، الطبعة الأولى ۱۴۲۴ هـ - ۲۰۰۳ م.
- ۲۱- فرهه‌نگی ده‌ریا، عه‌ره‌بی کوردی، ئاماده‌کردنی: پزگار که‌ریم، نه‌شری ئی‌حسان، چاپی یه‌که‌م، ۲۰۰۶.
- ۲۲- قصص الهداية، عمرو خالد، إعداد وتنسيق: فوزية جذبة، دار الإصلاح للطباعة والنشر والتوزيع الطبعة الأولى ۲۰۰۵.
- ۲۳- المستطرف في كل فن مستظرف، شهاب الدين محمد بن أحمد الأشبهي، تحقيق: محمد خير طعمه الحلبي، دار المعرفة بيروت - لبنان، الطبعة الخامسة ۱۴۲۸ هـ - ۲۰۰۸ م.
- ۲۴- المجموعة الذهبية، د. محمد بن عبدالرحمن العريفي.
- ۲۵- المسلمون والعلم الحديث، عبدالرزاق نوفل، ط ۱.
- ۲۶- نضرة مرگ، خواجه محمد ئیسلامی پاکستانی.
- ۲۷- له‌گه‌ل چه‌ند سه‌رچاوه‌یه‌کی ترکه ئاماژه‌یان پیکراوه.

ناوه‌ڕۆك

بابەت

لاپەرە

- پیشەکی ۷
- سەرگوزەشتە‌کانی مندالە ژیره‌کان ۱۱
- سەرگوزەشتە‌ی یە‌که‌م: پیغه‌مبەر ﷺ ۱۵
- سەرگوزەشتە‌ی دووهم: کچیکی ته‌مه‌ن (۱۴) سالی خه‌لکیکی زۆر له‌سه‌ر ده‌ستی موسلمان ده‌بن ۱۹
- سەرگوزەشتە‌ی سییه‌م: پۆله‌ شیرینه‌که‌م ۲۳
- سەرگوزەشتە‌ی چوارهم: پیشه‌وا مالیک و مندالیک ۳۰
- سەرگوزەشتە‌ی پینجه‌م: پۆژی به‌در ۳۱
- سەرگوزەشتە‌ی شه‌شم: یادگاری لاویتی ۳۳
- سەرگوزەشتە‌ی هه‌وته‌م: که‌رو لالیکی تیگه‌یشتوو ۳۸
- سەرگوزەشتە‌ی هه‌شته‌م: ئەو چرایه‌ی ژیا‌نی پووناک کردمه‌وه ۴۱
- سەرگوزەشتە‌ی نۆیه‌م: مندالە‌که‌م پینمایي کردم ۴۶
- سەرگوزەشتە‌ی ده‌هه‌م: موسلمانبوونی قه‌شه‌یه‌ک له‌ ته‌نزانیا ۴۷
- سەرگوزەشتە‌ی یانزه‌هه‌م: خزمه‌تکاری کچه‌کی فیرعه‌ون ۴۸
- سەرگوزەشتە‌ی دوانزه‌هه‌م: چاله‌ ناگرینه‌که ۵۵
- سەرگوزەشتە‌ی سیانزه‌هه‌م: کورپی قه‌شه ۶۵
- سەرگوزەشتە‌ی چوارده‌هه‌م: ویستی به‌ره‌و فه‌سادى ببات ۷۲
- سەرگوزەشتە‌ی پانزه‌هه‌م: له‌ پاش مردن بۆنى میسکی لی ده‌هات ۷۶
- سەرگوزەشتە‌ی شانزه‌هه‌م: خوايه‌ گیان له‌ ناو سکی بالنده‌دا هه‌شرم بکه‌یت ۷۷
- سەرگوزەشتە‌ی هه‌ڤده‌هه‌م: مندالە‌که‌ت ئاوا په‌روه‌رده‌ بکه ۸۰
- سەرگوزەشتە‌ی هه‌ژده‌هه‌م: له‌ پۆژی دوايی ناترسیت؟ ۸۱
- سەرگوزەشتە‌ی نۆزده‌هه‌م: ئاگات له‌ خۆ بێ ۸۲
- سەرگوزەشتە‌ی بیسته‌م: ئەى خودا له‌ کوێیه‌؟ ۸۳
- سەرگوزەشتە‌ی بیست و یه‌ک: منى له‌ نه‌فامى و نه‌زانين پزگار کرد ۸۸

- ۹۰ ..... سرگوزده شتهى بيسٽ و دوو: تو منڊاليت
- ۹۱ ..... سرگوزده شتهى بيسٽ و سى: ڪوشٽنى (ٺه سقڻ)
- ۹۲ ..... سرگوزده شتهى بيسٽ و چوار: له شڪرى موسلمانان به م قورٺانه وه سر ده ڪه وٽ
- ۹۳ ..... سرگوزده شتهى بيسٽ و پيٽنج: مه شاجيع ى ڪوپرى يوسف
- ۹۵ ..... سرگوزده شتهى بيسٽ و شه ش: ڪا برائى خورما فروش
- ۹۶ ..... سرگوزده شتهى بيسٽ و هوت: ﴿وَلَمَنْ حَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾
- ۹۸ ..... سرگوزده شتهى بيسٽ و هه شت: گه ڀانه وهى حاجيه ڪ
- سرگوزده شتهى بيسٽ و تو: موسلمان بوونى برائى مايڪل جاكسون، ڀاگه يانڊنى موسلمان بوونم له
- ۱۰۱ ..... سعوديہ ٺه ندامانى خير انمى له ٺه مريڪا سر سام ڪرد
- ۱۰۴ ..... سرگوزده شتهى سى: ٺيسحاقى قه شه
- ۱۱۲ ..... سرگوزده شتهى سى و يه ڪ: ڪوٽايى دنيا په رستان
- ۱۱۸ ..... سرگوزده شتهى سى و دوو: ٺه م ناله ده ناسيت
- ۱۲۲ ..... سرگوزده شتهى سى و سى: ماليڪى ڪوپرى دينار
- ۱۲۶ ..... سرگوزده شتهى سى و چوار: ٺيينو سيرين
- ۱۲۸ ..... سرگوزده شتهى سى و پيٽنج: منالايڪ خوٽى له به هه شت هيٺا بو ماموستاناڪى
- ۱۲۹ ..... سرگوزده شتهى سى و شه ش: ٺه بو هه نيڦه وه لامي بيٺا وه ڀان ده داته وه
- ۱۳۵ ..... سرگوزده شتهى سى و هوت: پوٽى جه ڙن
- ۱۳۷ ..... سرگوزده شتهى سى و هه شت: له سر ده مى خه ليفه عومه ردا
- ۱۳۹ ..... سرگوزده شتهى سى و تو: ته لاقى نه ڪه وتووه
- ۱۴۰ ..... سرگوزده شتهى چل: عومه يري ڪوپرى سه عد
- ۱۴۸ ..... سرگوزده شتهى چل و يه ڪ: گفتوگويي ڪ له نتيوان منڊالايڪ و هه جاجى ڪورى يوسف
- ۱۵۲ ..... سرگوزده شتهى چل و دوو: نوٽي به يانى
- ۱۵۴ ..... سرگوزده شتهى چل و سى: بوچى ده گريت؟
- ۱۵۵ ..... سرگوزده شتهى چل و چوار: ٺه بو هه نيڦه و چاوى عه قل
- ۱۵۷ ..... سرگوزده شتهى چل و پيٽنج: ڪيشوهرى پاڪيزه يى منڊال
- ۱۵۸ ..... سرگوزده شتهى چل و شه ش: مافى دايڪ و باوك

- ۱۶۰.....سەرگوزەشتەى چل و حەوت: شەریفۆ
- ۱۶۲.....سەرگوزەشتەى چل و هەشت: تەنها خەندەيەك
- ۱۶۴.....سەرگوزەشتەى چل و نۆ: مندالێكى تەمەن (۱۱) سالەى نابينا
- ۱۶۵.....سەرگوزەشتەى پەنجا: ئىبنو تەيممە
- ۱۶۶.....سەرگوزەشتەى پەنجاو يەك: لە خۆبايى بوون
- ۱۶۷.....سەرگوزەشتەى پەنجاو دوو: خواى گەورە پۆزى دەرە
- ۱۶۸.....سەرگوزەشتەى پەنجاو سى: گەرەن بەدواى زانستدا
- ۱۶۹.....سەرگوزەشتەى پەنجاو چوار: سەم كردن
- ۱۷۰.....سەرگوزەشتەى پەنجاو پينج: جورەيج و (مندالێكى ساوا)
- ۱۷۷.....سەرگوزەشتەى پەنجاو شەش: چاكە لەگەل داىك و باوكدا
- ۱۷۹.....سەرگوزەشتەى پەنجاو حەوت: نازانم گوپرايەلى كى بكم
- ۱۸۱.....سەرگوزەشتەى پەنجاو هەشت: ملوانكەكم لى مەرزى چونكە هەتيوم
- ۱۸۵.....سەرگوزەشتەى پەنجاو نۆ: جگەر گۆشە
- ۱۸۷.....سەرگوزەشتەى شەست: سەرگوزەشتەى من لەگەل منالەكم
- ۱۸۹.....سەرگوزەشتەى شەست و يەك: هيج تاوانىكم نەبوو
- ۱۹۰.....سەرگوزەشتەى شەست و دوو: لە پۆزى جەژندا
- ۱۹۱.....سەرگوزەشتەى شەست و سى: مەزۆ بەدوو بچوكەكەيتى
- ۱۹۲.....سەرگوزەشتەى شەست و چوار: تۆ كۆرى كىيت؟
- ۱۹۳.....سەرگوزەشتەى شەست و پينج: من پەرورەدى دەولەتەكەى تۆم
- سەرگوزەشتەى شەست و شەش: ئەم ديوەخانەى من قەدرۆ پۆزى نەماوە كى بيه‌ويت ديتە ژوورەو
- ۱۹۴.....تەنانەت مندالێش؟
- ۱۹۶.....سەرگوزەشتەى شەست و حەوت: جەنگى ئوحد
- ۱۹۷.....سەرگوزەشتەى شەست و هەشت: پۆلە گيان لێرەو هيرش بەرە سەر دوژمن
- ۱۹۸.....سەرگوزەشتەى شەست و نۆ: عومەير گريا
- ۱۹۹.....سەرگوزەشتەى حەفتا: سەرپيچيم دەكەيت تۆ كۆپيكي كەنيزەكى؟
- ۲۰۰.....سەرگوزەشتەى حەفتاو يەك: پەيمانم داوە بە دايمك درۆ نەكم

- ۲۰۱.....سەرگوزەشتەى ھەفتا و دوو: دل تئىرى موسلمان
- ۲۰۲.....سەرگوزەشتەى ھەفتا و سى: مەرگى منالەك:
- ۲۰۳.....سەرگوزەشتەى ھەفتا و چوار: مەرگى ژن و پياويگى پزىشك:
- ۲۰۵.....سەرگوزەشتەى ھەفتا و پىنج: ئىبنو توفەيل
- ۲۰۸.....وتەى كۆتايى
- ۲۱۰.....سەرچاوە‌كان
- ۲۱۳.....ناوە‌پۆك